

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HÜSNÜ MAHALLİ

Geçmiş - Şimdi - Gelecek

DAĞINIK DÜŞÜNCELER

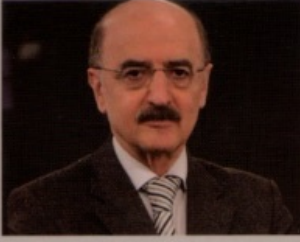
HÜSNÜ MAHALLİ

DAĞINIK DÜŞÜNCELER

Geçmiş - Şimdi - Gelecek

Siyah Beyaz

HÜSNÜ MAHALLİ

Geçmiş - Şimdi - Gelecek
DAĞINIK DÜŞÜNCELER

Korkusuz kalem Hüsnü Mahalli bu kitabında kendi yaşamından kesitlerle beraber Türkiye ve Ortadoğu'da yaşanan bir çok gelişmeyi kaleme aldı. Yılların gazetecilik birikimini sansürsüz şekliyle okuyacak unuttuğunuz bir çok tarihi olayı yeniden hatırlayacak ve sorgulayacaksınız...

Ayrıca Hüsnü Mahalli dün ne dedi, bugün ne oldu, yarın bizi neler bekliyor gibi soruların yanıtlarını da bu kitap'ta yazdı.

- Ben Kimim?
- Esad ile devam mı?
- Kim doğurdu IŞID'i?
- Esad sizi savundu
- Bravo CHP
- Mikser Trump
- İçi benim dışı kimin?
- Atatürk demişti
- Türk Baharı
- Kılıçdaroğlu'na notumdur
- Kandil'i bırak Kobani'ye bak
- Gaflet, dalalet ve hatta hıyanet
- Herkesin Başkanı kendine
- Kahrolsun Amerikan emperyalizmi
- Kaşıkçı'yı Trump öldürdü

- facebook.com/siyahbeyazyayinlari
- twitter.com/SiyahBeyazKitap
- siyahbeyazyayinlari.com

ISBN: 978-605-2280-51-5

9 786052 280515

Geçmiş-Şimdi-Gelecek

DAĞINIK DÜŞÜNCELER

Hüsnü Mahalli

Geçmiş-Şimdi-Gelecek
DAĞINIK DÜŞÜNCELER
Hüsnü Mahalli

Yayın Yönetmeni
Murat Kaplan

Yayın Koordinatörü
Sedat Kaplan

Editör
Funda Ünal

Sayfa Tasarımı
Adem Şenel

Kapak Tasarımı
Parla Aslı Sezer

1. Baskı: Aralık 2018
ISBN: 978-605-2280-51-5

Baskı-Cilt
Step Ajans Rek. Matbaacılık Tan. Org. Ltd. Şti
Göztepe Mah. Bosna Cad. No:11
Bağcılar / İstanbul
Tel: 0212 446 88 46
Sertifika No: 12266

Siyah Beyaz Yayıncılık
Kayışdağı Mah. Baykal Sk. No: 50/3
Ataşehir / İstanbul
Tel: 0850 304 63 58
Yayınevi Sertifika No: 35052

© 2018, Bu kitabın tüm yayın hakları Kültürperest Bas. Yay. Dağ. Elekt. Bilgi İlet. Hiz. Tur. Org. Tic. Ltd. Şti'ye aittir. Siyah Beyaz Yayınları, Kültürperest'in alt markasıdır.

© Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz.

Geçmiş-Şimdi-Gelecek

DAĞINIK DÜŞÜNCELER

Hüsnü Mahalli

Siyah Beyaz

İçindekiler

Ben Kimim?	11
Medyanın Hali	13
Tesbit.....	15
Bu Kitapta Ne Var?	17
Hatırlatmalar	20
Nasıl Başladı?	22
Peki Ben Ne Yaptım?.....	24
Önemli Not.....	27
Eş-Başkan.....	30
Esad ile devam(mı)!.....	33
Haydi savaşa.....	35
Yeni komşu PKK!.....	37
Dedim-dediler.....	39
Bizim Hıristiyanlar.....	42
Yurt'taş!	44
Kimin katilleri?	47
Terörü sevmek.....	50
Bastır IŞİD!.....	53
Obama IŞİD'i öptü.....	57
Ey CHP!	60
Esad sizi savundu.....	63

Ve Korkusuz	66
Mücadele Yöntemi.....	68
Neden atıldım?.....	70
Karar sizin	73
Ne biçin seçim?	76
Biraz kimyasal	79
Bedeli çok ağır	82
24 Haziran	84
Bravo CHP	86
Cukcakı Trump	89
Mikser Trump	91
İttifak mittifak!.....	94
İnce ince bir kar yağar.....	97
'En Büyük İsrail'	99
Buyurun savaşa.....	102
Atatürk demişti	104
Türk Baharı.....	107
Boşuna!	110
Oto-sansür	113
Kılıçdaroğlu'na notumdur	116
Dikta dersleri-1	119
Dikta dersleri-2	121
Tezgaha devam	124
OBİT!	127
Sakın inanmayın	130
Asla ve hiç.....	133
DUVAR.....	136
Kandil'i bırak Kobani'ye bak-1	139
Kandil'i bırak Kobani'ye bak-2	142
Şarklı AKP	145
Ders almak-1.....	148
Ders almak için-2.....	150
Hoşgeldin David	153

Oy ver dünya değişsin.....	155
Bu iş bitti	158
Demokrasi iyi bir şey	161
Özür dilerim	164
Seçim notları.....	167
Seçim notları-2.....	169
Hangi karanlık?.....	171
Ortaya karışık.....	174
Gerçekten inanıyorlar mı?	177
Herkes okumalı-1.....	180
Herkes okumalı-2.....	183
Herkes okumalı-3.....	186
Herkes okumalı-4.....	189
Gaflet, dalalet ve hatta hıyanet.....	192
Çok kolay.....	195
Güç kimde?.....	198
Herkesin Başkanı kendine.....	201
Beddua	204
Çukur.....	207
Biz ve Onlar.....	210
Ne işe yarar?.....	213
Figüran işi	216
Rakamların savaşı.....	219
Gücü yetene	222
Son viraj.....	225
Puan durumu.....	228
Ortak payda	231
El-Fatiha.....	234
Köyden kovulmak	237
Dolar dolmaz	240
Dolar dolmaz-2	243
Dolar dolmaz-3	246
Dolar değil kilo.....	249

Kahrolsun Amerikan emperyalizmi	252
Vefa bir semttir	255
Sittin sene	258
Ah şu Suudiler!.....	261
Yeni örnek.....	264
Sathı müdafaa	266
Hatırlatırım!.....	269
İdlib'i bırak Basra'ya bak	272
Havadan sudan	275
Kolay gelsin.....	278
Yazı tura	281
Ezan sesi.....	284
İdlib vilayet.....	287
400 milyon da ne?	290
Paralı vatandaşlık.....	293
Yeni denge.....	296
Nocak şimci?	299
Zavallı yandaş.....	302
Kaşıkçı elması.....	305
Hedef Erdoğan.....	308
İdlib unutuldu (mu)!.....	311
Kaşıkçı'yı Trump öldürdü	314
Mavi Ay	317
GDO'lu AKP.....	320
Kaşıkçı Suudileri dövdü	323
Kaşıkçı Suudileri dövdü-2	326
Olmadı Sayın Erdoğan.....	329
Ben aptal değilim	332
Cumhuriyet gidici (mi)!	335
Türkiye neden sağcı?	339
Korkmak kötü bir şey	342
Cumhuriyet 100 yaşında.....	345
Kaşıkçı'yı Selman'ın dedesi öldürdü.....	348

Deli mi ne!.....	351
Kazanırsa hapi yuttuk	354
Çöz bakalım	357
Neden bu haldeyiz?	360
Trump'a bir at alalım	363
Tezgah aynı (mı)!	366
Neden iki kılıç?	369
Toparlayalım.....	372
Peki nasıl?	374
Peki ne olacak?	376

Ben Kimim?

Bu mesleğe Ağustos 1977 yılında rahmetli İsmail Cem'in sahibi olduğu Politika Gazetesi'nde başladım.

Önce belediye, sağlık ve demokratik kitle örgütleri haberlerine baktım, sonra dış haberci oldum.

İlk dış görevim, Kasım 1978'de Bağdat'ta toplanan Arap Liderler Zirvesi'ni izlemek oldu.

O gün bugün başta Ortadoğu olmak üzere dünyada olup biten her şeyi takip ediyorum.

Boşuna bana "Ortadoğu Uzmanı" demiyorlar!

Elbette bu işin esprisi çünkü ben diğer "uzmanlardan" gerçekten farklıyım. Çünkü ben gazeteci olmadan önce de bu coğrafyanın dilini, dinini, kültürünü, geleneklerini ve elbette tüm tarihini biliyordum.

Gazeteci olunca olayları daha profesyonel bir şekilde takip eder oldum.

Geçen süre içinde Türkiye'de, Politika'dan sonra Yeni Şafak, Akşam ve Yurt'da yazdım. Şimdi de Sözcü grubunun diğer gazetesi Korkusuz'dayım.

1990'lı yılların başından itibaren hemen hemen tüm televizyonların "vazgeçilmez" konuğu olmuştum. Yine bu süre içinde, SkyTürk Televizyonu'nda Musa Özuğurlu ile birlikte Stratejik Bakış Programı'nı hazırlayıp sundum. TV Net'de İbrahim Karagül ile benzer bir program yapıyorduk. TRT Arapça'da hazırlayıp sunduğum program, "Arap Baharı"nın başlamasıyla yayından kaldırıldı çünkü ben bu "Bahar" için "Kanlı" demiştim.

Dışarıda birçok radyo, televizyon, ajans ve televizyonun Türkiye ve bölge temsilciliğini yaptım.

Sayayım; İngiliz BBC, Alman Deutsche Welle, Fransız Monte Carlo ve Radio Orient'in Arapça radyo ve televizyon yayınları, El-Cezire, El-Arabiye, MBC, Dubai, Abu Dabi, Kuveyt, Umman, Katar ve Suriye radyo ve televizyonları ve Arap ülkelerinde birçok ajans ve gazete.

Bu kadar medya kuruluşu ile çalışınca bir ara uluslararası haber ajanslarından daha fazla haber yolluyordum dışarıya.

Türkiye'nin tanıtımına katkılarımdan dolayı Cumhurbaşkanı rahmetli Turgut Özal'dan ve Basın Yayın Genel Müdürlüğü'nden teşekkür plaketi aldım.

Yine bu arada (1988-1990) İstanbul'da kurulu olan Yabancı Gazeteciler Derneği Başkanlığı'nı yaptım.

Hem de demokratik seçimle kazanarak.

Bu süre içinde bölgesel savaşların yani Irak-İran, Çad iç savaşı, Kuveyt'in işgali, Kuzey Irak iç savaşları, Karabağ, Lübnan iç savaşı, İsrail'in Lübnan'ı işgali, 2006 İsrail'in Lübnan'a saldırısı, Irak'ın işgali, Bosna ve Amerika'nın Afganistan'ı işgal etme savaşlarının son dönemlerini izledim.

Bu süre içinde ayrıca onlarca ülkeye gittim, onlarca ulusal ve uluslararası zirvelere katıldım, birçok ülkenin lideriyle röportaj yaptım, onlardan çok şey öğrendim ve bütün ülkelerde çok sayıda dostlarım oldu.

Bu ülkelerin birçoğunda konferanslara katıldım ve Ortadoğu konulu konuşmalar yaptım.

Özetle sizlere yazdığım ya da anlatmaya çalıştığım her şey işte böylesi geniş ve derin bir birikimin sonucudur.

Yani her şey gerçek.

Neden mi?

Çünkü benim hiç kimseye diyet borcum yok, hiç kimsenin karşısında kamburum yok ve hiç kimseden korkum yok.

Benim için tek kriter: Mesleki etik, doğrulardan sapmamak ve vicdan.

Yani emperyalizme, siyonizme, gericiliğe ve bu üçlünün tüm iğrenç politikalarına her yerde karşı koymak.

Gerçek ve doğru bilgilerle...

İşte bu nedenle öncelikle, yüzde yüz ve yalnızca gazeteci olmaya çalıştım.

Öyle olduğum için yukarda saydığım o kadar farklı medya organı benimle çalıştı ya da çalışmak zorunda kaldı. Çünkü Türkiye gibi önemli bir ülkedeydim, benden başka Arapça bilen yoktu. Türkiye ve bölgesiyle ilgili gerçek haberleri Araplara bir tek ben veriyordum.

Medyanın Hali

Yanınız Türkiye’de değil dünyanın her yerinde iktidarlar ve güçlü olmak isteyenler her zaman medyayı kontrol etmek isterler.

Bunun tarihini yazacak durumda değilim ama bizim coğrafyada krallar, emirler, şeyhler, cumhurbaşkanları, başbakanlar ve adı ne olursa olsun iktidar sahibi olanlar iktidarlarını güçlendirmek ya da iktidarı kaybetmemek için her zaman medyayı kullanmışlardır.

Bunun en somut örneği Türkiye.

Uzun bir mücadele sonucu bugün artık, Cumhurbaşkanı Erdoğan, devlet medyasının yüzde yüzünü, özelin de yüzde doksan beşini kontrol ediyor. Bu medyada çalışanların ezici çoğunluğunun bir tek amacı ya da derdi var o da daha fazla yalakalık yapmak.

Amaç yalakalık olunca her türlü yalan, en büyüğü olsa da mübah oluyor.

Bölgenin diğer ülkelerinde durum bundan farklı değil.

“Arap Baharı” sürecinde durum çok daha ilginçti.

“İlmimli İslamcılar” iktidara taşımak isteyen Proje “demokrasi ve özgürlük” adına “Bahar”a destek çıkınca ortaya ilginç bir tablo çıktı:

Emperyalist ülkeler olarak ABD, İngiltere, Fransa, Almanya, İtalya ve Batılı diğer ülkeler, yıllardır destekledikleri dikta ve yozlaşmış Arap liderlerden kurtulmak istedi.

Burada bir sorun yok, çünkü Batılılar bu adamlardan bıkmış olabilirdi. Ama esas sorun Batı’nın, Müslüman Kardeşleri bu “Cumhuriyetler”de yani Tunus, Libya, Mısır, Yemen, Irak ve Suriye’de iktidara taşımaya çalışması ve bunun için de gerici bölge ülkeleriyle işbirliği yapmasıdır.

Yani kral, emir ve şeyhlerin yönettiği Suudi Arabistan, Katar, Bahreyn, Kuveyt ve BAE.

Oysa bu ülkelerde bırakın demokrasi ve özgürlükleri insan hakları adına hiçbir şey yok ve iktidarlar çağ dışı, ilkel, bağnaz ve karanlık.

İlginç olan da medya bunların hiçbirini görmedi ve sorgulamadı. Özellikle Suriye’de.

Dünyanın bütün medyası tek merkezden yönetilir bir halde, 7 yıl içinde milyonlarca yalan ve düzmece haber, görüntü, yorum ve senaryo yazdı, yayınlandı.

Ayrım yapmaksızın, emperyalist ve sömürgeci ülkelerle birlikte, işbirlikçi bölgesel ülkelerin medyası harika bir iş çıkardı.

El-Cezire, El-Arabiye, BBC, France-24 ve daha birçok televizyon CIA-Mossad-Mİ6 operasyon merkezi gibi çalışıyordu.

Bütün bu kurumlar IŞİD, NUSRA, ÖSO ve benzeri yüzlerce terör örgütünü desteklemekte bile sakınca görmediler.

Hepsinin tek derdi vardı: Proje’yi engelleyen Esad’tan kurtulmak. İnanılmaz rezillikler yapıldı.

Kafa kesme görüntüleri bile karşı tarafın propagandası olsun diye özellikle yayınlandı.

Kaçırılıp tecavüze uğrayan Ezidi, Alevi ve Şii kadın ve küçük kızların haberleri daha değişik bir mantıkla verildi.

Özetle her zaman rezil ve ahlâksız olan iktidarların medyası “Arap Baharı” sürecinde tek kelimeyle pislik oldu.

Oldu ama işe yaramadı ve proje çöktü.

Adamlar yalanlarıyla ortada kaldılar.

Ama arsız olduklarından onlar için hiçbir sorun yok.

Patronları ne derse onu yaparlar.

Her zaman yeni rezillikler için “Hazır ol!” da beklerler.

Teshit

Gazete köşelerinde benim için iki tür yazı şekli var:

1. Güncel konularla ilgili taktiksel yazılar.
2. Güncelden yola çıkarak konuya, fotoğrafın bütününe görecek türden stratejik yazılar.

Örneğin “Arap Baharı” başladığında hiç düşünmeden tavrımı koydum ve söylemem gerekeni söyledim:

“Bu bir Kanlı Bahar”dır.

Bunun için “*Ortadoğu’da Kanlı Bahar*”, “*Diren Suriye*”, “*Al Sana Bahar*” ve son olarak “*Ortadoğu’da Diktatörler*” kitaplarını yazdım.

Bu kitapların tümünde özellikle vurguladığım gerçekler şöyleydi:

1. Bu Bahar’ın amacı İlimli İslamcıları iktidara taşımaktır ama başaramayacaklar. Çünkü çok iyi ve yakından tanıdığım bu İslamcılar da işe yaramaz ve hiçbir özellikleri yok.
2. İran ve Rusya sonuna kadar ve ne pahasına olursa olsun Esad’a sahip çıkacak ve on bin yıllık tarihi olan Suriye halkı asla yenilmeyecek.
3. İlimli başlayan İslamcı mücadele çok kısa bir süre sonra hızla radikalleşecek, tüm coğrafya ve dünya için büyük bir tehlike oluşturacaklar.
4. Bölgede her türlü pis ve rezil işlerin arkasında başta Suudi Arabistan olmak üzere Körfez’in kral, emir ve şeyhleri var.
5. Bu kral, emir ve şeyhler mezhepsel söylemlerle Osmanlı mirasçısı AKP’yi, Suriye’de İran’a karşı kullanmak isteyecek sonra da yarı yolda bırakarak kazık atacak.
6. Hilafet ve Saltanat hayalleri kuran AKP, Ortadoğu ve özellikle Suriye bataklığına dalecek sonra da hiçbir şekilde çıkamayacak.
7. Bölge gerçeklerini bilmeyen AKP, hata üzerine hata yapacak ve “Bahar”ın son hedefi haline gelecek.

Ve ben bunları söylediğim için iktidardan korkan bütün televizyonlarda yasaklandım.

Şimdi “Bahar”dan bu yana 7 yıl geçti.

Yüzbinlerce insan öldü, çok fazlası yaralandı ya da sakat kaldı, yüzbinlercesi ülkelerinden kaçtı, yüzbinlerce ev yıkıldı, ekonomiler büyük zarar gördü ve toplumsal ilişkiler ve dokular darmadağın edildi.

Ve ben yüzde yüz haklı çıktım.

Tüm tesbitlerim doğrulandı ve en küçük detaylarda bile yanlışmadım.

Onun için beni tanıyanların iki tesbiti var:

1. Hüsnü Mahalli yalan söylemez ve her zaman doğru bilgi verir.
2. Hüsnü Mahalli ne dediyse doğru çıktı.

İyi de benim doğruları söylememle işler doğru gitmedi.

“Arap Baharı” sürecinde bölge ülkeleri en az 30-40 yıl geriye gitti.

Olup bitenlere sevinen bir ülke vardı o da İsrail.

Dolaylı dolaysız herkes İsrail için çalıştı.

Benden söylemesi, emperyalist ülkeler bununla yetinmeyecek ve adı ne olursa olsun mutlaka yeni “Kanlı Baharlar” için hazırlık yapıyordur.

Bu Kitapta Ne Var?

Belirttiğim gibi gazete olarak Politika, Yeni Şafak, Akşam ve Yurt gazetelerinde yazı yazdım. Aslında ben bir köşe ya da kitap yazarı değilim. Ben kendimi muhabir gibi hisseder öyle davranır ve yazarım. 350-400 sayfalık bir kitabı bile uzun bir makale olarak yazıyorum.

Onun için kitaplarım ve köşe yazılarım kolay ve rahat okunur.

Yeni Şafak'ta yazdıklarımın bir bölümünü "*Tezkerelerden Tezkerelere GERÇEKLER*" kitabımda topladım.

Akşam ve Yurt gazetelerinde yazdıklarımın bir bölümünü "*Arap Baharında AKP:MİSYON*" kitabımda topladım.

Bu kitapta KORKUSUZ Gazetesi'nde yayınlanan

köşe yazılarımı bulacaksınız.

İç ve dış politikayla ilgili yazılar.

Hepsini içimden geldiği gibi ve yalnızca gerçeklerden yana tavır alarak yazdım. Bazen de otosansür uygulayarak düşündüklerimi yazmadım.

Özellikle AKP'nin Suriye ve Ortadoğu politikasıyla ilgili olanlarını.

İktidar hiç bir eleştiriye tahammül etmediği için savcılar hemen harekete geçiyor. Mahkemelerin yolları da gidip gelmekle aşınmıyor.

Örneğin tutuklanma ve hakkımda açılan davanın gerekçesine bakın:

"Türkiye, Suriye'de savaşan silahlı gruplara yardım ediyor" demişim.

Peki bunu bırakın Türkiye'de dünyada söylemeyen ve yazmayan kimse kaldı mı?

Ayrıca "Türkiye artık bu gruplara yardım etmiyor; Cerablus, El-Bab, Azez, Afrin, Manbij ve Idlib'de birlikte savaşıyor" dedim

ama mahkeme beni dinlemedi ve konu TIRlara geldi. Ben “Türkiye, Suriye’ye yüzlerce hatta binlerce TIR gönderiyor” demişim.

“Evet gönderdi. Şu anda TSK ile işbirliği yapan en az 50 bin militan var ve Türkiye başta maaş olmak üzere bunların her şeyini karşılıyor. Bu yiyecek, içecek, giyecek ve askeri malzeme neyle geliyor?” diye sormuşum.

Başka dava da var.

İşte bu nedenle savcı ve hakimlerle iyi geçinmek gerekir.

Bunun da bir tek yolu var o da Cumhurbaşkanı Erdoğan ve politikalarını eleştirmeyeceksiniz.

İyi de benim gibi bir gazeteci için bu pek kolay olmuyor.

Çünkü ben hiç kimsenin bilmediği gerçekleri biliyor, bu gerçekler arasındaki ilişki ve bağlantıları görebiliyor ve anlamlandırıyorum ve hepsini sizinle paylaşmak istiyorum.

Bunu da yalnız ve yalnız bu ülkeyi ve bu ülkeyle birlikte Suriye, Irak, Lübnan ve bölgenin tüm ülkelerini ve bu topraklarda yaşayan Arap, Türk, Kürt, Pers, Süryani, Ermeni, Ezidi, Şii, Sünni, Alevi ve bilumum dinsel, mezhepsel ve etnik kökenli tüm insanları seviyorum.

Sevdiğim için de AKP’nin ilk dönem politikalarını desteklemiştim.

Bir düşünün Sünni Müslüman bir Erdoğan, bir Osmanlı ve Türk olarak bir zamanlar Osmanlı toprağı olan Suriye’de Alevi Esad, ezeli rakip ve düşman Şii İran, bölgenin kendi içinde çelişkili diğer ülkeleri ve elbette Kürtlerle dost olmak istiyordu.

Bu coğrafyamız için altından bir fırsattı.

Tüm çelişkili tavırlarına rağmen AKP 2003-2010 yılları arasında içeride “Barış Süreci” dahil çok önemli işlere kalkıştı.

Ergenekon, Balyoz ve benzeri kumpaslar AKP iktidarının ilk samimiyet testiydi.

Dışarıda BOP’da Eş-Başkan olmak ve el altından bunun gereğini yapmak AKP iktidarının başarılı bir “takiye” operasyonuydu.

İdeolojik saplantı ve anlamsız hevesler AKP’yi gerçek çizgisine çekti.

Sonuç ortada:

2011’e kadar bölgenin en güvenilir dost ve kardeşi olan Esad bir gecede “Esad” oldu.

Dost ve kardeş ülke Suriye yerle bir edildi.

“Komşularla sıfır sorun” diyenler kendileri sorun oldu sonra da komşu kalmadı.

2018 AKP ve Erdoğan ile 2002 AKP ve Erdoğan arasında hiç bir benzerlik ve ilişki kalmamıştır.

AKP içinde bile Erdoğan’ın ilk dostlarından hiç kimse kalmamıştır.

Partinin ilk kurucuları olarak Abdullah Gül, Abdullatif Şener ve diğerleri...

Özetle ben değil Erdoğan değişmiştir.

Bırakın 2002’yi ben kendimi bildim bileli neyi savunduysam şimdi de aynı çizgideyim:

Ne pahasına olursa olsun emperyalizme, siyonizme, gericiliğe ve onların yarattığı tüm haksızlıklara karşı mücadele ettim ve edeceğim.

Her zaman demokrasi, özgürlük ve insan haklarından yana oldum ve bu uğurda amansız mücadele ettim ve edeceğim.

Bu kitapta onurlu mücadelenin önemini ve AKP “takiyesi”nin unutulmuş detaylarını hatırlatmaya çalıştım.

Ne demiş Osmanlı:

“Hafıza-i beşer nisyan ile maluldür”...

Ne demiş Mehmet Akif:

“Tarihi tekerrür diye tarif ediyorlar; Hiç ibret alınsaydı teker-rür mü ederdi?”...

Hatırlatmalar

Son dönem gelişmelere ışık tutacak ve belki de bu gelişmelerin anlaşılmasını kolaylaştıracak Akşam ve Yurt gazetelerinde yazdığım birkaç yazımı da buraya taşıdım.

Bu yazılarla “Arap Baharı” sürecinin ve özellikle Suriye sorununun ilginç gelişimini hatırlatmak istedim. Dikkat edilirse tüm bu yazılarda keskin ifadeler kullanmış ve tavrımı net ortaya koymuşum. Çünkü kendimden, bildiklerimden ve vicdanımdan çok emindim.

Nitekim hiçbiri de beni yanıltmadı.

Yanıltmadı ama olan da oldu.

Tek başıma ya da birlikte aynı görüşleri paylaştığımız bir kaç arkadaşla bu süreci durduramazdık.

Düşman çok güçlüydü.

“Arap Baharı”yla birlikte Türkiye’de olduğu gibi Arap ülkelerinde daha önce çalıştığım tüm kurumlar da benimle ilişkilerini kesti.

Bu işin şakası yoktu ve adamlar çok ciddiye.

Adı üzerinde emperyalist, sömürgeci, işgalci, siyonist ülke ve güçler...

Kindar ve gaddarlar.

BOP ve “Arap Baharı” planının başarılması için her yola başvurdular, tüm olanaklarını seferber ettiler ve hep birlikte hareket ettiler.

Ne pahasına olursa olsun başarmak istiyorlardı.

Ama Suriye halkını yenemediler.

Dünya tarihinin tümünde, Suriye benzeri bir olay yaşanmamıştır.

100 ülke 300 bin ruh hastası katili yanlarına alarak Suriye’ye çullandı, ama olmadı.

Planlarının her aşamasında çuvalladılar ve şimdi artık kendi aralarında kavgalıdılar.

Bu da çok normal çünkü her şeyi yanlış yapıyorlardı ve asla doğruyu söylemiyorlardı.

Binlerce örneği var.

Örneğin İlimli İslamcılar iktidara taşımaya kalkışan Batı, bu İslamcıların işe yaramaz ve her an radikalleştiklerini görünce çok şaşırdı.

Örneğin 2011 öncesine Esad'a gidip "Anayasayı değiştir ve reform yap" diyen Erdoğan, 2018 seçimlerinden sonra Suriye Anayasası'na benzer bir anayasayla Türkiye'yi yönetmeye başladı.

Peki Erdoğan, Putin ve Ruhani'nin çabasıyla Suriye'de çözüm olur yeni anayasa hazırlanırsa o zaman Esad hangi anayasayı örnek alacak?

Türkiye, Rusya ya da İran mı?

Peki Türkiye'de karar kılırsa o zaman hangi anayasayı alacak?

2018 Anayasası mı, yoksa Erdoğan'ın değiştirdiği Parlamento Sistem Anayasası mı?

Örneğin Alman Anayasası'nı almak isterse ne olacak?

Nasıl Başladı?

Olaylar 17 Aralık 2009'da Tunus'da, Bu Azizi adında üniversite mezunu seyyar satıcı bir gencin kendini yakmasıyla başladı.

Kısa süre sonra olaylar Mısır, Libya, Yemen, Bahreyn ve Suriye'ye sıçradı.

Tunus'da Bin Ali, Mısır'da Mübarek, Libya'da Kaddafi ve Yemen'de Ali Abdullah Salih devrildi.

Bahreyn'de nüfusun yüzde altmış Şii olunca Suudi tankları bu ülkeye girdi ve halk ayaklanmasını bastırdı.

Bahreyn halkı demokrasiyi isteyemezdi!

İlk gösterilerin 15 Mart 2011'de başladığı Suriye'de durum çok farklı bir şekilde gelişti.

Bunun da nedeni büyük ölçüde Türkiye.

Çünkü işe karışan Batılı ülkeler ve onların bölgesel işbirlikçisi Körfez ülkelerinin Suriye ile sınırı yoktu. Sınırı olan Ürdün, Suriye'den korktuğu için Türkiye'nin tavrını bekledi. Çünkü Suriye ile 911 kilometre sınırı olan Türkiye bir Arap ülkesi değildi ve olası "Şii İran" müdahalesine karşın önleyici bir tavır alabilirdi. Arap kral, emir ve şeyhlerine göre Osmanlı mirasçısı olan AKP Türkiye'si, İran'ın, mezhepsel ve tarihsel, rakip ve düşmanıydı.

Türkiye de bu beklentileri karşılamak, bölgeyle ilgili kendi tarihsel ve ideolojik planlarını hayata geçirmek için harekete geçti.

Çoğunluğu Suriye'den kaçan ve diğerleri çeşitli ülkelere Türkiye'ye gelen yaklaşık 300 Suriyeli muhalif, 1-2 Haziran 2011'de Antalya'da toplandı.

Aynı günlerde Suriye'den kaçan bir grup asker Hatay'da Özgür Suriye Ordusu'nu (ÖSO) kurdu. Adamlar bağlantı için Hatay adres ve telefonlarını veriyordu. Kampı ziyaret etmek isteyen CHP vekillerine bile izin verilmedi.

Tam da bu sırada bölgede cadılar kurulmaya başlandı.

9 Haziran 2011'de ÖSO'ya bağlı silahlı grup Türkiye sınırına 15 kilometre uzaklıkta Cısr El-Şuğur kasabasına saldırdı ve 120 kadar Suriyeli devlet memurunu hunharca katletti.

Bu Suriye'de ilk terörist eylemdi.

Suriye Ordusu'nun kasabaya geleceğini bilen teröristler halka, "Hemen Türkiye'ye kaçın yoksa Esad'ın askerleri gelip sizi öldürecek" diyerek bir çoğunu kandırdı.

Suriyeli mültecilerin hikâyesi işte böyle başladı.

Temmuz 2011'de kurulmasına başlanan muhalif Suriye Ulusal Konseyi (SUK) 2 Ekim 2011'de resmen İstanbul'da kuruldu ve AKP'nin sınırsız desteğiyle faaliyete geçti.

1 Nisan 2012'de İstanbul'da toplanan Suriye Dostları Grubu şaka gibi Suriye'de savaşılan silahlı gruplara maddi ve askeri yardım kararı aldı. Toplantıya 100 kadar ülke, bölgesel ve uluslararası örgüt katıldı.

Sonrası bilinen hikâye.

Bu hikâyede 100 ülkenin destek verdiği 300 bin kadar yerli ve yabancı militana her türlü yardımda bulunuldu.

Herkes için tek bir hedef vardı: "Alevi Esad'tan kurtulmak."

Onlara göre Esad bir diktatördü ve direndiği için BOP ve "Arap Baharı" planlarını bozuyordu. Bozduğu için de ortadan kaldırılmalıydı. Gitmiyorsa ülkesi yerle bir edilmeliydi.

Her şey bu iki amacın gerçekleştirilmesi için yapıldı. Alevi Esad ve Şiilerin öldürülmesi için binlerce fetva verildi. Fetvaları duyan ruh hastası, sapık ve katiller dünyanın dört bir yanından Suriye'ye akın etti. Kısa bir süre sonra Nusra ve IŞİD gibi katil örgütler kuruldu. Bir ara Suriye'de savaşılan irili ufaklı örgüt, daha doğrusu çete sayısı bin beş yüzü geçti.

Peki Ben Ne Yaptım?

Daha ilk günden, Türkiye'nin yanlış yaptığını söyleyerek Suriye'ye müdahale etmemesi hele hele silahlı gruplara asla destek vermemesi gerektiğini yazdım ve anlattım.

Suriye'ye müdahalenin Türkiye için bir felâket olacağını ısrarla vurgularken bunun nedenlerini birçok kez anlattım ve bunun için de "Arap Baharı"yla ilgili ilk kitabımı 2011 sonunda yazdım.

"Ortadoğu'da Kanlı Bahar" adını verdiğim bu kitapta;

1. Esad ile birlikte Suriye halkının ve ordusunun sonuna dek direneceğini,
2. Birçok tarihsel nedenden dolayı Suriye'nin yenilmeyeceğini,
3. Cihat adına savaştığını söyleyen terör örgütlerinin dini bilmediklerini çünkü Allahu Teala'nın Tin Suresi'nde Şam'ı kutsadığını,
4. Saddam'ın 1980'de İran'a saldırdığında tek Arap ülkesi olarak Suriye'nin, İran'ın yanında durduğu için İranlıların bir vefa borcu olarak sonuna kadar Esad'a destek vereceğini,
5. Radikal İslamcı gruplardan çok korkan Rusya'nın, kendi stratejik çıkarlarını düşünerek 3. Dünya Savaşı'nı göze alarak Esad'a yardım edeceğini çok detaylı bir şekilde anlattım.

Ama AKP yönetimindeki Ankara kendi bildiğini okudu ve Suriye bataklığına daldı.

O'na göre;

1. "Arap Baharı" sürecinde Müslüman Kardeşler, Arap ülkelerinde iktidar olacak ve hepsi de AKP'yi model kabul edecek.
2. AKP'ye hayran Arap Müslüman Kardeşler'in desteğiyle Türkiye yeniden bölgeye hâkim olacak ve bu işten tek Türkiye karlı çıkacak.

3. Bu durumun iyi değerdendirmesi durumunda Osmanlı mirasçısı AKP'nin, Türkiye içi projesine uygun olarak hilafet ve saltanat hayalleri yeniden canlanacak.

Ama olmadı.

Olmadığı gibi Ankara, geçen 7 yıllık süre içinde onlarca hata yaptı ve giderek bataklığa saplandı. Kendisi saplandıkça bölgede durum çok daha kötü oldu. Bölgenin kötüye gitmesini iyi değerdendiren IŞİD'in "öfkeli Sünni gençleri" kısa bir süre içinde Suriye ve Irak'ın yarısını ele geçirdi: Binlerce insanın kafasını uçurarak, yakarak, canlı canlı toplu mezarlara gömerek, kurşuna dizerek ve genç kızları kaçıırıp tecavüz ederek.

Uyarmak, doğruları anlatmak ve geleceğın karanlığına dikkat çekmek işe yaramıyordu.

AKP tüm yanlışlarına rağmen inatla Suriye politikasını sürdürdü. Ben ise köşeyazısı yazmaya ve kitap yayınlamaya devam ettim. "*Diren Suriye*" ve "*Al Sana Bahar*"ı bunun için yazdım.

Yine kulak asan olmadı.

Hataların faturası giderek ağırlaşıyordu.

Rus uçağı düşürüldü, IŞİD Türkiye için risk olmaya başladı ve PYD bölgesel bir güç oldu.

Oysa içerde, 2011'de başlayan "Barış Süreci"ne paralel olarak Ankara, PKK'nın Suriye kolu PYD'ye çengel atarak bir taşta iki kuş vurabileceğini hesaplıyordu.

Ama olmadı ve deyim yerindeyse Ankara'nın kendisi "kuşa döndü".

Esad'a karşı ayaklansın diye PYD lideri Salih Müslim'e, "Yeni Suriye'de ne istersen alırsın" diyen Ankara, amacına varamayınca PYD'yi düşman ilan etti ve Haziran 2015 seçimleri sonrasında "Barış Sürecini" de durdurdu.

Bunun üzerine PYD, ABD'den yardım istedi o da koş a koş a gelerek 600 kilometre Türkiye'ye sınır oldu.

Bu sınır son iki yıldır Ankara'nın en büyük sorunu oldu ve Türkiye buradan gelebilecek riskleri karşılayabilmek için Rusya'ya yanaşmak zorunda kaldı.

Hata üzerine hata ve hata üzerine hata... maliyeti/karlılığı çok aılıyor.

Ve her seferinde ben, Akşam ve Yurt'taki yazılarımda bu risklerin tümünü önceden görerek AKP'yi uyardım ve 7 yıl sonra gelişmelerin tümü haklı olduğumu kanıtladı.

Bu gerçekleri bir kez daha hatırlatmak amacıyla bölgenin tüm gerçeklerini kapsayan bu yazılarımin bazılarını sizinle paylaşmak istedim.

Bazı yazıların içinde parantezler açarak küçük hatırlatmalar yaptım.

Her satır hatta her cümle dikkatli okunursa bölgemizde olup biten her şey çok daha rahat anlaşılır ve olaylar birbirine bağlanarak anlaşılmaktadır.

Bölgede olup biten her şey dolaylı-dolaysız ve yüzde yüz Türkiye'yi yani sizi ilgilendirir.

Önemli Not

Bu kitap yayına hazırlanırken yani 8 Kasım 2018’de davam sonuçlandı. Mahkeme kurul halinde; “Kamu görevlilerine görevlerinden dolayı hakaret”ten 1 yıl, 8 ay, 25 gün hapis cezası verdi ve hükmün uygulanmasını erteledi.

Mahkeme ayrıca “Cumhurbaşkanı’na hakaret”ten 2 yıl, 5 ay, 5 gün hapis cezası verdi.

Peki neden?

Önce hatırlatayım.

Çok ani ve hızlı bir şekilde hazırlandığı belli olan bir soruşturma sonucu 13 Aralık 2016’da gözaltına alındım. Ertesi sabah Vatan Emniyet’teyken rahatsızlanınca Cerrahpaşa Hastanesi’ne götürüldüm ve o gece iki polisle birlikte orada tutuldum. Ertesi gün kendi irademle ve o durumda olmama rağmen ifademi vermek için savcılığa gittim ancak Savcı Bey “Kaçma ve delilleri karartma” olasılığından söz ederek tutuklanmamı istedi ve o gece Silivri’ye kapatıldım.

Oysa bırakın kaçmayı yürüyecek durumunda bile değildim ve delil denilen şeyler gazete ve Twitter’da yayınlanan yazılarım ya da Halk Tv’deki söylemlerimdi.

Bir kaç gün sonra tekrar rahatsızlanınca bu kez Silivri’den Cerrahpaşa’ya kaldırıldım ve yaklaşık bir ay orada kaldıktan sonra tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldım.

Nöroloji ve üroloji başta olmak üzere Cerrahpaşa’nın değerli tüm hoca ve çalışanlarının olağanüstü ilgisiyle felç olmadan hastaneden ayrıldım.

Bu süreç içinde başta CHP lideri Kılıçdaroğlu ve millervekili Barış Yarkadaş olmak üzere CHP’li bazı vekillerin olağanüstü ilgisini unutmamak gerekiyor.

Elbette yine başta Ayşenur Arslan olmak üzere bazı meslektaşlarımda desteğini ve benim için ekran karatan Halk Tv’yi de.

Ama garip olan, aynı televizyon durduk yerde ve hiç bir açıklama yapmaksızın işime son verdi.

“KELEPÇE” adlı kitabımda birçok şeyi anlatmıştım.

Dönelim davaya.

Bana yöneltilen suçlamalara göre ben:

Türkiye; Suriye’de savaşılan silahlı gruplara ki bunlar Şam’a göre terör örgütleri, yardım ediyor demiş ve yazmışım.

Ayrıca yüzlerce TIRın Türkiye’den Suriye’ye gönderildiğini yazmış ve bir seferinde Cumhurbaşkanı Erdoğan için diktatör demişim.

Özetle suçlamalar böyleydi.

Yaklaşık iki yıl süren dava sürecinde ben de savunmamda özetle şunları belirttim:

AKP’li olmadan önce Süleyman Soylu, Numan Kurtulmuş ve Tuğrul Türkeş benim söylediklerime benzer şeyler söylediler. MHP lideri Bahçeli ise AKP müttefiği olmadan önce çok daha ağırlığını birçok kez söyledi.

Bunun dışında CHP lideri Kılıçdaroğlu ve AKP kurucusu ve Başbakan Erdoğan’ın eski yardımcısı Abdüllatif Şener başta olmak üzere bir çok politikacı, eski dışişleri bakanlarının tümü, çok sayıda emekli general ve diplomat, bakan, üniversite hocaları ve çok sayıda meslektaşım Türkiye’nin Suriye politikası, IŞİD, Nusra, ÖSS ve benzeri gruplarla ilişkileri hakkında benden çok daha sert ve ağırlığını, anlattı ve yazdı.

Ayrıca bunların bir çoğu Cumhurbaşkanı Erdoğan’a yönelik “Diktatör” ve benzer sıfatları kullanmıştı.

ABD Başkan Yardımcısı Biden, Alman Başbakan Merkel, barışmadan önce Putin ve Ruhani ve daha birçok yabancı lider Türkiye’ye yönelik benzer suçlamalarda bulunmuşlardı.

Ve yukarıda sözünü ettiğim herkesin söylediklerinin kopyaları dosyada bulunmaktadır.

En son ve önemli evrak Katar eski Dışişleri Bakanı ve AKP dostu Hamed Bin Casim’in 27 Ekim 2017’de Katar televizyonuna söyledikleri.

Bin Casim “Biz, Suudi Arabistan, Türkiye, ABD, Fransa, İngiltere ve diğer bazı ülkelerle birlikte Suriye’de savaşılan Nusra dâhil

tüm gruplara her türlü para, silah ve yabancı cihatçı yardımında bulunduk ve her şeyi Türkiye üzerinden yaptık” demişti.

Mahkemede delilleriyle birlikte bunları anlattım ve Türkiye’nin şimdi, 2016’da düşman olan Rusya ve İran’la birlikte Astana ve Soçi’de anlaşmalar imzaladığını ve Suriye sorununu çözmeye çalıştığını söyledim.

Çok daha önemlisi benim bir gazeteci olduğumu ve yukarıda anlattığım kişilerin söylemlerinin, silahlı militanların demeç ve sosyal medya hesaplarının, silahlı grupların lider ve komutanlarının, Türkiye’deki toplantılarını haber kaynakları olarak telakki eder ve ona göre yazar ya da anlatırım.

Yani benim söylediklerim ya da yazdıklarım benden önce onlarca kez söylemiş ve yazılmıştır.

Ama anlaşılan, benim tüm bu söylediklerim mahkeme için yeterli olmamış ki cezayı verdi.

Üstelik ne Yalım’ı ne de ağır sağlık sorunlarımı göz önünde bulundurmadan.

Davanın Yargıtay süreci ne zaman ve nasıl sonuçlanır bilinmez ama bu kararlar beni çok üzmüştür.

Çünkü 2011 sonrasında yazdığım ve anlattığım her şeyin bir tek amacı vardı:

Türkiye’yi uyararak Suriye’ye bulaşmasını önlemek.

Çünkü ben başta Suriye olmak üzere bölgenin tüm ülkelerini ve insanlarını çok iyi tanıyorum ve Türkiye’nin Suriye bataklığına girmesiyle çok ciddi sorunlarla karşılaşacağını biliyordum.

Yazdığım bütün kitap ve makalelerde, televizyon programlarında bunun tüm neden ve detaylarını anlattım.

7 yıl sonra söylediğim ve yazdığım her şey yüzde yüz doğrulandı ama ben mahkûm oldum.

Şimdi aşağıda o yazdığım makalelerden bir kaçını bulacaksınız.

Umarım bunlarda da suç unsuru bulmazlar.

Çünkü ben bu yazılarda anlatılardan dolayı cezalandırıldım.

Oysa ben ödül bekliyordum.

Doğruları yazdığım, Türkiye’yi uyardığım ve kokladığım için.

Yani çok sevdiğim için!

Bugün dolaylı da olsa birbirine bağlı üç konudan söz edeceğim. Hafta sonu Tunus'ta Suriye ile ilgili uluslararası bir toplantı yapılacak. BM Güvenlik Konseyi'nde Rusya ve Çin'in vetosunu aşamayan bildik ülkeler, bu kez farklı yollara başvurmaya çalışıyor. Örneğin Filistin için kılını kıpırdatmayan Suudi Arabistan ve Körfez ülkeleri ya da 6 yıldır ambargo altında çok zor koşullar altında yaşamak zorunda bırakılan Gazzelilere yalnızca mazot ve elektrik temin etmek için BM ya da Arap Birliği örgütünü toplantıya çağırmayanlar geçen hafta Suriye için BM'ye gittiler. Bununla yetinmeyen bu ülkelerin tümü İsrail'in öldürdüğü 9 Türk insanının (31 Mayıs 2010 Mavi Marmara saldırısı) kanını da unutarak şimdi Tunus'ta Suriye için bir araya geliyor. Hürriyet gazetesinin cumartesi günkü haberine göre bu toplantının eşbaşkanlığını Tunus ve Türkiye yapacakmış.

Bu eşbaşkanlık da moda oldu!

Haziran 2004'te toplanan zirvede Türkiye, İtalya ve Yemen Büyük Ortadoğu Projesi'nde Demokrasi İnisiyatifi, eşbaşkanlığına seçilmişti. Yani ABD Türkiye'yi Yemen ve İtalya'ya laik görmüştü. Yemen'de 33 yıldır iktidarda olan Ali Abdullah Salih (**devrildi ve 4 Aralık 2017'de öldürüldü**) bölgenin en garip lideridir. İtalya ise o sıralar Kazanova Berlusconi yönetimindeydi ve ülkeyi demokratik olarak iflasın eşiğine sürüklüyordu.

Türkiye daha sonra İspanya ile birlikte Medeniyetler İttifakı Projesi'nde de Eş-başkanlığa seçildi (**Fetö'nün rol üstlendiği Dinerarası Diyalog projesine alternatif**). Ayrıca İspanya 1492'de Müslüman Endülüs devletini yıkmış, on binlerce müslümanı hunharca öldürmüş ve Sultan Beyaz'a Al şu Yahudileri yoksa elimizdeki kardeşim Cem Sultanı üzerine salarız diyerek Yahudileri İstanbul'a göndermişti. Bu projenin finansörü ise bölgenin yeni Red Kit'i Katar Emiri Şeyh Hamed. Hamed'in tabancası ise sahibi olduğu El-Cezire televizyonu. Bu ittifakta Başbakan Erdoğan ile

birlikte eş-başkan olan İspanya Başbakanı Zapetero, iki ay önce yapılan seçimlerde ülkeyi demokratik olarak iflasın eşiğine getirdiği için hezimete uğradı. Yerine Medeniyetler İttifakı'na hiç inanmayan Mariano Rajoy seçildi.

...

Şimdi Türkiye, Suriye ile ilgili olarak Fransa ile eş-başkanlık yapıyor. Haberlere bakılırsa Fransa "Suriye'ye insani koridor açalım" diyor ama bir Arap ülkesi olarak Ürdün ya da Lübnan değil Türkiye bununun olanaklarına bakıyor. Oysa Fransa'nın Türkiye'ye neler yaptığını henüz kimse unutmadı. Sarkozy, iktidara geldiği günden itibaren Fransa, Türkiye'ye düşman...

Fransa Osmanlı'nın çökertilmesinde ve genç Cumhuriyetin meşgul edilmesinde hep başoyuncuydu... Peki böyle bir Fransa nasıl olur da şimdi Türkiye ile birlikte eş-başkan oluyor? Ben anlamış değilim! Bu eş-başkanlık Türkiye için ciddi bir problem ya da en azından yük olmaya başladı. Örneğin Türkiye'nin NATO ile birlikte ortak olduğu Malatya'daki radarlar. Bu konu her konuşulduğunda Türkiye ısrarla 'İsrail bu radarlardan yararlanmayacak' diyor. Amerikalı yetkililer de tersini söyleyip duruyor. Kapalı kapılar ardında bu konu nasıl konuşuluyor bilmiyorum ama kural olarak ben Batılılara güvenmediğim için gün gelecek ve bu konunun Türkiye'nin başını ağrıtacağını biliyorum. Tıpkı Irak'tan getirilip İncirlik Üssü'ne yerleştirilen Predator casus uçakları gibi. Çünkü Amerikan kaynaklarına göre bu uçaklar her gün Suriye üzerinde uçuyor ve bilgi toplamaya çalışıyor. Bu uçakların Suriye'de önemli kişileri ya binaları hedef alıp almayacağını acaba kim garanti edebilir? Amerikalılardan her şey beklenir!

...

Son dönem politikaları içinde bu casus uçaklarını Pakistan, Afganistan, Yemen ve Somali'de suikastlarda bolca kullanan Amerikalılara asla güven olmaz. NATO Genel Sekreteri Rasmussen'e ise hiç... Beyefendi Bakan Davutoğlu ile yaptığı basın toplantısında 'İsrail Malatya'daki radarlardan yararlanmayacak' diyor ama TBMM Dış İlişkiler ve Savunma Komiteleri üyelerinin NATO ile İsrail arasında işbirliği konusundaki bir soruya bakın ne diyor.

“Çok doğaldır, İsrail bizim partnerimizdir. İsrail ile tabii ki işbirliği yapacağız.”

ABD liderliğindeki NATO’nun İsrail ile nasıl bir işbirliği yapacağını varın siz düşünün. Belki de İran’ın nükleer tesislerinin bombalanmasında... Ya da İsrail’in bir kez daha 9 Türk insanını öldürmesinde.

Nasıl olsa ABD ve İsrail NATO’nun eş- başkanlarıdır.

(Türkiye 4 Mayıs 2016’da NATO’daki İsrail vetosunu kaldırdı. Böylece İsrail NATO’nun Brüksel’deki askeri Karargahında temsilci bulunduracak).

Başbakan Erdoğan'ın Tahran gezisi sırasında İranlıların Türkiye'nin Suriye politikasından rahatsız olduğunu ve bunu farklı yöntemlerle yansıttıklarını yazdığım da birileri çok kızdı. Bana kızanlar Erdoğan döndükten sonra konuşan İran Parlamentosu Savunma ve Dışişleri Komisyonu Başkanı Brujerdi'nin demecini okusun. Brujerdi 'Türkiye'yi Amerikan işbirlikçisi olarak nitelendiriyor, Suriye'nin iç işlerine müdahale etmekle suçluyor ve bunun dostluk ve komşuluk ilişkilerine yakışmadığını' söylüyor.

Gelelim Suriye konusuna...

Cumartesi günü yazımda önceki gün İstanbul'da yapılan 'Suriye Dostları Toplantısı'ndan hiçbir şey çıkmayacağını söylemiştim. Bazıları bu yazıma da kızmıştı... Pazar günü yapılan toplantı sabahında neredeyse tüm haber kanallarına çıkarak bu toplantının işe yaramayacağını söyledim. Saatler sonra benim dediğim oldu ve toplantıda Annan girişimine destek verildiği açıklandı. Annan'a belirli bir süre verilmedi, muhalefete silah desteğinden söz edilmedi, tampon bölgesi gündeme alınmadı ve Suriye Ulusal Konseyi muhalefetin tek temsilcisi olarak tanınmasına rağmen dolaylı da olsa Esad ile devam edilmesine yeşil ışık yakıldı. Bu da gayet doğal. Çünkü ABD, Fransa ve İngiltere BM Güvenlik Konseyi'nde Rusya ve Çin'in isteğini kabul ederek Annan'a görev vermiş ve ona 'Git Esad ile görüşüp sorunun siyasi çözümüne yönelik bir plan hazırla' demişti. Yani ABD, İngiltere ve Fransa Esad'ı resmi olarak Suriye devletinin başkanı olarak kabul ediyor ve çözümün onsuz olamayacağını itiraf ediyordu. İstanbul toplantısı ise bu kabul ve itirafı pekiştirdi. O zaman Türkiye'nin yapacağı bir şey kalmıyor. Yani Suriye muhalefeti ile Özgür Suriye Ordusu'nun komutanlarını barındıran ve onlara her türlü destek ve yardım yapan Ankara başından beri söylediğim gibi artık Batı desteksiz kendi başına Suriye politikalarını sürdürmek zorunda kalacaktır. ABD'den izin almadan nefes bile alamayan Katar ve Suudiler gelecek süreçte göre Türkiye'yi yalnız bırakacaklardır.

Suudiler ve Katarlılar muhalefete para ve silah göndererek Annan çabalarını baltalamayı ve Suriye’de iç savaş çıkartmayı planlayabirler. Kara ve deniz sınırları 2000 kilometre civarında olan bir Suriye buralardan sızacak silahlı militanlarla uzun erimli mücadele etme durumunda kalabilir. Türkiye ise yalnız Kuzey Irak’tan sızan PKK’lılarla yıllardır uğraşıyor ve bu mücadelede şimdiye kadar 40 bin insan öldü. Özetle Türkiye; Suriye konusunda giderek yalnızlaşıyor ve Annan ilerleme kaydettikçe daha da yalnızlaşacaktır. Çünkü Annan’ın Suriye’ye göndereceği BM gözlemcileri gerçeği görünce çözüm yönünde daha sağlıklı adım atılacaktır. Annan’ın BM Güvenlik Konseyi tarafından görevlendirmesi kendi başına önemli bir olaydır. Güvenlik Konseyi üyesi ABD, İngiltere ve Fransa geri adım atmaz, Annan’a verdikleri desteği sürdürür ve Moskova ve Pekin ile yaptıkları anlaşmadan geri adım atmazlarsa Suriye’de çözüm olasılıkları artar. Hatırlanırsa üç ay önce de Arap Birliği bir karar alarak Suriye’ye gözlemciler göndermişti. Ancak gözlemciler gidip silahlı grupların saldırı, yıkım ve terörünü görüp rapor edince Arap Birliği’nin Dönem Başkanı Katar Şeyhi çıldırmış ve hemen gözlemcileri geri çağırarak görevlerini iptal etmişti. Çünkü bazıları Suriye’deki gerçeği görmek ve göstermek istemiyor. Gerçek ise Suriye’de kendini Özgür Suriye Ordusu olarak tanıtan ve her gün medyaya konuşan silahlı gruplar devlete karşı ayaklanmış ve bölgesel ve uluslararası güç ve devletler onlara her türlü yardım ediyor. Gerekçeleri ise ‘Suriye’de demokrasi istiyoruz’.

Meslektaşımız Aslı Aydıntaşbaş’ın Milliyet’te dün yazdığı gibi:

“30 kişinin bağırmasından bu kadar rahatsız olan biber gazı demokrasisinden Beşşar Esad’a yönelik nasıl bir reform mesajı çıkabilir?”

Tinanılacak gibi değil ama 'İslamcı' ya da hükümet yanlısı medyaya ve bu medyanın yorumcularına bakılırsa Türkiye ile Suriye arasında savaş pek yakında.

Peki neden?

Esad, Başbakan Erdoğan'ın 'Reform yap istek ve telkinlerine karşılık vermemiş ve halkına zulmediyor.'

Buna kızan Ankara Suriye'nin tüm silahlı-silahsız muhalefetine kucak açmış ve Şam'a karşı bölgesel ve uluslararası kampanyanın başını çekmiştir. Bu kampanyayla neredeyse tüm gerçekler tersyüz edilmiş ve herkes ne pahasına olursa olsun Esad'ın gitmesine programlanmıştır. İşte size son örnek.

BM Güvenlik Konseyi üyeleri Kofi Annan'a 'Git şu Suriye sorunu çöz' dediler. Şam'a giden Annan çatışmaların 10 Nisan'a kadar durmasını ister. Başkan Esad da planı kabul eder ve 'Silahlı gruplar saldırılarını durdurursa biz de derhal ateşkese uyar ve orduyu kentlerden çekimiz' der. Ancak Antakya'da bulunan ABD destekli Özgür Suriye Ordusu komutanları 'Önce ordu çekilsin ve saldırılarını durdursun' der. Ne kadar da benziyor Türkiye'deki duruma... PKK da hep 'Ordu operasyonlarını durdursun ve ateşkes yapsın biz de buna uyarız' diyordu. Türk hükümetleri ise her seferinde 'Devlet teröristlerle pazarlık yapmaz' diyerek kabul etmiyordu.

Peki böyle bir durumu yaşayan bir Türkiye nasıl olur da Suriye'de devlete karşı ayaklanmış silahlı militanlara sahip çıkar. Kaldı ki; bu Türkiye 'PKK teröristlerini takip etmek için neredeyse 30 kez Kuzey Irak'a sınır ötesi operasyon düzenlemiş ve hala düzenlemektedir.' O zaman önceki gün Türkiye sınırına yakın bölgede orduyla çatışan ve Türkiye'den sızdıkları söylenen bazı silahlı muhaliflerin tekrar Türkiye'ye kaçması sırasında kurşunların bazı sığınmacı ve Türk görevlilerini yaralamasına neden bu kadar yaygara koparılıyor?

Sanki Suriye, Türkiye'ye saldırmış ve bütün medya ayağa kalkmıştı.

Bir önerim var: Suriye'ye savaş ilan eden meslektaşlarımıza bir Amerikan tüfegi verelim ve Suriye cephesine gönderelim.

Bayanlar, Beyler savaştan söz ediyorsunuz. Bu bir şaka değil. Hadi vicdanınız yok diyelim Irak'tan da ders almadınız? Yalancı olduğu kanıtlanan Amerika'nın yapamadığını şimdi siz mi yapacaksınız Suriye'de. Siz yapmayacağınıza göre Mehmetçiğe mi yaptıracaksınız? Hem de bir hiç uğruna. Suriye Türkiye'ye hiçbir kötülükte bulunmadı. Tam tersine Suriye daha bir buçuk yıl öncesine kadar neredeyse Türkiye ile birleşecekti. Suriye - Türkiye sınırında herkes akraba. Sakın 'Her şeyi demokrasi uğruna yapıyoruz' demeyin çünkü bu çok anlamsız bir gerekçe olur. Vicdansız bir demokrasi demokrasi değildir ve olamaz. Irak, Afganistan ve Somali'yi perişan eden ABD demokrasisine hayran olanlar Bush'un öldürdüğü milyonlara şimdi Suriye ve tüm coğrafyada yenilerini eklemek istiyor. Suriye'de demokrasiye siz değil Suriye halkı karar vermelidir. Türkiye'ye düşen görev silahlı militanları silahlandırmak ve onları savaşa itmek değildir. Onlara düşen görev sakın bir şekilde Moskova, Tahran, Pekin ve benzeri başkentlerle tarafları barıştırmaktır. Savaş çığırtkanlığı yapanlar ve Özgür Suriye Ordusu'na destek verenler Suriye'de ölen her insanın kanından sorumludur. Bunu Türkiye ve Türkler anlamıyorsa hiç kimse anlamaz. Türkiye, Norveç ya da Danimarka değildir. 1970'li yıllarda sağ-sol, Alevi-Sünni çatışmalarında her gün onlarca insanın öldüğü Türkiye, 28 yıldır PKK ile uğraşıyor. Bu savaşta şimdiye kadar 40 binden fazla insan öldü. 1998'de Öcalan Şam'da diye Türkiye Suriye'ye savaş ilan etmek üzereydi. Şimdi Şam'a göre binlerce Öcalan Türkiye'de. Hatırlayalım ABD, AB ülkeleri, Avrupa Parlamentosu ya da Konseyi Türkiye'yi PKK ya da insan hakları konusunda eleştirdiğinde bu ülkede kıyamet kopuyordu. Manşetleri hatırlıyorum: 'Küstah Amerikalı' ya da 'Sen kendine bak Avrupalı'. Artık her şey kavram kargaşasıyla yorumlanmaya çalışılıyor. Herkes belirli bir misyonla hareket ediyor ya da ettiriliyor. İşin ucunda savaş olmasaydı idare edelim diyecektim ama bir başladı mı anaların yüreğini dağlayacak acılar asla bitmeyecektir. Buna dayanacak vicdanlar buyursun 'mehter takımı' ile Suriye'yi işgal etsin.

Hem de Şalom adına!

(Şalom barış demek)

Uzay Arşivi - <https://rantey.org>

Herkes şaşkın... Bilen bilmeyen herkes Suriye'nin Kürt bölge-
sindeki gelişmeleri konuşuyor ya da yorumlamaya çalışıyor.
Uzman olduklarını söyleyenler kara cahil. Türkiye'ye yazık oluyor.

Suriye olaylarının daha ilk günlerinde çıktığım tüm televizyon programlarında, bu köşede ve durdurulmadan önce TRT Arapça ve TV Net'teki programlarımda olayların bu yönde gelişeceğini onlarca belki de yüzlerce kez anlattım. Son kitabım 'Ortadoğu'da Kanlı Bahar'da bölgedeki tüm süreci en ince detaylarıyla anlattım ve bu sürecin Suriye'de ve özellikle Kürt bölgesinde nerelere varacağını net bir şekilde yazdım.

Anlaşılan insanlar ya okumuyor ya da okuyup dinlediklerini anlamıyor ya da anlayıp işine gelmediği için gereğini yapmıyor ya da yapamıyor.

Suriye olayında en etkin rol oynayan Ankara gelişmelerin buralara geleceğini hesap etmediyse burada bir sorun var. Ankara Suriye'de iç savaşın çıkmasıyla bölgede nelerin olabileceğini görmeyip önlem almadıysa o zaman ortada daha büyük bir sorun var. Örneğin Suriye'de Alevi-Sünni iç savaşının patlak vermesiyle Ankara kendisinin etkilenmeyeceğini düşündüyse bunda bir hesap yanlışlığı var... Ankara Suriye'de iç savaşla birlikte Kürtlerin bağımsızlık yönünde adım atacaklarını hesaplamadıysa bu çok daha tehlikelidir. Nitekim böyle oldu. Hatırlayın Suriye muhalefetine Antalya'daki ilk toplantısında Kürtler yeni Suriye'nin federal olmasını istemişti. Bu istek Türkiye'nin itirazı üzerine kabul edilmeyince Kürtler daha sonra kurulan Suriye Ulusal Konseyi'ne katılmamıştı.

Ama bölgede oynanan büyük oyunun en önemli unsuru olan Kürtler, daha sonraki hamleleriyle herkesi oyuna getirerek Ulusal Konsey'in başkanlığını ele geçirdiler (**Batılı ülkeler ve Ankara Kürtleri Esad'a karşı ayaklandırmak için Kürt kökenli Ahmed Seyda'yı SUK başkanlığına getirdiler**). Türkiye ise 'Suriyeli Kürtler bundan etkilenerek ayaklanırlar' düşüncesiyle Kürt başkana destek verdi ve Mesut Barzani ile bu yönde işbirliği yaptı. Sanki Ankara Barzani'nin

kim olduğunu, neleri hayal ettiğini bilmiyor ve Türkiye karşıtı tüm söylemlerini hatırlamıyor. Bilmedi ve unuttu diye şimdi Ankara çok daha tehlikeli bir gerçekle karşı karşıya kalıyor. Suriyeli Kürtler yani PKK ve yandaşları bölgesel ve uluslararası güçlerin de desteğiyle artık Suriye'nin Türkiye ile olan sınırının 500 kilometrelik bölümünü kontrol ediyor. Hem de Kandil'de olduğu gibi onlarca kilometrelik uzaklıktan değil, sınırın tam da sıfır noktasından itibaren.

Bu durum devam ederse Türkiye'nin böylesi tehlikeli yeni durumla nasıl baş edeceği merak konusu. Başbakan Erdoğan'ın önceki akşam Kanal 24'teki konuşmasında Barzani'ye yönelik kızgınlığı ve Bakan Davutoğlu'nu Erbil'e gönderme kararı bunu yansıtıyor. Çünkü Türkiye'nin güney sınırında ve yaklaşık 900 kilometrelik (Suriye ve Irak) yeni komşusu bundan böyle 'Batı ve Güney Kürdistan' olacak. Bu iki parçalı Kürdistan'ın 'Kuzey Kürdistan'ı yani Türkiye'nin güneydoğusunu nasıl etkileyeceğini yakında hep birlikte göreceğiz. Yani Ankara'nın Suriye ile olan sınır kapılarını kapatması ya da Fırat'ın batı yakasında kurduğu kamplarla Suriye içindeki muhaliflere yardım etmesi kendisi için var olan en tehlikeli gerçeği değiştirmeyecektir. Çünkü Şam ve Halep'te Özgür Suriye Ordusu ile savaştığı için Kürtlerle uğraşmak istemeyen Esad, yakında Özgür Suriye Ordusu'nun etkin olduğu ve Türkiye sınırına yakın bölgelere yönelecektir. Yani Suriye'yi çok daha kanlı günler beklemektedir.

Çünkü ne pahasına olursa olsun Esad durumu kontrol etmeye çalışacak bu da olmazsa ülkede iç savaş çıkacaktır. Bu iç savaşta kimin kimle savaşacağını kestirmek pek kolay olmayacaktır. Çünkü bu ülkede Sünniler (Kürtler de Sünni), Aleviler, Hristiyanlar, Ermeniler, Süryaniler, Dürziler, Türkmenler, Çerkezler ve diğer etnik, dinsel ve mezhepsel gruplara bağlı 23 milyon insan yaşamaktadır. Bu saydığım tüm grupların Türkiye'de ise akrabaları ve uzantıları bulunmaktadır.

Yani Suriye'de iç savaştan direkt ve en kapsamlı bir şekilde etkilenecek ülke Türkiye'dir. Kürt konusu ise bu etkilenmenin belki de en karmaşık ve zor bölümünü oluşturacaktır (ABD, İngiltere, Fransa ve İtalyan askerlerinin PYD'ye ve Demokratik Suriye Güçlerine verdiği destek son dönem Türkiye'nin en büyük sorunu oldu).

Sevr'in 100. yıldönümü yaklaşıyor.

Suriye olaylarının başladığı ve tırmanmaya başladığı daha ilk günlerde ne söylediysem hepsi doğrulandı. Doğru çıktığına göre TRT-Arapça ve Tv-NET'te iptal edilen programlarım yeniden yayına sokulmalı!

Sıra ile gidelim:

Daha başlangıçta Suriye'deki kalkışmanın demokratik talepler için bir halk hareketi olduğunu söylediler.

Ben ise bunun doğru olduğunu ancak kısa sürede silahlı ve mezhep içerikli bir savaşa dönüştürülmek istendiğini söyledim.

Esad'ın maksimum üç ay içinde devrileceğini söylediler ve ona göre hesap yapıp davrandılar.

Dış müdahale olmadan iç dinamiklerle Esad'ın asla düşmeyeceğini ısrarla söyledim ve bununun nedenini bu köşeden ve katıldığım tüm tv ve radyo programlarında en ince detaylarla anlattım.

Başta ABD olmak üzere Batı'nın Libya benzeri bir saldırı ile Suriye'ye müdahale edeceğini söylediler ve ona göre hazırlık yaptılar.

Rusya ve Çin'in bilinen tavrı ile bu müdahalenin asla olmayacağını söyledim .

Zamanla Rusya ve Çin Esad'ı desteklemekten vazgeçer dediler ve ona göre alternatifli plan yaptılar.

Bunun asla böyle olmayacağını defalarca vurguladım ve son kitabım 'Ortadoğu'da Kanlı Bahar 'da bunun detaylarını anlattım.

100 ülkenin desteğiyle Özgür Suriye Ordusu denilen silahlı grubun Halep'i İkinci Bingazi'ye çevirebileceğine inanıp ona göre hazırlık yaptılar.

Bir Halep kökenli olarak bunun asla böyle olmayacağını defalarca anlattım çünkü Halep halkı şehirlerinin yıkılmasına yol açan silahlı gruplardan nefret etmeye başladığını anlattım.

100 ülke İstanbul ve Paris'te toplanarak Suriye'deki siyasi ve askeri muhalefete inanılmaz destek kararı alındığında " Esad bu kadar baskıya dayanamaz " dediler.

Ne Esad ne de Suriye halkının tüm tehdit ve baskılara direneceğini söyledim ve Suriye halkının onlarca nedenden dolayı Libya ya da bölgedeki başka halklara benzemediğini anlatmaya çalıştım.

Başta ABD olmak üzere tüm Batılı ülkelerin hatta zengin Arap ülkelerinin Türkiye'nin yanında olduğunu söylediler.

Ben da 'zaman gelecek bunun böyle olmadığını herkes görecektedi' dedim.

İşte o zaman şimdiki zaman (**Bu satırların yazıldığı zaman değil bu kitabın yazıldığı Kasım 2018'e bakın**). Çünkü bu ülkelerin hiçbirisi şimdi Türkiye'nin yanında değil. Tampon bölge yok, uçuşa yasak bölge yok, NATO ' Kendi başınızın çaresine bakın' diyor. Suudi Kırıl ve Katarlı Şeyh artık Türkiye'ye uğramaz oldular. Batı medyası Türkiye'nin özgür Suriye Ordusu'na bağlı silahlı gruplara ve Kaideci militanlara yardım ettiğini yazıp duruyor.

22 Haziran'da Suriyelilerin düşürdüğü uçakla ilgili kıyamet koparıldı ve neredeyse Suriye'ye savaştan söz ettiler.

Ben ise bu köşede uçakla ilgili önemli gerçekleri yazdım. Bugün ise hiç kimse konu ile ilgili bir kelime bile yazmıyor ve konuşmuyor.

Benzer şey Akçakale olayında oldu. Herkes Suriye'nin provakasyonundan söz etti ve bunu gerekçe göstererek bir kez daha Suriye'e savaş ilan edilmesinden söz etti.

Ben ise Türkiye'den sızarak sınır karakolları ve gümrük kapılarını ele geçiren silahlı gruplarla Suriye ordusu arasında yaşanan çatışmalarda bazı top mermilerinin Türkiye'ye düşmesinin normal olduğunu söyledim. Nitekim desteklerini telefonla esirgemeyen Batılı dostlar Ankara'ya itidal telkinlerini de unutmadılar.

Ankara'ya indirilen Suriye uçağında aynı şeyler oldu. Herkes uçaktaki malzeme ile ilgili olarak kendine bir yorum ve değerlendirmeye yaptı.

Ben ise daha ilk saatlerde bu işte bir gariplik olduğunu yazdım, söyledim ve kısa sürede bu işin kapanacağını vurguladım.

Suriye'nin kuzeydoğusundaki Kürt bölgelerinde PKK'nın Suriye uzantısı PYD'nin kontrolü ele geçirmesi durumunda Türkiye'nin askeri müdahalede bulunacağını söylediler.

Ben ise bunun mümkün olmayacağını nedenleri ile birlikte anlatıp durdum.

İran'ı Şii olduğu için 'Alevi' Esad'ı desteklemekle suçlayanlar zaman zaman da 'reel politik' gerekçelerle Tahran'ın Şam'dan vazgeçebileceğini söyleyip durdular.

Ben ise bunun hayali zorlayacak bir temenniden ibaret olmanın ötesine asla geçemeyeceğini söyledim ve İran faktörünün tüm bölge hesap ve denklemlerinde en önemli ülke olduğunu söyleyip durdum. Suriye sorununun ancak İran ve Türkiye'nin birlikteliği ile çözülebileceğini vurguladım.

Suriye'de siyasi ya da askeri çözümün mutlaka Esad'sız olacağını başından beri söylediler ve bunun gerçekleşmesi için her yola başvurdular.

Ben ise başından beri Esad'sız hiçbir çözüm olmayacağını söyledim ve bunun nesnel ve objektif nedenlerini anlatıp durdum. Bugün ise artık herkes Esad'la geçiş döneminden söz etmeye başladı.

Bölgesel ve uluslar arası gerçekleri göz ardı edenler Suriye sorununu yalnızca ABD ile çözebileceklerine inandılar ve öyle davrandılar.

Ben ise bunun bunun kara cahillik olduğunu söyleyip durdum.

Şimdi 20 ay sonra (7 yıl sonra) yorumu siz değerli okuyuculara bırakıyorum. Ama Suriye'de ölen, yaralanan ve perişan olan insanların hesabını kim verecek acaba?

Bu gece Hristiyanlar İsa'nın doğumunu kutladı ben de onların bu bayramını kutlarım. Umarım Batıdaki samimi ve barışsever Hristiyanlar da biz müslümanların bayramını aynı içtenlikle kutlarlar. Umarım diyorum çünkü bu konuda şüphelerim var. Yalnızca biz Müslümanlar adına değil biz Müslümanlarla birlikte yaşayan Hristiyanlar adına da. Nasıl mı ?

1975-1990 yılları arasında İsrail ve Batılı ülke ve güçlerin kışkırtması ile Lübnan'da patlak veren iç savaşta Hristiyanlar kullanılmış ama savaş sırasında ve sonrasında on binlerce Hristiyan başta ABD ve Fransa olmak üzere Batılı ülkelere göçe teşvik edilmiş ya da zorlanmıştı. Sonunda Lübnan'daki Hristiyanların sayısı ortalama yüzde 15 civarında azalmıştı.

Irak'ın Amerikan işgali sürecinde ise Hristiyanlar Kaide ve radikal İslamcı grupların hedefi olmuştu. Üniversite hocaları, aydınlar, politikacılar sürekli öldürüldü. Kaçmaları için Hristiyanlara sürekli baskı yapıldı. Resmi olmamakla birlikte Irak'ta kala kala 700 bin Hristiyan kalmış. Oysa bu rakam 10 yıl önce 2 milyon civarında idi. Hristiyan Batı bunu da umursamadı.

Oysa Hristiyan Asuri, Kildani ve Süryaniler Irak'ın en eski uygarlıklarının devamıdır.

Türkiye'de ise durum biraz farklı. Çünkü 1915 tehciri ile güneye gönderilen Hristiyan Ermenilerden sonra Rumlar da mübadele ve benzer başlıklarla Türkiye'den gönderildi. Süryaniler güneydoğuda yaşanan silahlı çatışmaların ilk kurbanı olmuştu. Binlercesi Avrupa ülkelerine göç etti. Hristiyan Batı olup bitenlere hep seyirci kalmış zaman zaman Süryanileri göçe teşvik etmişti.

Oysa aynı Batı Sudan'ın güneyinde bağımsızlık savaşı veren Hristiyanlara destek vermişti. Bu destek sayesinde nüfusun % 20'ni oluşturan Hristiyan Sudanlılar 2011'de Güney Sudan adı altında bağımsız ülke oldular. Belki de Kara Afrikalı oldukları için! Çünkü aynı Batılı başkентler Nisan 2002'de Filistin'deki Cenin katliamı

sırasında İsrail ordusunun Beyt Lehim'deki Meryem Ana Kilisesini bombalamasına ses çıkarmamıştı. Oysa Meryem Ana Kilisesi İsa'nın doğduğu yerdir ve Hristiyanların en kutsal mekanlarından biridir. Anlaşılan söz konusu İsrail olunca Hristiyan Batılılar için yapılacak hiçbir şey kalmıyor. Ama konu Mısır olunca durum değişiyor. Batılı başkentler son zamanlarda sessizce Mısır ve Mısır'ın Hristiyan Kıptileri ile ilgileniyor. Farklı kaynaklara göre son zamanlarda Mısır'dan Batılı ülkelere göç eden Kıptilerin sayısı 80 bin civarında. Aynı kaynaklar ABD başta olmak üzere Batılı ülkeler sayıları 10 milyon civarında olan Hristiyan Kıptileri örgütlemektedir. Mısır'da olası İslami bir yapılanmaya karşı yedekte tutulmak amacıyla!

Gelelim Suriye'ye ..

Batılı başkentlerin desteklediği İslamcı silahlı gruplar ve 'Özgür Suriye Ordusu' militanları son zamanlarda Hristiyanlara yönelik kanlı saldırılarını yoğunlaştırmaktadırlar. Suriye'de yaklaşık 2,5 milyon Hristiyan var. Bu Hristiyanlar genel olarak amaç, içerik ve yöntemleri ne olursa olsun ülkedeki politik süreçlere sürekli ilgisiz kalmışlardır. Silahlı gruplar Hristiyanları Esad yönetimine karşı ayaklandırmaya çalışıyorlar. Hristiyan Batılı başkentler ise İslamcı gruplara destek veriyor. Bu işte bir gariplik var. Yani Hristiyan Batılı başkentler kendi dindashları öldürülsün ya da göçe zorlansın diye radikal İslamcı gruplarla işbirliği yapıyor. Belki de kendilerinin Hristiyan olmalarının intikamını almak istiyorlar! Çünkü Şam olmasaydı belki de Hristiyanlık bugün Avrupa'da olmayacaktı (**Belki de Avrupalılar şu Suriyeliler olmasaydı Hristiyan olmayacaktık diye düşünüyorlardır**). Çünkü İsa'nın çarmıha gerilmesinden sonra bağınaz bir Yahudi olarak Şam'a giden ve orada Hristiyan olduktan sonra Suriyeliler tarafından korunan Pavlos buradan önce Tarsus sonra da Antakya'ya gelmiştir. Sonraki yaşamı Hristiyanlığı Avrupa'da yayma mücadelesi içinde farklı kaynaklara göre Kıbrıs, Yunanistan ve İtalya'da geçmiştir. Belki de Pavlos'un yaşam hikayesi bize Neo-Con'cu Hristiyan Batının neden bizim Hristiyanlardan hoşlanmadığını anlatır!

Bu başlığın süregelen vatandaşlık ya da Türkiye Cumhuriyeti yurttaşlığı tartışmaları ile ilgili hiçbir ilgisi yok..

Yurt Gazetesi'nde yazmamla bağlantısı ise bir raslantıdır..

Ben ömrümün üçte ikisini bu ülkede geçirdim. Eşim Türk ve iki kızım Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı ya da yurttaşı !

Ben ise rüyalarımı Türkçe görürüm.

Suriye'yi sevdiğim kadar Türkiye'yi seviyorum.

Irak'ı, İran'ı, Lübnan'ı, Ürdün'ü, Mısır'ı, Libya'yı ve bu coğrafyanın tüm ülkelerini ve insanlarını sevdiğim gibi..

Filistin ise kişiliğimin bir parçasıdır..

Oldum olalı emperyalizme, siyonizme ve onların işbirlikçilerine karşı savaştım, savaşıyorum..

İnsan olmanın bana göre çok farklı kriterleri vardır.

Bu benim için ilkesel ve asla taviz vermeyeceğim bir inançtır.

34 yıldır gazetecilik yapıyorum. Rahmetli İsmail Cem ve sonrasında DİSK'in sahibi olduğu Politika Gazetesi'nde ne idiysem Yeni Şafak'da da oydum. Akşam'da ya da yaptığım ve katıldığım yüzlerce televizyon programlarında ne yazıp konuştuyusam aynısını şimdi savunuyorum.

Benzer şeyi çalıştığım onlarca uluslararası, bölgesel ve Arap basın- yayın organlarında da yaptım.

Yani ben hep gördüklerimi yaşadıklarımı ve direkt kaynağından duyduklarımı yazdım ve doğru olanlarını savundum. Çünkü ben bu coğrafyanın tüm savaşlarını izledim ve Türkiye başta olmak üzere bu coğrafyanın hemen hemen tüm liderleriyle bir araya gelerek onlardan çok önemli şeyler dinledim , öğrendim.

Ama her zaman inanç ve doğrularıma sahip çıktım, savundum.

İlkeli oldum ve asla döneke, yalaka ve kimsenin yandaşı olmadım, olmam.

Çünkü hiç kimseye gebe değilim.

Kamburum hiç olmadı.

Olmadığı için hep dik durdum ve çok uzakları gördüm.

Ben her zaman demokrasi, insan hakları ve özgürlüklerden yana oldum ve bunun savaşını verdim.

Belki de bu nedenle bir Suriyeli olarak tek başıma meslek mücadelesi verdim ve bugün geldiğim noktaya onurumla vardım..

Kasım 2002'de AKP iktidara geldiğinde Türkiye'nin bölgesel politikalarında yeni bir sürecin başlayabilceğine inandım. Başbakan olarak Abdullah Gül'ün 4 Ocak 2003'te Irak savaşını durdurmak amacıyla bölge ülkelerini turlaması bu inancımı pekiştirmişti. Daha sonraki süreçte AKP hükümeti anti-empyrist ve anti-siyonist çizgi izleyip komşu ülkelerle dostluk ilişkileri geliştirince ben de bu hükmeti Türkiye ve yazıp konuştuğun tüm Arap medyasında savundum. Ben savunurken bugünün dönek ve yalakalarının tümü AKP'ye karşıydı.

Türkiye'den hoşlanmayan birçok Arap gazeteci ise o sıralar beni 'Türkiye'nin adamı olarak ' suçluyordu!!

AKP hükümeti başta Suriye olmak üzere tüm bölge ülkeleri ile inanılmaz ilişkiler geliştirmiş ve neredeyse bu coğrafyayı birleştirecekti. Ben ise Sünni bir Erdoğan ile Alevi bir Esad dotluğu üzerinden bu coğrafyada mezhepsel olarak Şii- Sünni- Alevi ve etnik olarak da Arap-Acem-Türk- Kürt ve diğerleri arasında tarihsel bir uzlaşmanın gerçekleşebileceğine inanıyordum.

Bunun için de bir gazeteci olarak 10 yılımı verdim.

Verdim ve neredeyse büyük zafer kazanıyorduk.

Çünkü Türkiye'nin Suriye, Irak, İran, Lübnan, Libya, Ürdün gibi ülkelerle vizeleri kaldırılmış, Ankara ile Şam, Tahran, Bağdat, Beyrut, Amman ve Trablus arasında stratejik işbirliği anlaşmaları imzalanmış ve Başbakan Erdoğan'ın deyimi ile 'Batının Schengen'i' varsa bizim de Şam-genimiz var"dı..

Ancak tam da her şey tamam diyecek iken 'Sopalı' Obama geldi ve her şeyi berbat etti!

Ankara bölgesel dostları ile birlikte karşısında dikilmek istediği batının aniden yanında oldu ve 'Arap Baharı' ve onun eylemsel planı olan BOP'un baş oyuncusu olmaya heveslendi. Bununla ilgili detayları anlatmanın hiçbir anlamı yok artık. Her şey ortada. Bugün Türkiye olmasaydı Suriye'de durum asla böyle olmazdı. Ankara'nın Irak, İran, Lübnan ve daha birçok Arap ülkesi ile ilişkileri

kötü. Türkiye ve AKP artık bölgesel bir model değil. AKP'nin son iki yıllık politikaları orta ve uzun vadede Türkiye için çok büyük riskler içermektedir..

Türkiye ve bu coğrafyanın tüm halklarını seven ben doğal olarak bundan rahatsız oldum, oluyorum.

AKP'nin dış politikalarına karşı çıkmamın da nedeni işte budur.

Çünkü ben hiçbir meslektaşımın görmediği kadar bu politikanın bölgesel yanlış ve zararlarını yakından görüyorum ve biliyorum.

Gördüğüm için televizyonlarda konuşmam ve gazetelerde yazmam yasaklanıyor.

Yani ben değil AKP hükümeti ve onun politikaları değişti..

AKP 10 yıl önceki benim tanıdığım AKP değil artık.

AKP politikalarına karşı çıkmam ve bunların yanlışlarını yazıp anlatmam benim en doğal hakkım ve görevimdir.

Çünkü ben 2 Şubat 2011'den bu yana bu ülkenin yurttaşıyım.

1979'da Sovyetler Afganistan'ı işgal edince türlü türlü İslamcı grup ve cemaatler Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerinin parası ve CIA ile Pakistan istihbaratının silah ve eğitimi ile örgütlenerek savaşa sürülmüştü. Bu da yetmedi CIA Arap İslamcılarını bu işin içine çekmek için Usame Bin Ladin'e Kaide'yi kurdurdu.

Sonrası malum...

Sovyetler Afganistan'dan ayrılınca İslamcı mücahit gruplar birbiri ni boğazlamaya başladı ve çok daha İslamcı olan Taliban CIA'nin desteği ile Afganistan'a hakim oldu. Kaide militanları ise Afganistan'da öğrendiklerini tüm Arap ve Müslüman ülkelere yayılarak uygulamaya başladılar.

İlk deneme Cezayir'de.

Sonra da 11 Eylül oldu.

ABD, Kaide ve Taliban'a savaş ilan etti.

Afganistan ve Irak işgal edildi ama İslamcılar her tarafa yayıldı.

Sonra 'Arap Baharı' başladı ve ABD İslamcılarını iktidara taşımaya kalkıştı. İslamcılar Tunus, Libya, Fas ve Mısır'da iktidar oldu. Bunu fırsat bilen daha 'fazla İslamcı' Kaide ve benzeri gruplar bu ve komşu ülkelerde çok hızlı bir şekilde örgütlenip silahlandılar. Örneğin Libya devleti dağıldığında Kaddafi'nin tüm silah depoları yağmalandı.

Suriye çok farklı bir hikaye.

ABD ve bölgesel müttefikler Esad'tan kurtulmak için terörist ve çok tehlikeli olarak ilan ettikleri Kaide ve benzeri gruplarla işbirliğine başladı. Mısır'da iktidara taşınan Müslüman Kardeş Cumhurbaşkanı Mursi bile Kaide'nin lideri Zevahiri'yi 5 kez telefonla aradı.

Bu çerçevede on binlerce Kaide'ci dünyanın dört bir yanından getirilerek Suriye'ye sokuldu. Afganistan'da 'Allahsız Komünistlere' karşı savaştırılan bu tipler bu kez 'Kafir Alevi Esad'a karşı cepheye sürüldü.

Suudi Arabistan, Katar ve Körfez ülkelerinin parası ve Türkiye ile Batılı ülkelerin lojistik desteği ile.

Batılı emperyalist ülkeler bundan çok hoşlanmıştı. ABD Başkan Yardımcısı Biden bu desteği ballandıra ballandıra anlattı.

Suriye'de Alevi-Sünni düşmanlığı körükleniyor diğer taraftan Araplar, Acemler, Türkler ve Kürtler arasında geleceğe dönük kavga potansiyelleri çoğaltılıyor.

Bu da yetmiyor Sünniler arasında her zaman ve mekanda kavga çıkarmanın olanakları hazırda tutuluyordu. Örneğin 'Arap Bahari' sonrasında durum, öncesi ile karşılaştırıldığında çok daha vahim görülmektedir. Tunus karışık, Libya'da parçalanma ve iç savaş riski artıyor, Mısır'da ne olur kimse bilmiyor, Suriye'de sorun çözülse bile ülkenin kendine gelebilmesi için en az 20 yıl gerekiyor. Yemen'i konuşmak ise abesle iştigaldir. ABD casus uçakları her gün o ülkede Kaidecileri takip edip vuruyor. Ama benzer Kaide'ciler Suriye'de ABD'nin hizmetinde.

Durum böyle olunca bu kez Kaide'ciler de kendi aralarında kavga etmeye başladı.

Önceki gün Kaide lideri Zavahiri Suriye ve Irak'ta örgütlü olan IŞİD militanlarına çağırıda bulunarak liderleri Bağdadi'nin emirlerine uymamalarını ve ona karşı ayaklanmalarını istedi. Zavahiri'nin 'Bunlar benim Suriye kolum' dediği Nusra'cılar ise ÖSO ve diğer grupları yanlarına alarak IŞİD'e karşı savaşıyor. Aralık ayından bu yana bu savaşta 4000 kadar militan öldü. Oysa IŞİD ve Nursa ABD ve AB terör listesinde ama söz konusu Esad olunca hepsi ABD ve bölgesel müttefiklerinin dostu.

Bazen de düşmanı.

Örneğin ABD ve AB Afganistan, Somali, Pakistan ve benzeri ülkelerde Taliban ve çizgisindeki radikal İslamcı gruplara karşı savaşa devam ediyor. Ama tüm bu İslamcıların yaratıcısı ya da başından beri finansörü olan Suudi Arabistan iki ay önce şaşırtıcı bir karar ile Kaide, IŞİD ve benzeri radikal grupları terörist ilan etti. ABD'nin onayı olmadan nefes bile alamayan Suudiler bununla da yetinmeyerek Müslüman Kardeşleri de terör listesine aldı ve onlara karşı savaşılacağını söyledi. Oysa dünyadaki tüm Müslüman Kardeşler bir şekilde Suudilerin parası beslenmiştir. 'Arap Bahari' sürecinde dost ve müttefik olan Suudi Arabistan bu kararı ile Müslüman Kardeşlerin hamisi Türkiye ve Katar'a düşman oldu.

Bölgede durum şimdi çok daha karışık.

Batı her şeyi çok iyi kurguluyor ve bu coğrafyada herkes onun emrine uyduğu için planlarını tıkır tıkır işletiyor.

Radikal, ılımlı, light, yumuşak, sert...

Hepsi uyumlu(Emperyalist ülkeler ve onların bölgesel işbirlikçi iktidarlarının karanlık ve kanlı planlarıyla uyumlu).

Herkes büyük patron ABD'nin hizmetinde.

ABD ve arkasındaki lobi güçleri ne derse onu yapıyorlar.

Bilerek ya da bilmeyerek.

'Alevi ve Şiilere düşman olun' diyor hemen oluyorlar.

'Yiyin birbirinizi' diyor patron hemen kan gövdeyi götürüyor.

Kimse 'yahu biz hepimiz müslümanız' demiyor diyemiyor.

Kimse yahu biz hepimiz Sünniyiz demiyor, diyemiyor.

Kimse bizim onurumuz var demiyor, diyemiyor.

Diyemez çünkü onlarda din, iman ve onur yok.

Türlü türlü terör vardır. Bireyin ailesine karşı uyguladığı terörden tutturun da iktidarların halklarına karşı topyekün estirdiği teröre kadar. Bir de devletlerin başka devletlerin halklarına karşı uyguladığı terör var.

Örneğin İsrail'in Filistin'de ABD'nin de Irak ve Afganistan'da uyguladığı terör.

Bir de tartışmalı olan teröristler var.

Kendi ülke sınırları içinde 'özgürlük, demokrasi ve farklı haklar için silahlı mücadele ettiğini söyleyen' grup ya da örgütler.

Örneğin İrlanda'da İRA, İspanya'da ETA ve Türkiye'de PKK.

Durum böyle olunca terör kavramı hep tartışmalı kalıyor. Çünkü bu ve benzeri örgütler 'Devletler haklarımızı vermeyince biz de zorunlu olarak silahlı mücadeleye başvurduk' diyorlar.

Bir de din ve iman adına yapılan terör var.

Örneğin Haçlı Seferleri.

Örneğin Yahudi Siyonist çetelerin İsrail'in kuruluş aşamasında Filistin halkına yaptıkları.

Bugün bile İsrail yöneticileri 'Herkes bizi saf Yahudi devleti olarak tanımalı' diyor..

Yani her şeyi Yahudilik adına yaptıklarını söylüyorlar.

Bir de CIA'nin Suudi Arabistan parası ile kurduğu Kaide ve türevleri var.

Onlar işi daha da büyüterek Arap ve Müslüman ülkeleri orta çağa geri götürmek ve şeriatı uygulamak için her tarafta silaha başvuruyorlar.

Kendilerine karşı duran herkes onlar için düşman ve yok edilmelidir.

Suriye'de olduğu gibi.

Dünyanın dört bir yanından gelen Kaide kökenli binlerce ruh hastası Suriye'de 'Kafir Alevi' Esad'a karşı savaşılmaya başladı. Onlar

gibi düşünen bölgesel ülkeler de bu ruh hastalarına yardım etmek için kendi aralarında yarışmaya başladı.

Ama olmadı. Çünkü Esad tarihte benzeri olmayan bu saldırıya direndi ve Suriye halkı ve ordusu bazılarının beklediği gibi Esad'a karşı ayaklanmadı.

Özetle onlar ve onlara destek veren dış ülke ve güçler çuvalladı. Çuvallayınca da önce ABD yan çizdi. Aralık 2012'de Nusra ve IŞİD'i terör listesine aldı.

Suriyeli muhalifler ve Ankara buna çok kızdı. Sonra da ÖSO ve diğer gruplar Nusra ile ittifaka zorlandı. Ankara bunlara 'ılımlı silahlı gruplar' adını taktı ve batının desteğini sağlamaya çalıştı. Ama yine olmadı.

Olmadı çünkü 3 Temmuz 2013'te Mısır'da Müslüman Kardeş Mursi devrildi ve Suriye'de önemli rol oynayan Suudi Kral Sisi'nin yolunda giderek 7 Mart 2014'te Müslüman Kardeşler, IŞİD, Kaide ve Nusra'yı terör listesine aldı. Oysa Aralık 2013'te Nusra, ÖSO ve diğer gruplara birleşip IŞİD'e karşı savaşmaya başlamıştı. Bu savaşta şimdiye kadar 6 bin kişi öldürüldü. Hem de çoğu karşılıklı intihar eylemleri ile. Anlayacağınız 'hakiki müslümanlar' cennete gitmek için kendi aralarında en kısa olan bu yolu seçiyor.

Ama esas sürpriz önceki gün yaşandı.

Önce AB Nusra'yı terör listesine aldı ve hemen peşinden Ankara benzer karar aldı.

Bu ise inanılacak gibi değildi. Çünkü Nusra'nın kuruluşu, dünyanın dört bir yanından gelen ruh hastaları ile beslenmesi ve üç yıl süre ile silahlandırılıp desteklenmesinde AKP hükümeti Katar, Suudi Arabistan ve benzeri ülkelerin yönetimleri ile birlikte baş rol oynamıştı.

Medyada bununla ilgili binlerce haber var.

Hatta bir ara Nusra'nın Suriyeli Kürtlere karşı kullanılmasından söz edildi.

Hep söylüyorum :

Burası Ortadoğu ve kimin eli kimin cebinde belli olmaz.

Yine başından beri söylüyorum :

AKP hükümetinin Suriye politikası toptan ve başından beri yanlış ve çok tehlikeli (Bunu yüzlerce kez söyledim ve yazdım. Bu eleştiri ve uyarıları sert yaptığım için içeri atıldım)

Bunları söylediğim için 'Alo Fatih' kurbanı oldum.

Oysa hep doğruları söyledim, söylüyorum.

AKP hükümeti yalancıları değil beni dinlemiş olsaydı bugün Türkiye çok daha farklı ve onurlu bir konumda olurdu.

Çağdaş bir Türkiye geri kalmış, bağınaz, ilkel ve karanlık kral, emir ve şeyhlerin yönetimindeki Suudi Arabistan, Katar ve benzeri körfez ülkelerinin yanında olmamalı.

Hele kafa kesen, kurşuna dizen, intihar saldırılarında bulunan, bomba yüklü araçlarla suçsuz insanları öldüren, insanları kaçıran, yol keserek insanları soyan ve her türlü pislik ve rezillikleri yapan IŞİD, Nusra, ÖSO ve benzeri terör örgütlerinin yanında asla.

Hiçbirinin diğerinden farkı yok. Hepsi ruh hastası. Onlara terör örgütü demek iltifat olur.

Hepsinin öldürmek ve çalmaktan başka düşüncesi yok.

Ama işin ilginç ve bir o kadar garip olan tarafı Ankara üç yıldır sınırsız destek verdiği Nusra'yı artık terörist örgüt olarak tanımlıyor.

Ankara bunun gereğini yapar mı yapmaz mı bilinmez ama bu karar AKP hükümetinin ne denli zor ve çıkmazda olduğunu kanıtlıyor.

Karar ABD ve AB'nin telkin ve baskısı ile alındı ise o zaman durum daha da ilginçleşiyor.

Anlaşılan batı ve bölgesel yandaşları Suriye'de iflas ettiklerini kabul ediyorlar.

Bir de bakarsınız üç yıldır Esad'ı devirmek için her yola başvuran bu ülkeler bu kez Esad'a gidip 'Gel bundan böyle Nusra, IŞİD, Müslüman Kardeşler ve benzeri terörist gruplara karşı birlikte savaşalım' derler.

Neden olmasın?

Rezil olmaktan daha iyi değil mi?

IŞİD; Irak Şam İslam Devleti'nin kısaltılmış hali.

Örgütün önceki adı Irak İslam Devleti (İİS) idi. Dünyanın dört bir yanından ruh hastaları Suriye'ye gelip savaşmaya başlayınca örgütün lideri Bağdadi ' Irak bana yetmez ben hem Abbasilerin hem de Emevilerin lideriyim' deyip İİD'ni IŞİD yaptı.

IŞİD'in Arapça söylenişi 'DAİŞ'.

Türkçe'de 'S' harfinin altına nokta konulduğunda 'Ş' olduğu gibi Arapçada 'S'nin üstüne üç nokta konulursa 'Ş' olur.

Suriyeliler, Iraklılar ve genel olarak Araplar kendi aralarında gırgır geçerken DAİŞ'i DAİS olarak telaffuz eder ve yazarlar.

DAİS Arapça'da 'bastır' ya da 'bastıran' demektir.

IŞİD kontrol ettiği bölgelerde DAİS sözcüğünü yazıp telaffuz edenleri 80 kırbaç ile cezalandırıyor.

Çünkü IŞİD'e göre 'DAİS' diyenler aslında hem dalga geçiyor hem de cinsel içerikli imalarda bulunuyormuş!!

Adamların aklı fikri cihat nikahında!

Yandaş medyada Ortadoğu uzmanı olarak halka yutturulan uzmanların dikkatine sunmak istedim.

Çünkü kendi başına bu detay IŞİD'i ve IŞİD bağlamında bugün konuşulan birçok şeyi açıklıyor.

Daha doğrusu IŞİD'çi ruh hastalarının ideolojik ve kişisel karakterlerini yansıtıyor.

Ama suç onlarda değil.

Suç onları bilerek bu hale getirenlerde.

Suç 'Stratejik Derinliğin' bir parçası olarak onları bölgesel denklem içinde adam yerine koyup önemli bir faktör haline getirenlerde.

Lafı uzatmanın anlamı yok.

IŞİD'i IŞİD yapanlar Suriye üzerinde çullanan 100 ülkedir.

Hepsi toptan suçlu.

Ama en büyük suç AKP yönetimindeki Türkiye'de..

Bununla ilgili dünya medyasında binlerce detay var. Ama en tehlikeli olanı mezhepsel söylemlerdir.

Suriye krizinin ilk günlerinden itibaren Başbakan Erdoğan ve hükümet yetkilileri 'bakara makara' demeden Esad'ın Aleviliğine vurgu yapıp durdular. Bu da yetmedi herkes Alevi Esad'a destek veren Şii Maliki, Şii İran ve Şii Hizbullah'a ağır laflar etti. Kılıçda-roğlu da payına düşeni aldı.

Bunu fırsat bilen Osmanlı ve Türkiye'nin tarihsel düşmanları Suudi Arabistan ve Katar'daki Vahabi Selefi yönetimler bir zaman-lar Sünni alemin lideri olan Osmanlı'nın torunları AKP yönetici-lerine sınırsız destek verdiler. Nasıl olsa Osmanlılar Safavilerin de düşmanı idi. Vahabi Selefiler bu amaçla Türkiye'ye milyarlarca dolar pompaladı. Dünyanın dört bir yanındaki cihatçı denilen ruh has-taları bundan cesaret alarak akın akın Osmanlı'nın başkenti İstan-bul'a gelerek Suriye'ye geçti.

Sonrasını biliyorsunuz.

Ben ise her zaman vurguladığım gerçeği bir kez daha hatırlat-mak istiyorum:

AKP yönetiminde Türkiye'nin bu mezhepsel tutum ve davranışı olmasaydı IŞİD de DAİŞ de olmazdı.

AKP yönetiminde Türkiye politikaları olmasaydı bu coğrafyada hiç kimse mezhepsel düşmanlık yolunda bir adım bile atamazdı. Atan-lar da yandaş bulamayınca oturdukları yerde kalırlardı.

Şöyle bir hatırlayın :

AKP yönetiminde Türkiye'nin Alevi Esad, Şii Maliki, Şii Ah-medinecat, Şii Nasrallah ve bölgenin tüm Sünni lider ve halkları ile dost olduğu günleri..

Çok eskilerde değil.

2010'da sınırların kaldırıldığı ve herkesin herkes ile dost ve kar-deş olduğu günler..

Önceki gün Beyrut'ta genç bir taksi şoförünün söylediği gibi :

Bu dostlukları başaran Erdoğan'a ne oldu?

Devam etti:

'Buralarda herkes onu çok seviyordu ama şimdi DAİŞ'çiler ha-riç hiç kimse.

Taksi şoförü ile sohbet çok hoş ve ufuk açıcı idi.

Tam inerken anlamlı bakışları ile benim kim ve ne olduğumu bilmeksizin : Bu Erdoğan biz Şiilerden gerçekten bu kadar mı nefret ediyor' deyince ben dona kaldım.

Bu toprakları, tarihini ve insanların bilen biri olarak bu soru benim için çok şey ifade etti.

Bu soru coğrafyamızın ne hale geldiğini yeterince yansıtır.

Umut ve kardeşliğin yerini karanlıklar ve korkular aldı, alıyor.

Bölgede egemen kılınmak istenen bağınaz ve tehlikeli anlayışlar ile başka türlü de olamaz.

Suudi yönetim ve yandaşları bunun için milyarlarca dolar harcadı, harcıyor.

İslam aleminde binlerce kral, emir, şeyh, cumhurbaşkanı, başbakan, bakan, asker, iş adamı, akademisyen, sözde aydın ve gazeteci bu para ile besleniyor.

Herkes dolaylı-dolaysız bilerek-bilmeyerek IŞİD ve IŞİD ideolojisi için çalışıyor.

Baksanıza yandaş medya Musul işgaline 'devrimci halk ayaklanması' diyor.

IŞİD DAİS'leyerek coğrafyamızı perişan etti, ediyor.

Haçlılarının bin yıl önce başaramadığını IŞİD başarmak üzere.

100 yıldır emperyalist ve siyonist ittifakların başaramadığını IŞİD DAİS'leyerek başarmak üzere.

İstanbul ya da Ankara'dan değil Şam, Amman, Beyrut, Bağdat ya da diğer yerlerden bakıldığında oyunun ne denli iğrenç ve tehlikeli olduğu çok daha kolay görülmüyor.

Başbakan Erdoğan'a kim neyi nasıl anlatıyor bilemem ama benim yalan söylüyorlar.

Bilerek ya da bilmeyerek.

Öyle olmazsaydı IŞİD DAİS'lemezdi.

Öyle olmazsaydı Türkiye bu pis ve iğrenç oyunun içinde olmazdı.

İçinde Türkiye'nin olmadığı emperyalist, siyonist ve gerici oyunlar asla başarılı olamazdı. Türkiye çok önemli bir ülke.

Şimdi olan oldu.

Tüm dinsel, etnik, mezhepsel ve grupsal yapıları ile halklarımız tarihsel bir sınav ile karşı karşıya.

IŞİD herkese DAİS'lemeden kendi aramızda oturup düşünmek zorundayız.

IŞİD ile birlikte kim ne hesap yapıyorsa mutlak yanlış yapıyor ve bedelini çok ağır ödeyecektir.

Tabi IŞİD gibi düşünmüyor ise.

Yani ruh hastası değil ise.

IŞİD hemen bastırılmalıdır.

Bunun da tek bir yolu var : Suriye, Irak, İran ve Türkiye birlikte davranmalıdır.

Bu ortak mücadeleye IŞİD, Nusra ve Müslüman Kardeşleri terörist ilan eden Suudiler de katılabilir. Buyursun IŞİD benzeri tipler ile başı belada olan Sisi de gelsin.

Bu nasıl olur diye soranlara ben ve aklıbaşında herkes ' Başka çaresi yok' diyecektir.

Var diyenler yakında IŞİD'in gelip onları da DAİS'leyeceğini mutlak göreceklerdir.

Hem de 80 değil belki 800 kırbaç ile.

Gersini gözlerinizi 3-5 dakika kapatarak hayal edin!

Adamlar DAİS'ledikçe DAİS'leyecekler.

Televizyonlarda tiplerini görmüşsünüzdür!

Maazallah!

7 Ağustos'ta kameralar karşısına çıkan Obama IŞİD'e karşı hava operasyonu başlattıklarını söyledi. Obama 8 dakika süren bu konuşmasını yaparken IŞİD militanları Erbil'e 30 kilometre yaklaşmıştı.

Yani Obama'nın 'Hıristiyanları ve Kürt kökenli Ezidileri' koruyoruz gerekçesi yalandı.

Doğru olsaydı IŞİD'çiler Musul'da kiliseleri yakıp yıkarken ve Hıristiyanları öldürürken müdahale etmiş olurdu.

Peki Gazze saldırısında 'İsrail kendini savunuyor' diyen Obama durduk yerde IŞİD'i neden öptü?

'Öptü' diyorum çünkü Amerikan uçakları bir hafta içinde yalnızca 4-5 kez IŞİD'i bombaladı. Oysa 2003'te 1820 Amerikan uçağı on binlerce sorti yaparak milyonlarca ton bombayı Irak halkının üzerine atmıştı.

Obama bu coğrafyanın tüm halkları ile dalga geçiyor.

Arap ve İslam aleminde aklı başında herkes IŞİD'i IŞİD yapmanın aslında ABD ve bölgesel müttefikleri olduğunu biliyor.

Herkes on binlerce ruh hastasının ABD ve müttefiklerinin organizasyonu i Suriye'ye girip IŞİD'e katıldığını biliyor.

Öyle olmazsaydı Kuzey Irak'ta IŞİD üzerine 10 füze fırlatan ABD bu örgüt Suriye ve Musul'da insanların kafasını keserken tepkisini gösterebilirdi. Ama o bunu yapmadı çünkü müttefiğı bölgesel ülkeler IŞİD'i desteklemeye devam ediyorlardı.

Çünkü IŞİD Suriye, Irak, Mısır, Libya, Yemen ve daha birçok ülkede onlara lazımdı (2017-2018'de Rakka ve Musul'da teslim olan binlerce IŞİD'çiyi Amerikalılar alıp götürdü) .

Başından beri dikkat çekmeye çalıştığım bu tehlikeli destek ile ilgili olarak Washington Post gazetesi iki gün önce birçok detay verdi.

Ama kimin umrunda ?

Herkes oyun içinde oyun oynuyor?

Ölen, perişan olan ve acı çeken insanlar emperyalistler ve onların bölgesel işbirlikçileri için istatistiksel rakamların dışında bir anlam taşımıyor.

Nitekim IŞİD'e 3-5 bomba atan ABD Ezidi'leri bahane ederek Erbil'e sınırsız silah sevkiyatına başladı. AB ülkeleri de geç kalmadı. IŞİD'in Musul ve ülkenin diğer bölgelerinde yarattığı durumu fırsat bilen ABD hükümet krizine de el atarak yeniden Bağdat'ta söz sahibi olmaya çalışıyor. Önce İngiliz vatandaşı Kürt kökenli Fuad Masum'u cumhurbaşkanı seçti. Sonra da 30 Nisan'da yapılan seçimin galibi Maliki oyuna getirilerek yerine İngiltere'de okumuş ve yaşamış Haydar Abadi hükümeti kurmakla görevlendirildi.

Çok ilginç bir şekilde herkes ABD'nin işaret ettiği Abadi'ye destek verdi.

Şimdi Irak'ta yeni bir durum var.

Irak'ta tüm siyasal, ekonomik, güvenlik, kültürel, etnik, mezhepsel, dinsel ve insani denge ve değerler altüst olmuştur.

Tıpkı Suriye'de olduğu gibi.

Irak ve tüm bölge 2003 Amerikan işgalinin yarattığı çalkantıları yaşıyor.

Irak'ı işgal eden Amerikalı Neo-Con'cular daha o günlerde sıranın Suriye'ye geleceğini söylüyorlardı.

Başkan Bush'un Dışişleri Bakanı Rice 'Yeni bir Ortadoğu yaratacaklarını' anlatıyordu.

'Arap Baharı' denilen tezgah bu 'Yeni Ortadoğu'nun en önemli ve gerekli adımı idi.

Rice'in Ortadoğusu şimdi karşımızda.

Baş oyuncu AKP yönetiminde Türkiye.

Her yerde kaos, savaş, kan, gözyaşı ve acılar var..

Irak, Suriye, Lübnan, Filistin, Yemen, Mısır, Libya, Tunus, Somali, Afganistan, Pakistan...

ABD üretimi IŞİD lideri Bağdadi'nin hilafet toprakları..

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın lideri olmak istediği İslam coğrafyası ve çaresiz müslümanlar...

Obama'nın yeniden dizayn etmek istediği ülkeler..

Bağdadi'nin sihirli asası ile...

Hem de beyzbol sopasına gerek kalmadan.

*Obama boşuna öpmüyor IŞİD'i.
Yanaklarından yalasa bile azdır.
Kim yapar bu kadar hizmeti bu kadar kısa bir zamanda?
Irak'ı 8 yıl işgal eden ABD ve 40 kadar müttefiği bile bu kadarını becerememişti.
Coğrafyamızın her yerinde kan, göz yaşı ve acılar var.
Bakalım Obama yakında kimi öpecek?
Adam her taraftan efsunlu.
Çeyrek Hıristiyan, çeyrek Müslüman, çeyrek zenci, çeyrek beyaz.
Barack Hussein Obama.
Adındaki Barack biraz da İsrail'i çağrıştırıyor.
Mezhebi, mezrebi ve şeceresi ise hiç önemli değil.
Önemli olan IŞİD'i öpmesi, öptürmesi.
Daha da önemlisi IŞİD'in herkesi öpmesi!
(Rakka'nın kurtarılmasından sonra ABD Ordusu'nun binlerce IŞİD militanını alıp götürdüğü ve gerektiğinde bu teröristleri Irak, İran, Suriye ve Türkiye'de kullanacağı yazıldı)*

Ey CHP!
17.6.2015
Yurt

Ben dahil halkın %60'ı AKP iktidarının değişmesini istiyor. Bunun için mutlaka CHP insiyatifi ile ikili ya da üçlü koalisyon kurulmalı.

AKP'den kurtulmak herkesin öncelikli hedefi olmalıdır.

Seçim söylemlerinde üç lider samimi olduğuna göre koalisyon konusu kolay çözülebilir, çözülmelidir.

Çözülünceye kadar da bugün ben CHP'yi yazmak istedim.

Hükümet olacaksa daha güçlü olsun diye.

Bunun için de fazla rakam vermeye gerek yok.

2011 seçimlerinde 11.123.083 oy alan CHP toplam oyların %25.91'ni almıştı.

Üç yıl sonra yapılan yerel seçimlerde ve en az 4 milyon yeni seçmene rağmen CHP 11.493.735 oy ile toplam oyların %25.61'ni aldı.

Yani oylar %03 oranında düştü.

Dokuz ay sonra yani 7 Haziran'da yapılan seçimlerde CHP bu kez 11.518.404 oyla toplam oyların %24.95'ni alabildi.

Yani oy oranında % 0.66 düşüş var.

Üstelik bir milyondan fazla yeni seçmen vardı ve yurt dışındaki Türkler ilk kez oy kullanmıştı.

Özetle CHP hep başarısız olmuş.

Her üç seçimde Genel Başkan Kemal Kılıçdaroğlu'nun olağanüstü özverili çabasına rağmen parti ciddi bir varlık gösteremiyor.

Ekibinde ya da parti örgütlerinde bir sıkıntı var.

Yani partide ciddi bir sorun var.

Heyecan yok.

İnandırıcılık ve güven sorunu var.

Ekmeleddin İhsanoğlu konusu başlı başına bir sorun olmuştu.

7 Haziran öncesinde yapılan transferler ve bazı dengeleri kollama çabaları parti yönetiminin İhsanoğlu fiyaskosundan ders almadığını gösteriyor.

Tarihlerini vermeye gerek yok .

Halk Tv'de Zamanın Ruhu ve Medya Mahallesi programlarında CHP seçim kampanyasının yetersiz hatta kötü olduğunu iki kez söyledim.

Benzer tesbitleri YURT gazetesindeki köşemde tekrarladım.

Seçim sürecinde insanların morali bozulmasın diye fazla detaya girmedim.

Polemik olmasın diye isim bile vermedim.

Amacım bu kampanyayı yürütenlerle birlikte parti yönetimini uyarmaktı.

Ben sokaklarda çok dolaşan ve halktan her türlü insanla sohbet eden bir kişiyim.

İnsanlarla her konuyu konuşurum.

Partinin seçime yönelik birçok stratejisinin eksik ya da yanlış olduğu anlaşılıyordu..

Ama ne ilginçtir ki CHP'den hiç kimse dostça uyarılarıma kulak vermedi.

Çünkü Kılıçdaroğlu ve çok az sayıda insanın dışında CHP'lilerin büyük kesiminde heyecan yoktu..

Ruhsuz bir seçim süreci yaşanıyordu.

Seçim sonuçları bunu kanıtladı.

İki ikramiye alacak olan emekliler ve mazotu 1.5 liraya alması beklenen çiftçiler bile söylenenlere inanmayarak CHP'ye oy vermedi ya da çok azı verdi.

Özetle CHP'yi alkışlamadılar ama AKP gitsin diye de CHP'ye oy vermediler.

Yani 'alkışlarla' oy alınmıyor iktidar ise hiç olunmuyor.

Bunun da onlarca nedeni var.

CHP bu nedenleri bulup gereğini yapmazsa hep %25 bandında kalır ve ne iç ne de dış siyasal denklemlerde asla önemli bir faktör haline gelemmez.

CHP nasıl bir parti olduğuna hemen karar vermeli.

Böyle bir kararı almadığı sürece CHP şimdiki CHP olarak kalır ve kendisine gönül vermiş ya da vermeye meyilli milyonlarca insanı üzer.

Buna hiç kimsenin hakkı yok ve olmamalıdır.

Türk toplumunun ve Türkiye'nin her zamandan çok daha fazla şimdi CHP'ye ihtiyacı var.

CHP buna inanıp gereğini yapmadığı sürece Türkiye sevdalısı milyonlarca insanı inandıramaz ve ne oyunu ne de gönlünü kazanamaz(Üç yıl önceki CHP ile bugünün CHP'si arasında hiçbir fark yok ve olmayacak)

Bunu görüp anlamak için siyaset bilimcisi, sosyolog, psikolog ya da benim gibi gazeteci olmaya gerek yok.

Sonuç ortada.

Yani hastalık belli.

İş doğru teşhisi koyacak ve az ilaçla ideal reçeteyi yazacak doktora kaldı.

Yoksa gün gelir hasta aniden acile kaldırılır.

Ambulansın gıcık sesi de hiç çekilmez.

‘**A**rap Baharı’ denilen o rezil oyun ile birlikte Tunus ve Mısır’da Müslüman Kardeşler iktidara taşındı. İktidar değişimi ile Müslüman Kardeşlerin gücü Yemen’de artırdı. Libya’da Kaddafi’nin devrilmesi ile Müslüman Kardeşler ve her türlü İslamcı grup ülkeyi darmadağın etti.

Sıra Suriye’ye gelmişti.

Suudi Arabistan ve Katar başta olmak üzere Körfez ülkeleri, AKP yönetiminde Türkiye ve ‘Suriye Dostu Grubu’ adı altında toplaşan yüz kadar emperyalist, sömürgeci ve işbirlikçisi ülke Suriye halkının üzerine çullandı.

2008-2009’da Kerry’nin iki kez ‘ Bölgenin en çağdaş, laik ve umut veren lideri’ dediği Esad ‘ aniden ‘zalim, diktatör ve halk düşmanı’ ilan edildi.

İlan edenler arasında en ilginç olanları ise dünyanın en geri kalmış, çağ dışı, ilkel, bağınaz, rezil, ahlaksız ve demokrasi ve özgürlüklerle zerre kadar ilişkisi olmayan Arap Kral, Emir ve Şeyhleridir.

Bu kral, emir ve şeyhlerin milyarlarca doları Türkiye üzerinden Suriye’ye akmaya başladı(27 Ekim 2017’de Katar eski Başbakanı Hamed Bin Casim 137 milyar dolar harcadık dedi).

Bu dolarlarla dünyanın dört bir yanından binlerce ruh hastası, sapık ve katil Suriye’ye taşındı.

Türkiye üzerinden(Bunu da Bin Casim söyledi)

Herkes için tek bir slogan ve amaç vardı :

‘Biz Sünniler el ele verip kafır Alevi Esad ve Suriye’deki tüm Alevi ve Şii yandaşlarını yok etmeliyiz’.

Herkes bu amaca yönelik hareket etmeye başladı.

Alevi ve Şii köy, kasaba ve şehirler hedef seçildi.

Haziran 2011’deki ilk terörist saldırılardan bu yana her Alevi ve Şii ailede en az iki şehit var.

O günden bu yana ordu, güvenlik güçleri ve halk savunma gruplarından on binlerce şehit düştü.

Bir çoğu da hunharca ve vahşice öldürüldü.

Ama Esad, Suriye devleti, ordusu ve halkı direndi.

Dünya tarihinde böyle bir mücadele görülmemiştir.

Suriye dünyanın en gaddar, kanlı, aşağılık ve insanlık dışı evrensel bir saldırıya karşı koydu.

Bu direniş ve karşı koyma bölgemizi ve dünyayı büyük bir beladan kurtardı.

Suriye direndi diye Mısır halkı ve ordusu Müslüman Kardeşleri devirdi.

Suriye direndi diye Tunus halkı Müslüman Kardeşlerden kurtuldu.

Suriye direndi diye Lübnan İslamcılarının eline geçmedi.

Suriye direndi diye Erdoğan'ın halifelik ve sultanlık hayalleri çöktü.

Çöktüğü için de Erdoğan bu kadar kızdı Esad ve Sisi'ye.

Çöktüğü için mezhepsel söylemlerini ön planda tuttu.

Kılıçdaroğlu'na bile ' Alevi olduğun için Alevi Esad'a destekliyorsun' mealinde laflar etti.

Peki liberallerimiz, sözde solcu aydınlarımız, garip demokratlarımız ne yaptı?

'Arap Baharı'nı destekledi ve utanmadan ' Diktatör Esad devrilmeli' dedi.

Geldikleri nokta ortada.

Çok net, açık ve keskin ifadelerle söylüyorum:

Suriye ordusu, halkı, güvenlik güçleri ve Esad direnmeseydi bugün başta Türkiye olmak üzere tüm coğrafyamız kapkara olacaktı.

Ana şemsiye Müslüman Kardeşler altında tüm ruh hastası, sapık, mezhepçi ve öldürmeye programlanmış katil sürüleri her tarafı yönetecekti.

Bir düşünün görüntüleri bile ürpertici olan IŞİD, Nusra, ÖSO ve benzeri yüzlerce çetenin yüzbinlerce ruh hastası elemanları etrafımızda dolaşacak ve hepimize çağ dışı bir yaşam biçimini zorla kabul ettirecekti.

İnanın bana böyle olacaktı.

Şimdi onların işgali altındaki Suriye ve Irak bölgelerinde bunlar oluyor.

İnanın bana böyle bir yaşama bir hafta bile dayanamazsınız.

Esad direnmeseydi Türkiye şimdi yaşadığı karanlığın bin katını yaşayacaktı.

Siyasal, sosyal, kültürel, dinsel ve mezhepsel olarak.

Suriye halkı direndi hepimiz kazandık.

Kazandığımız için birileri çıldırıyor.

Kazandığımız için Suriye'yi dağıtmak için her türlü ihanetin içine giriyorlar.

Allah'ın kutsadığı Şam'a dokunanlar bir gün gelir Allah tarafından cezalandırılacaktır.

Ben buna inanıyorum ve Suriye halkının direnişinden onur duyuyorum.

Barış, dostluk, kardeşlik, sevgi ve insanlıktan yana herkes adına.

Ne olur bu yazıyı 2-3 kez okuyun ve neden doğru söylediğimi anlayın.

Çünkü Suriye, Türkiye ve tüm coğrafyamızın sizin sağ duyu, dayanışma ve desteğinize ihtiyacı var.

Suriye kurtulursa size de birilerinden ve onların karanlık dünyalarından kurtulacaksınız(Bir düşünün şimdi IŞİD, Nusra ve benzeri ruh hastası sapıklar Şam'da iktidar olmuş ve onların yönetiminde Suriye Türkiye'nin komşusu).

Ve Korkusuz

Üç yıl süreyle Halk Tv’de program yaptım ya da program partneri oldum. Önce Erol Mütercimler sonra da Ayşenur Arslan’la.

Bir ara rahmetli Yaşar Nuri Öztürk Hoca ile program yaptım ama uzun sürmedi.

13 Aralık 2016’da göz altına alınıp tutuklandıktan sonra sağlığım bozulduğu için ekranlardan uzak kaldım. Bu arada Yurt Gazetesi’ndeki yazılarıma son vermiştim. Çünkü gazete mali sıkıntıya girmiş ve maaşlar ödenmiyordu. İki yıl kadar para almadan yazı yazdım.

Bu arada Ayşenur Arslan, Birgün Gazetesi’nde yazıyor ve Tele1’de program yapmaya başlamıştı.

Yine bu arada Halk Tv’de program yapan Can Ataklı’nın önerisiyle Korkusuz Gazetesi’nden teklif aldım ancak sağlık sorunlarımdan dolayı kabul edemedim.

Bu sorunları rayına oturtttuktan ve yargılanma konularını bir düzene koyduktan sonra tekrar Halk Tv’de program yapmaya karar verdim.

Kısa bir süre sonra Ayşenur Tele1’den ayrılıp Halk Tv’ye gelince mart sonu programı başlattık. Ancak tam bu sırada Halk Tv, Can Ataklı’yı attı ve yerine Ayşenur Arslan’ın eski programı “Medya Mahallesi” programına döndü. Ataklı, iktidarla iyi ilişki içinde olduğunu söylediği Deniz Baykal’ı suçladı ancak kısa bir süre sonra özür diledi. İki hafta sonra yani 14 Nisan’da bu kez ben HalkTv’den atıldım.

Hem de Korkusuz’la anlaştığım gün.

Bu hikâye ibret verici.

Çünkü ben Halk Tv’deyken hiç kimseyle hiçbir sorunum yoktu, kurumla ilgili hiçbir dedikodu yapmamıştım ve seyirciler tarafından çok sevilen biriydim.

Sokaktaki ilgi bunu kanıtlıyordu.

Onun için atıldığımda çok kızmıştım çünkü bana hiçbir gerekçe söylenmemişti.

Tepki gösterdim ama dedikodu yapmadım.

Gün gelir bildiğim her şeyi anlatırım.

Emperyalizme, siyonizme ve bölgesel gericilerin her türlü haksızlıklarına karşı mücadele eden biri olarak Halk Tv'nin ya da Halk Tv'de birisinin haksızlığına sessiz kalacağımı düşünenler yanılıyor.

Mücadele Yöntemi

Muhalif televizyon, gazete, haber siteleri ve sosyal medya hesaplarının ortak bir dili var: AKP ve yandaşlarının yaptıklarını anlatıp eleştirmek.

Bana göre bu yöntem doğru olmakla birlikte çok yararlı değil. Dört nedenden dolayı:

1. Muhalifler istediği kadar eleştirsin, AKP ve yandaşları istedikleri her şeyi yapıyor.
2. AKP ve yandaşları her şeyi yapınca insanlar her şeye alıştırmış oluyor.
3. Başta CHP olmak üzere, muhalefet parti ve örgütler, AKP'nin bu yaptıklarına karşı hiçbir şey yapmayınca ya da yapamayınca vatandaşın umudu zamanla tükeniyor.
4. Umudu tükenmiş vatandaşlar çok daha kolay korkutulur, sindirilir ve teslim alınır.

İşte bu nedenle ben yazılarımda ya da Tele1'deki programlarımda bu yöntemden kaçınıyorum.

Her gün AKP ve yandaşlarının yaptıklarını anlatmakla hiçbir yere varılmaz.

Kural, AKP ve yandaşlarının yaptığı her şey yanlış ve tehlikeli. İktidarda kaldığı sürece, AKP çok daha fazlasını yapacak.

Durdurabilecek biri çıkıncaya kadar.

İşte bu nedenle ben, daha çok iç ve dış gelişmelerle ilgili bilgi vermeye, gelişmeleri yorumlamaya ve gelecekle ilgili beklentilerimi anlatmaya çalışıyorum. Diğer meslektaşlarımdan farklı olarak. Kuru slogan ve boş hamasi söylemlerden hiç hoşlanmam ve yararı değil zararı olduğuna inanıyorum. Öyle olmasaydı Türkiye bu hale gelmezdi. Herkes oturup kendini sorgulamalı ve insanlara doğrularla birlikte, geleceğin kurtuluş reçetelerini anlatmalıdır. Bu

olmadan kuru kuruya ve boş umutları pompalamanın hiç kimseye hiçbir yararı yok ve olmayacak. Durum çok ciddi.

Her köşe yazısında buna benzer saptamalarda bulundum ve kitabın son iki yazısını benzer vurgulara ayırdım.

Türkiye'yi kurtarmak için.

Türkiye kurtulursa bu coğrafyada her şey değişir.

Hepiniz beni tanıyorsunuz.
Önceleri tüm televizyonlara davet edilir Ortadoğu'yu anlatırdım. 'Arap Baharı' yani 2011 sonrasında iktidardan yana tüm medyada yasaklandım. Çünkü gerçeği anlatıyordum bu ise iktidarı çok kızdırtıyordu. O kadar kızdılar ki Silivri'ye kapattılar. Oysa ben yalnızca gerçekleri anlatmıyor aynı zamanda ön görüşlerimle iktidarı uyarıyordum. Beni dinlemiş olsalardı bugün ne Suriye ne Türkiye ne de bölge bu halde olmazdı.

Şimdi de uyarıyorum:

'Böyle giderse Suriye çok daha perişan olur ve Suriye perişan olursa Türkiye'nin başına çok büyük belalar açılır'.

Örneğin Fırat'ın doğusundaki Amerikan varlığı.

Ankara teslim olmazsa ABD PYD'ye verdiği destekten asla vazgeçmeyecek. O kadar ki Fransa bile 'Bu işte ben de varım' diyerek bölgeye asker gönderdi. Yakında İngiltere de benzer karar alabilir.

Hatırlayalım:

1991'de Saddam ordusu Kuveyt'te yenildikten sonra ortada bir dedikodu dolaştı:

'Saddam Kuzey Irak Kürt bölgesine saldıracak'.

Yaklaşıl 300 bin Kürt Haziran-Temmuz döneminde Türkiye sınırına dayandı.

Dönemin Cumhurbaşkanı Özal ABD Başkanı Bush'tan yardım istedi.

O da üç aylığına 'Çekiş Güç'ü yolladı. Mart 2003'e kadar yani 12 yıl Türkiye'de kalan bu Güç Kürtleri korudu onlar da Kuzey Irak'ta yarı bağımsız konuma geldi.

1 Mart Tezkeresi çıkmış olsaydı ABD bu tezgahı tamamlayıp Güneydoğu'yu işgal etmiş olacaktı.

Şimdi benzer durum Kuzey Suriye için geçerli.

Suriye'nin Türkiye ile olan 650 kilometrelik sınırını ABD ve Fransa destekli PYD yani PKK kontrol ediyor.

Türkiye'nin güvenliği tehlikede.

Başka bir risk daha var:

Fırat'ın batısında TSK'nın kontrol ettiği bölgede 100 binden fazla ılımlı-radikal İslamcı militan barınıyor.

'İslamcı' sözcüğünü onlar kullanıyor ve öyle davranıyorlar.

Peki Suriye sorununun çözümü için Rusya ve İran ile anlaşmalar imzalayan Ankara sorun çözüldüğünde askerini Suriye toprağından çekeceğine göre bu 100 bin militan ne olacak.

Suriye devletine göre bunlar terörist.

Tersini düşünelim:

Yani Suriye sorunu çözülmez ve TSK Suriye toprağında kalırsa o zaman Suriye devleti ile karşı karşıya kalacak. Suriye'nin arkasında İran ve Rusya var. Türkiye'nin yanında 100 bin İslamcı militan var.

Hepsini Türkiye besliyor.

Başka senaryolar da var.

Hepsi de çok tehlikeli ve korkutucu.

Sonuçta dış politikanın en küçük detayı iç politikada herşeyi etkiliyor.

İç politikada toplumun ve devletin 'İslamlaştırılması' yolunda söylenen her söz ve atılan her adım dışarda çok geniş yankı buluyor.

Bölgenin İslamcıları Türkiye ve AKP'yi yakından takip ediyor.

Bildik Hilafet ve Saltanat hikayesi.

Başka birçok detay var.

Belki bu detayların çok daha fazlasını sizlere anlatmayayım diye Halk Tv'den atıldım.

Zamanlama çok anlamlı!

Birilerinin sessizliği daha da anlamlı.

Dedikoduyu hiç sevmem ama zamanı gelince bildiklerimi anlatırım.

Mücadelenin selameti ve geleceği için.

Atıldığımda 'Doğan Medya'ya yönelik operasyondan sonra bizim de yeni yapılanmaya gitmemiz gerekiyor' dediler.

Yoksa 'Korktuk adım adım yandaş olmaya karar verdik' mi demek istediler.

İyi de içeri atılan bendim ve ben korkmadan yeniden televizyona döndüm.

Döndüm çünkü bu ülkeyi ve uğruna mücadeleyi seviyorum.

*Onun için hiçbir zaman yalan söylemedim, doğruları anlattım
ve 20 yıldır ne dediysem doğru çıktı.*

Bundan sonra da öyle olacak.

Birlikte kurtulmak için.

Onun için ben sizi siz de beni sevdiniz.

*Halk Tv yönetimi 'Maniki Dünya fazla seyredilmiyor' diyerek
belki de bizim bu sevgimizi kıskanmıştır.*

Hepinize Merhaba.

Öncesi de var ama 16 Nisan referandumunu sonrasında bu ülkeyi yöneten tek bir kişi var o da Cumhurbaşkanı Erdoğan.

15 Temmuz başarısız darbe girişiminden sonra ülke yeni bir süreci yaşamaya başladı.

Bu süreçle ilgili olarak çok şey yazılıp anlatıldı.

Bu süreçte ülkenin tüm kurumları direkt ya da dolaylı olarak Cumhurbaşkanı Erdoğan'a bağlandı. O da anayasa değişikliğiyle elde ettiği tüm yetkilerini kullanarak istediği herşeyi yaptı yapıyor ülke ile toplumu bildiği ve istediği yönde şekillendirmeye çalışıyor.

Şimdiye kadar başarılı olduğunu söyleyebiliriz.

Muhalefet hiçbir konuda Erdoğan'ı engelleyemedi .

Sağ olsun Bahçeli.

Her seferinde AKP ve kişisel olarak Erdoğan'a en ağır eleştiri ve hakaretlerde bulunan ama sonrasında hafıza kaybına uğrayarak görüş değiştiren Bahçeli.

2001'de Ecevit koalisyonunu bozarak AKP'ye iktidar yolunu açtı.

2007'de Abdullah Gül'ün Cumhurbaşkanı seçilmesini sağladı.

Şubat 2008'de üniversitelerde türbanının kaldırılması ile ilgi anayasa değişikliğine destek verdi.

Haziran 2015'te AKP seçimi kaybedince MHP bir kez daha onun yardımına koştu.

Dört ay sonra Kasım'da yapılan ikinci seçimde AKP'nin zafer kazanmasını sağladı.

16 Nisan referandumunda Bahçeli iktidarın tümünü Erdoğan'a teslim etti sonra da kendisi Erdoğan'cı oldu.

En son 'altın vuruş' erken seçim kararıyla gerçekleşti.

24 Haziran seçimlerinde Erdoğan tam ve mutlak yetkilerle Cumhurbaşkanı olacak ve yeni anayasanın kurallarıyla ülkeyi tek başına yönetecek.

İç ve dış politikada.

İçte Türkiye herşeyi ile çok farklı bir ülke olacak.

Umarım bölge ülkelerine benzemez.

Bu yıl başında "Ortadoğu'da Diktatörler" kitabımı yazdım.

Kitapta 22 Arap ülkesi, İsrail, İran, Afganistan, Azerbaycan ve Pakistan'daki siyasal gelişmeleri, anayasalarını ve liderlerin yazdır-
dığı anayasalardaki liderlerin yetkilerini anlattım.

Bu ülkelerin tümünde durum ortada.

Türkiye bu coğrafyanın bir parçası ve Cumhurbaşkanı Erdoğan seçim kararıyla ilgili olarak Suriye-Irak gelişmelerini bir gerekçe ola-
rak gösterdi.

Anladığım kadarıyla seçim sonrasında Erdoğan Suriye ve dolayi-
siyla Rusya, İran, ABD ve genel olarak Türkiye'nin dış politikasıyla
ilgili çok önemli, stratejik ve ivedi kararlar alacak.

24 Haziran'a kadar bu olası kararların ip uçlarını birlikte gö-
receğiz.

Dün de yazmıştım:

Ankara'nın Suriye politikasında en önemli sorun TSK'nın kont-
rol ettiği Suriye toprağında toplaşan 100 binden fazla ılımlı-radi-
kal İslamcı militan bulunuyor.

24 Haziran sonrasında Cumhurbaşkanı Erdoğan bunlarla ilgili
çok önemli ve ivedi bir karar almak zorunda kalacak.

Fırat'ın Doğusunda ABD-Fransa destekli PYD-PKK konusu Tür-
kiye'nin geleceğini, bağımsızlığını, egemenliğini ve toprak bütünlü-
ğünü ilgilendiriyor.

Kişisel olarak ben çok endişeliyim.

Hep söylüyorum:

Dış politikada sorunlarını çözmeyen ya da çözemeyen bir Tür-
kiye içte istikrar ve esenliğe asla kavuşamaz.

2011 sonrasında 'Arap Baharı'ndan bu yana ülke hep dış poli-
tik konuları konuştu konuşuyor.

2011 öncesinde IŞİD, NUSRA, ÖSO, PYD ve bezeri yüzlerce
silahlı grup yoktu ve Türkiye'nin başta Suriye olmak üzere bölgenin
tüm ülkeleriyle olağanüstü iyi ilişkileri vardı.

'Komşularla sıfır sorun' diyen AKP 7 yıl sonra konuşacak komşu
bulamıyor.

Düşmanlık ve kavgaya her yerde.

Nereye kadar gider hep birlikte göreceğiz.

Böyle giderse gelecek hiç parlak görünmüyor.

Dış gerginliklerle AKP içinde oyunu artırabilir ama ülkeyi bölge bataklığına sürüklüyor.

İç-Dış denklemindeki denge Türkiye'nin belki 100 yıllık geleceğini belirleyecektir.

Türkiye 24 Haziran sonrasında çok ama çok farklı bir Türkiye olacak.

Bu geleceği şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da tek başına Erdoğan belirleyecek.

Elbette 24 Haziran seçimini kazanırsa.

Bunu da yarına bırakalım.

*A*slında seçime gerek yoktu.
Kasım 2019'a kadar Cumhurbaşkanı Erdoğan istediği herşeyi yapabiliirdi.

Aniden seçim kararı alındığına göre ülke çok zor durumda.

Buna rağmen muhalefet konuşmanın ötesinde hiçbir şey yapamıyor.

Örneğin CHP şeker fabrikalarının satılmasını engellemek için çok yoğun çaba harcadı ama fabrikalar teker teker satıldı. İki ay içinde memleketin kalan son varlıkları satılacak.

İlginç olan fabrikaların satıldığı Konya, Yozgat, Afyon, Tokat, Çorum, Niğde ve Kırşehir'de her seçimde AKP açık ara birinci parti.

Bu işte bir gariplik var ama insanlar farklı düşünüyor.

AKP bunu bildiği için rahat davranıyor.

Yani fikir değiştirmeden insanları sandığa götürmek istiyor. Çünkü ekonomi çok kötü ve dış politikada riskler giderek çoğalıyor.

Başta Katar olmak üzere dışardan sağlanacak sıcak para ile ekonomi rahatlatılabilir ama dış politikada tersi olabilir. Rahatlama yerine milli ve dini duyguları kabartacak iş gerek. Örneğin Menbiç'te.

Orası alınırsa Süleyman Şah türbesi de eski yerine taşınabilir. Olmazsa Amerikalılara iki Osmanlı tokatı atılır Türk ordusu ÖSO ile birlikte Fırat'ın doğusuna geçer.

Trump aniden dostumuz da olabilir.

Ver Mehteri!

Kişisel olarak ben buna benzer atraksiyonlar bekliyorum.

Cumhurbaşkanı Erdoğan iktidarı vermemek için HER YOL'a baş vuracak.

Muhalefetin durumu zaten karışık.

CHP, HDP, Saadet ve İYİ Parti ortak bir aday için anlaşamazsa Erdoğan rahat seçilir.

Birinci turda olmaz ama İkinci turda %60'la.

Dört parti anlaşırsa tersi olur ve onların adayı %60'la kazanır.

Sorun HDP.

Kilit konumundaki HDP resmen ve alenen 'PKK ile ilişkisini kesmeden' diğer üç parti onunla ortak bir çalışmanın içinde olamaz ya da olmaktan korkar.

Özellikle İYİ Parti.

Ülkenin geleceği HDP'ye bağlı.

AKP herkesi HDP konusunda sıkıştırmak için binbir plan hazırlıyordur.

Unutulmamalıdır ki; medyanın %90'ı Erdoğan'un kontrolünde.

Erdoğan konuşunca 40-50 televizyon canlı verecek ama Kılıçdaroğlu, Akşener, Karamollaoğlu ya da HDP miting yapınca bir tek Tele1, Halk Tv, Kanal B, Cem Tv ve benzeri kanallar verecek. Onların da durumu ortada. Yazılı medyada durum aynı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan, Başbakan Yıldırım ve tüm hükümet ve AKP yöneticileri devletin sınırsız güç ve olanaklarından sınırsız bir şekilde yararlanacak ama muhalefet partileri sürekli sıkıştırılacak.

OHAL ve bu HAL'den kaynaklanan KHK'ler muhaliflerin sesini kısmak için müthiş bir güç.

OHAL'in kalkacağı yok.

Ortadoğu ülkelerinde olduğu gibi.

Buna da özgür, demokratik ve eşit koşullarda yapılan bir seçim denilecek.

Referandum olayında olduğu gibi mühürsüz zarf hikayesi ayrı bir konu.

Kılıçdaroğlu YSK'yı 'sonuçları değiştiren çete' olarak nitelendirmişti.

Bakalım CHP bu 'çete'nin olası oyunlarına karşı hangi önlemleri alacak ve halkı bu konuda nasıl inandıracak. Aksi takdirde insanlar sonucu belli bir seçime gitmeyecek ve oyunu da kullanmayacak. Çünkü CHP'ye oy veren insanların büyük bir bölümü yazlıklarında olacak ve yüzde yüz emin olmadıkları bir adayı görmeyince evlerine dönüp oy kullanmayacak.

İnsanlar ikinci bir Ekmelettin İhsanoğlu travması yaşamak istemiyor.

Bütün partilere ama öncelikle ve özellikle CHP'ye büyük görev düşüyor.

Bu da son görev.

CHP ya gereğini yapar toplumun güvenini kazanır ya da son yılların başarısızlıklarını tekrarlayarak yok olur gider.

*Erdoğan Cumhurbaşkanı olarak yeniden seçilirse Türkiye hiç kim-
senin hayal edemeyeceği kadar farklı bir ülke olacak. Bu Türkiye’de
sonraki seçimlerin anlamı kalmayacak ve her şey Erdoğan’ın istediği
kadar başkan kalmasına göre kurgulanacak.*

Örneğin bir 15 yıl daha.

*Bu kurguda TBMM’de 40-50 sandalye kazanan CHP ya da di-
ğer partilerin hiçbir işlevi olmayacak.*

Vekiller iyi maaş alıp oturacak.

Yeni düzenlemeye göre konuşmalarına bile izin verilmeyecek.

Devlette herkes AKP’li olacak.

Herşeye ve her konuda bir tek Erdoğan karar verecek.

Baktığım fincan falında bunlar görünüyor.

Böyle biline.

Ona göre hareket edile.

Nasıl mı?

Hep birlikte düşünelim.

Batı destekli medya 7 Nisan sabahı Esad'ın Şam yakınında Duma kasabasında kimyasal silah kullandığına dair görünüyü yayınlamaya başladı.

Görüntüleri inceledikten ve iddialarla ilgili haberleri izledikten sonra 'Bu iğren bir otudur' dedim.

Yandaş medyada bazı ruh hastası geri zekalılar bana karlı bir saldırı ve hedef gösterme kampanyası başlattı.

ABD, İsrail ve Batılı ülkelerle birlikte Türkiye çok sert tepki gösterdi ve Esad'tan hesap sorulmasını istedi. ABD, İngiltere ve Fransa 13 Nisan sabahı Suriye'ye saldırdı.

Ankara saldırıya destek verdi ve daha fazlası için ABD'ye çağrılan bulundu.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın dostu Putin ve Ruhani buna çok içerledi ama şimdilik seslerini çıkarmadılar.

Bütün bunlar olurken kimyasal saldırısının olduğu Duma'daki militanlarla Suriye ordusu arasında görüşmeler devam ediyordu. Bu görüşmeler sonucu binlerce militan silahlarını bırakarak Türk ordusunun kontrolündeki Cerablus, El-Bab ve Nusra'nın kontrolündeki İdlib'e geldi. Diğer bölgelerden gelenlerle birlikte TSK'nin kontrolündeki bölgelerde

Fırat'ın batısında en az 100 bin ılımlı-radikal militan var.

Suriye devletine göre bunlar terörist.

Ben 'Türkiye Suriye'deki terör örgütlerine destek veriyor' dediğim için 13 Aralık 2016'da tutuklandım.

Türkiye'nin bölgedeki tek dostu Katar eski Başbakanı Hamed Bin Casim 27 Ekim 2017'de BBC'ye verdiği demeçte 'S.Arabistan, Türkiye, ABD, Fransa, İngiltere ile birlikte Esad'ı devirmek için 137 milyar dolar harcadık ama başaramadık. Herşeyi de Türkiye üzerinden yaptık. Para, silah ve adamları Türkiye sınırından soktuk'.

Ankara bu açıklamaya bir karşılık veremedi.

AKP yönetiminde Ankara Suriye konusunda 7 yıldır yanlış yapıyor.

Türkiye artık tüm detaylarıyla Suriye bataklığında ve çıkmaya niyetli değil.

Tersi olsaydı son saldırıya taraf olmazdı.

Üstelik kimyasal yalanını uyduranlar ve saldırıyı gerçekleştiren ABD, Fransa ve İngiltere Türkiye düşmanı.

Üç ülke Suriye'nin Türkiye ile olan 650 kilometrelik sınırı boyunca bir Kürt bölgesi kurmuş durumda. Bu bölgenin devletleştirilmesi için uğraş devam ediyor.

Dönelim kimyasal saldırıya.

Militanlar ayrıldıktan sonra Rus ve Suriye ordusu kimyasal saldırının olduğu söylenen yere gidip incelemelerde bulundu. Militanların kimyasal silah üretme laboratuvarları ve silah için gerekli malzemenin stok edildiği yerleri ortaya çıkardılar. Kimyasal silah filminde görünen doktor ve çocuklara ulaştılar ve her şeyin nasıl iğrenç bir oyun olduğunu kanıtladılar.

O kadar yalanı tezgahlayıp piyasaya sürenler şimdi suskun.

Yalan onların ruhunda var.

Ama oyun bununla bitmeyecek.

24 Haziran seçimlerin sathı mailinde Suriye ve Suriye'den dolayı Türkiye'de her an her şey olabilir.

Batılı ülkeler ve onların bölgesel işbirlikçileri yani Körfez ülkeleri pusuda.

Çok daha iğren oyunlar ve elbette saldırılar için.

Hepsi de Türkiye düşmanı. Hepsi de Türkiye'nin başına çorap örmek için plan peşinde.

En tehlikeli plan kuşkusuz Fırat'ın doğusundaki ABD destekli PYD-PKK varlığı.

Bu varlığa son vermenin ve bölgedeki Amerika askerinin kovulmasının tek bir yolu var o da : Sınırdaş ülkeler Türkiye, Suriye ve Irak'ın birlikte hareket etmesi.

Bu olmazsa 'düşmanlar' harekete geçebilir.

TSK'nin kontrolündeki Kuzey Suriye'de (Fırat'ın batısı) 100 bin Suriyeli ve yabancı militan için çok senaryo yazılıp hazırlanıyor. Paralı asker olduklarına göre kim daha fazla para verirse onun için çalışırlar. Para da Körfez ülkelerinde var. Son bir yılda Trump onlara 500 milyar dolar sattı ama hala zenginler.

Suudi Kralın oğlu ve yakın gelecekte kral olacak olan Muhammed 19 günlük ABD ziyareti sırasında Trump ve Yahudi lobilerinin liderlerine 'Herşeyimizle emrinizdeyim' dedi.

Adamın tüm ataları ve atalarının din hocası Vahabi mezhebinin kurucusu Muhammed Bin Abdülvahab Sultan Abdülhamit'in atası Osmanlı'dan nefret etmiş, onunla savaşmış sonra da Cımhurşyetten, Atatürk'ten, Laiklikten, demokrasiden ve Türklerden nefret etmiş.

Dost ve kardeş ülke Suudi Arabistan.

26 aydır komşu ülke yoksul Yemen'i bombalıyor, 40 bin insanı öldürüyor ve her yeri yıkıyor ama hiç kimse sesini çıkarmıyor.

Kara petrolün kana bulaşmış yeşil doların hatırı için.

Yaşadın demokrasi, vicdan ve dürüstlük.

Dine de başka zaman bakarız.

A KP ile ilgili hesap yapmanın bir alemi yok çünkü orada Cumhurbaşkanı Erdoğan ne derse o olur. AKP kazanmak için değil muhalefetin kazanamaması için ne gerekiyorsa yapacak. Çünkü olağanüstü bir durum ve gelişme olmazsa Erdoğan birinci turda seçilemeyecek gibi.

Gelelim muhalefeti temsil eden partilere.

CHP, İYİ Parti, HDP, Saadet ve diğerleri.

Vatan Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek çok önceden adaylığını ilan etti.

Kasım 2015 seçimlerinde Türkiye genelinde 155 bin oy alan Vatan Partisi 100 bin imza toplamaya çalışacak.

Meral Akşener parti genel başkanı olarak aday olduğunu çok öncesinden açıklayarak birinci turda CHP ve diğer partilerle olası işbirliğine kapıyı peşinen kapattı.

Bunu neden yaptı sonra anlar anlatırız.

CHP'de durum herkesin bildiği gibi.

Kendi başına aday olanlar, imalı konuşanlar, Kemal Bey'e muhalefetini gizlemeyeler ve partinin olası adayı ile ilgili kulisler...

Daha neler neler!

Böyle bir CHP kendi seçmenini bile sandığa çekemez.

Uzatmadan söyleyeyim : Bu seçim kaybedilirse bunun sorumlusu CHP olacak ve Erdoğan 10-15 yıl iktidarda kalacak. Sonrasını konuşmaya gerek yok çünkü muhalefet namına kimse kalmayacak.

Dönelim olasılıklara...

Meral Hanım adaylığını açıkladığına göre Saadet ya İYİ partiyi destekleyecek ya da CHP ile anlaşarak iki aday önerebilecek:

11.Cumhurbaşkanı Abdullah Gül ya da 2002-2007 Gül ve Erdoğan hükümetlerinin Başbakan Yardımcı ve Maliye Bakanı Abdüllatif Şener...

Şener seçilirse birinci ve ikinci tur için en şanslı o görünüyor çünkü herkesin oy verebileceği bir yapısı ve çok sert muhalif çizgisi var.

Abdullah Gül hala kararsız.

CHP Yılmaz Büyükerşen ya da İlhan Kesici'yi kendi adayı olarak da açıklayabilir.

Şimdi gelelim hesap işine.

Telepati , gazetecilik hissi ve yoklamalarıma dayanarak CHP ve İYİ Parti ayrı ayrı ortalama %20 civarında. HDP %10-12 ve Saadet %3-4 civarında.

Diğer muhalif partilerle %55 eder.

Bu oranlarla herkesin uzlaştığı ve mutlak destek verdiği ortak bir aday çıkmış olsaydı ilk turda kazanır. AKP'den kurtulma konusunda samimi olan herkesin fire vermeden bu adaya oy vermesi gerekirdi.

Ama olmuyor.

Meral Hanım aday olduğuna göre diğerleri de olacak.

Olağanüstü bir durum olmaz ve Erdoğan kazanmazsa ikinci turda dört parti ya Meral Hanım'ı ya da CHP adayını destekleyecek.

İkinci tura kim kalırsa.

HDP hariç üç parti bu konuda anlaşabilir. Ama bu adayın HDP'siz kazanması da imkansız. Bu durumda üç partinin HDP ile anlaşması gerekiyor. HDP de AKP'den kurtulmak istiyorsa mutlaka diğer üç parti seçmenin seçmenini ikna etmesi gerekir. Ne yapması gerektiğini parti yönetimi benden çok daha iyi bilir. Çok pahalıya mal olan geçmişin hatalarından herkes kaçınmalıdır. Yoksa 25 Haziran'da hiç kimsenin şikayet etme hakkı olmayacaktır.

Belki de sonsuza dek.

Özetle herkes herkese taviz vermeli ve dört parti bir kez olsun ortak hedefte anlaşmalı.

Bu hedef AKP'den kurtulmak

'Benim böyle bir derdim yok' diye düşünenleri yakında hep birlikte göreceğiz.

Söylem ve davranışlarıyla.

Halk bu tür partilere 'proje' partisi diyor.

Öyle olmadıklarını kanıtlamak isteyenler bu seçimi kazanmak için herşeyi göze almalı, herşeyi yapmalı ve gerekirse kendini feda etmeli.

Seçmenler de öyle.

Türkiye için değer.

Barış, dostluk, kardeşlik ve esenlik içinde.

İnanın bana çok kolay:

Sandıkta birleşerek.

2002'den bu yana bütün seçimlerde bunu beceremedik ve başaramadık bari bu kez ve son kez deneyelim.

Yoksa...!

2011'de herkes 'Arap Baharı'ndan söz ederken ben 'Bunun emperyalist bir tezgah olduğunu, demokrasi, özgürlük ve insan haklarıyla hiç ilgisinin olmadığı' söyledim ve 'Ortadoğu'da Kanlı Bahar' kitabımı yazdım.

Bölgede ve dolayısıyla Türkiye'de olup bitenleri 7 yıl önce o kitapta anlatmıştım.

Suriye'de ve tüm bölgemizde durum en kanlı detaylarıyla ortada.

Yandaş medya sizlere hiçbir şey anlatmıyor ya da hep yalan söylüyor.

Örneğin Suriye'de olaylar başladığında medya ve siyaset 'Halkın özgürlük ve demokrasi için Alevi Esad'a karşı ayaklandığını' anlatıyordu. Bir ara 'halk adına' ayaklanan grupların sayısı 1600'i geçti. Hepsi İslam adına konuşuyor, savaşıyor en gaddar şekilde öldürüyordu.

Birileri onlara 'İlimli' Müslüman diyordu.

AKP, Batılı ülkeler ve Körez'in Kral, Emir ve Şeyhleri onları çok seviyordu.

'İlimliler' sonra radikalleşti ve ortaya kafa kesen IŞİD, Nusra ve benzerleri ortaya çıktı. Onların da sevenleri çoktu.

Adamlar 'En hakiki Müslüman' biziz diyor ve insanların kafasını keserken ve Ezidi kızlara tecavüz ederken 'Allahu Ekber' diye bağıyorlardı.

Adamlar sapık, ruh hastası ve manyak.

İslam İşbirliği Örgütü'ne üye 57 Müslüman ülke var ama ortak bir din anlayışları yok.

Bu da yetmiyor hiçbir konuda uzlaşamayan Müslüman ülkelere her birinde onlarca dinci parti, örgüt, tarikat, tekke, zaviye ve şeyh var. Tümü Sünni ama kendi aralarında çoğu zaman kavgalı bazen de kanlı bıçaklı.

AKP-Fetö örneğinde olduğu gibi.

Oysa İslamda Kur'an-ı Kerim tektir ve herkes aynı Peygambere inanır.

Demek istediğim silahlı silahsız din adına konuşan ya da 'cihat' edenlerin hepsi palavracı ve yaptıkları herşey dine aykırı.

Bunlar dinin yasakladığı ya da hoş görmediği 50 kadar irili-ufaklı suç işliyorlar.

Her türlü cinayet ve katliam dahil.

Şam yakınında Kalamun bölgesinde Suriye ordusuyla anlaşarak oradan ayrılıp TSK'nın kontrolündeki El-Bab ve Cerablus'a giden Ceyşulislam (İslam Ordusu) militanları ellerindeki ağır silahları arabulucu Ruslara teslim etti.

Silah dediğiniz 70 tan ve zırhlı araç, ağır toplar, havan topları, uçak ve tank savarlar, kimyasal silah üretiminde kullanılan malzemeler ve daha neler neler...

Bunlara 'ılımlı' deniyor.

Din adına 'Cihat' ediyorlardı.

Suriye'yi yıkmak ve halkını öldürmek için yabancı ülkelere milyarlarca dolar aldılar.

Haçlı zihniyetli ABD, İngiltere, Fransa ve diğerleri onları çok seviyordu.

İsrail yaralılarını tedavi edip tekrar cepheye sürüyordu.

Şimdi hepsi TSK'nın kontrolündeki bölgede.

Cerablus'tan Afrin'e kadar 250 kilometrelik sınır boyunca.

Çeşit çeşit ılımlı-radikal gruplara bağlı 100 bin kadar militan var.

Önümüzdeki dönemin en önemli, karmaşık ve tehlikeli konusu.

Seçim öncesinde ve sonrasında Ankara'nın başını ağrıtabilecek ve uzun süre meşgul edecek bir konu. Herkesin merak ettiği konu Ankara bu 100 bin militanı ne yapacak ve sonrasında şimdi bulunduğu Suriye topraklarından ne zaman ve nasıl çekilecek.

Türkiye çekilirse Fırat'ın Doğusunda PYD'yi destekleyen ABD ne olacak.

Türkiye düşmanı ABD 650 kilometrelik sınırla Türkiye'ye komşu ama Ankara hiçbir şey yapamıyor.

ABD'nin üsleri Türkiye'nin her yerinde ve Ankara 'çıkın gidin' diymiyor.

Buna 'Dinlerarası Diyalog' diyebiliriz.

Trump iyi bir Hristiyan olduğunu söylüyor AKP bildik yolunda kararlı adımlarla ilerliyor.

Dünya Müslümanları adında.

Dünyadaki tüm İslamcı parti ve örgütler Müslüman Kardeşler ideolojisinden beslenir.

1928'de Mısır'da kurulan Örgüt'ün adayı Muhammed Mursi 83 yıl sonra Cumhurbaşkanı seçildi.

24 Haziran 2012'de.

Bir tesadüf olabilir ama ilgimi çekti.

Belki de AKP'nin iktidara geldiği 2002'den bu yana ilk kez CHP kendi gündemini kendisi yarattı.

AKP'ye rağmen 1 Mart Tezkeresi'nin reddedilmesi olayı hariç.

Genellikle Başbakan sonra da Cumhurbaşkanı olan Erdoğan herhangi bir konuda bir şeyler söylüyor CHP lideri Kılıçdaroğlu o söyleme yanıt olarak tartışmaya katılıyor.

Erdoğan başka bir şeyler söyleyip herhangi bir davranışta bulununca konu değişiyor.

Özetle gündemi hep Erdoğan yaratıyor.

İlk kez tersi oldu ve CHP lideri Kılıçdaroğlu hiç kimsenin beklemediği anda ve tahmin etmediği bir konuda atağa geçerek herkesi şaşırttı ve iktidar cephesini çok zor duruma düşürdü.

Zekice, akıllıca ve stratejik bir kararla.

Bahçeli ve AKP kanadının tepkisi bunu kanıtlıyor.

1- CHP kendi seçmeninin sarsılan hatta kaybolan güvenini yeniden kazandı.

2-CHP başta İYİ Parti olmak üzere muhalefet partileriyle birlikte mücadele etme niyet ve iradesini ortaya koyup kanıtladı.

3-CHP bu iki kazanımıyla kendisine oy vermeyen insanları düşünmeye itti.

4-CHP benzer bir iki adımla insanların güvenini kazanacak ve 'CHP güven vermiyor' diyerek önceleri kararsız kaldıkları için çoğu zaman AKP'ye oy veren seçmenleri kazanabilecek.

Gelelim diğerlerine;

Başta İYİ Parti olmak üzere tüm muhalefet partileri ön yargılarından kurtularak işbirliğinin sınırlarını zorlamalı ve birlikte hareket ederek topluma 'Hep birlikte kazanacağız' mesajını vermeli.

Unutulmamalıdır ki; bu amaç sağlanmadığı sürece 24 Haziran'da AKP iktidarına son verilemez.

Bunun da tek koşulu var:

'Herkes birbirine ve topluma karşı açık, net ve samimi olmalı.

Yani herkes kendi ön yargılarından vazgeçerek düşman bellediği karşı tarafa doğru gerekli ve hızlı adımları atmalı.

Yaşanan süreç halkı aldatmayı kaldırmaz.

Halka yalan söylemenin, onu kandırmanın ve ona kazık atmanın bedeli çok ağır olur.

Partiler ve onların liderleri için değil Türkiye'nin geleceği ve varlığı için.

Türkiye'nin büyük sarsıntılar yaşama ve ağır yaralar taşıma gücü kalmamıştır.

Türkiye'ye bu acıları yaşatan partilere 'proje partileri' liderlerine de 'özel üretim' denir.

Sonrası da çok önemli değil.

Böylesi ağır ithamla yaşamına devam edecek parti ve liderlerin bundan böyle hesap vermesinin hiçbir önemi kalmayacak. Çünkü AKP kazanırsa gerçek anlamda bir siyaset olmayacak ve herkes kaderine razı olarak yavaş yavaş 'ölmeyi' kabullenecekler.

Yalan söylemenin, ikiyüzlü olmanın, bildik huylarından vaz geçmemenin ve son olarak halka kazık atmanın vebalı çok ağırdır.

İnsan vicdanında ve Allah katında.

İyi iş yapanların arkasında iyi olan bütün insanlar olur.

Yakında her şey net anlaşılır.

Herkesi sizin adınıza yakından takip ediyorum.

Türkiye ve insanların kurtuluşu için samimi mücadele edenlere hep birlikte sahip çıkıp destekleyeceğiz. Kim daha fazla samimi ise ona verilen destek çok daha fazla olacaktır. Yanlış yapana da çok net ve en sert ifadelerle 'yanlış yapıyorsun' diyeceğiz.

Bu işte duygusallık yok. Partizanlık hiç olmamalı.

24 Haziran Türkiye'nin kader seçimi olacak.

AKP kazanırsa bundan böyle konuşulacak ya da yapılabilecek hiçbir şey kalmıyor.

Muhalefet kazanırsa bütün veri ve detaylarıyla yeni bir Türkiye'nin yolu açılmalı.

Hiç kimse başkasını dışlayamaz.

Etnik, mezhepsel, siyasal, sosyal ve kültürel farklılıklarımız ne olursa olsun bu ülke hepimizin.

Ortak bilinç yani yurtseverlik bunu gerektirir.

Buna 'yan yana, birlikte ve kardeşçe yaşamak' denir.

Seçim öncesinde ve kazanılacak zaferden sonra.

İçerde ve dışarda tuzak kurup Türkiye'nin üzerine çullanmak için pusuda bekleyen çok sayıda düşman var.

Bir çoğu da kendi içimizde.

Onlara 'dur' demenin ve oyunlarını bozmanın tek yolu var : Farklılıklarımıza rağmen birlikte sandığa gidip oy kullanmaktır.

Kime mi?

Ortaya çıkınca onu da işaret ederim.

Tump'in kesin seçileceğini söyleyen belki de tek kişi bendim.

Trump seçildikten sonra 20 Mayıs 2017'de ilk Müslüman ülke olarak S. Arabistan'ı ziyaret etti. Obama ise 5 Nisan 2005'te önce Türkiye'yi 4 Haziran'da da S. Arabistan'a uğrayarak Mısır'ı ziyaret etmiş ve önce BOP sonra da 'Arap Baharı'nın sinyali vermişti.

Obama Ankara, Kahire ve Riyad'ta para konuşmadı.

Trump Suudilerle görüşmesinde yalnızca paradan söz etti.

1988'de katıldığı televizyon programında 'Amerika Körfezdeki iktidarları koruyor. Bu koruma sayesinde bu ülkeler zengin oldu. Bunun için bu iktidarlar ABD'ye koruma parası ödemesi gerekiyor' diyen Trump aynı tavrını seçilmeden önce de tekrarladı.

Riyad ziyareti sırasında Kral Selman'a 360 milyar dolar silah satan Trump ülkesine döndüğünde Amerikalılara 'Sizlere 60 iş olanığı yarattım' dedi.

20 Mart'ta Kral Selman'ın oğlu Veliht Muhammed'i Beyaz Saray'da ağırlayan Trump kameraların önünde ona silah satmaya kalkıştı. Rezil duruma düştüğünü farkedenden Muhammed çaresiz sırtmaktan başka bir şey yapamadı. Muhammed'in kaç milyar dolarlık silah aldığını ya da koruma parası olarak el altından Trump'a kaç milyar dolar verdiğini bilen yok.

Trump'in damadı Jared Kushner'in yakın dostu Muhammed CIA ve İngiliz MI6 desteğiyle aile içinde kendisine rakip ya da düşman olan ve olabilecek herkesten kurtuldu.

Bunun için kaç para verdiğini bilen yok.

Bir hafta sonra Beyaz Saray'da endam gösteren Katar Emiri Temim'in durumu Mahammed'ten farklı değildi.

Şimdi bunları niye anlatıyorum?

S. Arabistan, Katar ve bölgenin diğer ülkeleri Esad'ı devirmek için Suriye'deki bütün radikal İslamcı terör örgütlerine sınırsız yardım ederek en az 130 milyar dolar harcadılar. Bunun bilen Trump Mart sonunda 'Suriye'den çekilmeyi düşünüyoruz ama masraflarımızı karşılayan olurda kalırız' dedi. Kalma niyetini Suriye'nin kuzey doğusunda Türkiye sınırı boyunca PYD'ye desteğini sürdürerek

kanıtlayan Trump önceki gün yine para karşılığı koruma konusunu yeniden açtı. Fransa Cumhurbaşkanı Macron'u ağırlayan Trump 'Son 15 yılda 7 Trilyon dolar harcadık. Biz olmazsak körfezdeki iktidarlar bir hafta dayanmayıp yıkılırlar. Onun için zenginliklerini bizimle paylaşmaları gerekir' dedi.

Trump'ın bu söyleminden bir saat sonra S.Arabistan Dışişleri Bakanı El-Cubeyr üzerine alınmaksızın 'Katar Emiri Amerikan askerinin Suriye'de kalma masrafini karşılamalı' dedi.

El-Cubeyr 'Katar'daki Amerikan üsleri olmasaydı Temim iktidarda bir hafta bile kalamaz' demeyi de ihmal etmedi.

'Arap Baharı' sürecinde ve Esad'ı devirme projesinde birlikte olan S.Arabistan ve Katar şimdi düşman. Bahreyn ve BAE Kral Selman'dan yana tavır alırken Türkiye Katar'a asker yolladı. Bundan dolayı Ankara'nın Kral Selman'la arası bozuk.

S.Arabistan'ı yöneten Vahabi mezhepli Suud ailesi kindar ve gaddardır.

Suudi'ler dünyadaki tüm İslamcı parti, örgüt, dernek, okul, cami, tarikat, cemaat ve oluşumlara para verdiler. Son 70 yılda en az 350 milyar dolar.

Adamlar tarih boyunca Osmanlı'dan, Cumhuriyet'ten ve Türklerden nefret ettiler.

Önce İngiliz şimdi de Amerikan işbirlikçisi ve kölesi.

Zengin köle!

CL A üretimi Taliban, Kaide, Boko Haram, El-Şabab, IŞİD, Nusra ve benzeri örgütlerin arkasında hep Suudi parası vardır.

Adamlar baş belası.

Bir iş adamı olarak Trump Suud ailesini ve Körfez'in kral, emir ve şeyhlerini 'sağmayı' çok iyi biliyor.

Umarım Trump ikinci dönem seçilmez. Yoksa adamlarda 'sağılacak süt' yani cukka kalmaz. Yalnız Suudilerin Amerika'da iki trilyon dolar parası var.

Nakit ve yatırım olarak.

Diğer kral, emir ve şeyhlerin parasıyla Trump acayip köşeyi döner. Trump'ın başka numaraları da var.

Onları da başka bir gün yazarım.

Cuma günkü yazımda 'Cukcakı Trump'ı anlatmaya çalıştım. Bugün de Mikser Trump'ın nasıl bir şey olduğuna bakalım.

ABD Ulusal Güvenlik Müsteşarı Condoleezza Rice 7 AĞustos 2003'te Washington Post gazetesinde yazdığı makalede 22 Arap ülkesinde 'demokrasinin ivedi olarak sağlanması'dan söz etti.

Rice; ABD Dışışleri Bakanı olarak 25 Temmuz 2006'da 'Yeni bir Ortadoğu kurmanın zamanı gelmiştir' diyerek haritaların değişebileceğinden söz etti ve bunun için 'Yaratıcı Kargaşa Teorisi'nden yararlanacaklarını ima etti.

Teoriye göre 'ülkelerde kaos yaratılacak ve Amerikan çıkarlarının gerçekleşmesi için bu kaos ortamlarından yararlanılacak'.

Bu arada 8-10 Haziran 2004'te ABD Sea  sland kasabasında BOP Zirvesi toplandı. Başbakan Erdoğan, Yemen Devlet Başkanı Salih ve İtalya Başbakanı Berlusconi ile birlikte Demokrasi Eş-Başkanı seçildi.

Bu Zirveden sonra bölgede birçok olay yaşandı.

2010 sonunda 'Arap Baharı' başladı ve 'Yaratıcı Kargaşa Teorisi'nin uygulanmasına geçildi.

Suriye, Irak, Libya, Yemen, Filistin, Tunus, Sudan ve Lübnan'da durum ortada.

Ve Türkiye.

Kargaşanın temelleri Bush zamanında Irak'ın işgal edilmesiyle atıldı, Obama döneminde yaygınlaştırıldı ve Trump zamanında meyveleri toplanacak.

 nce nakit dolarlarla sonra da stratejik ince hesaplarla.

Trump Hazretleri Erdoğan'ın sert tepkisine rağmen 'Yeni m ttefık' PYD'den vazgeçmiyor.

Trump bununla da yetinmiyor.

Trump ; 'Cukkayı vermezseniz  ekilirim Suriye'den' diyerek oyun oynuyor ve 'Stratejik M ttefık' Suudi'lerden Suriye'ye ve özellikle PYD bölgesine asker yollamalarını istiyor. Onlar yollarsa BAE, Mısır ve Ürdün yollayabilir. Bu ülkelerin liderleri Erdoğan düşmanı.

ABD ve Fransa destekli PYD ile sorunu olan Ankara Trump tarafından bölgeye gönderilmek istenen ülke askerleriyle yüz yüze kalabilir. Bölgede ABD tarafından satın alınan Arap aşiretler de var.

Ortam tam da Trump'a göre.

Amerikan sistemi puslu havalardan çok hoşlanır.

Yahudi lobileri bu sistemin belki de en önemli dinamiğidir.

CLA ve Pentagon'la birlikte.

Trump bununla da yetinmiyor.

Yahudi kökenli damadı Jared Kushner'i Suudi Prens Muhammed'i kandırması için görevlendirdi. O da Muhammed ile İsrail'i barıştırdı. Bu yeni 'ittifak'ın hedefinde önce İran sonra da Türkiye var.

Tersi de olabilir.

Yaratılabilecek 'Yaratıcı Kargaşa' ortamına göre.

Trump şimdi bunun peşinde.

Onda numara tükenmez.

Müttefikleri sağlam ama daha çok bizim hatalarımızdan yararlanıyor.

Amerikan tezgahı hep aynı:

'Önce oyuna getirip kullanıyor sonra da oyunun bir parçası haline getirip bataklığa sürüklüyor'.

Roosevelt'in 14 Şubat 1945'te Suudi Kral Abdülaziz buluşmasından bu yana hikaye hep aynı.

Missouri Zırhlısı'nın 5-9 Nisan 1946 İstanbul ziyareti Türkiye açısından bir dönüm noktası.

Koşullar az değişmiş olabilir ama oyunun kahramanı oldukça ilginç.

Adam her yerde kaos peşinde.

Şimdi her şey Suriye için kurgulanıyor. Suriye, Irak ve Türkiye'ye komşu.

Irak ve Türkiye İran'a komşu. Her dört ülkede Kürtler var. ABD ve İsrail Kürt kartından asla vazgeçmez. S.Arabistan, BAE ve Mısır Türkiye'yi rahatsız etmek için bu kartı dolaylı-dolaysız kullanmaya yeltenebilirler. Türkiye kendi kontrolündeki bölgelerde 100 bin kadar radikal-ılımlı İslamcı militanla Suriye hesabı yapıyor. Ankara şimdiye kadar yukarda saydığım ülkelerle birlikte bu tür hesap yapıyordu ama şimdi hepsi Türkiye'ye karşı. Türkiye'nin yanında AKP'nin

7 yıldır devirmeye çalıştığı Esad'ın müttefiği İran ve Rusya var. Tarihsel ve geleneksel iki rakip ya da düşman.

Denklem giderek zorlaşıyor.

Mikser Trump daha da karıştırmak için görev başında.

Halimize bakılırsa adamın işi çok kolay.

Hiç kimse hiçbir şeyden ders almıyor ya da alamıyor.

Türkiye ve bölgede.

Vatan, AKP, Saadet, HDP ve İYİ Parti'den CHP bugün Cumhurbaşkanlığı adayını açıklayacak.

AKP muhalefetin adayı kazanmasın diye hiç kimsenin aklına gelmeyecek yol ve yöntemlere baş vuracak.

Muhalefet ikinci turda Erdoğan'ı yenmek için 'kader ittifakı'nın gereğini yapacak ve ortak adayın kazanması için en geniş güç birliğini sağlayacak sağlamalı.

Herkes Erdoğan ve AKP'den kurtulmak istiyorsa bu güç birliğine destek vermeli.

Vermeyenler geleceğin vebalinden sorumlu olacak ama bu da işe yaramayacak.

Çünkü AKP'nin iktidarda kalacağı bir Türkiye'de demokrasi adına her şey çok karanlık olacak. İşte bu nedenle herkes AKP'nin karşı propagandasından çekinmeden kurulacak en geniş İTTİFAK'a katılmalıdır.

Solun en uç kesiminden sağın yurtsever insanlarına kadar.

Herkes tarihten ders almalı.

1974'te sol-sosyal demokrat Bülent Ecevit hedefinde Türkiye'yi İslamlaştırma projesi olan Necmettin Erbakan ile koalisyon denemesine girişti. Bu koalisyon Kıbrıs Barış Harekatını gerçekleştirdi, iç barışı sağladı, bölgesel ve uluslararası ilişkilerde saygınlığı pekiştirdi ve ekonominin düze çıkması için önemli adımlar attı.

Mart 1975'te Demirel başkanlığında Birinci Milliyetçi Cephe hükümeti kuruldu.

Hükümette Adelet, Milli Selamet ve MHP vardı.

Ülke hızla karanlığa sürüklendi.

Bu yetmeyince Demirel 1977 seçimlerinde %41 oy alan Ecevit'in iktidarını önlemek için aynı partilerle İkinci Milliyetçi Cephe hükümetini kurdu.

Kan gövdeyi götürdü ve ülkenin sürüklendiği terör ortamını bahane eden Evren 12 Eylül 1980'de bildik Amerikancı darbesini yaptı.

Bugün ülkenin içinde bulunduğu siyasal, sosyal, kültürel ve dinsel ortamın nedeni işte o askeri darbe ve komutanının ruh halidir.

Kasım 1991'den Mayıs 1999'a kadar DYP, SHP, CHP, Refah ve ANAP'ın katıldığı İkili ve son olarak ANAP- DSP-MHP'nin Üçlü koalisyonlar kuruldu.

Tüm bu süre içinde Türkiye birçok krizi atlattı ve ülke MHP lideri Bahçeli'nin ani seçim kararı ile AKP'ye teslim edildi.

Gelelim bugüne...

16 Nisan referandumunda kaybedeceğini anlayan Erdoğan en büyük düşmanı MHP lideri Bahçeli ile ittifak kurdu. Erdoğan'a en ağır hakaretlerde bulunan Bahçeli kendisine en ağır hakaretlerde bulunan Erdoğan'a Cumhurbaşkanı olarak biat etti.

Şimdi bu İttifak muhalefetin ittifakına söylemediğini bırakmıyor. Muhalefete tavsiyem geçmişin koalisyon deneyimlerinden ders çıkarak ittifak kapsamını en geniş şekilde yaratıp güçlendirmeli ve iktidar yolunda kararlı ve kesin adımlarla yürümeli.

CHP, İYİ, DP ve Saadet'in İttifakı ile Türkiye aydınlığa kavuşabilir.

Sağ-Sol herkes bu İttifaka destek vermeli.

Bu İttifak hiç kimseyi küstürmemeli.

Bu sağlanırsa bu İttifak AKP'nin TBMM'deki çoğunluğuna son verebilir.

Ama öncesinde bu İttifak cumhurbaşkanlığı seçiminde ikinci turun ortak adayına hiç fire vermeden destek vermeli ve HDP'yi küstürmeden AKP-MHP İttifak'ını yenme becerisini gösterip kanıtlamalı.

Hiç de zor değil.

'Muhalefet partileri anlaştı' cümlesi bile seçmene moral verip sandığa götürecektir.

Katılım %90'a vardıği zaman bu iş tamamdır.

'Muhalefet partileri kavga etmiyor' görüntüsü bile seçimde 'Bu kez bu iş tamamdır' dedirtme güvenini yaratacaktır.

Ben kendi çevremden biliyorum:

'İdeolojik bağlılığı olmayan ve her seçimde son anda karar veren birçok insan muhalefet adayının kazanacağını anladığı an AKP'den vazgeçecektir'.

Bunların oranı her seçimde ortalama %10 civarındadır.

Bunlar ikna edildiği an bu iş tamamdır.

Bu da çok basittir.

Yani kolaydır.

Önemli olan bunu istemek ve ona inanmaktır.

Geriye CHP adayının ilan edilmesi kalıyor.

Sonra da ikinci tura kalacak muhalefet adayıyla ilgili hesap yapmak.

Çok kolay bazen de zor!

Ben dahil birçok kişi eksik, yetersiz ve yanlış tutum ve davranışlarından dolayı Kılıçdaroğlu'nu eleştirmiştir.

Özellikle Gezi olaylarını iyi değerlendirmemesi, Haziran seçimleri sonrasında AKP ile istikşaf görüşmeleri ve referandum sonuçlarına karşı etkin tavır koymamasından...

Tek tek saymaya gerek yok ama son bir aylık politikalarıyla Kılıçdaroğlu herkesin yalnızca takdirini değil aynı zamanda sevgi ve desteğini kazanmıştır.

Şimdi artık Kılıçdaroğlu yok Muharrem İnce var.

İnce; uzun ince bir yoldan yürüyecek, bir fizik-kimya öğretmenin bilimselliğiyle çok ince hesapları becererek ve yalnızca CHP'nin değil tüm Türkiye'nin Cumhurbaşkanı olmaya çalışacak.

Hesabın nasıl olacağını anlatmadan önce İnce'ye naçizane bir tavsiyem olacak:

Bildik propaganda yöntemlerinin dışında toplumun tüm kesimlerini etkileyecek zekice, duygusal, akıllıca ve üzerinde çok çalışılmış çok daha etkileyici yol, yöntem, dil, söylem ve sloganlar geliştirip kullanmalıdır.

Şimdi gelelim ince hesaplara.

Baz olarak 7 Haziran seçim sonuçlarını alalım.

AKP %44,86, CHP %24,94, MHP %16,28, HDP %13,11, Saadet %2,02 ve geri kalan oyları 16 parti paylaştı.

İktidarı kaybeden AKP, MHP lideri Bahçeli'nin numarasıyla seçimlerin yenilenmesini sağladı ve bildik terör eylemleriyle iktidarı tekrar ele geçirdi.

İşte sonuçlar :

AKP %49,50, CHP %25,32, MHP %11,90, HDP %10,76, Saadet %0,7 ve geri kalan oyları 13 parti paylaştı.

Şimdiki oranlar büyük olasılıkla Haziran rakamlarına yakın.

Her iki seçimde katılım yaklaşık %83-84 civarında.

Heyecanlı ve gergin geçmesi beklenen seçim kampanyasından sonra bu oran yüzde 90'a çıkarsa parlamento ve başkanlık seçimlerinde muhalefetin şansı artar.

Peki nasıl?

Kamuoyu yoklamalarını bir kenara bırakarak rakamları gerçekçi bir yaklaşımla değerlendirelim.

Bana göre Muharrem İnce CHP'nin %25 olan oy oranını koruyabilir. Koruyabilirse birinci tur için Meral Akşener'in şansı azalır. Çünkü Meral Hanım MHP oylarının büyük bölümünü alarak %10'u aşabilir. DP gibi diğer küçük parti seçmenlerinin oylarını da alır. Meral Hanım ayrıca CHP'den oy almaya çalışacak ve İnce'nin olası yanlılarından dolayı küskün seçmenleri kazanabilir. Bunun oranını şimdiden söylemek imkansız.

Geriye AKP'den gelecek oylar kalıyor. Bu da Meral Hanımın performansına bağlı.

AKP içinde Meral Hanım'a oy verecek çok sayıda seçmen olduğunu düşünüyorum.

Bu durumda birinci turda gerçek mücadele muhalefetle AKP arasında değil daha çok Akşener-İnce arasında yaşanacaktır.

Şimdiki rakamlar İnce'nin lehine.

Peki sonrasında ne olabilir?

Kavga iki cephede devam edecek.

CHP-Saadet, DP ve İYİ parti ittifakı AKP-MHP-BBP ittifakına karşı TBMM çoğunluğunu sağlama mücadelesi verecek.

Bu sağlanırsa Erdoğan'ın işi çok zorlaşır.

İkinci cephede Erdoğan'a karşı muhalefet adayı kazanmaya çalışacak.

Bana göre şansı çok büyük.

Olası rakamlara bakalım:

CHP %25, İYİ Parti %15, HDP %12 ve Saadet %4

Toplam: %55

Tek koşulla: Muharrem İnce ikinci turda kalırsa İYİ Parti'nin milliyetçi kanadından ve Saadet'in İslamcı seçmenlerinden oy alma hesabıdır.

Bunu başarır HDP desteğini de sağlarsa kesin kazanır.

Yok eğer Meral Hanım ikinci tura kalırsa muhalif herkesin desteğini alır ama HDP'yi ikna etmesi gerekiyor.

İnce ya da Akşener herkesin desteğini alabilir görünürse heyecan artar ve AKP'ye oy vermiş seçmenlerden çok daha kişi muhalefet adayını destekler.

50 günde çok şey yaşanacak.

Türkiye'nin dağlarına ince ince kar yağacak.

Muharrem Recep'e güle güle diyecek.

Olabilir mi?

13 Aralık 2016'da gözüaltına alındığımda Savcıya göre Cumhurbaşkanı Erdoğan'a hakaret etmişim.

Nasıl mı?

Twitter üzerinden.

O sıralar Suriye Ordusu, Halep'i türlü türlü teröristlerden temizleme operasyonu başlatmıştı. Hamas lideri Halid Meşal teröristlere sahip çıkan bir konuşma yapmıştı.

Ben de Twitter'de 'Ey Halid Meşal Halep'i bırak Mavi Marmara'yı satanlara bir laf etsene' yazmışım.

10 Nisan 2016'da Londra'da yapılan ikili görüşmeler sonucu İsrail Mavi Marmara'da ölenlerin ailelerine 20 milyon dolar yardımda (tazminat değil) bulunmayı kabul etti. Karşılığında Ankara İsrail aleyhine Türkiye içinde ve dışında açılan tüm davaları geri çekecek.

30 Eylül'de İsrail parayı gönderdi 9 Aralık'ta İsrail'li yetkililer aleyhine Türk mahkemelerinde açılan davalar düşürüldü yabancı mahkemelerdeki davalar geri çekildi. Böylece Mavi Marmara dosyası kapandı ama ben içeri atıldım.

Cumhurbaşkanı Erdoğan önceki gün 'Filistin'in ve Kudüs'ün adını zulümle yana yana yazan İsrail yönetiminden iki cihanda da davacı olacağız' dedi.

Tam bu sıralarda İsrail kendi sınırına yakına bölgeler Suriye devletine karşı savaşırken yaralanan IŞİD, Nusra, ÖSO ve benzeri grupların militanlarını tedavi ediyor sonra da silahlandırıp yeniden cepheye sürüyordu.

Bu yaralılar arasında İsrail düşmanı Hamas üyesi militanlar da vardı.

'Arap Baharı' ile Suriye, Irak, Yemen, Sudan ve Libya perişan edildi ve Mısır, Tunus, Lübnan ve Türkiye yakından etkilenmiş ve bir tek İsrail karlı çıktı.

Olup bitenleri fırsat bilen Trump 6 Aralık 2017'de Kudüs'ü İsrail'in tarihsel ve dolayısıyla dinsel başkenti olarak tanıdı.

Arap ve Müslüman ülkeler kıyameti kopardı.

Bir çoğu palavradan.

İslam İşbirliği Örgütü dönem Başkanı olarak Müslüman liderleri İstanbul'a davet eden Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bu davetine 19 kral, emir, cumhurbaşkanı ve başbakan icabet etti. 37 ülke başkan ya da temsilci gönderdi.

Mısır ve Suudi Arabistan liderleri gelmemiştir.

Hepsi Amerikan korkar.

İstanbul toplantısından sonuç alamayan Erdoğan BM'e gitti ve 21 Aralık'ta toplanan Genel Kurul 128 ülkenin oyu ile Kudüs için bir kararı kabul etti. Dokuz ülke karara karşı oy kullanırken 35 ülke çekimser kaldı.

Karar işe yaramadı.

Başkan Trump 'Mekke ve Medine'nin Koruyucusu' Suudi Krala baskı yaparak İsrail'e yanaşmasını sağladı. Yakında İsrail ve Suudi Arabistan İran'a karşı birlikte yan yana savaşacak.

Önceki gün Trump 14 Mayıs'ta Amerikan büyük elçiliğinin Kudüs'e taşınması için Yahudi kökenli damadı Jared Kushner ve kızı Ivanka'yı İsrail'e göndereceğini söyledi.

14 Mayıs, İsrail devletinin 70. Kuruluş Yıldönümü.

Bir tesadüf olarak o gece Müslümanlar sahura kalkacak.

Sonrasında herkes Filistin ve Kudüs'ü unutacak.

Unutacak ama yine de İsrail ve Mirac Kandilini kutlayacak.

İslam aleminin hazin durumu.

Tedavisi olmayan müzmin hastalık.

İkiyüzlülük.

1897'de ilk Siyonist Kongre Basel'de toplandı ve 50 yıl içinde bir Yahudi devletinin kurulmasına karar verildi.

Tam 50 yıl sonra ABD BM'deki gücü kullanarak Filistin'in yarısını alarak dünyanın dört bir tarafından taşınan Yahudilere bir devlet olarak verdi.

O devlet İsrail.

O gün bugün bu devlet dünya politikasını yönlendiriyor.

57 müslüman ülke işe yaramıyor.

Hemen hemen hepsi anti-demokratik ve çoğu zaman dikta iktidarlar tarafından yönetiliyor. Hepsi kendi aralarında kavgalı. Çoğunda iç kavga ve çatışma var.

Dinsel ve mezhepsel nedenlerle.

Zavallılar.

Hepsi de Filistin ve Kudüs konusunda yalan söyleyip duruyor.

Kudüs artık İsrail devletinin başkentidir.

Parlamentosunun aldığı prensip kararla İsrail bir Yahudi din devletidir.

Böyle giderse bu devlet 100. Yıldönümünü kutlarken büyük projesini gerçekleştirir:

'Nil'den Fırat'a kadar Büyük İsrail'.

O zamana kadar sağlam bir müslüman ülke kaldırsa!

*C*ok yakın değil ama bu bölgede savaş riski hızlı artıyor.
Trump Hazretleri macera peşinde.

'Sökülün" diyerek Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerinin yönetimlerinden götürdüğü cukkarlar ona yetmemiş gibi.

İşleri karıştırıp bir iki köşe daha dönmek istiyor.

Fırsat bu fırsat.

İsrail'in derdi ise bambaşka.

Kurulduğu 1948'den bu yana bölgesinde kendisine zarar verebilecek hiçbir ülke ve güce izin vermeyeceğini söyleyip duruyor.

Bu nedenle bölgede sürekli savaş var.

1948, 1956, 1967 ve 1973 İsrail-Arap savaşları, 1982 Lübnan işgali, 1980-1988 Irak-İran savaşı, Irak'ın Kuveyt işgali, ABD ve İngiltere'nin Irak işgali, Sudan'ın ikiye bölünmesi ve altın vuruş: 'Arap Baharı'...

İsrail; Suriye ve İran destekli Lübnan'daki Şii Hizbullah'ı büyük bir tehlike olarak görüyor.

Hizbullah'ın on binlerce militanı ve yüz bin kadar füzesi var.

Bunlar İsrail için büyük bir tehlike.

Suudi Arabistan'ın tersi çabasına rağmen Hizbullah ve müttefikleri Pazar günü yapılan seçimde büyük zafer kazandı.

İsrail tedirginliği daha da arttı.

İsrail için başka bir risk daha var o da İran'ın Suriye'deki askeri varlığı.

Suudi Arabistan ve müttefiği ülkeler benzer bir korkuyu yaşıyor.

İsrail ve Suudiler ortak düşmana karşı birlikte hareket ediyor edecek.

İsrail'in sahip olduğu yüzlerce nükleer bombayı görmemezlikten gelen Suudiler İran'ın olası nükleer gücüne karşı kıyameti koparıyor.

Bu 'feryadı' duyan Trump iktidara geldiği andan itibaren İran'a atıp tutuyor.

İsrail ve ABD müttefiği Müslüman ülke Pakistan'ın nükleer bombalarını görmemezlikten gelen Trump İran'ın bölgesinde tehlikeli politika izlediğini söylüyor.

Trump bunu söylüyor diye Körfez'in kral, emir ve şeyhleri çok seviniyor.

Bu açığı iyi yakalayan Trump önümüzdeki dönemde çok para kazanmanın hesabını yapıyordur.

Önceki gece İran ile 5+1 grubu arasında 2 Nisan 2015'te imzalanan anlaşmadan palavra ve aptalca gerekçelerle çekildiğini söyleyen Trump Tahran'a yönelik yeni ambargo kararlar alacağını söyledi. Çekilme ve yeni ambargo ile ilgili süreç oldukça karmaşık ve en az 6 ay sürer. Kongre'deki Demokratlar, eski Başkan Obama, birçok Amerikan çevresi ve daha önemlisi Batılı müttefiklerle (Fransa, Almanya, İngiltere) Rusya ve Çin, Trump'ın kararına tepki gösterdi.

Demek istediğim Trump hemen yarın İran'a savaş ilan edecek değil. Trump, İran'a karşı çok yoğun psikolojik bir savaş başlatacak.

Böyle bir savaş İran ekonomisini sarsabilir ve bunun sonucu olarak İran, Hizbullah ve Suriye'ye daha fazla yardım edemez.

Trump öyle düşünüyor ve o yönde plan yapıyor.

Böyle bir plan bir tek İsrail'in işine gelebilir.

Pazartesi günü Amerikan elçiliğinin Kudüs'e taşınmasıyla büyük bir moral güce kavuşacak olan İsrail Başkan Trump'ın İran'a yönelik kararından da destek alarak her an Suriye ya da Lübnan'a karşı bir maceraya kalkışabilir.

'Arap Baharı' sürecinde Esad'ı deviremeyen Körfez'in kral, emir ve şeyhleri dolaylı da olsa İsrail'e destek verir.

Böyle bir olasılık İsrail'i daha da cesaretlendirir.

İsrail'den yansıyan havaya bakılırsa yolsuzluk soruşturmalarıyla bunalan Başbakan Netanyahu her an bir çılgınlığa kalkışabilir.

İşte o zaman 7 yıldır Suriye kapısından cehenneme dalmak isteyenler için yeni fırsatlar doğar.

Herkes herkesle kavgaya tutuşur.

Gerekçe çok: Dinsel, mezhepsel, etnik ve Trump kriterinden cukka.

Kimin eli kimin cebinde belli olmaz.

Türkiye ise seçim derdinde.

İçerde kavga çevresinde savaş.

'Komşularla sıfır sorun'dan komşuların savaşına bulaşmak ya da dalmak.

Buna da 'stratejik derinlik' deniyor.

Belki de savaşı iptal ya da erteleme gerekçesi olabilir.

Burası Türkiye.

Meraklısı da çok belalısı da!

Başta bölge ülkeleri olmak üzere dünyada herkes 24 Haziran seçimleriyle ilgileniyor

Az ya da çok.

Herkesin kendine göre bir gerekçesi var.

Hafızamızı yoklayalım:

Haziran 2004'te ABD'nin Sea Island kasabasında toplanan BOP zirvesinde Türkiye, Yemen ve İtalya ile birlikte Demokrasi Komitesi'nin Eş-Başkanı seçilince AKP ve lideri Erdoğan herkesin ilgi odağı olmuştu.

Batı'ya göre demokratik, laik ve Müslüman Türkiye'de Müslüman Kardeşler kökenli AKP Müslüman ülkeler için örnek bir model olabilir.

Herkes el ele verip bu modelin başarılı olması için çalışmaya başladı.

Türkiye herkesin ilgi odağı haline getirildi.

Başta Aşk-ı Memnu olmak üzere Türk dizileri Arap ülkelerinde izlenme rekorları kırıyordu.

Bu dizilerin hiçbirinde 'İslami motif ve söylem' yoktu.

İran ve Arap ülkelerinden milyonlarca insan Türkiye'yi tanımak için turist olarak bu ülkeye gelmeye başladı.

AKP başta Suriye olmak üzere bölgenin tüm ülkelerine yakın ilişki kurup pozitif etnik ve mezhepsel söylemleriyle herkese dostluk elini uzatınca Türkiye ve dönemin Başbakanı Erdoğan bölgede ve dünyada büyük saygınlık ve prestij kazandı.

2011'e kadar.

'Arap Baharı'yla birlikte Batı AKP modelini bölge ülkelerine kopyalamaya çalışınca Türkiye'de Osmanlı ruhu yeniden canlandı ve 'Stratejik Derinlik'in zekasıyla saltanat ve hilafet senaryoları konuşulmaya başlandı.

AKP esen rüzgara göre yelken açınca Arap ve Müslüman alemindeki tüm İslamcılar Türkiye'yi yeni 'Kıbla' olarak bellediler.

Böyle bir tercih AKP'nin hoşuna gitti ve giderek İslamcılışmaya başladı.

Dışarda ve içerde.

Hikayenin özeti bu.

Bugün geldiğimiz nokta bunu açıklıyor.

24 Haziran seçimlerine bu açıdan bakmak gerekir.

Başta Suriye, Mısır, Tunus, Libya, Pakistan, Afganistan ve Irak olmak üzere her yerdeki İslamcılar bu seçimleri çok önemsiyor.

AKP kazanırsa büyük moral bulup mücadeleye devam edecekler.

İlimli, radikal, silahlı, silahsız ama daha önemlisi ideolojik.

AKP kaybederse hepsi yenilmiş olacak.

Çok örnek var ama bir teki yeter:

Suriye'nin kuzeyinde TSK'nın kontrol ettiği bölgede radikal-ılimli en az 100 bin silahlı militan ve aileleri ne olacak?

Her şeylerini şu anda AKP yönetiminde Ankara karşılıyor.

AKP kaybederse bölgede tüm İslamcılar oturup kendilerini sorgulayacak.

Kaldı ki bazıları bu sorgulama işini 17-25 olayı, Suriye müdahalesi ve son olarak iki İslamcı grup AKP-Feto çatışmasından bu yana yapıyordu.

Batının hatta Rusya ve Çin'in İslamcılarla ilgili olarak hesaplarını unutmamak gerekiyor.

Vahabi ideolojisiyle Suudi parasını çok iyi değerlendiren ABD her zaman İslamcıları kullandı kullanıyor.

Kaide, Taliban, El-Elşabab, Boko Haram, IŞİD, Nusra, ÖSO ve benzeri yüzlerce silahlı örgüt.

Dünyanın her tarafında binlerce cami, okul, dernek, tarikat, cemaat, parti, profesör, gazeteci ve çeşit çeşit oluşumların arkasında hep ABD gücü ve Suudi parası oldu ve var.

Gelelim başka büyük ülkelere:

Çeçenler'den dolayı Rusya Uygur Türk'ünden dolayı Çin BOP'un İslamcılarından çok tedirgin.

Başkalarının da çeşit çeşit hesabı var.

İşte bu nedenle herkes 24 Haziran seçimlerini yakından izliyor ve olası sonuçlarıyla ilgili hesap kitap yapıyor.

Türkiye çok önemli bir ülke.

Bu ülkenin siyasal tercihleri ve dış tutum ve davranışları herkesi yakından ilgilendiriyor.

Başta muhalefet adayları olmak üzere herkes bu anlayış ve binlinçle hareket edip seçim sürecine etkin katkı sağlamalıdır.

Harika bir Türkiye yaratmak sizin elinizde.

Kendi içinde kavgasız ve çevresiyle barışık bir Türkiye'yi hiç kimse tutamaz.

Ne demiş Gazi Mustafa Kemal:

'Yurtta Sulh Cihanda Sulh'

Müthiş dört sözcük.

Anlayana değerini bilene.

2010 sonu ve 2011 başlarında esen 'Bahar' rüzgarıyla Tunus'ta 23 yıllık Bin Ali, Mısır'da 30 yıllık Mübarek, Libya'da 42 yıllık Kaddafi ve Yemen'de 33 yıllık Ali Salih devrildi.

Sudan'ın 22 yıllık lideri Ömer El-Beşir ülkesinin ikiye bölünmesine ve güneyin ABD ve İsrail destekli ayrılıkçı Hıristiyanlara bırakılmasına onay verdiği için devrilmekten kurtuldu.

Nüfusunun %60-65'i Şii olan Bahreyn'de halk ayaklandı ama ABD destekli Suudi ordusu 'Size özgürlük ve demokrasi yok' diyerek ayaklandırmayı bastırdı.

Suriye'de durum ortada.

Son 7 yılda bölgemizde yaşanan gelişmelerle ilgili olarak 4 kitap yazdım.

Son kitabım 'Ortadoğu'da Diktatörler'.

Coğrafyamızı anlamak için bu kitabı okumanızı öneririm.

Türkiye farklı bir örnek ama şimdi içerde ve dışarda bazı çevreler olası 'Türk Baharı'ndan söz ediyor.

Neden mi ?

Çünkü 'Bahar'ın en önemli ve güçlü silahı sosyal medya.

Bu gerçek Gezi Direnişi'ne de kanıtlanmıştı.

Hiçbir örgütsel bağı olmayan yüzbinlerce insan Taksim'e akın akın çıktı.

Ülkenin her yerinde olduğu gibi.

'Arap Baharı'nda da sosyal medya çok etkiliydi çünkü tüm gazete, televizyon ve radyolar iktidarların kontrolündeydi.

Herkes yalaka ve yandaş idi.

Yabancı televizyonların uydu üzerinden yayınlarını unutmamak gerekir.

Hepsi 'Arap Baharı'nın hizmetindeydi.

ABD CNN, İngiliz BBC, Fransız France 24 ve Alman DW televizyonlarının Arapça bölümleri 24 saat provakatif yayın yapıyordu.

Körfez destekli El-Cezire ve El-Arabiye kendi ülkelerindeki çağ dışı, ilkel ve anti-demokratik iktidarları görmemezlikten gelerek diğer ülkelerdeki 'Bahar'a destek veriyorlardı.

Birer CIA-Mossad operasyon merkezi gibi.

On milyarlarca dolar harcandı.

Normal çünkü bu savaş medyasız kazanılmazdı.

Suriye bir istisna.

Dönelim Türkiye'ye.

Muhalefet 'TAMAM' ve 'SİKILDIK' sözcüklerle psikolojik üstünlüğü elde etmiş görünüyor.

Seçime 41 gün var.

İktidar hiç kimsenin hayal edemeyeceği yol ve yöntemlere başvurarak kaybettiği üstünlüğü geri almak isteyecektir.

Muhalef adaylar büyük hata yapmazsa iktidar ilk kez zor durumda.

Kaybetme psikolojisiyle davrandığı sürece çuvallıyor.

Aynı olasılık parlamento seçimleri için de geçerli.

Bugünün hesaplarıyla Millet İttifakı TBMM'de çoğunluğu sağlar.

Her iki cephede CHP büyük bir mücadele veriyor verecek.

CHP örgütlerine büyük görev düşüyor.

Toplumu ve birey olarak insanları heyecanlandırmak için.

İnce'nin mitinglerinde henüz öyle bir heyecanı ben görmüyorum.

Muharrem İnce konuşmalarında tekrardan vazgeçip farklı vurgular yapmalı.

Mutlaka propaganda uzmanlarından profesyonelce yardım almalı.

İnce'nin ekibi ve CHP örgütleri sosyal medyayı en yaygın ve etkin şekilde kullanmalı.

Başkanlık seçimini kazanmak ve TBMM'de çoğunluğu sağlamak için.

Millet İttifakı'nı unutmadan.

Aynı görev, sorumluluk ve çaba İYİ Parti, Saadet ve DP örgütlerinden de beklenmektedir.

Gerekçesi ne olursa olsun muhalif olduğunu söyleyen ve demokrasi, özgürlük, insan hakları, barış, dostluk, dayanışma ve vicdandan yana olan herkes sekter ve anlamsız farklılık ve anlaşmazlıklarını bir yana bırakarak Millet İttifakı'nı ve ikinci tura kalacak muhalif adayı koşulsuz, en yoğun ve güçlü bir şekilde destek vermelidir.

Mutlaka AKP iktidarına son vermelidir.

AKP iktidarda kalırsa içerde ve dışarda yaşanmakta olan çok tehlikeli koşullar çok daha derinleşecek ve hep birlikte karanlıklara sürükleneceğiz.

Herkes bildik düşünme, analiz etme ve davranma alışkanlıklarından vazgeçerek ortak aklın gereğini yapmalıdır.

Cumhuriyet Türkiye'sini korumak ve bu Cumhuriyeti çok daha ileriye taşımak için.

Demokratik, özgür, eşit ve çağdaş bir ülke yaratmak için.

Yaşadığımız bir 'Türk Baharı' olmayabilir ama 25 Haziran sabahı harika bir 'Bahar' gelebilir.

Az kaldı!

Önceki gün ABD, Büyükelçiliğini Tel Aviv'den Kudüs'e taşıdı.

Önceki gün İsrail'in 70. Kuruluş Yıldönümü idi.

Olayı protesto eden Filistinlilerden 58'i yaşamını yitirdi.

29 Kasım 1947'de toplanan BM Genel Kurulu ABD'nin üye ülkeler üzerindeki baskı, şantaj ve rüşvetiyle Filistin toprağının yarısını alarak dünyanın dört bir yanından taşınan Yahudilere verdi ve İsrail devletinin kurulmasını sağladı.

O tarihten sonra BM, İsrail aleyhine yüzlerce karar aldı ama İsrail hiçbirine uymadı.

ABD; BM Güvenlik Konseyi'nde İsrail'i suçlayan 50 kadar kararı veto etti.

Peki Müslüman ülkeler ne yaptı?

Kocaman bir HIÇ.

Kınamalar, protestolar, yürüyüşler, mitingler...

İlişki kesen ya da anlaşma iptal eden yok.

Kurulduğu 1945 yılından bugüne kadar Arap Birliği Örgütü Filistin ile ilgili yüzlerce karar aldı ama hiçbirisi işe yaramadı.

21 Ağustos 1969'de Mescidi Aksa'yı yakma girişiminden sonra 25 Eylül 1969'da kurulan İslam Konferansı (Şimdiki adı İslam İşbirliği Örgütü) da benzer şekilde Filistin ve Kudüs ile ilgili onlarca karar aldı ama sonuç sıfır.

Peki neden?

Arap ve Müslüman ülkeler kendi aralarında hep kavgalı.

Kral ya da Emirler tarafından yönetilen Arap ülkeleri ve başkaları Amerika'dan ve dolayısıyla Amerika'daki Yahudi lobisinden çok korkar.

Son somut örnek olarak 'Arap Baharı'nda başta Suriye olmak üzere Irak, Libya, Yemen, Mısır, Lübnan ve Tunus perişan edildi.

'Arap Baharı'nın tek kazançlı ülkesi İsrail.

Bu ülkelerde en az bir milyon insan öldü. Yıkımın maliyeti bir trilyon dolar.

İsrail; Suriye devletine karşı savaşan IŞİD, NUSRA, ÜSO ve benzeri örgütlerin yaralanan militanlarını kendi hastanelerine taşıdı, tedavi etti sonra da silahlandırıp tekrar savaşa gönderdi.

İsrail canı sıkıldıkça Suriye ve Lübnan'ı bombalıyor.

Esad'tan hoşlanmayan Arap ve Müslüman liderler seviniyor.

İsrail canı sıkıldığında Batı Şeria ve Gazze'ye saldırıyor.

İsrail 1967'den bu yana Batı Şeria'yı işgal altında tutuyor.

2004'te Gazze'den çekilen İsrail onasını da kuşatma altında tutuyor.

Arap ve Müslüman ülkeler çaresiz.

57 Müslüman ülke ve 1.7 milyar Müslüman.

Cehalet, sefalet ve yoksulluk diz boyu.

Çoğunda demokrasi yok.

Hepsi İsrail ve ABD aleyhine atıp tutar ama hiç kimse hiçbir şey yapamaz.

1.7 milyar Müslüman 6,5 milyonluk İsrail'e karşı.

Müslüman ülkelerin tümü kendi aralarında kavgalı ve düşman.

Irak ile İran 8 yıl savaştı sonra Irak Kuveyt'i işgal etti.

Suudi Arabistan, BAE, Sudan ve Bahreyn 30 aydır Yemen'i bombalıyor.

57 Müslüman ülkede çok farklı İslami anlayış ve uygulama var.

Her birinde çok sayıda farklı İslamcı parti, örgüt, tarikat, tekke ve şeyh var.

Hepsi de kendi aralarında kavgalı.

Örneğin AKP-Gülen kavgası.

İşte bu nedenle İsrail'in işi kolay.

Araplar ve Müslümanlar kendi aralarında kavgalı oldukları için İsrail ile kavga etmek için ne zaman ne de güç bulamıyorlar.

Ama yalanı her zaman söylüyorlar.

Herkes İsrail'e atıp tutuyor.

AKP somut bir örnek.

Mavi Marmara çelişkilerini bir yana bıraksak bile Türkiye veto-sunu kullansaydı İsrail 11 Mayıs 2010'da OECD'ye üye olamazdı.

Aynı Türkiye 24 Aralık 2012'de veto hakkını kullanmayınca İsrail NATO'nun ortağı oldu ve Brüksel'de NATO merkezinde ofis açtı.

AKP'nin İsrail ve ABD'deki Yahudi lobileriyle inişli-çıkışlı ilişkileriyle ilgili çok hikaye var ama anlatmanın bir yararı yok.

Klasik olarak İsrail her zaman bildiğini okur ve hiç kimse ona karşı bir davranışta bulunamaz.

Bunun mantıklı hiçbir açıklaması yok.

Matematik buna izin vermez.

57 Müslüman ülkeye karşı bir tek İsrail.

1.7 Milyar Müslüman dünyada 15 milyon Yahudi.

Yalnız Suudi Arabistan'da dünya petrolünün %25'i var.

Geriye matematik dışı bir tek konu kalıyor:

İhanet yani hıyanet.

'Gaflet ve dalalet'i de unutmadan.

GDO'yu yükledikçe çoğalıyor.

Iktidarın çelişkili İsrail politikasıyla ilgili herkes birşeyler yazıp anlatıyor.

Özellikle Mavi Marmara konusunda.

İsrail Başbakanı Netanyahu 22 Mart 2013'te Cumhurbaşkanı Erdoğan'dan telefonla(!) özür diledikten sonra iki ülke arasında imzalanan anlaşma sonucu İsrail öldürülen 10 Türk vatandaşı için 20 milyon dolar bağışta (Tazminat değil) bulundu ve böylece İsrail aleyhine Türk ve uluslararası mahkemelerde açılan davalar düşürüldü.

Ben bu konuyla ilgili Aralık 2016'da attığım bir twitten dolayı gözüaltına alındım, tutuklandım ve dava devam ediyor.

Yani bu ve benzer konularda birşeyler yazarken oto-sansür uyguluyorum.

Bir gazeteci için en iğrenç şey herhangi bir nedenden dolayı düşündüğünü açıkça yazamamaktır.

Bir düşünün belki hiç kimsenin bilmediği birçok konuyu biliyorsunuz ama yazamıyorsunuz.

Sonra da birileri çıkıp 'Bu ülkede demokrasi ve basın özgürlüğü var' diyecek.

Batı bunun doğru olmadığını bilmesine rağmen sessiz.

Adamlar hep ikiyüzlü.

Bu iktidar işlerine yaradığı sürece hiçbir şey yapmayacaklardır.

Bağırıp çağırmalara bakmayın.

Hiç kimse samimi değil.

Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu dün 'İsrail katliamı uluslararası mahkemeye götürülmeli' demiş.

İyi de Sayın Bakan o zaman Mavi Marmara davasını neden çektiniz.

Üstelik orada ölenler Türk vatandaşıydı.

Bu konularda söylenecek çok lafım var ama şimdilik susuyorum.

Elbette korkudan değil katledilen Filistinlilerin anısı için.

Ben kendimi bildim bileli İsrail gerçeğini anlatıp duruyorum.

Adamlar 'Büyük İsrail Devleti' hayalinden ASLA vazgeçmeyecekler.

Çünkü batı iki yüzlü ve hep onlardan yana.

Arap ülkelerindeki batı işbirlikçisi kral, emir ve şeyhlerin ne denli çağ dışı, ilkel, bağınaz, rezil, ahlaksız, hain ve imansız olduğunu bilmeyen yok.

Adamlar Osmanlı, Türk, Atatürk, Cumhuriyet ve demokrasi düşmanı.

Son 7 yılda yani 'Arap Baharı' sürecinde her şeyi çok net, açık ve en detaylı bir şekilde yazıp anlattım.

Yanlış gördüğüm, bildiğim ve inandığım her şeye karşı tavrımı koyar gerektiğinde en sert bir şekilde eleştiririm.

Şimdiye kadar hiçbir konuda yanılmadım

Çünkü hep doğrulardan yana oldum.

Bu nedenle önce iktidarın medyasında yasaklandım, saldırıya uğradım ve hedef gösterildim.

Son olarak Halk Tv'de 'istenmeyen adam' ilan edildim.

Birileri benim gerçekleri anlatmamı istemiyor.

Özellikle Suriye ve Ortadoğu ile ilgili bildiğim 'çok tehlikeli' gerçekleri.

Yani İsrail, ABD ve karanlık ihanet hikayelerini .

İçerde yanlış gördüklerimi de.

6 Aralık 2017'de Trump 'Kudüs, İsrail'in başkenti' dediğinde Cumhurbaşkanı Erdoğan İslam İşbirliği Örgütü Dönem Başkanı olarak 13 Aralık günü liderleri İstanbul'da acil toplantıya çağırdı. 57 ülkeden 19'nun kral, emir, başkan ve başbakanı geldi. Bunların bazıları önemli olmayan ülkelerden. O toplantıda Müslüman Ülkeler etkin kararlar almış olsaydı ABD elçiliğini Kudüs'e taşıyamaz ve 63 Filistinli ölmezdi.

Ama Müslüman ülkeler bunu yapamazdı çünkü ezici çoğunluğu ABD ve ABD'deki Yahudi lobilerinden korkar.

Çarşamba günü anlatmıştım.

6 Aralık'ta Trump Kudüs kararını veriyor, 7 Aralık'ta Mavi Marmara davaları düşürülüyor ve 13 Aralık'ta liderler zirvesi.

Bugün de İstanbul'da bir zirve toplanacak.

Bakalım kimler gelecek?

Ne kararlar alınacak?

Türkiye İsrail ve ABD ilişkiler ne olacak?

Benden söylenesi:

Hiçbirşey olmaz, herkes herşeyi yakında unuttur ve 'düşmanlar' yeniden dost olur.

Bölgenin gerçekleri hep aynı.

24 Haziran seçimleri de bunu gerektiriyor!

Oyun içinde oyun!

Üstelik senaryosu çok kötü, kahramanları beceriksiz ve figüranları bol ve karın tokluğuna oynuyor.

Son 16 yılda İsrail ve ABD onlarca kez 'düşmanımız' ve bir o kadar 'çok koklaşıp seviştiğimiz' dostlarımız oldu.

Hep söylenir ya 'Ülkeler arasında kalıcı dostluklar değil hep çıkarlar' vardır.

Ama bizde azıcık duygular da var.

Hani şu 'Tamamen duygusal' türünden değil.

Bildiğiniz aşk!

21.5.2018

YURT Gazetesi'nde yazdığım ve Halk Tv'de programlara katıldığım dönemde CHP lideri Kılıçdaroğlu'nu birçok kez eleştirdim.

Bazen de çok sert.

Özellikle 2015 Haziran seçimleri ve Nisan referandumu sonrasında Her iki olayda büyük fırsatlar kaçırdı.

Ben bir gazeteciyim ve Türkiye'nin her yerinde her kesimden insanların nabzını çok iyi tuttuğumu düşünüyorum.

Milletvekili olmaya da niyetim yok.

Kemal Bey'e haksızlık yapanları da her fırsatta eleştirdim.

Örneğin doğru ya da yanlış nedenlerle milletvekili yaptığı insanlarla ilgili aldığı kararlara karşı çıkanları.

Genel Başkan olarak Kılıçdaroğlu'na oyun oynayanlar, problem yaratanlar ve işe yaramayanları da biliyorum.

Belki de siyaset ve biraz da insan ilişkileri böyle bir şey.

Artı-eksileriyle önemli işleri başarmak.

Belki de bu nedenle Kılıçdaroğlu son kurultayda rakibi Muharrem İnce'yi cumhurbaşkanlığına aday gösterdi.

Birçok nedenden dolayı bana göre doğru bir karar.

Kılıçdaroğlu bununla da yetinmedi diğer partilerle 'Millet İttifakı'nın kurulması için çok uğraştı.

Olağanüstü bir sorun çıkmazsa bu İttifak HDP ile birlikte TBMM'de çoğunluğu sağlayabilir.

Böyle bir olasılığın gerçekleşmesi durumunda seçilse bile Erdoğan her alanda ve tüm konularda zorlanır.

İşte bu nedenle kalan bir aylık süre içinde 'Millet İttifakı'na bağlı partiler hiç fire vermeden ikinci tura kalacak olan İnce ya da Akşener'e mutlak destek vermeli ve kazanmasını sağlamalı.

HDP ile ilişkiler olası tüm karşı saldırılara rağmen yeni türden anlayışlarla korunmalı ve toplumsal uzlaş ve barışı sağlayacak birliktelik gücüne dönüştürülmeli.

Böylesi çetin ve kapsamlı bir mücadelede yine en büyük sorumluluk CHP lideri Kılıçdaroğlu'na düşüyor.

İkinci tura kalması durumunda İnce'yi sahiplenmesi ve tüm parti örgütlerini harekete geçirmesi gerekiyor.

CHP içindeki sorunları bilmeyen yok.

Merkez yönetimle örgütler arasındaki kopukluk ve iletişim eksiklikleri bu sorunların başında geliyor.

Küskünler her zaman büyük problem.

CHP yani Kılıçdaroğlu böylesi önemli bir dönemde ve parti-nin değil Türkiye'nin kaderinin belirleneceği bir ayda tüm sorunları hemen çözmeli.

Bunun için Kılıçdaroğlu'nun yapması gereken bir tek iş var :

Uzlaşma ve barışma elini herkese uzatmalıdır.

Başka partilerle 'Millet İttifakı'nı sağlayan Kılıçdaroğlu kendi partisi içinde herkesle benzer bir ittifak kurmayı başarmalıdır.

Hiç kimsenin ya da herhangi bir örgütün adını vermek istemem ama sanırım Kılıçdaroğlu kimi ve neyi kastettiğini anlayacaktır.

CHP'nin şimdi ve önümüzdeki dönemde CHP'ye gönül vermiş ve her şeyini adanmış her CHP'liye ve demokrasi mücadelesi veren herkese ihtiyacı var.

Bu nedenle Kılıçdaroğlu tutuklandığımda bana sahip çıkmış serbest kalmam için de yoğun çaba harcamıştı.

İnsan ilişkilerinde olduğu gibi sosyal yaşamda ve siyasal mücadelelerde tek taraflı aşk olmaz.

Olursa da buna aşk değil çıkar ilişkisi denir.

Fedakarlık bunun için vardır.

Fedakarlığın olduğu yerde vefa kaçınılmaz olmalıdır.

Hatalar var diye bağışlama bir erdem olmuş.

Tüm ilişkilerde tüm gönüllerde.

Her ikisi olmadan dostluk olmaz zafer ise asla kazanılmaz.

Oysa CHP içinde herkesin böyle bir zafere gereksinimi var.

Zafer elde edildiğinde CHP içindeki tüm sorunlar kendiliğinden son bulacak.

24 Haziran seçimleri işte bu nedenle çok önemlidir.

CHP içinde hiç kimsenin hata yapma lüksü yoktur.

CHP içinde herkes demokrasi ve özgürlük mücadelesi vermeli.

AKP iktidarda kalırsa CHP içinde kavganın hiçbir anlam ve değeri kalmayacaktır.

Çünkü AKP kazanırsa bu ülkede belki de demokrasi adına hiçbir şey kalmayacaktır.

CHP dahil.

Geçen hafta komşu Irak'ta seçim vardı.

İşgalci ABD'nin Valisi Bremer'in kaleme aldığı ve halka kabul ettirdiği anayasa ve yasalara göre yapılan seçimlere 320 siyasal parti, ittifak, koalisyon ve ortak liste katıldı.

Tam anlamıyla bir curcuna.

Sınırsız özgürlükler ortamında hemen hemen herkesin Tv, radyo, gazete ve onlarca internet haber sitesi var.

Seçim kampanyasında büyük rol oynayan sosyal medyada müthiş bir bilgi kirliliği ve zaman zaman seviyesiz ve düzeysiz kampanyalar yürütüldü.

Belki de bundan dolayı oy kullanma oranı %44,5'ta kaldı.

Partilere, söylemlerine, siyasal ortama, demokrasinin işleyişine olan güvensizlik insanları her şeyden soğutmuş görünüyor.

Yolsuzluk herkesin şikayet ettiği ortak sorun.

Oy kullanma ve sayımla ilgili yolsuzluklar başka bir konu.

Önce 'Başbakan İbadi' kazandı denildi sonra da resmî sonuçlar açıklandınca farklı bir tablo ortaya çıktı.

Seçimin galibi Şii 'Mehdi Ordusu'nun kurucusu ve lideri Muk-tada Sadr.

Komünist Parti, sol gruplar ve bağımsızların desteklediği Sadr İttifakı 329 sandalyenin 54'nü alarak birinci oldu. İran ve ABD varlığına karşı olduğunu söyleyen Sadr'ın kazanması zamanlaması bakımından İran-ABD gerginliğine tesadüf ettiği için çok önemli. Demagoji meraklısı Sadr ve ekibi eğitim ve gelir düzeyi düşük kit-leri etkilemek ve yoksulluğa karşı mücadele söylemiyle Arap-Pers Şi-iliği olası gerginliğin kahramanı pozisyonunda.

Sadr'ın kısa bir süre önce İran düşmanı ve ABD müttefiki Suudi Arabistan ve BAE'yi ziyaret etmesi herkesi şoke etmişti.

Seçimin bir başka ilginç sonucu İran'ın desteklediği ve IŞİD'e karşı savaşta önder rol oynayan Şii milislerin örgütü Haşdi Şaabi'nin 47 sandalyeyle ikinci olması.

Başbakan İbadi'nin başını çektiği İttifak ise 42 ve eski Başba-kan Maliki'nin İttifakı 26 sandalye kazandı.

Toplamda Şiiler 177, Sünniler 71, Kürtler 55 ve tüm listelerde kadınlar 83 sandalye kazandı.

Muktada Sadr aday olup seçilmediği için hükümette görev almıyor ama hükümetin kurulmasında etkin rol oynayacağı kesin.

Ankara'nın ve düşmanı Suudi Arabistan ve ve BAE'nin desteklediği Parlamento eski Başkanı Sünni Usame Nuceyfi ve diğer Sünni grup ve kişilerin ciddi varlık göstermediği seçimlerde Kerkük'te Türkmenler 3, Araplar 3 ve Kürtler 6 sandalye kazandı.

Seçim sonuçlarının resmen açıklanmasından iki gün önce ABD Irak Temsilcisi Mc Gurck siyasi liderleri turlamaya başladı.

Bir gün sonra Bağdat'a gelen İran Devrim Muhafızları Kudüs Tugayı Komutanı Kasım Süleymani olası hükümet formülleriyle ilgili görüşmeler yaptı.

İŞİD'in henüz risk olduğu, iki milyon insanın evlerinin dışında yaşadığı ve en az yüz bin evin savaştan dolayı yıkık olduğu ülkede en az bir milyon dul ve 3 milyon yetim çocuk var.

Saddam'ın Temmuz 1979'de Başkan El-Bekir'i devirerek iktidarı tümüyle ele geçirmesinden bu yana Irak hep savaş yaşıyor.

Saddam önce İran'la 8 yıl (1980-1988) savaştı sonra Kuveyt'i işgal etti (1990). Öncesinde Halepçe'de Kürtlere karşı kimyasal kullandı.

Kuveyt'i kurtarmak için Irak'a saldıran ABD ve müttefikleri 1991'den 2003'e kadar ülkenin kuzeyinde bağımsız bir Kürt devletinin alt yapısını hazırlamak için Çekiş Gücü Türkiye'ye gönderdi. Üç aylığına geldiği söylenen bu Güç 12 yıl kaldı ve Nisan 2003'te çekip gittiğinde Irak işgal edilmişti.

İşgal 2011 sonunda bitti ama 'Arap Baharı' ile birlikte ortaya yeni bir canavar çıktı:

ABD üretimi: İŞİD

Önce Suriye'de güçlendi sonra da 9 Haziran 2014'te Musul ve Irak'ın üçte birini ele geçirdi.

Bunu ABD, batı ve bölgesel müttefiklerin destek ve yardımıyla yaptı.

Şimdi de sıra İran'da.

Türkiye unutulmayacak.

Irak uzun süredir bir kaos yaşıyor.
Bunun bir tek nedeni var:

Saddam'ın dikta hevesleri ve bu hevesleri iyi değerlendiren ve kendi planları ve çıkarları doğrultusunda kullanmayı beceren ABD, İsrail ve Batılı ülkeler.

Petrol zengini Irak halkı herşeyin bedelini çok ağır ödedi ödüyor.
Son kırk yılda en az iki milyon insan öldü, iki milyonu sakatlandı ve ülkenin iki trilyon doları heba oldu.

Kargaşanın egemen olduğu ülkede yıllık yolsuzluk hacmi en az 15 milyar dolar.

Şii-Sünni ve Arap-Kürt-Türkmen kavgasından sonra şimdi de Arap Şiiliği - Acem Şiiliği kavgasının gündeme gelebileceği Irak'ın siyasal istikrarı yakalaması kısa vaade pek olası görünmüyor.

Amerikalıların hazırladığı anayasaya göre Cumhurbaşkanı Kürt, yardımcıları Şii ve Sünni, Başbakan Şii, Meclis başkanı Sünni ve devletteki diğer üst düzey görevlilerinin benzer bir denge içinde bölüşüldüğü Irak; İran, Türkiye, Suriye, Ürdün, Kuveyt ve Suudi Arabistan'a komşu olduğu için olası olumsuz gelişmeleriyle herkes için önemi giderek artıyor.

Başta Kürt bölgesi ve oradaki PKK varlığından dolayı Irak, Türkiye için şimdi çok daha önemli.

ABD destekli PYD'nin Suriye'deki olası pozisyonu, İsrail'in genel olarak Kürt ilgisi ve ABD'nin Türkiye düşmanı Suudi Arabistan ve BAE ile birlikte Irak üzerinden İran'a karşı olası savaş planları Türkiye'yi çok daha yakından ilgilendiriyor.

24 Haziran seçimleri öncesinde ya da sonrasında ABD'nin İran'a yönelik karanlık planları ciddi bir olasılık.

AKP iktidarda kalır ülkelerin aşka ülkelerin iç işlerine müdahale etmeyi sürdürürse Irak-Türkiye denkleminde heyecanlı maceralar kaçınılmaz olur.

'Arap Baharı'ndan bu yana ve özellikle Trump sonrasında Şii İran'a karşı saldırı planları yapanlar doğal olarak Osmanlı mirası AKP'yi kazanmak için her yola başvuracaktır.

Böyle bir durumda AKP önce kendi ideolojisi sonra da çıkarlarının gereğini yerine getirecektir.

Yani AKP İran ve Suriye'nin pozisyonlarına göre hareket edecektir.

Ama AKP kaybeder ve iktidar değişirse önce Türkiye'de sonra da tüm bölgede her şey değişir.

Herkese barış ve dostluk elini uzatacak yeni iktidar başta Irak, Suriye ve İran olmak üzere tüm bölge ülkelerini rahatlatacak ve en çok Türkiye'nin kazanmasını sağlayacak.

Bölgede bir milyondan fazla konut yıkıldı. 4 milyon Suriyeli ülkesine dönerse 30 milyar dolarla Türkiye'nin yoksulları ihya olur. Irak, İran, Suriye ve Lübnan'ın gaz ve petrolü Türkiye'ye gelecek, Türkiye'nin malları bu ülkelere taşınacak, ortak ekonomik kalkınma sağlanacak ve herkes için refah, esenlik, dostluk ve ortak heyecan yaşanacak.

Keşke Saddam ve benzerleri olmasaydı.

Son kitabım 'Ortadoğu'da Diktatörler'de hepsini anlattım.

Yalnızca kendi ülkelerini değil tüm coğrafyayı perişan ettiler.

Yolsuzluk hepsinin ortak özelliği.

Yolsuzluğun devamı ve örtbas edilebilmesi için çok daha baskı, sindirme ve diktatörlük gerek.

Ülkeler sanki onların özel mülkleri.

Her şeye yalnızca kendileri karar veriyor ve iktidar gücünü kendilerinin kaleme aldığı anayasalardan alıyorlar.

Karşı çıkanları susturmak çok kolay :

Ordu, istihbarat, polis, yargı, medya ve para onların kontrolüne.

İtiraz edenler ya vatan haini ya da kafir.

'Vatan sevgisi imandandır'!

Buna da bir tek diktatör karar verir.

Saddam öyle yaptı.

O asıldı ama geride paramparça olmuş bir ülke ve toplum kaldı.

Şii, Sünni, Arap, Kürt, Ezidi ve Hristiyanların tümü perişan.

Irak işgal edildiğinde dönemin ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell Eylül 2003'te 'Sıranın yakında Suriye'ye geleceğini' söylemişti.

O 'yakın' dediği zaman 2011'Arap Baharı'nda geldi.

Öncesinde bir hazırlık dönemi gerekiyordu o da BOP'ta ayarlandı..

*Irak'tan sonra Suriye, Libya, Yemen ve tüm bölge perişan oldu.
Diktatörlük hevesi uğruna.
Tek sevinen İsrail.
İyice düşünün herşeyi anlarsınız.
Irak o kadar ırak değil!*

Eğlenceli ve biraz da deli olan Trump aslında çok tehlikeli. Adam seçilmeden önce kafayı İran'a takmıştı.

İslamcılardan nefret ettiğini her fırsatta anlatan Trump 'Sünni' olanlarının paralarını cebellezi edince yalnızca 'Şii' olanlarla uğraşır oldu.

Hazretleri arada Kuzey Kore'nin 'Sempatik' lideri Kim Yong-Un'a sataşıp duruyordu.

Kim'in kendisinden daha deli olduğunu görünce 'Gel barışalım' dedi.

Nasıl olsa adam İsrail için bir risk oluşturmuyor.

Körfez'in kral, emir ve şeyhlerinden hoşlanmayan ve her fırsatta onlara hakaret edip aşağılayan Trump 'yüksek kurdan' bol miktarda dolarlarından dolayı adamları 'idare ediyor'.

Avangalist Trump için önemli olan herkesin İsrail dostu olmasıdır. İsrail'in ise tek derdi var:

Önce Filistinliler sonra da onlara destek verenler.

Palavradan değil gerçekten arka çıkanlar.

Bu nedenle İsrail Esad'ı destekleyen ve Lübnan'daki Hizbullah'ı silahlandıran Şii İran'ı sıkıştırmak istiyor.

Anlaşılan tüm bölgeyi perişan eden 'Arap Baharı' İsrail'e yetmemiş.

İsrail İranlıların nükleer silah yapma kapasitesinden çok korkuyor.

23 bin kilometrekarelik İsrail'de 6.5 milyon Yahudi yaşıyor.

Gazze, Batı Şeria ve İsrail sınırları içinde 6 milyon Müslüman Arap yaşıyor.

100 bin füzesi olan Hizbullah İsrail'e komşu Lübnan'da ve Filistinlilere yardım ediyor.

ABD müttfeği Pakistan'ın atom bombalarından endişelenmeyen İsrail Pakistan dostu ve Trump'ın kölesi Körfez'in kral, emir ve şeyhlerin 'Gelin beraber şu Şii Mollaların haddini bildirelim' diyor.

Onlar da dünden razı.

Trump adamlardan en az 500 milyar dolar cebe indirdi ama yetmedi.

Saddam'ı İran'a saldırtan Amerikalılar şimdi de aynı oyunu oynayarak Tahran'a 'haddini bildirecek' birilerini arıyor.

Körfez ülkelerinde böyle bir cesaretin olmadığını bilen Trump bu işi becerecek 'babayiğit' birilerini arıyor: Türkiye

'8 yıl süren 'Arap-Acem' savaşından sonra şimdi de 'Acem-Türk' kavgası eğlenceli olur'.

'1639 Kasr-ı Şirin'in miladı dolmuştur'.

7 yıllık 'Arap Baharı' sürecinde Sünni-Şii düşmanlığı tam anlamıyla işe yaramadı.

Peki o zaman Trump Amca'nın planı ne?

1-İran'ı ekonomik olarak çökertmek için çok katı, sert ve kapsamlı yaptırım ve ambargo kararları aldı, alıyor.

2-Bunun sonucu olarak ülkede ekonomik sıkıntılar başlayacak, Tahran, Suriye ve Hizbullah'a para gönderemeyecek ve İran halkı ayaklanmaya teşvik edilecek.

3-Türkiye sınırındaki Türk kökenli Azeriler, az aşağıda Kürtler, daha güneydeki Araplar ve doğuda Pakistan sınırındaki Beluşiler. CIA ve Mossad hepsini ayaklandırmak için yıllardır çalışıyor.

4-ABD'nin İran'ı çevreleyen Türkiye, Irak, Kuveyt, Bahreyn, BAE, Katar, Suudi Arabistan, Pakistan, Afganistan, Azerbeycan ve Türkiye'de onlarca askeri üssü ve dinleme istasyonları bulunuyor.

Örneğin Malatya Kürecik'teki üs.

ABD ve İsrail İran'daki tüm haberleşme ve askeri hareketliliği sürekli izliyor.

Trump'a macera gerek.

İsrail'e ise tarihsel hesaplaşma.

Arap kral, emir ve şeyhler parasını ödediği sürece sorun yok.

Adamlar üstelik 'Mekke ve Medine'nin hamisi.

Türkiye de olursa iş tamam.

Kolay değil koskoca Osmanlı'nın evlatları.

Trump ve tayfası hin oğlu hin.

Her numara var onlarda.

24 Haziran-8 Temmuz öncesinde ya da sonrasında İran'dan dolayı Türkiye ve bölgeyi çılgın gelişmeler bekliyor.

Hep söylerim:

'Bu coğrafyada olumu-olumsuz tüm gelişmeler Türkiye'siz düşünülemez.'

Suriye bunun en somut örneği ve kanıtı.

AKP'nin hilafet ve saltanat hevesleri olmasaydı Suriye asla böyle olmazdı.

Şimdi de Türkiye Trump'ın yanında olmazsa İsrail ve Körfez'in kral ve emirleri'nin hevesi kursağında kalır.

Adamların kafasında yalnızca hinlik ve sürekli pislik var.

100 yıldır bu böyle.

Oyunu bozmak bizim elimizde.

Çok kolay:

Çeşit çeşit delilere 'yeter artık' diyerek.

Hemen şimdi.

Geç kalmadan.

CHP dün seçim bildirgesini açıkladı.
Aklınıza gelebilecek her konu 230 sayfalık bu bildirmede var.
Bildirmede yok yok.
CHP tam anlamıyla iktidara hazır.
Türkiye'yi kurtarmak ve yeniden inşa etmek için.
OHAL olmadan tam bağımsız yargıyla.
Yazdıklarından ve anlattıklarından dolayı hiçbir gazeteci ve parlamenterin içeri atılmaması için.

Abartısız söylüyorum ülke her alanda ve konuda perişan durumda.
Öncesi de var ama AKP özellikle 2011 sonrasında HER ŞEY'i berbat etti.

Anlatmak için onlarca kitap yazılabilir.
24 Haziran sonrasında AKP iktidarda kalırsa Türkiye'yi çok daha karanlık bir gelecek bekliyor.
Bu beni üzüyor ve çok acıtıyor.
Türkiye bunu hakketmiyor.
AKP'den dolayı başta Suriye olmak üzere tüm bölge perişan durumda.

Bir an önce bölgesel barış sağlanmazsa herkesi perişan edecek bir süreç başlamak üzere.

ABD, İsrail ve Körfez'in kral, emir ve şeyhleri pusuda.
Muharrem İnce Cumhurbaşkanı seçildiği an tüm bölge rahat nefes alacak.

Suriye bölgenin kilit ve anahtar ülkesi.
Esad kararını Suriye halkı verecek.
Başından beri Suriye ve bölge gelişmeleri konusunda çok net, kararlı ve mutlak doğru söylemlerde bulunan Kılıçdaroğlu dün 'Suriye, Irak, İran ve Türkiye'yi bir araya getirecek Ortadoğu Barış ve İşbirliği Teşkilatı'nı kuracağız' dedi.

OBİT.

Başarılması durumunda bin yıllık özlem gerçekleşecek.
Gerçekleşmesi durumunda hiç kimse bu bölgeyi karıştırmayacak ve bölgenin zenginliklerini çalamayacak.

Bölgenin temel unsurları olan Araplar, Türkler, Persler, Kürtler, Sünniler, Şiiler, Aleviler, Dürziler, Süryaniler, Ezidiler, Hristiyanlar ve diğerleri arasında sarsılmaz bir dostluk ve kardeşlik ortamı sağlanarak pekiştirilecek.

Böylesi tarihsel amacın gerçekleşmesi için kendi içinde barışık, özgür, demokratik ve adil bir Türkiye gerekiyor.

AKP 2011 öncesinde bunu başarabilmişti ama hilafet ve saltanat hevesleri her şeyi bozdu.

Başta Suriye olmak üzere bölgede yüz binlerce insan öldü, bir o kadarı sakat kaldı, bir trilyon dolarlık yıkım gerçekleşti ve insanlar çok acı çekti çekiyor.

Siyasal İslam söylemleriyle.

Şimdi sırada her şeyi onarmak ve çağdaş, laik ve demokratik bir Türkiye yaratma zamanı.

Kemal Kılıçdaroğlu'nun dün açıkladığı bildirgeyi açık yüreklilikle okuyan herkes Muharrem İnce'ye ve CHP'ye destek verir.

24 Haziran bir futbol maçı değil.

Körü körüne takım tutma zamanı hiç değil.

24 Haziran bir milli maç günüdür.

Türkiye'yi seven, atılan her golde uygulanan sonra da milli marşıyla ayağa kalkan HERKES son kez Türkiye için doğru kararını verecek ve mutlaka sandığa giderek oy kullanacak.

Çocukları, torunları, kendileri ve Türkiye'nin kurtuluşu ve mutluluğu için.

'Son kez' diyorum çünkü 24 Haziran sonrasında AKP iktidarda kalırsa başka seçimler olmayabilir. AKP Türkiye'de her şeyi kendine göre dizayn eder, yeni türden bir siyasal, toplumsal, ekonomik, kültürel ve güvenlik sistemlerini kurar ve kendi ideolojisini topluma empoze eder.

Yargıyı tümüyle kontrol altına alabilecek AKP yandaş medyadaki tetikçileriyle toplumda hiç kimseye söz hakkı tanımaz.

AKP kurucularından Abdülatif Şener her seferinde olası bu yapıyı en ince sosyolojik ve psikolojik analizlerle anlatıyor.

AKP'nin son 7 yıllık davranışları her şeyi yeterince açıklayıp kanıtıyor.

İç ve dış politikada.

Ben takip etmekten yoruldum ama AKP ayını yolda yürümekten yorulmadı.

Hep macera, kavgı, gerginlik, düşmanlık...

Umarım ve dilerim 25 Haziran sabahı her şey son bulur ve aydın bir Türkiye ve Ortadoğu'ya uyanırız.

Türkiye ve tüm coğrafyada herkes yoruldu.

Her yeri dolaşan biri olarak söylüyorum:

'Artık hiç kimsenin yüzü gülmüyor'.

Herkese nefes aldıracak birileri lazım.

24 Haziran son şansımız.

Bu şans size kimin vereceğine inanıyorsanız oyunuzu ona atın:

CHP, İYİ Parti, Saadet, DP...

Bu kez kesin işe yarayacak.

Bu kez bu iş tamam.

İnce hesap işi!

Seyimin eşit koşullarda yapılmadığı ve adil olmadığı ortada. Bu gerçeği kabullenen partiler ve adaylar itiraz etmeden seçime 'evet' dedi.

Gerçi etse de işe yaramayacaktı çünkü TBMM çoğunluk AKP'nin. Herşeyin olduğu gibi.

TRT; Erdoğan, Cumhur İttifakı ve AKP iktidarına sınırsız zaman ayırdığını bilmeyen yok.

Aklınıza gelen ve gelmeyen devletin bütün olanakları onların emrinde.

Bir de işin dedikodu tarafı var.

16 Nisan referandum sonucuyla ilgili tartışma olumsuz algılarıyla devam ediyor.

CHP lideri Kılıçdaroğlu 'Hayır'ın YSK tarafından nasıl 'Evet'e dönüştürüldüğü birçok kez anlattı.

İnsanlar YSK'nın 24 Haziran seçimlerinde benzer bir operasyon yapacağını düşünüyor.

Önceki gün karşılaştığım emekli bir öğretmen 'Hüsnü Hoca YSK Sonuçları değiştirmek için İsrail'den bilgisayar programı almış' dedi.

'İyi ama AKP ile İsrail şimdi düşman' deyince gülerek 'Hocam sen Ortadoğu uzmanısın İsrail ile AKP'nin dost olduğunu bilmen gerekir. Düşman görünen her ikisi Suriye düşmanı ve şimdi birlikte İnce ve Kılıçdaroğlu'na düşmanı çünkü bu İkili Suriye, Irak, İran ve Türkiye'nin birlikteliğinden söz ediyor' dedi.

İlginç.

Başka dedikodular da var.

'ABD seçimlerine müdahale eden Putin Erdoğan'ı kurtarmak için operasyon yapabilir'...

Tuğrul Türkeş'e göre ' Erdoğan kazanmazsa seçimi iptal eder'...

'AKP kaybederse Erdoğan iktidarı bırakmaz'...

'Erdoğan kaybedeceğini anlarsa son anda seçimi erteler'...

'Erdoğan son anda HDP ile anlaşabilir'...

'Güneydoğu'da HDP'ye oy vermesi düşünülen seçmenlere yönelik baskı ve sindirme yoğunlaştırılacak'...

Daha neler neler!

Amaç insanların seçime yönelik ilgisini ve heyecanını azaltmak ya da yok etmek.

Yani 'Nasıl olsa bir şey değişmeyecek onun için tatilinize gidin keyfinize bakın' algısı yerleştirilmek isteniyor.

Oyun bu kadar açık.

Sakın inanmayın.

Dedikodusu ne olursa olsun HERKES oy kullanacak.

Hiç kimse tatile gitmeyecek.

Dünyada insanların sandık ilgisi azalırken Türk halkı herkese demokrasi dersi verecek.

En az %90 katılımımla.

Herkes 'Bu iktidarın değiştirilmesinde benim katkım da oldu' demeli ve bunun onur ve gururunu yaşamalı.

Hep söylüyorum:

'Bu seçim tarihseldir'.

Birey olarak tek tek hepinizin ama ülke olarak hepimizin geleceği bu seçimle belirlenecek.

Ya çağdaş, laik, aydın ve barışık bir Türkiye'de hep birlikte yaşayacağız ya da hep birlikte Ortadoğu'laşacağız.

Herşeyimizle.

Özellikle VASAT bir toplum kültürü ve sosyal ilişkileriyle.

Cehalet ve yoksulluktan beslenen dinin siyasallaşan laçka kurumları aklımızla alay edecek.

Vicdanlar köreltilecek.

Bir de rezil medya var.

Muharrem İnce'nin televizyon programlarında izlediğimiz örneklerle bakın...

Yandaş medyanın çirkefliği topluma geri zekalı muamelesi yapıyor.

Onlara gazeteci demek için ahiretten şahit getirmek gerek.

Bazıları doğuştan rezil, karektersiz ve pislik...

Başkaları öyle olmak için özel çaba içinde...

'Ne yapalım yaşamak zorundayız' söylemi çok daha banal.

Oportünist ve lümpen.

Çok daha değişik örnekleri var ama şimdi zamanı değil.

İnce ve CHP öncelikle bu pislikleri temizlemeli.

İktidar bütün kurumlarıyla değiştirilmeli.

Temiz bir medya ile çok daha temiz bir ülke ve toplum yaratmak zorundayız.

AKP 16 yılda her şeyi darmadağın etti..

Türkiye yetmedi 'Arap Baharı'yla birlikte bölge ülkelerini sapkın ideolojiler uğruna perişan etti.

Bu çok daha tehlikeli

AKP'nin darmadağın ettiği Türkiye ve toplumunu yeniden inşa etmek kolay olmayacak ama mutlaka başarmak zorundayız.

Bölgemizi de yeniden dizayn etmek için.

Ben çok ciddiylim.

Ben buna benzer filmleri Ortadoğu ülkelerinde çok gördüm.

Üstelik siyah-beyaz.

Renk hiç yok.

Gökkuşağı renklerini görüp heyecanlanmayan toplumların hayatları kesin kararır.

Şimdi aydınlık zamanı.

Bir OY bin RENK.

Her şey 'Arap Baharı' ile başladı.

Aralık 2010'da Tunus'ta sonra da Ocak 2011'de Mısır, Bahreyn, Suudi Arabistan, Ürdün, Umman, Cezayir, Fas, Libya, Yemen, Lübnan ve Suriye'de kitlesel gösteriler yaşandı.

İsrail dostu Yahudi kökenli 'gazeteci-yazar' Bernard Levi olup bitenler için 'Arap Baharı' dedi.

Suudi Arabistan, Ürdün ve Umman'da krallık olduğu için halk para ile 'susturuldu'.

Suudi'ler komşu Bahreyn'e asker göndererek halk ayaklanmasını bastırdı.

Sudan ikiye bölünerek 'kurtuldu'.

Tunus'ta Başkan kaçtı, Mısır'da Mübarek hapse atıldı Libya ve Yemen'de liderler öldürüldü.

Suriye'de 7 yıldır savaş sürüyor.

Irak'ta durum çok karışık.

Arap coğrafyası darmadağın:

Yüz binlerce ölü, fazlasıyla yaralı, bir milyon yakılan ev ve toplamda en az iki trilyon dolarlık ekonomik zarar.

Bunun adı: 'Arap Baharı'

2011 sonlarına doğru yazdığım 'Ortadoğu'da Kanlı Bahar' kitabımda her şeyi anlattım.

O günlerde yazdığım ve anlattığım her şey 7 yıl sonra en ince detaylarıyla doğrulandı.

Bu büyük ve iğrenç bir oyundu.

Tunus, Mısır, Libya, Yemen, Irak ve Suriye hepsi cumhuriyetle yönetilen ve genel yapılarıyla laik ülkelerdi.

Batı destekli 'Bahar' bu laik sistemleri ortadan kaldırıp AKP benzeri İslamcı partileri iktidara taşımayı amaçlıyordu.

Tam da AKP'nin 12 Haziran 2011 seçimlerinde %49.8 gibi bir oyla zafer kazandığı sırada.

'Laik, demokratik ve müslüman' bir ülkede!

Oyun tam da AKP'ye göre.

Belki de AKP oyuna göre.

BOP'da Eş-Başkan olmak kolay değil.
Hikaye böyle başlamıştı.
Sonrasında milyonlarca detay var.
AKP bozuldu Türkiye kötüye gitti.
'Cihanda İslamcılık Yurtta İslamcılık'.
Hikaye böyle devam etti..
AKP Ortadoğu bataklığına 'cumburlop' daldı.
Saltanat ve hilafet hevesleriyle.
Çok tehlikeli mezhepsel söylem ve sığ tarihsel saplantılarla.
Herkes herkese düşman edildi.
Körfez'in kral, emir ve şeyhleri AKP'ye acayip destek verdi.
Hepsi Osmanlı'dan, Türklerden ve demokrasiden nefret eder
ama olsun.

Suriye bataklığının dip noktasıydı.
AKP olmasaydı bugün Suriye ve bölge ASLA böyle olmazdı.
AKP olmasaydı Suriye ve bölgeden dolayı Türkiye ASLA bu hale
gelmezdi.

Ekonomik, güvenlik, sosyal ve stratejik olarak.
AKP iktidarda kaldığı sürece yaşanan risklerin on katı zorluk-
lar Türkiye'yi beklemektedir.

Ben çok ciddiylim.
Türkiye hemen 2011 öncesine dönmezse HİÇ bir sorununu çözemez.
2011 öncesinde Türkiye'nin Afrin, Menbiç, El-Bab, IŞİD, Nusra,
ÖSO, PYD ve benzeri sorunları yoktu.

Esad Türkiye ve Erdoğan'ın en yakın dostuydu.
Ya şimdi ?
Tüm komşularıyla hatta müttefikleriyle kavgalı Türkiye'nin ar-
tık onlarca çözülemez karmaşık sorunu var.

Güvenlik sorunları hızla artan ve giderek 'çetrefilleşen' bir ülkeye
hiç kimse güvenmez, gelmez ve ekonomik ilişki kurmaz.

2011 öncesinde herkesle vizeleri kaldıran ve sınırlarını açan Tür-
kiye şimdi Suriye, Irak ve İran sınırında duvar inşa ediyor.

Tek kelimeyle REZALET
Hangi çağdayız.
İsrail'i taklit etmenin bir alemi yok!
24 Haziran Türkiye'nin son şansı.

AKP gider Türkiye ve tüm bölgeye barış gelir.

'YURTTA SULH CİHANDA SULH'

Türkiye hemen Suriye ile barışır, Suriye sorununun çözümü için Şam ile işbirliği yapar, TSK Suriye'nin kuzeyinden çekilir, Türkiye şu anda birlikte hareket ettiği en az 100 bin silahlı militan ve ailelerinin masraflarından kurtulur, Suriye'nin yeniden imarına yardım eder ve 3,5 milyon Suriyeli ülkesine döner, sorunları çözülen bir Suriye Türkiye'ye her konuda yardımcı olur, Türkiye Suriye üzerinden kara yolu ile her yere ulaşır ve daha neler neler...

Özetle 'Erdoğan Baharı'yla Türkiye'nin başına gelmeyen kalmadı şimdi de 'İnce Baharı'yla yalnız Türkiye değil başta Suriye olmak üzere tüm bölge aydınlanacak.

2011'den bu yana üzerimize çöken karanlıktan ben BIKTIM.

Bu kara bulut mutlaka dağıtılmalı.

Zamanı geri çevirip 2011'e dönemeyiz ama 2011'in devamına izin vermemeliyiz.

Verirsek 111 yıl kendimize gelemeyiz.

Bu işin HİÇ şakası yok.

Benden söylemesi.

Yılmaz Güney'in senaryosunu yazıp yönetmenliğini yaptığı 1983 yapımı DUVAR filminden söz etmeyeceğim.

Belki de Kemal Sunal'ın 1999 yapımı Propaganda filmi konumuz için daha uygun.

Hani şu Suriye-Türkiye sınırının çizildiği ve tel örgülerinin çekildiği yılların hikayesi.

Suriye-Türkiye sınırının iki tarafında Araplar, Türkmenler, Kürtler, Süryaniler ve kaldıysa Ermenilerin tümü akraba.

A K R A B A... Yani aynı aşiretler ve aileler.

Dün Sözcü Gazetesinde benim çok önemsedığım bir haber vardı: 'TOKİ Suriye sınırında yapılmakta olan 771 kilometrelik DUVAR'ın 564 kilometresini bitirmiş. Sırada İran sınırı var. Benzeri bir DUVAR Irak sınırında yapılacak'...

Rezil bir durum.

BETON'a doymuyorlar.

2011 öncesinde yani AKP'nin herkesle dost olduğu yıllarda Türkiye başta Suriye olmak üzere herkesle vizeleri kaldırmış ve 13 Ekim 2009'da Suriye sınırındaki bariyerleri yıkmıştı.

2011 öncesinde Suriye, Irak ve İran'dan Türkiye'ye bir tek terörist sızması olmuyordu.

2011 sonrasında yani 'Arap Baharı'yla hilafet ve saltanat hevesine kapılan AKP Suriye'ye müdahale etmeye başlayınca on binlerce yabancı ruh hastası cihatçı Türkiye sınırından Suriye'ye girdi.

Adamların dışında her türlü silah Suriye'ye sokuldu.

Bunu ben değil 28 Ekim 2017'de BBC'de konuşan Katar'ın eski Başbakanı Hamed Bin Casim anlattı.

'Esad'ı devirmek için 123 milyar dolar harcadık. Her şeyi Türkiye üzerinden Suriye'ye soktuk ama başaramadık' dedi.

Peki neden AKP o zaman DUVAR inşa etmedi?

2011 öncesinde ve sonrasında Suriye devletinin bilgisi dahilinde Türkiye'ye tek bir terör sızması olmadı.

2011 sonrasında IŞİD, NUSRA ya da PYD sınırda hareketlendi.

Hepsi 2011'de AKP'nin Suriye'ye müdahalesi sonrasında ürünleri.

Bu müdahale olmasaydı şimdi konuştuğumuz hiçbir sorun yaşanmamış olacaktı.

Peki bu DUVAR neyin nesi?

Bu işin akıl babası İsrail.

İsrail işgal altında tuttuğu Filistin şehir ve köylerini Yahudi yerleşim bölgelerinden ayırmak için 770 kilometrelik DUVAR inşa etti. En son teknolojilerle donatılan bu DUVAR'ı kıskanan Trump benzerini Meksika sınırına inşa edeceğini söylüyor.

Hazretleri DUVAR'ın parasını Meksika devletinden koparmaya çalışıyor.

Körfez'in DAVAR olan kral, emir ve şeyh'lerinden her şeyin parasını kopardığı gibi.

Berlin DUVAR'ının yıkıldığı Avrupa ülkeleri arasında sınırların kalktığı bir çağda AKP komşularımızla aramızda DUVAR örüyor.

Oysa çok kolayı var:

Dönelim hep birlikte 2011 öncesine yikalım bütün DUVAR'ları.

Yalnızca BETON olanlarını değil gönüllerimizi parçalayanları da.

İşte bu nedenle CHP lideri Kılıçdaroğlu'nun OBİT(Ortadoğu Barış ve İşbirliği Teşkilatı) önerisi ve Muharrem İnce'nin Esad ile hemen barışma söylemi çok önemli.

ÇOK ÖNEMLİ.

Esad ve Suriye ile barışan bir Türkiye aklınıza gelebilecek bütün sorunlarını çözer.

Başta Afrin, Kandil, IŞİD, Nusra, ÖSO, PYD ve bilumum hikayeyi.

Suriye ile sorunlarını çözen bir Türkiye çok kısa süre içinde Irak ve İran ile dost olur ve bu iki ülkenin sorunlarının çözümüne katkı sağlar.

Maksimum bir yılda.

Türkiye'nin DUVAR'lara değil gönül bağlarına gereksinimi olur.

Dört ülke dost olduğunda ortak iç ve dış düşmanlar ne yaparsa yapsın bu coğrafyada HER ŞEY değişir.

Karanlık bir coğrafya Nemrud Dağı'nın oradan doğan bakır renkli güneşin ışıısıyla her yer aydınlanır.

Fırat ve Dicle suları tüm halklara sevgi ve bereketi taşır.

Türkler, Araplar, Kürtler, Persler, Sünniler, Şiiler, Aleviler, Ezidiler, Süryaniler ve bu toprakların asil onurlu insanlarını yeniden kardeş kılmak için.

İnanın bana ÇOK KOLAY.

Ben bile yapabilirim.

Ama GDO herkesi bozmadan.

İşe taş DUVARLARI yıkarak başlamalı.

BETON DUVARLAR BETON KAFA'ların ürünüdür.

Soğuk, itici, ürkütücü, boş ve TIN TIN!

Herşey ortada.

12.6.2018

Bu gece 22.00'de Tele1 Televizyonu'nda anlatacaklarımı burada özetleyeyim.

24 Ağustos 2016'da Sultan Selim'in Mercidabık Savaşı'nın 500. Yıl Dönümü'nde, Türk Ordusu, Cerablus'a girdi ve oradan da El-Bab ve Azez'e kadar uzandı.

Amaç bölgede bulunan IŞİD'çileri temizlemek yani dolaylı da olsa Suriye ordusuna destek vermek.

Daha sonra yine Putin 'Yeşil Işık' yaktı ve Türk Ordusu Afrin operasyonunu gerçekleştirdi.

'Çanakkale Savaşı'na benzetilen Afrin'den sonra AKP'nin gündeminde şimdi

Kandil var.

PKK kamplarının bulunduğu dağlık bölge.

Rahmetli Özal 1987'de Şam'a gidip Baba Esad ile anlaşınca Suriye'de bulunan PKK'lılar Kuzey Irak'taki kamplarına taşındı.

Anlaşmaya göre Esad PKK'nin Suriye sınırından Türkiye'ye yönelik eylemlerine izin vermeyecek karşılığında Özal Fırat'tan saniyede 500 metre küp suyu Suriye'ye bırakacak.

O sıralar Irak İran'la savaşıyor ve Saddam ordusu İran ile işbirliği yapmakla suçladığı Kürtlerin bulunduğu Kandil ve çevresindeki dağları sürekli bombalıyordu.

Bu da yetmeyince Saddam 16 Mart 1988'de Halepçe'de kimyasal silah kullandı.

Ama Kürt sorununu çözemedi.

1988 Eylül'ünde İran savaşına son veren Saddam, Ağustos 1990'da Kuveyt'i işgal edince PKK için yeni bir fırsat doğdu. Saddam ordusu Kuveyt'te yenilip dağılınca PKK hızla silahlandı ve Türkiye'den sağladığı eleman desteğiyle giderek güçlendi ve Kandil'i kendisi için önemli bir eğitim merkezi olarak benimsedi.

Doksanlı yıllarla birlikte binlerce Türkiye'li Kürt genci Kandil'e gitti.

Suriye, İran ve bazı Avrupa ülkelerinden de gidenler oldu.

Şimdi artık herkes Rojova yani Batı Kürdistan yani Kuzey Suriye'ye gidiyor..

Kuzey Irak'taki Kürtleri Saddam'a karşı korumak için Temmuz 1991'de üç aylığına Türkiye'ye gelen Çekiş Güç 12 yıl kalınca bundan en çok PKK yararlandı.

Amerikalılar durmadan PKK'ya silah taşıdı.

Türk Genel Kurmay'ı bunu biliyordu ama her nedense önleyemiyordu.

Durum böyle olunca Türk ordusu 1989-2007 döneminde PKK'ya yönelik 27 kez sınırötesi operasyon düzenledi savaş uçakları da belki binlerce kez Kandil ve çevresini bombaladı.

PKK Kandil'de kaldı ve her seferinde farklı formatlarla çok daha güçlendi.

Amerikalıların Irak işgali, Irak'taki karmaşık yapı, Iraklı Kürtler arasındaki kavga ve çatışmalar, İran'ın Irak içindeki etkinliği, Suriye savaşı ve IŞİD ile mücadele bahanesiyle Amerikalıların Suriye'deki askeri varlığı ve benzeri gelişmelerden hep PKK yararlandı.

PKP-PYD bugün Suriye'de, Irak'ta ve başta ABD olmak üzere batı ile ilişkilerinde çok daha güçlü.

1 Mart 2003'te Tezkere'yi savunan, 4 Temmuz 2003'te Amerikalıların Türk askerinin kafasına çuval geçirmesine sesini çıkarmayan, sonrasında çuval geçiren generalleri Ankara'da resmî törenle karşılayan ve ne yaparsa yapsın ABD sevdasından vazgeçmeyen AKP iktidarı şimdi Kandil'e operasyon düzenliyor.

Hem de Irak'ta üsleri bulunan ABD'nin onayını alarak.

3500 metre yükseklikte Kandil sıra dağları Hakkari'den 120 sınırdan 90 kilometre kadar uzaklıkta. 1991'den sonra Kuzey Irak'ın birçok yerinde konuşlandırılan Türk birlikleri Musul'un kuzey doğusundaki Başika bölgesi dahil Kuzey Irak'ın birçok bölgesinde operasyon yapıyor. Arap medyasına göre Ankara Irak hükümetinin tepkisini önlemek için Dicle sularını silah olarak kullanıyor. Bağdat Kandil operasyonuna ses çıkarmayacağını ima edince Ankara Dicle üzerinde inşa ettiği Ilisu Barajı'nda su tutma işlemini erteledi. Yine Arap ve Kürt medyasına göre ABD, Fransa ve İngiltere ile sıkı bir işbirliği içinde olan PKK-PYD başta Şengal olmak üzere Irak'ın birçok bölgesinde pozisyon alıyor.

PKK Ezidi silahlı gruplarla hareket ederek Şengal, Sincar, Telafer ve Irak-Suriye sınırı boyunca mevzilenmiş durumda.

Suudi Arabistan ve BAE'nın parasal yardımıyla.

Elbette Ankara bunların tümünü biliyor.

PYD yani PKK'nın Menbiç'ten çıkarılması konusunda ABD ile anlaşığı için sevinen AKP Fırat'ın Doğusunda Suriye toprağının %20'ni kontrol eden PKK varlığını görmemezlikten geliyor ya da Türk kamuoyunun bu gerçeği bilmesini istemiyor.

13.6.2018

Kürt medyasına göre PKK artık Kandil'de değil. 1990-2018 yılına kadar Türkiye'ye karşı savaşını Kandil'den yöneten PKK artık bu işi Washington, Paris, Londra, Berlin ve belki de Brüksel'den idare ediyor.

Amerikalılar 'Bizim müttefikimiz PYD' diyor'.

Çok açık, net ve onlarca kez.

Ankara'ya göre PYD PKK'dır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan istediği kadar 'Osmanlı Tokatı'ndan söz etsin adamlar bildiklerini okuyor.

2011-2015 yıllarında sürdürülen 'Barış Süreci'nde İmralı üzerinden Kandil ve PYD ile günlük ilişki içinde olan AKP şimdi bütün bunları unutmuşa benziyor.

Haziran 2015 seçimleri sonrasında yaşanan terör ortamını ve bu ortamın Kasım seçimlerine AKP oylarını nasıl artırdığını unuttuğu gibi..

Farklı rakamlar var ama PYD yani PKK'nın Suriye'de 60-80 bin Kürt kökenli militanı var.

Aklınıza gelebilecek her türlü silahlar var.

Hepsi Amerikan malı.

Amerikalı generallerin komuta ettiği Arap ve Süryani aşiretlerin katılımıyla oluşturulan Demokratik Suriye Güçleri'yle birlikte hareket eden PYD-PKK giderek güçleniyor.

Türk ordusu kolayca Kandil'e girebilir, PYD Menbiç'ten çıkabilir ama ABD desteğindeki PYD-PKK 600 kilometrelik sınırla Türkiye'nin güney komşusu oluyorsa bu işte bir iş var.

Daha açık bir ifadeyle Türk ordusu 90 kilometre uzaklıkta Kandil'e kadar uzanıp operasyon yapma risklerine katlanmak yerine Türk sınırına iki kilometre uzaklıkta Aynelarp yani Kobani ya da Tel Abyad'a neden yürümüyor?

Üstelik arazi dümdüz ve karşı tarafın tüm mevzileri açıkta.

ABD askerleri var ama onların da icabına bakarız.

Sınırı geçmişken Süleyman Şah Türbesi'ni de eski yerine taşırız.

Sorun PKK ya da PYD değil.

Sorun onlara destek veren 'Baş müttelik' ABD ve Batılı ülkelerde. İsrail ise her oyunun içinde var.

Siyonist ideolojiye göre Büyük İsrail Devleti Nil'den Fırat'a kadar uzanacak.

Konuştuğumuz bütün yerler bu devletin sınırları içinde olacağına göre biz kendi aramızda neden kavga ediyoruz?

Cerablus, El-Bab, Azez ve Afrin'e yerleşen , yakında Menbiç ve İdlibi kontrol edebilecek olan Türk ordusu Kandil'e kadar gidebilir ama temel soru:

Ya sonrası?

Bunlar bir seçim hamasetiyle çözülebilecek sorunlar değil.

Kandil'i 'Milli dava' gibi göstermeye çalışan AKP başta ekonomik çöküntü olmak üzere kendisinin yarattığı sorunlar karşısında çaresiz.

15 Temmuz hain darbe girişiminden sonra Türk devletinin, ordusunun ve halkının başına gelenler ortada.

Bunlar Türkiye'nin ulusal güvenliğini hatta egemenliğini ve geleceğini ilgilendiren konular.

Gülen Pensilvanya'da, Zarrab NewYork'ta ve ABD Suriye'de kaldığı sürece

Türkiye'nin başı belada.

Kandil'i değil Osmanlı tanımıyla Musul vilayetinin tümünü alsın bile.

Yani Erbil, Süleymaniye, Musul ve AKP'nin 15 yıldır unuttuğu Kerkük.

Türk ordusu Rusya, Esad ve İran'a rağmen Irak'a sınır Suriye'de Fırat'ın batısında sonsuza dek yerleşemez.

Şimdi birlikte hareket ettiği ve tüm ihtiyaçlarını karşıladığı 100 binden fazla İslamcı militan gün gelir ABD ile bir olur Türkiye'ye karşı savaşı.

Körfez'in kral, emir ve şeyhlerinde bu İslamcı militanları satın alabilecek çok dolar var.

Türk ordusu Irak'ta çok etkili olan İran'a rağmen ve Iraklı Kürtlerle anlaşmadan Kuzey Irak'ta kalamaz.

'Kalabilir ya da istediğini yapabilir' diyenler bölge gerçeklerini bilmiyor.

Böyle bir durumda bu coğrafyada herkes herkesi boğazlar.

Araplar, Türkler, Persler, Kürtler, Şiiler, Sünniler, Aleviler...

Saykes- Bicot, Belfour Deklarasyonu ve Sevr'den bu yana batının peşinde olduğu plan böyle bir şey.

BOP ve 2011 sonrası 'Arap Baharı' bu planın son hamleleriydi.

Geriye küçük detaylar kaldı.

Hepsi de AKP'ye göre.

Ama iktidarda kalırsa.

AKP giderse plan milan kalmaz.

Türkiye yeniden doğar ve farklı bir Ortadoğu kurulur.

Böyle bir Ortadoğu'da Kandil, Kobani ya da Afrin konu bile olmaz.

Çünkü Muharrem İnce-Kemal Kılıçdaroğlu iktidarında herkes dost ve kardeş olacak.

Olmak zorunda.

A KP devletin TÜM olanaklarını kullanarak seçim yapıyor. Erdoğan bazen AKP Genel Başkanı bazen de Cumhurbaşkanı olarak davranıyor.

Sızdırılan son videoda AKP lideri olarak talimat veriyor.

Külliye'de Cumhurbaşkanı olarak oturuyor.

Bu durum Cumhuriyetle yönetilen Arap ve Müslüman ülkelere benziyor.

Hepsinin iki kimliği var ama çoğunda lider daha çok Cumhurbaşkanı kimlik ve yetkilerini kullanır.

Buna da 'Şark Kurnazlığı' denmiş.

Son kitabım Ortadoğu'da Diktatörler'de herşeyi çok detaylı bir şekilde anlattım.

Kral, Emir ve Şeyh'lerle yönetilen ülkeler ayrı bir alem.

Diğerlerinde liderler darbe ya da seçimle iktidara gelir gelmez anayasayı değiştiriyor ve keyiflerine göre yeni anayasa yazıyorlar.

Yetkilerin TÜMÜNÜ sınırsız kullanmak için.

Saddam ülkenin asker, sivil, istihbarat, yargı ve üste düzey TÜM görevlilerini kendisi atıyordu.

Peki bu ülkelerde parti ne işe yarar?

Liderin aklınıza gelebilecek TÜM emirlerini tartışmasız yerine getirir.

Durum öyle olunca muhbirlik en popüler uğraş oluyor.

Herkes herkesi ihbar eder.

Muhtar ve parti üyeleri hep görev başında olur.

Herkesin telefonu, mailleri, sosyal medya hesabı dinlenir takip edilir.

Seçim yapılır ama sonuç önceden belli.

Partililer 'ülke bizimdir' havasında davranır ve herşey giderek iğrençleşir.

O ülkelerin içinde bulunduğu durum ortada.

Türkiye böyle bir yolda ilerliyor.

AKP'liler giderek 'şarklılaşıyor'.

Ülkede herkes seçimlerde hile yapıldığına inanıyor.

Ülkede herkes telefonların dinlendiğini söylüyor.

Ülkede herkes sosyal medya hesabının takip edildiği korkusunu yaşıyor.

Türkiye korkunun egemen kılınmak istendiği bir ülke yapılmak isteniyor.

Sosyal ve psikolojik olarak çok iğrenç bir durum.

Siz dahil insanların ruh halini bir düşünsenize.

Erdoğan ve AKP'ye oy verenler hariç.

Onlar başka bir dünyada yaşıyor gibi.

Türkiye bunu haketmiyor.

Öyle olmak istemeyen insanlar son bir hamle ile tüm umutlarını Muharrem İnce'ye bağlamış durumda.

İnce'nin yarattığı heyecanın nedeni budur.

Gençler özgür yaşamak istiyor.

Yaratıcı olmak için.

Hiç kimseden çekinmeden, korkmadan ve hiçbir şeyin hesabını yapmadan.

Ben her zaman gençlerin zeka, akıl, sağduyu ve vicdanına inanır güvenirim.

Bu gençlere yardımcı olan iktidar onları kurtar ve aydın, çağdaş ve mutlu bir Türkiye yaratır.

AKP başaramadı.

Muharrem İnce ve Millet İttifakı başarabilir.

Gençler ve onları doğuran ve yetiştiren anneleri İnce, Kılıçda-roğlu, Akşener ve Karamollaoğlu'na mutlak güveniyor güvenmeli.

İşte bu nedenle MİLLET İTTİFAKI asla bozulmamalı.

Bu İttifak TBMM'de çoğunluğu elde ederse Erdoğan'a rağmen yeni Türkiye'ye doğru ilk adım atılmış olacak.

İnce kazanırsa bu iş baştan TAMAM.

TAMAM'ı belirleyecek parti: HDP

Herkesin bildiği ve söylediği birinci gerçek:

HDP %10'u geçer ve 60-70 vekil kazanırsa AKP TBMM'de çoğunluğu kaybeder.

İkinci gerçek:

İkinci turda HDP İnce'ye TAM destek verirse kesin kazanır.

Herkes böyle bilmeli, pozisyon almalı, bildik saplantılarından vazgeçmeli, HDP'yi farklı politikaya zorlayacak dostça davranmalı.

Özgür bir Türkiye için HDP üzerine düşen yaşamsal görev ve sorumluluğu yerine getirmeli.

Yoksa herkes kaybeder.

Hem de sonsuza dek.

Kazanırsa AKP artık gitmemek için gerekli tüm önlemleri alacak.

Mart'taki yerel seçimlerde bunun ilk provasını göreceğiz.

Sonrasında seçim de olmayabilir.

Olursa palavradan olur.

Açık oy gizli sayım.

Onu da AKP'li sandık kurul başkanları ve müşahitleri yapar.

Ben bu filmi Ortadoğu ülkelerinde çok gördüm.

Korku filmlerini ikinci kez seyretmek çok sıkıcı olur.

Ben katlandım ama size tavsiye etmem çünkü kabusu dönüşüyor.

Önlemi çok kolay:

Sandığa gitmek ve aydınlık bir Türkiye için oy kullanmak.

Seçim hilelerini önlemek, üzerimize sinen korkudan kurtulmak ve TAM anlamıyla özgür olmak için.

Çok kolay.

Her şey 4 Nisan 1946'da Amerikan zırhlısı Missiouri'nin İstanbul ziyareti ile başladı.

Ülkede 'Türk usulu Amerikan patentli demokratik bir algı, anlayış ve uygulama' yerleştirildi.

25 yıllık tek parti iktidarının yarattığı psikolojik ortam ve İkinci Dünya Savaşı sonrasının koşullarında bu hiç zor olmadı.

Cehalet, yoksulluk, din ve bazen ırkçılık tadına varan milliyetçilik söylem ve inancının yerleştirilmesi çok kolay oldu.

1950'de yapılan ve %89.3 katılımın sağlandığı ilk çok partili seçimi Adnan Menderes- Celal Bayar'ın DP'si kazandı.

'Her kış komünizmin Türkiye'ye geleceğini' söyleyerek halkı korkutan ya da ikna eden Menderes-Bayar İkilisi 1954'te yapılan ve %88.6 katılımın gerçekleştiği ikinci seçimde %56.6 oy oranı ile sandalyelerin 503'nü kazanarak zaferini tekrarladı. CHP seçim yasasından dolayı %34.8 oy oranıyla 31 sandalye kazanabildi.

Menderes on yılda Türkiye'yi 'Küçük Amerika' yaptı ve bu ülkeyi Amerika'nın Ortadoğu'daki 'ön karakolu' durumuna getirdi.

Her tarafı Amerikan askeri üsleriyle dolu Türkiye başta Suriye ve Irak olmak üzere bölgede her yere ve her şeye karıştı.

O günlerin Türkiye'si bu günlerin Türkiye'sine çok benziyordu.

Menderes- Bayar İkilisi 27 Nisan 1960'da yapılan askeri darbeyle devrildi.

ABD sesini çıkarmadı.

1960-1980 döneminin siyasi tarihi kendine özgü bir Türkiye yaratma uğraş ve mücadelesiyle geçti.

Dört kahraman vardı:

Demirel, Ecevit, Erbakan ve Türkeş.

12 Eylül 1980 'Amerikan patentli' askeri darbe sonrasında 1982'de yapılan anayasa referandumda katılım %91.3 oldu.

Bu dünya rekoruydu.

Halkın %91.4'ü yeni anayasa ve Evren'in Cumhurbaşkanlığına 'Evet' dedi.

Evren seçim propagandasında 'cığır açtı'.

Hayır'cuları 'Terörist, dış güçlerle işbirliği yapan vatan hainleri' olarak nitelendirirken Evet'çilere '12 Eylül öncesine dönmeyi ve o felaketli gün ve yıllara daha feci bir şekilde tekrar dönmeyi ve kurtuluş umutları kaybedilmiş bir şekilde yaşamayı istemiyorsanız sandık başına gidip oy kullanın' diyordu.

Çok alışageldiğimiz ama insanlara kolayca kabul ettirilen bir söylem.

Evren 9 Mayıs 2015'te öldüğünde herkes ondan nefret etmiş ve cenazesine üç beş kişi katılmıştı.

Ama çok öncesinde 1983'te yapılan ve %87.8 oranında bir katılımın sağlandığı seçimde 'Asker' Evren'e rağmen 'Sivil' Turgut Özal kazandı. 1987'de tekrarlanan ve yine Özal'ın büyük zafer kazandığı (%36 oy oranıyla 292 sandalye) ikinci seçimde seçime katılma oranı %90.8 olmuştu.

Halk 'Özal'ı ve onun sayesinde demokrasi oyununu' çok sevmiştii! Özal 'Türk usulü kapitalizmi' ülkede yerleştirdi ve 'benim me-murum işini bilir' ve 'anayasayı bir kere delmekle bir şey olmaz' di-yerek siyaset ve toplum yaşamında yeni türden bir anlayış ve kül-tür yerleştirdi.

Özal 17 Nisan 1993'te öldüğünde cenazesi muhteşem oldu ama kurduğu 'dört eğilimli' parti ANAP bugün artık yok.

2001'de aynı anlayışla ve 2000 yılının büyük krizi sonrasında ku-rulan AKP Kasım 2002'de yapılan ve seçmenlerin yalnızca %76.2'si-nin katıldığı seçimde oyların %34.6'sını alarak meclisteki sandalye-nin %66'sını kazandı.

Mart 2003'te Baykal liderliğindeki CHP anayasa değişikliğine destek vererek siyasal yasaklı Erdoğan'ın başbakan olmasını sağladı.

AKP yani Erdoğan 16 yıldır iktidarda.

Bütün söylem, politika ve davranışlarıyla DP ve ANAP karı-şımı bir iktidar olmaya çalışan AKP son döneminde Evren alışkan-lıklarına heveslendi.

Her alanda, her konuda ve bütün davranışlarıyla.

2007'de %84.2, 2011'de %83.1, Haziran 2015'de %86.6 ve Kasım 2015'te %85.2 katılımın sağlandığı bütün seçimlerde

AKP farklı oranlarda olsa da hep kazandı ama hiçbir zaman %50'yi geçemedi.

Başlangıçta değil ama sonraki seçimlerde AKP çoğu zaman halkı din, iman ve milliyetçilik söylemleriyle provake etti ve geçmişin kötü anılarıyla korkuttu.

Tıpkı şimdi yaptığı gibi.

2010 anayasa referandumunda olduğu.

Gülen'in 'Mezardakiler bile kalkıp koşarak evet oyu kullanmalı' dediği ve 'Evet ama Yetmez'le ünlenen aydınların destek verdiği referandumda BDP'nin boykot çağrısı sonucu katılım %73.71 oldu ama sonuç değişmedi.

Evetçiler %57.88 ve Hayırcılar %42.12 oldu.

AKP; halkın oyu ile seçilecek cumhurbaşkanı yolunda ilk 'halk demokrasisi' sınavını kazanmıştı.

Ağustos 2014'te yapılan ilk cumhurbaşkanlığı seçiminde Erdoğan bildik söylem ve yöntemlerle %51.79 oyla seçildi.

CHP'nin 'Çatı Adayı' İhsanoğlu'na kızan insanların büyük bölümü sandığa gitmeyince katılım %73.72 olarak gerçekleşti.

Belki de iyi bir aday bulunabilseydi Erdoğan kazanmayacak ve bugün biz farklı bir Türkiye'de farklı konuları konuşuyor olacaktık.

Ağustos 2014 cumhurbaşkanlığı seçiminin rövanşı niteliğinde olan Nisan 2017 anayasa referandumunda bu kez katılım %85.32 olarak gerçekleşti ve Erdoğan yine bildik söylem ve eylemlerle %51,4 ile kazandı.

CHP lideri Kılıçdaroğlu Şubat 2018'de yaptığı açıklamayla 'Aslında Hayır diyenlerin oranı %51,2 olduğunu ama YSK çetesinin bu sonucu Eve'e çevirdiğini' söyledi. Böylece Erdoğan bildik tüm yeni anayasal yetkileriyle Başkan olmuş ve Türkiye'yi kendi bildiği ve istediği şekilde dizayn etmişti.

Şimdi aynı Erdoğan başkanlık yetkilerini pekiştirmek ve ülkenin tek ve mutlak hakimi olmak istiyor.

İşte bu nedenle 24 Haziran seçimleri çok önemli.

Bu kez bir kişi ya da parti değil Türkiye için oy kullanacağız.

Çünkü Erdoğan eski Erdoğan değil.

AKP hiç değil.

AKP'nin kuruluş sürecinde yer alan kişilerin ezici ve önemli olanları bugün Erdoğan'ın yanında değil.

Örneğin Abdullah Gül, Abdülatif Şener ve benim tanıdığım yüzlerce önemli insan.

AKP bitkin, çaresiz ve umutsuz.

Böyle bir partinin Türkiye'ye verebileceği hiçbir şey kalmamıştır. Böyle bir parti Türkiye'ye çok şey kaybettirir.

Söylemlerinin hiçbirinde ciddiyet ve tutarlılık yok.

Evren benzeri söylemler var :

'Biz gidersek terör gelir, çöp toplanmaz, elektrik ve su kesilir ve bize oy vermeyen herkes hain'...

İlginç olan bu söyleme hala inananlar var.

Dün alış veriş yaptığı manavla konuşurken 'CHP İslam düşmanı, camileri, fabrikaları ve her yeri yıktı' dedi.

Çok ciddiydi.

'Hangi fabrikaları yıktı' sorduğumda 'Gezi olaylarında' dedi ve 'Erdoğan'a toz kondurmadı'. 17-25, yolsuzluklar, Fetö ve Suriye konularını anlatmaya kalkıştığımda çok sert tepki verdi ve Erdoğan'a tapar modunda İnce ve Akşener'i Fetöculuk ve PKK'cılıkla suçlayarak işi bitirdi.

Bu vatandaş bir Kürt ve eşi HDP'ye oy veren bir Kürt kadın.

Sosyolojik ve psikolojik olarak incelenmesi gereken bir

Türkiye gerçeği.

Bunu değiştirmenin yolu ve belki de son çaresi 24 Haziran.

Bu seçimlerde kazanmanın öncelikli koşulu Kasım 2015'teki %86 katılımı %90'a çıkarmak.

%86'nın üzerinde kullanılacak her oy AKP'ye karşı olacak ve ikinci turda İNCE ya da Akşener'in kazanmasını sağlayacak.

Bu nedenle;

1-Ölüm dışında bir gerekçeniz yoksa sandığa mutlaka gidin.

2-AKP'nin boş ve anlamsız söylemlerini sakın ve olgun bir şekilde çevrenizdeki insanlara anlatın ve onları kazanmaya çalışın.

3-Millet İttifakı'nda yer alan partilere oy verin ve İttifak'ın TBMM'nde çoğunluğu elde etmesini sağlayın.

4-İkinci turda kim olursa olsun Millet İttifakı'nın ortak adayına var gücünüzle destek verin.

5-HDP'ye gönül vermiş, sempati duyan ve Kürt sorununun demokratik ve barışçıl yol ve yöntemlerle çözülmesini isteyen herkes tüm engelleri aşarak oyunuzu kullanın ve partinin en az %10 almasını ve TBMM'ye girmesini sağlayın.

6-Her iki seçimde sandıkları güvence altına almak için gerekirse sabaha kadar bekleyin. Bunu da bir askerlik nöbeti olarak düşünün.

Sonrası bu iş TAMAM.

Garantisi benim.

Pazartesi ilginç bir gündü.

Öğleden sonra Genel Kurmay 'Fırat Kalkanı Harekat alanı ile Menbiç arasında kalan hatta TSK ve ABD silahlı kuvvetleri unsurları bağımsız devriye faaliyetlerine başladı' açıklamasını yaptı.

Yandaş medya 'Türk ordusu Menbiç'te' manşetini attı.

İki saat sonra Pentagon'dan benzer bir açıklama geldi.

Ankara-Washington anlaşmasına uygun olarak PYD-YPG militanları Menbiç'ten çekilince Türk ve Amerikan askerleri önce çevresinde sonra da şehrin içinde görev yapacak.

Türkiye, Suriye'nin kuzeyinde bir taraftan Rusya ve İran diğer taraftan ABD ile işbirliği yapıyor.

Washington'un Türkiye aşkı yeniden canlanmıştı.

Trump önceki gün Ankara'ya yeni bir büyükelçi atadı.

Adı: David Satterfield.

1993-1996'da ABD Ulusal Güvenlik Konseyi Yakın Doğu Daire başkanlığını üstlenen David 1996-1998 yıllarında ABD Dışişleri Bakanlığında İsrail-Arap Dairesi Başkanlığı görevinde bulunmuş sonra da 2001 yılına kadar Beyrut Büyükelçisi olmuştu. İsrail lehine casuslukla suçlanan David görev süresini doldurmadan Washington'a dönmüş ve Dışişleri Bakanlığında yakın doğu bölgesiyle ilgili önemli görevler üstlenmişti.

BOP'nun fikir babalarından ve 'Yaratıcı Kargaşa' teorisiyle 'Yeni Ortadoğu'yu kurmanın zamanı' gelmiştir diyerek 'Arap Baharı'nın alt yapısını hazırlayan ve bölge ülkelerinin parçalanmasından söz eden dönemin Dışişleri Bakanı Condoleezza Rice'a çok yakın çalışan David onun özel danışmanlığını yapmıştı. 2006'da Bağdat'a Irak'ın işgal Valisi Pual Bremer'in yardımcısı olarak atanan ama öncesinde Lübnan eski Başbakanı Hariri'nin 14 Şubat 2005'te öldürülmesi sonrasında Suriye'ye karşı yürütülen uluslararası kampanyanın başını çeken David emekli olduktan sonra 1 Mayıs 2009'da Sina'daki Çok Uluslu Güç'ün yönetiminde görev aldı. Kahire'de bulunduğu sırada Müslüman Kardeşler ve İslamcı gruplarla çok yakın ilişki kuran David onları 2011 'Arap Baharı'ı sürecine hazırlamıştı.

Irak, Lübnan ve Mısır'daki görevleri sırasında Ortadoğu ile ilgili bütün sorunlarla yakından ilgilenen David bölgedeki ülkelerin tümünü

ziyaret etmiş, Arapça ve İbranice'yi öğrenmiş ve 'Arap 'Baharı sürecinde Suriye'ye yönelik ABD plan ve projelerinde etkin rol oynamıştı.

Ankara'ya atanmadan önce ABD Dışişleri Bakan yardımcısı olan David Lübnan-İsrail kıta sahanlığı sorunu , Suriye'nin yeniden imarı, Amerikan elçiliğinin Kudüs'e taşınması, İran'a yönelik yeni ABD planları ve İsrail-Suudi İttifakı gibi konular üzerinde yoğunlaşmıştı.

Adam çok tehlikeli.

Adamın Ankara'ya atanması hayra alamet değil.

Anlaşılan Amerikalılar yeni tezgah peşinde.

AKP'yle ya da AKP'siz.

Diplomatik kavramlar içinde adamın seçime 5 gün kala atanması Trump'ın AKP'ye desteği olarak yorumlanabilir.

En azından yandaş medyaya göre.

Hatırlıyorum da giden Büyükelçi Bass'dan önceki Büyükelçi Ricciardone de çok önemliydi. O da 2011'de 'Arap Baharı'nın başladığı günlerde Ankara'ya gelmeden önce Tahran, Kahire, Bağdat ve Kabil'de görev yapmış ve ülkesine dönmeden önce Türkiye'nin Suriye politikasında dolaylı-dolaysız çok etkin rol oynamıştı.

ABD'nin Eski Şam Büyükelçisi Robert Ford ile birlikte.

İstanbul'da ikamet eden Ford Batılı ve bölgesel ülkeler adına silahlı-silahsız Suriye muhalefetiyle ilişkilerden ve onlara verilen sınırsız para, silah ve bilumum malzemelerden sorumluydu.

Ricciardone ülkesine döndükten sonra 'ABD Gülen'i terör örgütü olarak görmüyor (14.1.2015) demiş ve 25.2.2016'da Türkiye'yi 'yabancı cihatçıların Suriye'ye geçişlerine göz yummak ve El- Nusra gibi radikal İslamcı gruplarla işbirliği yapmakla' suçlamıştı.

Bakalım yeni büyükelçinin ne tür marifetleri olacak!.

O güne dek Trump başka bir numara çevirmezse 2 Temmuz sabahı David'in marifetini hep birlikte göreceğiz.

AKP kalırsa işi çok kolay.

Muharrem İnce ve Millet İttifakı kazanırsa adam mide krampı geçirebilir.

Ankara: Şam, Tahran ve Bağdat ile dost olup OBİT'i (Ortadoğu Barış ve İşbirliği Teşkilatı) kurarsa David hemen emekliliğini ister ve gelmekten vazgeçebilir.

Belki de adam AKP gidecek diye geliyordur!

OY'umuzla ona yardımcı olalım.

2011 öncesi Türkiye'nin başta komşuları olmak üzere bütün dünya ülkeleriyle arası iyiydi.

2011'de 'Arap Baharı' denilen kanlı oyun sergilenince AKP'nin 'saltanat ve hilafet hevesi' kabardı.

Batı destekli ve Körfez finansmanlı 'Bahar'ın İslamcılarını iktidara taşıyacağını düşünen AKP hesapsız-kitapsız Ortadoğu bataklığına daldı. Silahlı-silahsız Arap İslamcılarının sponsorluğuna soyunan AKP karşı tarafı inandırmak için içerde de 'İslamcılığa' merak sardı. İşte ne olduysa ondan sonra oldu.

17-25 yolsuzlukları, devletin tüm kurumlarını ele geçirme çabası, demokrasi ve özgürlükleri ortadan kaldıran uygulamalar, içerde ve dışarda karanlık hikayeler, Suriye'deki rezillikler ve ona bağlı Rusya ile savaşın eşiğine gelmek, yine Suriye'de PYD'ye verdiği destekten dolayı 'stratejik müttefik' ABD ile kavga etmek ve bütün bunlara bağlı olarak karanlık harcamalardan dolayı ekonomin ifalasa sürüklenmesi.

Her şey Şam'daki Emevi Camii'nde namaz kılmak için.

Değer mi?

2011 öncesinde Erdoğan, Gül, Davutoğlu, Arınç ve daha birçok AKP'li bu camide namaz kılmıştı.

Esad ile dost olunduğu yıllarda.

Lafı uzatmaya gerek yok:

AKP herşeyi bir heves uğruna mahvetti.

Siyasal, ekonomik, toplumsal, kültürel ve elbette dinsel olarak.

Yalnızca Türkiye'de değil tüm İslam coğrafyasında.

Vebalı çok büyüktür.

Ama özellikle Suriye'de.

AKP hiçbirşeyden ders almışa benzemiyor.

AKP iktidarda kalırsa 2011 sonrası bölgesel politikalarından vazgeçmeyecek vazgeçemeyecektir.

Suriye ve bölge politikalarından vazgeçmeyen bir AKP içerde çok daha karanlık bir Türkiye'yi kurmak isteyecektir.

Bir tek örnekle:

Arap ve dünya İslamcılarına 'Ben sizin liderinizim ' diyen bir Türkiye inandırıcı olabilmek için içerde daha dindar bir devlet ve toplum yaratmaya çalışacaktır.

Bunun neye mal olacağını hepiniz tahmin edebilirsiniz.

Özetle;

Başka nedenleri de var ama Türkiye'nin bugün geldiği karanlık noktanın en önemli nedeni AKP'nin Suriye politikası.

Bu politikadan vazgeçildiği anda bu ülkede herşey düzeler.

Suriye ile dost olduğunda Türkiye bölgenin diğer ülkeleriyle dost olur.

Suriye bataklığına saplanan Türkiye'nin Katar hariç bölgede hiç bir dostu kalmadı.

Suriye ile dost olduğunda 3,5 milyon Suriyeli ülkesine döner, TSK Kuzey Suriye'den çekilir, Türkiye on binlerce silahlı militan ve ailelerinin her türlü ihtiyaçlarını karşılamaktan kurtulur, Türk iş adamları Suriye'de yıkılan 600-700 bin evin yeniden inşasına katılır ve bundan dolayı Türk ekonomisi canlanır, başta PYD-YPG olmak üzere Türkiye tüm güvenlik sorunlarından kurtulur.

Ve daha neler neler!

Aklınıza gelen HERŞEY.

İşte bu nedenle AKP gitmeli.

İşte bu nedenle 'Şam'a hemen büyükelçi göndereceğim' diyen Muharrem İnce Cumhurbaşkanı olmalı.

İşte bu nedenle 'Türkiye, Suriye, İran ve Irak bir araya gelip Ortadoğu Barış ve İşbirliği Teşkilatını kurmalı' diyen CHP lideri Kılıçdaroğlu'nun yanında durmak gerekiyor.

İnce-Kılıçdaroğlu İkilisi bu söylemleriyle dünyayı değiştirebilir.

Bunun nasıl olacağını en ince detaylarıyla biliyorum.

Ben çok ciddiyim.

Siz de 'Her şeyden bıktık, sıkıldık ve içimiz karardı' diyorsanız Türkiye ve dünyayı değiştirin.

Hiçbir dedikoduya inanmadan sandığa gidip oy kullanmakla.

İnce'ye yardım etmek için.

CHP, İYİ Parti ve Saadet'i TBMM'de iktidar yapmak için.

Millet İttifakı'na destek vermesi için HDP'yi Meclis'e sokmak için.

Bir OY'la ne olur demeyin.

Hatırlayın 30 Mart 2014'te CHP Muharrem İnce'in inanılmaz mücadelesiyle Yalova'da BEŞ OY farkla kazandı.

AKP'nin itirazı sonucu 1 Haziran'da tekrarlanan seçimde CHP 5 oyu 228'e çıkardı.

AKP'nin bütün numaralarına karşın Muharrem İnce zafer kazanmıştı.

Muharrem İnce 8 Temmuz'da bu zaferi tekrarlayabilir.

Hepimizin OY'u ile.

Ağustos 2014'te yapılan seçimde Erdoğan oyların %51.7'sini alarak birinci turda seçildi.

İhsanoğlu'nun adaylığını protesto eden CHP'lilerden 5 milyon vatandaş sandığa gitmediği için katılım %76 olarak gerçekleşti.

Haziran 2015'te yapılan parlamento seçimlerinde AKP %40.8 aldı. Katılım %86.6

Kasım'da bu oran %49.5 oldu. Katılım %85.2

Nisan 2017 referandumunda %51.4 Evet çıktı. Katılım %85.3 CHP hile yapıldığını ve aslında Hayır'cıların %52 olduğunu söyledi. Gelelim bugüne.

Nisan referandumunda ve öncesinde cumhurbaşkanlığı seçiminde Erdoğan'ı destekleyen MHP Kasım 2015'te %10.9 oy aldı.

Esas soru AKP ve Erdoğan şimdi yukarıdaki oranların hangisine yakın?

Ya da biz hesap kitap yaparken hangi oranı baz alarak seçimin olası sonuçlarını tahmin edeceğiz.

Ağustos 2014 (51.7), Haziran 2015 (40.8), Kasım 2015 (49.5) ya da Nisan 2016 (51.4)

Bana göre MHP ve BBP desteğine rağmen AKP, Erdoğan ve Cumhur İttifakı olabilecek en kötü durumda.

Bu iş buzdolabı, fırın, bedava kek, börek, çay ve kahve ya da parklarda yuvarlanmakla olmaz.

Ama en önemli neden Muharrem İnce'nin performansı ve bunun sonucu olarak toplum nezdinde kazanılan inandırıcılık, güvenirlilik ve duygusal sempati.

Bir de CHP lideri Kılıçdaroğlu'nun başardığı Millet İttifakı.

Seçmenler İnce'nin seçilmesi durumunda sosyal demokrat, milliyetçi, muhafazakar ve dindar üç partinin iktidar olacağını düşüneceği için çok kolay kararını alır ve birinci turda Millet İttifakı'na ikinci turda ise İnce'ye oy verir.

HDP'liler dahil.

Bu durumda;

CHP'nin oyu %25-26, HDP'nin %11-12 olduğuna göre her ikisinin toplamı yaklaşık %36-37

İYİ Parti AKP ve MHP'den ne kadar oy alabilir ?

Bana göre en kötümser tahmin %12-13

Meral Hanımın çok başarılı.

Ya Saadet?

O da daha önceleri AKP'ye kaptırdığı %3 civarındaki seçmen kitlesini geri alabilir.

Karamollaoğlu çok iyi çalışıyor.

Hepsinin toplamı %52-53 oluyor.

Peki ne olabilir?

Hilenin olmayacağını düşünerek seçim sonucunu belirleyecek üç faktör var:

- 1- Ortalama %86 olan seçime katılma oranının yükselmesi.
- 2- Akşener ve Karamollaoğlu'nun kendi seçmenlerini olduğu gibi koruyarak ikinci turda İnce'ye tam destek vermeleri.
- 3- Muharrem İnce'nin daha önceleri Erdoğan ve AKP'ye oy vermiş katı ve sekte olmaya esnek seçmenleri ikna ederek oylarını alabilmesi.

Olası mı?

Bence kesin.

Bu durumda:

- 1- HDP'nin %10'u geçmesi durumunda ki kesin, Millet İttifakı TBMM'de çoğunluğu sağlar.
- 2- Yukarda özetlediğim koşulların sağlanması halinde Muharrem İnce ikinci turda kesin seçilir.

Ortalama %54-55'le.

Mitinglerde görülen hava yanıltıcı değilse bu oran daha da artabilir.

İşte o zaman sürpriz olur.

Ya da bizim gördüğümüz herşey halüsinasyondur ve Erdoğan yine %50+1'le kazanır.

Olur mu?

Olmaz.

Olursa başka şeyler olur.

Türkiye perişan olur.

Ülke karanlığa gömülür.
 Onlarca korkunç senaryo yazılabilir.
 Türkiye ve dolayısıyla Ortadoğu için.
 Ne pahasına olursa olsun buna izin veremeyiz vermemeliyiz.
 Nasıl mı?
 En yoğun şekilde oy kullanıp sandıklara sahip çıkarak.
 Dün de yazdım:
 Aydınlık bir Türkiye ve Ortadoğu için.
 Hiç de zor değil.
 AKP birçok şeyi berbat etti ama bizim sağduyu, vicdan ve ülke
 sevgimiz herşeyi ve herkesi yenecek güçtedir.
 Bu Cumhuriyet kolay kurulmadı.
 Bu coğrafyanın insanları 100 yıldır acı çekiyor.
 Ben ARTIK YETER diyorum.
 Siz de dersiniz gür çıkar sesimiz.
 Aydın ve mutlu bir Türkiye için.
 Suriye, Irak ve İran'la kardeşçe, dostça ve barış içinde yaşamak için.
 Duygusal ve hamasi söylemlerden hiç hoşlanmam.
 100 yılın seçimini yapıyoruz.
 Ya biz CUMHURİYET diyeceğiz ya da diğerleri bu dosyayı ka-
 patacak.
 Sonrası mı?
 YOK.
 Yok olmamak için 'kader' karşınıza Muharrem İnce'yi çıkardı.
 Değerini bilin.
 Ben çok ciddiylim.
 Televizyonlardan hatırlayın beni.
 Ben ne dersem çıkar ve olur.
 İnce de olacak.

23 Şubat 1958'de Suriye ile Mısır Birleşik Arap Cumhuriyeti
aldı altında birleşmiş ve bu Cumhuriyet'in Başkanı Nasır Arap
halkının emperyalizm, siyonizm ve gericiliğe karşı mücadelesinde
müthiş bir umut olmuştu.

Emperyalist ülkeler ve onların bölgesel ihanet şebekeleri çok korkmuştu.
Nasır Arap coğrafyasının yeni ATATÜRK'ü olmuştu.

Hatırlıyorum da Kasım 1960'da Nasır Halep'e geldiğinde bir
milletvekilinin oğlu olarak ben de oradaydım.

İnanılmaz kalabalıktı.

58 yıl geçti.

Bu coğrafyada neler neler yaşandı.

İsrail-Arap savaşları, Irak-İran savaşı, Irak'ın Kuveyt işgali, iç
savaşlar, askeri darbeler ve türlü türlü kargaşalar.

Benzerleri Türkiye'de oldu.

Hepsinin içinde ve arkasında ABD ve karanlık organları var.

Finansör Suudi Arabistan Vahabi yönetimi.

Yalnız Arap ve İslam coğrafyasında değil dünyanın neresinde
olursa olsun ne kadar rezillik varsa içinde Suud parası vardır.

Malzeme din.

CLA bu malzemeyi çok iyi kullandı kullanıyor.

Afganistan'dan başlayarak.

Bunun için cehalet ve yoksulluk gerek.

'Gaflet, dalalet ve hatta hıyanet' başka bir konu.

50 yıl öncesiyle karşılaştırıldığında bugünün dini söylem, davra-
nış ve politikaları bin kat arttı.

Suudi'ler ve Körfez'in çağ dışı, ilkel ve bağınaz kral, emir ve şeyh-
leri bunun için yüz milyarlarca dolar harcadı harcıyor.

Bosna ve Çeçenistan son örnek.

14 Şubat 1945'te ABD Başkanı Roosevelt ile buluşan Suudi Kral
Abdülaziz 'Herşeyimizle emrinizdeyiz' demişti.

'Petrol parası ve Vahabi din mezhebi'

Karşılığında ABD onun iktidarını korudu koruyor.

'Arap Baharı' bu ikili ihanet ilişkisinin yeni bir oyunu.

Kral, Emir ve Şeyhler Cumhuriyetle yönetilen ülkelerin iktidarını değiştirmek ve bu ülkelere 'özgürlük ve demokrasiyi getirmek' için en az 300 milyar dolar harcadı.

Yıkımın maliyeti iki trilyon dolar.

Tunus, Mısır, Libya, Lübnan, Yemen ve Suriye'de.

Tunus, Mısır ve Yemen'de Amerikan işbirlikçisi iktidarlar iş başındaydı.

Karşı cephede Libya ve Suriye vardı.

Cumhuriyetle yönetilen bu ülkelerin Cumhuriyetleri Türkiye Cumhuriyeti ve onun kurucusu Atatürk felsefesinden esinlenerek kurulmuştur.

İşte bu nedenle ben 'Arap Baharı'nın özünde Atatürk felsefesine karşı emperyalizmin yeni bir tezgahı olduğunu ' söylemiştim.

İşte bu nedenle Türkiye 'Arap Baharı'nda baş rol oynamıştır.

Bölgede böyle bir görevi üstlenen AKP doğal olarak ülke içinde gereğini yapmak zorundaydı.

İdeolojisinin gereği olarak.

Yani toplumu ve devleti İslamlaştırmak.

Türkiye ve bölgede ne olduysa bundan dolayı oldu.

İŞİD, NUSRA ve bilumum İslamcı terör örgütü ve hayal edemeyeceğiniz kadar bağınaz tarikat, örgüt, tekke, zaviye ve şeyh.

'Arap Baharı' zafer kazanmıştı.

Her yerde gericilik.

Dış görünüş ve beyinlerde.

Vasat kültürler her yerde egemen kılınmak isteniyor.

İslam coğrafyası hızla karanlığa sürüklenmek isteniyor.

Ekonomiler, sosyal yapılar, kültürler ve insan ilişkileri perişan ediliyor.

Herkese 'Böyle yaşayacaksınız' deniyor.

Suriye direnmeseydi bugün İŞİD Şam'da iktidar olacaktı.

Yazması bile korkunç.

Coğrafyanın her yerinde karanlık olacaktı.

İşte bu nedenle emperyalist ülkeler ve onların bölgesel işbirlikçileri Suriye'nin üzerine çullandı.

Suriye kazanıyorsa Türkiye kazanır.

Suriye kazanırsa tüm coğrafya kurtulur.

Barış, demokrasi, özgürlük, çağdaşlık ve dostluk için.

Kolay değil ama 'karanlığa dur' diyebilmek zafere giden yolun başlangıcıdır.

Gerisi için inanç gerek.

İnanç ve umudu eyleme dönüştürmek için kararlılık gerek.

'Bu işte ben de varım' demek gerek.

En kolayından OY vermek gerek.

Davranışlarda olduğu gibi yazılarda da taktiksel ya da stratejik yola başvurulur.

Ya da ben öyleyim.

Taktiksel yazılarda o günün konu ve ortamına göre sözcük ve cümleler kullanılır.

Gerektiğinde taraf tutar duygusal olunur.

Stratejik olanlarda orta ve uzun vaadeli tesbitler yapılır, net, açık ve somut verilere dayalı objektif olunur.

'Beğenmeyen ya da kızan varsa beni ilgilendirmez' denilir.

Gerçek ve onurlu bir gazeteci için en iğrenç şey düşündüğünü yazmaması ya da anlatamamasıdır.

Korkudan değil insanlar üzüldür endişesiyle.

Bazen de bazı şeyler gerçekten yazılmaz.

Tıpkı bu seçim sürecinde olduğu gibi.

Gelinen noktada ve sonuçların açıklanmasıyla yazılacak hiçbir şey kalmadı.

Görüntü bazen flu ama çoğu zaman karanlık.

Somut karşılığı olmayan onlarca soru ve soru işareti var.

Kafası biraz olsun çalışan bir insan her şeyi anlar ve yorumlayabilir.

İşte bu nedenle bu köşede yazmaya başladığım 18 Nisan'dan seçim gününe dek yazdığım tüm yazılarda yukarda anlatmaya çalıştığım iki yöneteme baş vurdum :

Taktik ve strateji.

Birinci türde İnce, CHP, Akşener, Karamollaoğlu, Demirtaş ve Millet İttifakı'na destek vermek için motivasyon amaçla yazılar yazdım.

Yani duygusal ve taraflı davrandım.

Ama yalan söylemeden ve abartmadan.

İnsanların buna gereksinimi olduğunu biliyordum.

Öyle olmasaydı:

Cuma günü yazımı şöyle bitirmezdim.

'Kader' karşınıza Muharrem İnce'yi çıkardı.

Değerini bilin.

Ben çok ciddiym.

Televizyonlardan hatırlayın beni.

Ben ne dersem çıkar ve olur.

İnce de olacak'

Ayşenur Arslan o gün bu bölümü Halk Tv'deki programında okuyunca insanlar çok heyecanlandı.

Çok sayıda okuyucum ve izleyicim aradı.

Doğal çünkü herkes çok duygusal, umuda hasret ve rüya görmek istiyordu.

Oysa stratejik gerçekler ve matematik buna izin vermiyor ve veremeyecekti.

Kişisel sohbetlerde hep bunları konuşuyorduk.

Bu nedenle yanıltığım ve umutlarını boşa çıkardığım insanlardan özür diliyorum.

Çünkü insanlarda şöyle bir algı var 'Hüsnü Mahalli yalan söylemez, şimdiye kadar ne dediyse doğru çıktı ve ne derse o olur'.

Umarım onların bana olan güveni sarsılmamıştır.

Onlara yani sizlere yalan söylemedim ama sizi motive etmek, heyecanlandırmak ve mutlu kılmak istemiştım.

Yani benimki 'Beyaz' yalandı.

Çünkü ben Erdoğan ve AKP'nin kaybedeceğine inanmıyordum.

Bunun birçok nedeni var.

Bunları 12 Haziran gecesi tarihe bir not düşmek için yazdığım ancak o gün yayınlamadığım yazıda özetlemiştim.

Bu yazıyı 'sakıncalı sözcükleri' ayıklayarak yarın sizinle paylaşacağım.

Sonrasında geçen süre içinde bu köşede yazdığım yazılarda uyarı niteliği taşıyan bölümleri yine buraya taşıyacağım.

Aynı süre içinde Twitter hesabımda paylaştığım benzer tesbit ve uyarıları aktaracağım.

Herkes olup bitenlerden ders çıkarsın diye.

Özellikle 'Bizim cemahtakiler'.

Önümüzdeki günlerde onlarla ilgili çok şey yazabilirim.

Bu kafa, karakter ve davranışlarla Türkiye AKP'ye teslim edildi.

Tek olmasa da en büyük sorumlu ve dolayısıyla suçlu CHP ve kaprisli 'sol' kesimler.

Aptalca yaklaşımlar, cahil kafalar ve bilgi yoksunu beyinlerle televizyonlara çıkıp halka yalan söyleyenler ayrı bir konu.

Türkiye'nin artık farklı bir ülke olduğunu bilmiyorlar, görmüyorlar ya da bu durum onların da işine geliyor.

Herkes 'işini gücünü' ona göre ayarlamış, tezgahını kurmuş ya da küçük tatminlerle avunuyor.

Genetik, sosyolojik ve psikolojik hikayeler.

Muhalef olmak ya da muhalefet yapmak maksimum haz veren bir fantezidir.

Öncesi de var ama Halk Tv'de Aysenur'la yaptığım her programda üç yıldır mutlaka şöyle demişimdir 'Karanlığın da karanlığı gelecek'.

Şimdi artık bu lafa da gerek kalmadı.

Daha önce anlattım ama yinde de önümüzdeki günlerde tekrar yazarım.

Ders alanlar olur mu?

Hiç sanmam.

Bari halktan özür dilesinler.

Benim yaptığım gibi.

Sonrasında mı!

Birlikte düşünür karar veririz.

*A*slında şu anda 12 Haziran gecesi saat 23.36, yazdığım notları gerçek düşüncelerim olarak gazetede yazmak ya da televizyona çıkıp anlatmak isterdim.

Özetle;

- 1- *CHP'nin seçim kampanyası çok başarılı değil. Kemal Bey'in klibi amatörce. Muharrem İnce olayı olmasaydı örgütlerin büyük bölümü çalışmazdı.*
- 2- *İnce'den dolayı heyecanlanan CHP örgütleri eskiden kalma İnce-Kılıçdaroğlu kavgasından dolayı tam anlamıyla çalışmıyor. İnce CHP oylarını artırırorsa, ki öyle, Kemal Bey'in kaybedeceği olasılığı adamlarının moralini peşinen bozuyor.*
- 3- *Kemal Bey'in kapalı salon toplantıları etkisiz ve anlamsız. Orada 100-200 kişiye konuşmanın çok da fazla bir anlam ve etkisi yok. Kemal Bey 'İnce'nin çalışması ve dolayısıyla oyları bize de yeter' modunda.*
- 4- *Aday tesbit olayı CHP 'nin eski CHP olduğunu kanıtladı. Merkezdeki egemen grup ve anlayış örgütleri hiç dinlemedi ve kendi bildiklerini okudu. Küskün örgütlerin kampanyaya katkısı bu nedenle zayıf. Sağlık durumuna rağmen Deniz Baykal'ın partiyi müdahalesi devam ediyor.*
- 5- *Avrupa ülkelerindeki arkadaşlardan aldığım bilgilere bakılırsa oralarda CHP'lilerde heyecan yok. AKP'liler ise çok çalışıyor.*
- 6- *İnce'nin konuşması konu sıralaması dahil hep tekrar. Bu bir propaganda tekniğidir ama televizyonlar sürekli bu konuşmaları verdiği için zaman zaman sıkıcı olmaya başladı. Aynı konular farklı sözcük ve cümlelerle söylenebilir. Muharrem İnce her konuşmada farklı konulara değinmeli, her konuşmada bir sürpriz yapmalı. Davranış ya da söylemle. İnce'nin kampanyasında daha başka bir sürü eksiklik var ve propaganda ekibi yeterli değil. Başka danışmaları da yetersiz. Örneğin 'Suriye'de BM denetiminde seçim olmalı ülke içinde ve dışındakiler oy kullanmalı' diyen Muharrem İnce'ye bunun bir Erdoğan söylemi olduğunu hatırlatmak isterim.*
- 7- *Kampanya sırasında CHP ve İnce sürekli ekonomiden söz etmeli. Erdoğan magazin söylemlerle tartışmayı ekonomiden uzak*

tutmayı başarıyor ve başaracak. Dolar, dış borç, enflasyon, iflaslar ve benzeri konular muhalefet için altın değerinde malzemeler ancak yeterince iyi değerlendirilmiyor.

- 8- CHP muhalif TV'leri yani Halk, Tele1, Cem, KRT ve benzerlerini tam anlamıyla seferber edemedi kullanamadı. İnsanların kendi inisiyatifi olmasaydı CHP sosyal medyayı da kullanamıyor. Örneğin Sayın Kılıçdaroğlu ve İstanbul İl Başkanı Canan Kaftancıoğlu günde 1-2 tweet atıyor. Üstelik AKP bunca kozu ellerine vermişken.
- 9- Başta CHP olmak üzere muhalif partiler sandıklarda ve YSK'da olası yolsuzluklara karşılık çok sert tavır koyuyor ama bana göre AKP hile yapacaksa Nisan 2017'de olduğu gibi yine yapar ve hiç kimse sesini çıkaramaz.

Gelelim karşı cepheye:

- 1- Devletin tüm siyasal, bürokratik, mali ve psikolojik olanaklarını kullanan Erdoğan diğerlerine göre en az yüzde elli daha avantajlı. Seçim sonrasında kaybedenler 'Seçim adil değildi' türünden şikayette bulunamaz.
- 2- Devlet ve benzeri kurumlardan parasal ve ayni yardım alan en az 12 milyon insan var ve bunlar AKP ve Erdoğan'a kesin oy verir. Erdoğan bu insanların sosyal, kültürel ve psikolojik yapısını çok iyi biliyor ve ona göre onlara hitap ediyor ve ikna etmeyi başarıyor.
- 3- Kendi oy potansiyelini iyi bilen Erdoğan, Akşener toparlanmadan Bahçeli ve MHP'yi yanına aldı, ona büyük avantajlar sağladı ve kendi başkanlığının garanti edilmesini iyi hesapladı. Erdoğan MHP'lilerin oyu ile seçilir.
- 4- Erdoğan çok rahat. Devletin tümünü eline geçirmişken, yolsuzluklar suçlamalarıyla karşı karşıya kalmışken, Suriye politikasından dolayı bölgesel ve uluslararası denklemlerin vazgeçilmez bir tarafı olmuşken iktidarı vereceğini sanmıyorum.

Seçime kadar tüm adımları atar ve kazanmak için gerekli her şeyi yapar.

- 5- Bu nedenle çok rahat görünen Erdoğan birinci turda kazanabilir.
- 6- Dünya tarihinde hiçbir 'tek kişilik' iktidarlar seçimle gitmemiştir. Afrika'da bazı örnekler var ama oralarda batının müdahalesiyle liderler kaybedince bıraktı.

Bir de 'Arap Baharı' ülkeleri var.

...

12 Haziran gecesi oturup seçimle ilgili gerçek düşüncelerimi yazmıştım.

Dün AKP ve Erdoğan'ın neden ve nasıl seçimi kazanabileceğini anlatmıştım.

Bugün de bu neden ve nasıl'ların bölgesel ve uluslararası boyutuyla ilgili o gece düşündüklerimi yazıyorum.

- 1- Başta Suriye olmak üzere bölgede bu kadar karmaşık, zor ve tehlikeli işe bulaşmış Erdoğan iktidarı bırakmaz. Bırakırsa başına iş geleceğini bilir. Örneğin şu anda Suriye'nin kuzeyinde bulunan TSK ile hareket eden en az 100 bin silahlı İslamcı militan ve aileleri bulunuyor. Erdoğan kaybederse bunlar ne olacak?
- 2- Batı ülke ve güçlerinin Erdoğan'dan istediği yerine gelmiş ve gelmeye devam ediyorsa başta ABD olmak üzere bu ülke ve güçler desteğini sürdürür ve Erdoğan yerinde kalır.

Batının Erdoğan'dan istediklerine iki yönde bakabiliriz:

- 1- Ekonomik çıkarlar
- 2- Türkiye Cumhuriyeti ile hesaplama.
Erdoğan her iki yönde onlara yardım eder hizmetlerinde olursa onlar açısından sorun yok. Yani Türkiye'den para kazandıkları sürece adamlar Erdoğan'ı sıkıştırmaz ya da sıkıştırır gibi olur ve Erdoğan seçim kampanyasında bundan yararlanır.
- 3- Batı; 'Erdoğan ve AKP iktidarıyla birlikte Türkiye İslamlaştırılır, Türk toplumu gericileşir, sosyal ve kültürel düzeyi geriler ve son olarak Osmanlı dönemine dönebilir' hesabı yapmaktadır. Yani Batıya göre böyle bir süreç sonucu bildik felsefesiyle Cumhuriyet ortadan kaldırılır, sanayi ve kamu ekonomisi olmayan, dış borcu çevrilemez bir Osmanlı siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel ve dinsel yapılı bir ülke ortaya çıkar.
- 4- Batı'daki egemen güçlere göre İslamcı bir Türkiye, Arap Baharı'yla birlikte bölgede ve dünyada 'yükselen' İslamcı dalgaya destek verir ve İslam tüm boyutlarıyla batının gündeminde olur. Batı'da Irkçı ve faşist eğilimlerin yükselmesi için bu gereklidir. Trump ve daha sonra benzeri tiplerin AB ülkelerinde seçim kazanması böyle bir hesaptır.

Bu ırkçı ve faşist güçlere göre 'İslami eğilimleri kışkırtacak Müslümanlar Hristiyan batıya düşman olacak kendileri de bu düşmanlığı kullanarak iktidar olacak sonra da Müslümanlara saldırarak. 'Arap Baharı' sonrasında Türkiye ve coğrafyamızdaki rezalet durum ortada. Yüzbinlerle insan öldü, milyonlarca sakat kaldı ve ulusal ekonomileri çöktü. Zarar iki trilyon dolar.

- 5- *Başka birçok olası senaryo yazılabilir ama Batının AKP ile çok büyük hesabının olduğu kesin. Batının hesaplarında Suriye ve Irak bağlamında Türkiye içinin karıştırılması, iç savaşın kışkırtılması ve sonuç olarak ülkeyi büyük kargaşaya sürüklenmesi de bulunmaktadır. Örneğin Sevr'i yeniden canlandırmak.*

Belki de bu nedenle Erdoğan Batı liderlerine bu kadar ağır laf ediyor ama orada herkes sessiz ve hiç kimse karşılık vermiyor.

Ya da herkes sessizliğini bu seçime saklamış son darbeyi vurmaya hazırlanıyor.

Bu darbe gelmezse, ki belirtileri yok, Erdoğan birinci turda kazanır ve bu iş biter.

Yani Erdoğan en az 20-30 yıl iktidarda kalır.

Türkiye de Ortadoğu ülkelerine benzer.

Tüm bunları gerçek düşüncelerim olarak 12 Haziran gecesi kısa notlar olarak yazmıştım. Bugün de aynı görüşteyim.

Ayrıca düşündüğüm ve kesin inandığım birçok noktayı burada yazamıyorum.

Özellikle son üç yılda Halk Tv'de ve YURT gazetesinde ve konuştuğum her platformda sürecin buralara geleceğini çok kez anlattım.

Hem de en net, açık ve çok sert ve keskin ifadelerle.

Bunun için tutuklandım ve yandaş medya tarafından en ağır saldırılara maruz kaldım.

Önümüzdeki günlerde geleceğe dair görüş, tesbit ve öngörülerimi yazacağım.

Tarihe not düşmek için.

Bunu çok kez yaptım ama ciddiye alıp gereğini yapan kimse olmadı.

Herkes kendi dar hesaplarıyla davrandı ve ülke bu hale geldi.

Herkesin payı var.

Az ya da çok.

Anlatırım.

Seyim sonuçlarıyla ilgili herkes bir şeyler söylüyor.
'Çorbada benim da tuzum olsun' diye düşündüklerimi anlatayım dedim.

Seçim öncesinde olası oy hırsızlıklarıyla ilgili Kılıçdaroğlu, İnce ve Akşener çok sert açıklamalarda bulundu ancak seçim gecesi her üçü ortadan kayboldu.

On binlerce insan sandıkları canı pahasına korurken AA saat 21.00'de sonuçları açıkladı ve işi bitirdi.

CHP ve İYİ Parti'den çıt çıkmadı.

Birçok parti ve sivil toplum örgütünü bir araya getiren Adil Seçim Platformu sorumlusu ve CHP Genel Başkan Yardımcısı Onursal Adıgüzel üç gün ortadan kaybolduktan sonra önceki gün yaptığı açıklamada 'sistemimiz çalışmadı' dedi.

Tam anlamıyla bir rezalet.

Başkaları da var.

@OyveOtesi, @sadikagucu ve @tgmcelebi

Hepsi çuvalladı.

Her şey çok karanlık ve insanlar birçok hikaye anlatıyor.

Ama kimin umurunda!

Böyle giderse önümüzdeki seçimlerde çalışacak hiç kimseyi bulamayacak CHP.

Konu artık Kılıçdaroğlu-İnce çekişmesi değil.

CHP'lilerin yerinde ben olsam var olan tüm alışkanlık, saplantı ve anlamsız çekişmelerden hemen kurtulur sonra da günlerce sürecektir bir tartışma alanı yaratırım.

Herkese açık.

Başka türlü olmaz.

ASLA.

Yoksa Mart 2019'da hiç kimse sandığa gitmez.

Genel kanı 'Sandıklara ve oylarımıza sahip çıktık ama referandumda olduğu gibi AKP ve bu kez MHP oylarımızı yine çaldı. Yöneticilerimiz hep uyuyor'.

Sokaktaki hava bu.

Varsa oy hırsızlığı bu konuda İnce çok daha suçlu.
Ne kendisi ne de '50 bin avukat' o gece YSK önünde yoktu.
Birçok karanlık nokta var.
Hiçbir açıklama tatmin edici değil.

Gelelim sonuçlara:

Kasım 2015'te AKP %49.5, CHP %25.3, MHP %11.9 ve HDP %10.7 oy aldı.

Pazar seçimlerinde AKP %42, CHP %22.6, MHP %11, HDP %11,7 ve İYİ Parti %10 oy aldı.

%7,5 oy kaybeden AKP lideri Erdoğan %52.5 ile Başkan seçildi.

Hiç kimse AKP'yi konuşmazken CHP'liler birbirine girdi.

Meğer CHP'den 8 puan daha fazla oy alan İnce 'zafer kazanmış!'

Normal çünkü CHP'liler İnce için çalıştı.

Normal çünkü İnce'yi Kemal Bey aday gösterdi ve sahiplendi.

Millet İttifakı Kılıçdaroğlu'nun bir projesiydi ve bu projenin yarattığı olumlu ortam ve hava olmasaydı Muharrem İnce o 8 puanı asla alamazdı.

Ayrıca herkes bilir ki CHP'den 3-4 puanlık seçmen kitlesi parlamento seçimlerinde

HDP ve İYİ Parti'ye oy verdi. Buna karşın HDP ve İYİ Parti seçmenleri başkanlık seçiminde İnce'ye oy verdi.

İYİ Parti parlamento seçimlerinde %10 alırken lideri Akşener başkanlık seçiminde %7.4 aldı. Arada %2.5 oy İnce'ye gitti.

Benzer şekilde HDP %11.7 alırken Demirtaş %8.3 alıyor. Arada %3.5 gibi bir fark var. Bunlar da İnce'ye oy vermiştir.

$2.5 + 3.5 = 6$

Bunlara ilk kez oy kullanan ve ağırlıklı olarak İnce'ye oy veren %2-3 oranındaki gençleri eklersek eder 8-9.

'İnce CHP oylarını %8 artırdı' söyleminin matematiksel açıklımı böyledir.

Bu Millet İttifakı'nın yarattığı 'karşılıklı hoşgörü ve dayanışma' ortamadan sağlanmıştır.

Elbette CHP içindeki sorun beni ilgilendirmez.

Ama herkesimden insanlarla her gün her yerde ve düzeyde karşılaşp ya da oturup sohbet eden bir gazeteci olarak gördüklerimi ve duyduklarımı bu köşede yansıtmak durumundayım.

CHP yönetimi içinde süregelen ve herkesi bıktıran tartışa, çekişme ve kavga toplumu çıldırtmak üzere. Bu tartışma topluma moral verecek şekilde bir an önce son bulmazsa CHP yerel seçimlerde sandığa götüreceği insan bulamaz.

CHP'de herkes suçlu.

Kılıçdaroğlu, İnce ve her ikisiyle çalışan ekipler ve dolayısıyla desiekçileri.

Kimse kusura bakmasın ama kronikleşen hastalıklarından kurtulamayan bir CHP yakın gelecekte memlekete çökecek karanlığın suç ortağıdır.

O karanlığı belki yarın anlatırım.

Pazar gecesi çöken karanlığa hiç benzemez.

*E*vde benim lakabım 'Kara bulut Hamdi'.

Çünkü ben ev sohbetlerinde sürekli ülkeyi bekleyen karanlıktan söz eder, detaylarını anlatırım.

Başta Halk Tv olmak üzere son 5-6 yılda çıktığım tüm kanallarda böyle bir karanlığın hızla Türkiye'ye doğru yayıldığını anlatıp durdum.

Aralık 2010'da Tunus'ta başlayan ve hızla Mısır, Libya, Yemen, Bahreyn ve Suriye'ye kadar uzanan 'Arap Baharı'nın rüzgarı Türkiye'de esmeye başladığında hemen çıkıp ilk kitabımı yazdım:

'Ortadoğu'da Kanlı Bahar'

O ve daha sonra yayınladığım tüm kitaplarda ne yazdıysam yaşadım.

Özellikle Türkiye boyutu.

Bu da yetmedi birçok önemli kişiyle özel sohbetlerimde başta Suriye olmak üzere bölgeyi ve dolayısıyla Türkiye'yi nelerin beklediğini en ince detaylarla anlattım.

Anlattıklarım ve ön görülerimin tümü gerçekleşti.

İşe yaradı mı?

Çok emin değilim.

İnsanlar dinliyor, heyecanlanıyor ama karşı önlem almak için hiçbirşey yapmıyor.

Ya da bildiğimiz ama bilmemezlikten geldiğimiz gerekçelerden dolayı yapamıyor.

AKP'yi kurulma aşamasından itibaren izliyordum.

Kurucularının tümünü tanıyorum. Bir çoğuyla rahmetli Erbakan Hoca zamanından tanıştım.

Örneğin Erdoğan, Gül, Arınç...

2002 sonunda iktidar olan AKP'nin Suriye ve bölge politikasını destekledim.

Alevi Esad, Şii İran ve bölgenin Sünni ülkeleriyle iyi ilişki kuran bir AKP'nin dinci eğilimlerinden uzaklaşabileceğini ve İslam coğrafyasının tüm etnik, dinsel ve mezhepsel halk ve grupları arasında samimi dostluk ilişkilerinin kurulabileceğini düşünüyordum.

Dost sohbetlerinde bunları konuşuyor zaman içinde nelerin olabileceğini anlatıyordum.

Çok şahidim var ama en çok hatırlayanı komşum Şişko Ali'dir. En az 12-13 yıl önce bugünün Türkiye'sini ona anlatmıştım.

Örneğin AKP'nin devleti ve toplumu nasıl 'İslamlaştıracığını ve tüm kurumları ele geçireceğini'..

Yani AKP çok iyi takiye yaptı.

14 Temmuz 1996'da İstanbul Belediye Başkanı olarak Erdoğan Milliyet'teki söyleşisinde 'Demokrasi bir amaç değil araçtır. Demokrasi bir tramvaydır. Gittiği yere kadar biz de orada ineriz'.

Demek ki insanlar kolay değişmiyor.

Hele hele değişmeye niyetleri yoksa.

Sonuç ortada.

Sorun Erdoğan ya da AKP değil.

Sorun onları anlamak istemeyen muhaliflerde.

Ya da anlayıp da gereğini yapmayan ya da yapamayanlarda.

Öyle olmasaydı ülke bugün bu halde gelmezdi.

16 yıl içinde Erdoğan istediği HER ŞEYİ yaptı ve hiç kimse onu durduramadı.

Bugün AKP'nin kurucularından hiç kimse Erdoğan'ın yanında yok. Erdoğan hepsinden kurtuldu.

Onların yerine kendisine çok daha iyi hizmet edebilecek kişiler buldu.

Numan Kurtulmuş, Süleyman Soylu, Tuğrul Türkeş ve son olarak Devlet Bahçeli ve Mustafa Destici.

Hepsi de biat etmeden önce Erdoğan'a söylemediklerini bırakmamışlardı.

Hakaret düzeyinde.

Özellikle Devlet Bahçeli.

Onun hikayesi çok orijinal.

İş bununla kalmadı!

8-10 yıl önce Erdoğan'a en ağır saldırılarda bulunan gazeteciler bugün hepsi onun yalakası durumunda.

Bazıları daha önce Fetö'cuydu şimdi Erdoğan'cı.

AKP'de durum farklı değil.

Bazıları da bir dönem Öcalan'ı göklere çıkarıyordu.

Özetle çeşit çeşit politikacı, gazeteci ve sözde aydının yaşadığı bu ülkede başka türlü olamazdı.

Çoğunluk çok orijinal.

İşte bir örnek:

Kendi TRT programında konuşan Bulut 'ABD, İngiltere, Almanya ve Batı'nın Camisiz İstanbul projesi var. Adamlar camilere tahammül edemiyor. Uçaklarla İstanbul camilerini bombalayacaklarına göre çok sayıdı S-400 füzesi almalıyız'.

İnanarak söylüyorsa büyük sorun. Yok eğer seçim öncesi propaganda yapıyorsa bu çok daha büyük bir sorun.

Ne ben söyleyeyim ne siz düşünün.

Kek ve börekten çok daha vahim bir durum.

Parklarda yuvarlanmak bile kurtarmaz.

Ama suç CHP'de.

Gezi heyecanını değerlendiremedi, 7 Haziran 2015'te oyuna geldi, Nisan 2017 referandumunda oyları çaldırdı ve 24 Haziran'da ortadan kaybolup iktidara teslim oldu.

Geriye bir şey kalmadı.

Konuşmanın dışında.

Boşuna.

1.7.2018

Her şey Ağustos 2014'te Cumhurbaşkanlığı seçiminde Ekmelettin İhsanoğlu'nun 'Çatı adayı' olarak çatıdan düşmesiyle başladı.

En az 5 milyon CHP'li seçmen sandığa gitmeyince kendileri %38.5 alarak ikinci oldu.

Kılıçdaroğlu'na kızan seçmenler sandığa gitmiş olsaydı Erdoğan belki kazanamazdı.

Görev TAMAM'dı.

Heyecanını kaybeden CHP ve bilumum muhalif seçmenler heyecanını kaybetmiş geleceğe ve yaşama dair hiçbir umudu kalmamıştı.

'Çatı adayı'nın olmadığı anayasa referandumunda insanlar bir kez daha heyecanlandı ama CHP bu kez oyları çaldırdı.

Seçmen ikinci ağır darbeyi yemişti.

Zavallı vatandaş yavaş yavaş ölüme alıştırılıyordu.

Türlü türlü işkencelerle.

Haziran seçimleri 'yoğun bakımda yatan bir hastaya verilen oksijen' misali umudunu kaybetmiş insanlar için son heyecan olacaktı.

Ama olmadı.

Muhalefet TAMAM derken Erdoğan her şeyi TAMAM'ladı.

CHP bir ve bana göre son kez vatandaşın 'duygularıyla oynadı'.

'Duygu' diyorum çünkü umutlar sönmüş ve karanlık her yeri kaplamıştır.

CHP ise kendi derdinde.

Muharrem İnce ve destekleyicileri Kılıçdaroğlu'nu devirmenin gizli hesabını yapıyor.

Bunu bilmeye yok.

CHP'yi bilenler bu ve sonraki kavgaların asla bitmeyeceğini bilir.

Bazı meslektaşlarımız ise palavradan halka umut pompalamaya çalışıyor.

Kendileri inanıyor mu ?

Hiç sanmıyorum.

İnsanları kandırmak çok kolay.

Kol kırılmışsa yen içinde kalmasın.

İşte bu nedenle ben Gezi olaylarında, 2014 cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, Haziran seçimleri sonrasında, referandumda ve 24 Haziran seçimlerinde CHP yöneticilerini çok sert bir şekilde eleştirdim.

Bunun için de Halk Tv'den kovuldum.

Bana göre HER ŞEY bitmiştir.

Halka yalan söylemenin artık bir anlamı kalmamıştır.

Olağanüstü bir gelişme olmazsa Erdoğan uzun süre iktidarda kalır.

Olağanüstü gelişme dediğim şey CHP'nin hemen ve hiç kimse-nin beklemediği bir plan ve projeye ortaya çıkması ve 'Millet İttifakı' benzeri bir hamleyle toplumun tüm kesimlerini toparlayabilmesi.

Bu çok kolay ama zor.

Diyelim ki İnce CHP lideri oldu ama başkanlık seçimleri 5 yıl sonra.

5 yıllık içinde Erdoğan'ın yeni anayasadan aldığı güçle neler yapabileceğini hayal bile edemezsiniz.

Bunları yarın anlatırım.

Erdoğan'ın bu olası tedbirleriyle kısa ve orta vadede hiç kimse-nin kazanma şansı kalmaz..

Muhalefet bile kalmayabilir.

Bu söylemi tersine çevirecek bir iç dinamik ufukta görünmüyor.

Seçim tarihine dek 'Millet İttifakı' ve HDP'nin geleceğini kestirmek olası değil.

MHP'nin kaprislerinden kurtulmak isteyen Erdoğan Meral Akşener'i kazanmaya çalışabilir.

Aydın Menderes, Numan Kurtulmuş, Süleyman Soylu, Tuğrul Türkeş, Mustafa Destici ve Devlet Bahçeli'yi kazandığı gibi.

Öncesinde Fethullah Gülen ve elbette 'Evet ama yetmez'ciler vardı.

Bir ara Abdullah Öcalan bile 'kahraman' ilan edilmişti.

Henüz erken ama gelecekle ilgili onlarca senaryo yazılabilir.

Dış dinamikleri de unutmamak gerek.

Ankara'nın ABD-Rusya ilişkilerinde dengeyi sağlamak ya sağlayamamak.

Erdoğan'ın Suriye hesapları bitecek gibi görünmüyor.

Bu iş uzadıkça riskleri kat kat artar.

Zamanı gelince anlatırım.

Erdoğan yeni dönemin yasal düzenlemelerini tamamladıktan sonra bu hesaplarla çok daha yakından ilgilenecek.

Tıpkı içteki hesaplarla ilgileneceği gibi.

Örneğin Mart 2019'daki yerel seçimlerde CHP ve muhalefeti yenmek ve sonrasında işini bitirmek.

24 Haziran seçiminin hesaplarıyla bu çok kolay olur.

Cumhur İttifakı Millet İttifakı'nı yendiğine göre AKP İstanbul ve Ankara'yı kazanır ve CHP İzmir ve 1-2 ille yetinir. HDP ise Güneydoğu'da konumunu korur ancak iktidar yeniden kayyum atamalarıyla durumu kontrol eder.

HDP ve Kürt sorununun geleceği daha çok Amerika'nın PYD ile birlikte Kuzey Suriye'deki durumuna bağlı olarak netlik kazanır. Bu da doğal olarak iç dinamiklere yansır.

Yani AKP-MHP iktidar ilişkisine.

AKP yerel seçimlere kadar MHP'yi idare eder sonrasında ondan kurtulur.

Böylece ülkenin tek hakimi Erdoğan'ın önünde hiçbir engel kalmaz. Rahatlıkla 2023'ü atlatır.

Sonrasında CHP'nin C'si düşer!

Tısgal altındaki Filistin dahil Arapların 22 ülkesi var. Bunların 8'ni sultan, kral ya da emirler yönetiyor. Geri kalanlarında Cumhuriyetler var.

Bu ülkelerde çok sayıda askeri darbe yaşandı savaşlar ise bir türlü bitmedi.

Kitap okuma alışkanlığı hiç yok.

2017'nin sonlarına doğru bu ülkelerin siyasal tarihleriyle birlikte anayasal yapılarını özetleyerek oturup yazdım.

Sonra da İsrail, İran, Azerbeycan, Pakistan ve Afganistan'ı ekledim. Kitabın adı 'Ortadoğu'da Diktatörler' oldu.

Eksik de olsa iyi ve önemli bir çalışma olduğunu düşünüyorum.

Yakında detaylandırarak yeniden yazmayı planlıyorum ve herkes okusun diye imza günleri düzenleyeceğiz.

Çünkü konusu siyaset olan her sohbette herkes Türk insanının okumamasından

şikayet eder. İşin ilginç olan tarafı şikayet edenlerin ezici çoğunluğu de kitap okumuyor.

Sosyal medya çıktı mertlik bozuldu ve insanlar artık gazete bile okumaz oldu.

Bazen Twitter'de köşe yazılarımı paylaştığımda Troller okumadan saldırıyor diğerleri hemen beğeniyor ya da re-twit ediyor.

Yani okumadan.

Dönelim 'Ortadoğu'da Diktatörler'e.

Kitap piyasaya çıktıktan sonra birileri arar bir şeyler söyler diye uzun süre bekledim.

Politikacılardan yalnızca Kültür eski Bakanı Fikri Sağlar aradı ve kitabın çok önemli olduğunu söyledi.

Teşekkür ederim.

Başka politikacıların okuduğunu sanmıyorum.

Bu düşüncem doğruysa ülke adına çok ayıp ve felaket demektir.

Diyebilirsiniz ki 'Hocam adamlar her kitabı okuyacak zamanları yoktur'.

Doğrudur ama bu kitap şimdi okunmalıydı.

Ortadoğu'daki siyasal yapıları anlatan ve ayağına kadar gelen bir kitaptan bu yapıları tanıma zahmetine katlanmayan bir politikacı düşünemiyorum.

Tam da Türkiye'nin giderek Ortadoğulaştığı bir dönemde.

Tam da parlamenter sistemin ortadan kaldırıldığı ve yerine mutlak bir başkanlık sisteminin yerleştirildiği bir zamanda.

Demek ki bizim muhalefet okumayı sevmiyor!

İtiraf edeyim kitap piyasaya çıktığında çok yerden davet alıp sohbet için çağırılacağımı düşünmüştüm.

Kuru bir hayalmiş.

Belki de bizimkiler her şeyi bilir anlar ama ben bilmiyorum.

Özetle ortada çok ciddi bir sorun var.

AKP'ye oy veren insanlardan 'kekli kıraathane' söylemiyle dalga geçenlerin durumu çok farklı değil.

Aydın geçinen ve her konuda görüş belirten ya da palavra sallayan çok sayıda kişinin hiç kitap ya da gazete okumadığını ben biliyorum.

Televizyon haberleri ve sosyal medyada üç beş cümlelik yorumlar ya da kısa videolar onlara yetiyor.

İnsanları şizofren yapabilen diziler ve içi boş yarışma programları geniş kesimleri esir alıp düşünme yeteneklerini giderek törpülüyor.

Türkiye giderek Ortadoğulaşıyor.

Her şeyiyle.

Vasat kültür ve sosyal karakterler toplumlara egemen kılınmak isteniyor.

Cehalet ve yoksulluk yobazlıkla bir araya getirilmek isteniyor.

Küçük, orta ve büyük ölçekli yolsuzluklar için GDO'su.

Sonuçta avanta insanların karakterine işliyor.

'Orta direk Şaban' misali.

Özal'ın dediği gibi 'Memur işini bilmeli'.

Oportünist, lümpen ve kurnaz olmak beceri ister.

Üçü bir araya geldi mi hastalık hızla yayılır.

Bulaşıcıdır ama çoğu zaman bazılarını mutlu eder.

Ortadoğu ülkelerinde olduğu gibi.

Sağcı ya da solcu olmak hiç önemli değil ama sağcılar daha becerikli.

Onlarda seviye giderek düşüyor ve kitap okumayanlar bu kez kitabı görmek bile istemiyor.

Kur'an-ı Kerim olsa bile!

Duvarda asılı durabilir.

Tarikat, cemaat ve şeyhler bunun için var.

Şeyhler anlatır cahiller kafa sallar.

Adamlar malı götürür yoksullar onlar için dua eder.

Oyun yani demokrasi kuralına göre devam eder.

Yoksulluk, cehalet, yalan ve dolan.

Din, vatan ve millet olmadan asla.

Sefalet her zaman her yerde.

Nerede mi?

Ortadoğu denilen bizim coğrafyada.

100 yıldır.

Fazlası var eksigi yok.

Nedeni mi?

Diktatörlük.

Yani gaddarlık.

...

Kasım 2002 seçimleriyle demokratik laik bir Cumhuriyet'te AKP gibi İslamcı bir partinin iktidar olması başta Ortadoğu olmak üzere İslam coğrafyasında herkesin ilgisini çekmişti.

Hiç kimse bu partinin %36 oy oranıyla Meclis'in %66'sını ele geçirdiğini sorgulamadı.

Nasıl olsa her şey 'demokratik kurallara' göre gelişmişti.

Sonuçta Erbakan'ın öğrencileri AKP'liler iktidar olmuştu.

Büyük Ortadoğu Projesi'nde AKP kendine bir yer edinmişti.

Türk dizileri Arap televizyonlarında izlenme rekorları kırıyordu.

Erdoğan her yerde seviliyordu.

2011 'Arap Baharı'yla kabaran hilafet ve saltanat hevesleri her şey bozdu.

'Komşularla sıfır sorun' diyerek yola çıkan AKP sağlam komşu bırakmadı.

AKP yönetiminde Türkiye artık Ortadoğu'laşıyordu.

AKP ve lideri Erdoğan bunun için ne gerekiyorsa yapmaya kararlı görünüyor.

Erdoğan Ağustos 2014'te Cumhurbaşkanı seçildi.

Yetmedi Haziran 2015 seçimlerinin yenilgisini bildik yöntemlerle Kasım 2015'te zafere çevirdi ve Nisan 2017 referandumuyla tüm yetkileri eline aldı.

Baskın 24 Haziran seçimleriyle son darbeyi vurdu ve 'demokrasi benim' dedi.

Peki şimdi ne olacak?

'Ortadoğu'da Diktatörler' kitabımı okuyanlar neler olabileceğini tahmin edebilir.

Yeni anayasaya göre ülkenin tek hakimi Erdoğan.

Ordu, istihbarat, güvenlik, yargı, medya ve bütün organlarıyla ekonomi artık direkt Devlet Başkanı olarak Erdoğan'a bağlı.

Erdoğan başkanlık kararnameleriyle istediği an olağanüstü hal ilan edebilir, tek başına bütçe hazırlar ve canı istediğinde Meclis'i feshedebilir.

Çok fazla işlevi kalmayan TBMM'de çoğunluğu da sağlayarak istediği tüm yasaları

hızla çıkarır.

Özetle Devlet Başkanı olarak Erdoğan bundan böyle iç ve dış politikada istediği her kararı tek başına alır ve uygulattırır.

Herkes ve her şey ona bağlı.

Ortadoğu ülkelerinde olduğu gibi.

Tek farkla Erdoğan seçimle geldi.

Dünyada başka örnekleri de var.

Peki bundan böyle ne olabilir?

Ortadoğu ülkeleriyle İslam coğrafyasını dolaşan ve tüm siyasal tarihlerini, sosyal ve kültürel dokularını ve dini yapılarını bilen biri olarak hiç iyimser değilim.

Kısa, orta ve uzun vadede.

Erdoğan anayasadan aldığı yetkilerle yetinmeyerek çok daha fazlası için harekete geçecek.

Erdoğan yeni yetkilerle birlikte Türkiye'yi kendi ideolojik, sosyal, kültürel ve dinsel tercihleri doğrultusunda şekillendirmeye çalışacak.

Dinsel içerikli okul, kurum, oluşum ve bilumum örgütlenmelerin hızla ve güçlü bir şekilde ülkenin her yerinde olması için gerekli tüm adımlar atılacak.

Böyle bir çaba Erdoğan'ın bölgesel ve uluslararası dinsel bağlantıları için de gerekli. Dünyadaki Müslüman Kardeşler kökenli tüm İslamcı parti, örgüt ve oluşumlar Erdoğan'ı siyasi ve ruhani lider olarak görüyor.

Böylesi bir bağlılık Erdoğan açısından büyük mali yükümlülük getirdiği için örtülü ödenek ve özel bütçe yetkisi ve bazen de askeri ve istihbarat gücü gerektirir.

Bunun için ordu ve istihbaratın dışında direkt Erdoğan'a bağlı özel güvenlik birimleri oluşturulur.

Devlet ve toplumun İslamlaştırılması için gerekli adımlar atılır ve laik Cumhuriyet'i hatırlatacak tüm kurum, anlayış, sembol ve alışkanlıklar ortadan kaldırılır.

Siyaset yani AKP her yere girecek.

Ordu, istihbarat, güvenlik, okullar ve devletin tüm kurumlarında üst düzey herkes partili olur.

Ulusal Savunma Üniversitesi'ne bağlı askeri okullara ve polis akademilerine mülakatla alınacaklar arasından 'dini bütün ve milli duyguları kabarık' gençler tercih edilecek.

10 yıl sonra ordu ve polis teşkilatında herkes namazında niyazında olacak. Bu da çok 'normal' çünkü ordu 'Peygamber ocağı asker de Mehmetçik ya da Erdoğan'ın deyimiyle Küçük Muhammed'.

Gün gelecek Devlet Başkanı tarafından atanacak olan valiler aynı zamanda belediye başkanı görevini üstlenir

İktidarını güvence altına almak isteyen Erdoğan bundan böyle muhalefetin siyasal çalışma alanını daraltmak amacıyla özgürlükler ve demokrasinin sınırını, kriterini, ayarını ve gramajını kendisi belirler.

...

*D*ünden devam edelim.

Yeni dönemde muhalif olan herkes ve her oluşumun sesi kısılacak ve zamanla tüm sendikalar, meslek odaları, sivil toplum kuruluşları ve benzeri oluşumlar AKP'leştirilecek itiraz edenler susturulacak.

Tüm bu gelişmelerden cesaret ve güç alan AKP'liler iktidar gücünü en uç saplantılarla kullanacak ve ülkede çok tehlikeli bir ihtar mekanizması başlayacak korku yaygınlaşacak.

Medyadaki dönem ve yalakaların yandaş küstahlığı sınır tanımayacak.

Erdoğan düşmanı, muhalifi ve rakibi herkes hedef gösterilecek ve susturulması için gereken her yola başvurulacak.

Türkiye asla 10 yıl öncesinin Türkiye'si olmayacak ve geçmişin geleneksel kafasıyla düşünenler sürekli yanılacak ve toplumu yanıltacak.

Yeni mücadele ideolojisi, anlayışı, davranışı, pratiği ve eylemi bulunmadıkça AKP çok uzun süre iktidarda kalacak.

Erdoğan iktidarda kaldıkça sistemin tüm gücünü kullanarak kendi geleceğini garantileyecek ve muhalefetin toparlanmasına, iktidar şansı aramasına ve AKP'yi devirmesine asla olanak tanımayacak..

Her şey 'demokratik kurallar' içinde yapılacaktır.

2014 cumhurbaşkanlığı seçiminde, kasım 2015 seçimlerinde, Nisan 2017 referandumunda ve son olarak 24 Haziran seçimlerinde olduğu gibi.

Bundan böyle seçim olsa da fazla anlamı kalmayacak çünkü sonucu önceden belli olacaktır.

24 Haziran seçimlerinde AA'nın seçim sonuçlarını bir hafta öncesinden ilan ettiği gibi.

CHP başta olmak üzere muhalefet hemen toparlanıp inandırıcı yeni ideoloji ve eylem programıyla harekete geçmezse Erdoğan 5 yıl sonra yapılacak seçimleri kesin kazanır ve bir sonraki dönem için iktidarını sürdürmek için gerekli tüm önlemleri alır.

Yani Erdoğan minimum 10 yıl Başkan kalır.

Sonrası mı?

Anayasayı değiştirir ya kendisi devam eder ya da ailesinden birini seçtirir.

Hem de 'demokratik' yollarla.

Örneğin kızı Sümeyye Bayraktar ya da diğer kızı Esra'nın kocası Berat Albayrak.

İyi mi kötü mü buna bu ülkede yaşayan insanlar karar verecek.

Ama ben inandığım yolda yürümeye devam edeceğim.

Bu ülkeyi seven ve bu ülkeyle birlikte tüm bölge ülke ve halklarının sevinç ve acılarını paylaşan bir gazeteci olarak zor da olsa gerçekleri anlatmaya devam edeceğim.

Var olan özgürlüklerin sonuna dek kısıtlanacağı ortamlarda bu mücadelenin kolay olmadığını biliyorum. Bunun nedenle bildiğim birçok gerçeği yazmam zaman zaman zor olacak. Zaten bu nedenle tutuklanmıştım. Onurlu bir gazeteci için otosansür yavaş yavaş ölüm demektir.

Ben bu filmi gençliğimde Suriye'de ve daha sonra diğer bölge ülkelerinde birebir yaşadım.

Bölge ülkelerinin durumu ortada.

Tek tek anlatmaya gerek yok.

Bazılarında örneğin petrol zengini Körfez ülkelerinde düble yollar, köprüler, tüneller, parklar ve binalar müthiş. Ama ülkeyi yönetenler çağ dışı, ilkel, bağnaz ve anti-demokratik.

Özgürlükler namına hiçbir şey yok.

200-300 yıldır sultan, kral ve emirler iktidarın tek sahibi.

Aile ve aşiretleriyle birlikte.

Hepsinde halk kandırılmış, yemlenmiş, dinle avutulmuş ve çoğu zaman cahil bırakılmış.

İnsanlar beynsel ve düşünsel olarak taş devrini yaşıyor.

Okuyanları dahil.

Cumhuriyetle yönetilenler daha ilginç.

Darbeyle gelip 30-40 yıl kalanlar var.

'Arap Baharı'yla bazıları değişti.

Ama genellikle hepsi perişan.

Cehalet, yoksulluk, yolsuzluk ve dini bağnazlık ortak payda olmuş.

Azerbeycan örneği çok hoşuma gider :

Baba Haydar Aliyev ölünce oğlu İlham Başkan oldu ve anayasayı değiştirerek eşi Mihriban'ı Başkan yardımcısı seçti. Azerbeycan medyasına göre İlham yakında 19 yaşındaki oğlu Haydar'ı ikinci ve kızı Leyla'yı üçüncü Başkan Yardımcısı seçecek.

Petrol parası olduğu sürece sorun yok.

Halk kırıntılarla oyalanır.

'Demokrasi ve özgürlük karın doyurmaz' diyenler çoğalıyor.

'Özgür ve onurlu yaşamak' dediğiniz şey de ne!

Her gün sinirinden çatlayıp patlasa da insanlar kaderine razı olacak ve kendilerine dokunulmadığı için şükredip yaşamaya devam edecekler.

İlgisiz, duyarsız, heyecansız ve vicdansız.

...

6.7.2018

*Seçimden bu yana içimden geldiği gibi yazıyorum.
Biraz otosansür var ama olsun.*

Milyonlarca insanın duygu, kızgınlık, endişe ve acılarını yansıtmak istiyorum.

Türkiye olup bitenleri asla hakketmiyor.

Erdoğan ve AKP 2011 öncesi çizgisinde kalsaydı Türkiye şimdi çok farklı bir konumda olacaktı.

Hiç kimse 'Türkiye şimdi çok iyi' diyemez.

AKP'liler dahil.

Ama iktidar olmak insanları inanılmaz bir şekilde değiştiriyor.

Dünün dost ve kardeşleri artık düşman.

Kindar ve gaddar olmanın gereğidir bu.

Yalnız ülke içinde değil.

Bölgesel ve uluslararası bağlamda Türkiye'yi çok büyük risk ve tehlikeler bekliyor.

AKP tüm yanlışlarından geri dönüp başta Suriye olmak üzere herkesle barışmazsa başta Suriye olmak üzere bölgenin her yerinde bataklığa sürüklenir.

Orta ve uzun vadede Ankara'nın hiçbir hesabı tutmaz ve tehlikeler katlanarak kendisine yani Türkiye'ye döner.

Kurtulmak için tek çare Şam ile barışmak.

Bunun ne anlama geleceğini saatlerce anlatabilirim.

Her şeyi eski haline döndürmek ve geleceğe yönelik yeni umutları yeşertmenin tek yolu budur.

'Yurtta Sulh Cihanda Sulh' ya da tersi bunun için çok önemli.

AKP dışardaki kavgasını anlamlandırmak ve bu kavganın amaç ve sonuçlarını içerde kullanmak istediği sürece risk ve tehlikeler devam edecek.

Bölge gerçeklerini hatta tarihini iyi bilmeyenler her seferinde duvara toslar.

Kürt sorunu bunun için çözülemiyor.

Var olan anlayışla Ankara Kürt sorununu asla çözemez.

Önümüzdeki dönem bu sorun çok karmaşık ve tehlikeli bir hal alacak.

Suriye ile barışmadan bu sorun asla çözülemez.

ÖSO ve benzeri gruplarla işbirliği yaparak farklı hesap peşinde koşan AKP yakında nasıl ve ne kadar yanıldığını görecektir.

Yanılmanın bedeli çok ağır olur.

İşte bu nedenle CHP lideri Kılıçdaroğlu'nun önerdiği Ortadoğu Barış ve İşbirliği Teşkilatı (OBİT) çok önemliydi.

Türkiye, Suriye, Irak ve İran.

Türkler, Araplar, Persler ve bu ülkelerde yaşayan Kürtler barışıp ortak çözümler için anlaşmadan bu bölgede hiçbir sorun çözülmez ve yaşanan sorunlar zamanla çok daha karmaşık ve kanlı olur.

Çok gerilere gitmeye gerek yok.

2011 'Arap Baharı'ndan bu yana Türkiye dahil ülkelerimizde yaşananlara bakın.

Yüzbinlerce ölü, fazlasıyla sakat, yıkımlar, sefalet, rezalet, ekonomik çöküntüler, kan, göz yaşı ve tarifsiz acılar.

Binlerce kitap yazılır ve yüzlerce Oscar'lı film yapılır.

Hem de en acıklısından.

İşte bu nedenle 24 Haziran seçim sonuçlarını çok önemsiyorum.

Yalnızca dört gündür özetlemeye çalıştığım olası iç politik gelişmelerden dolayı değil.

Herşeyi AKP'nin 'Arap Baharı'nın fırsata çevirme hevesiyle başladı.

AKP Suriye'ye müdahale etmeseydi bugün bölgesinde ve dünyada çok saygın bir yerde olacaktı.

AKP siyasal İslamcı heveslere kapılıp 'bölgesel ve uluslararası İslamcılarının lideri benim' rolüne soyunmasaydı bu gün Türkiye'nin içinde İslamcı söylem ve eylemler bu denli tehlikeli boyut kazanmayacaktı.

AKP şimdiki politikasından vazgeçer mi?

Sanmıyorum ama geçer diyebilmek için mucize gerek.

Bazıları da buna 'pragmatik olmak' diyor.

Olduk olduk yoksa hep birlikte hapı yuttuk.

Canım güzelim Türkiye'ye ve siyasal eğilimi ne olursa olsun bu ülkeyi seven herkese yazık olacak.

Ben fotoğrafı fazlasıyla net görüyorum.

Öncesi de var ama en azından 'Arap Baharı'ndan bu yana gördüğüm gibi.

Keşke herkes ve özellikle CHP ve muhalif olduğunu söyleyen herkes benim gördüğüm detayları görüp gereğini yapabilseydi.

Yani bu süreci durdurabilseydi.

Geç kalındı mı?

Evet ama umutsuz yaşamaz ki insan.

Bu CHP ile mi?

Asla.

Kılıçdaroğlu ya da İnce farketmez.

Ortada derin yapısal bir sorun var.

Daha önce de yazdım:

CHP'liler başta olmak üzere tüm liberal, demokrat, sol, devrimci ve laik cumhuriyetçi olduğunu söyleyen herkes son bir kez bir araya gelip yeni türden ortak mücadele koşullarında anlaşmalı ve hemen harekete geçmeli.

Son kez ve hemen.

Yarın çok ama çok geç olacak!

Bundan yüzde yüz eminim.

7.7.2018

Erdoğan yarın yemin ederek yeni dönemin ilk Cumhurbaşkanı olacak.

Yeni anayasaya göre ülkenin tek hakimi artık Erdoğan.

Devlet, toplum, politika, ekonomi, din ve aklınıza gelen her şey Erdoğan'ın istemleri doğrultusunda şekillenecek.

Siz istediğiniz kadar konuşun ya da yazın HİÇ BİR İŞE yaramaz.

Her gün sizi çıldırtacak, sinir sisteminizi bozacak hatta kalp krizi geçirecek onlarca haber okuyacak ya da duyacaksınız ama HİÇ BİR ŞEY yapamayacaksınız.

CHP tartışmalarında olduğu gibi.

CHP bildik CHP.

Şanzımanı dağılmış ve rot balans ayarı bozulmuş.

Direksiyonda kim olursa olsun araba devrilmekten kurtulamaz.

Önce İnce'nin Kılıçdaroğlu'na karşı tavrının etik olmadığını ve AĞIR VEFASIZLIK örneği oluşturduğunu söyleyelim.

Başkanlık seçiminde İnce çok çalıştı ama aldığı oyla partinin aldığı oyu karşılaştırması anlamsız. Rakamlara farklı anlamlar yüklemek fizik öğretmenine yakışmaz. Çatı aday 'EKMEK-DİN' İhsanoğlu bile %38.5 oy almıştı.

CHP'de bir sorun olduğu kesin. Örgütlerle merkez yönetimi arasında çok ciddi kopukluk var. Bu yönetim ve yönetimin politik anlayış ve tercihleriyle CHP hiçbir yere gidemiyor gidemez. Yönetimin tutum, davranış ve ideolojisinde değişim kaçınılmaz. Ancak bu değişim sevimsiz söylemler, karanlık tartışma ve yanıtı olmayan birçok sorunun sorulduğu ortam ve koşullarda olmaz olmamalıdır.

Oportunizm ve lümpenlik kötü bir şey.

Bu tartışma sürdükçe parti büyük zarar görür ve CHP'ye gönül vermiş milyonların geleceğe ve yaşama dair tüm umutları yok olur.

Diyelim tartışma kısa sürdü ve İnce Genel Başkan oldu. Bu durumda Kılıçdaroğlu'ndan yana il ve ilçe örgütlerine rağmen İnce partiyi nasıl toparlayacak. İnce hemen şimdi CHP'yi nasıl bir parti yapacağını ve iktidara nasıl taşıyacağını herkese anlatmalı.

Örneğin şimdiye kadar kendisinden hiç duymadığımız solcu, demokratik solcu, devrimci, merkez solcu, ortanın solu, liberal demokrat ya benzeri tanımları kullanabilir.

Ya da 'HDP ile ittifak kurup oyumuzu %40'a çıkaracağım' diyebilir.

Ya da yalnızca Cuma'ları değil her gün camiye gidip oruç tutarak muhafazakar-milliyetçi merkez sağ kitlenin gönlünü almak için Saadet ve İYİ Parti ile birleşme projesini anlatabilir. Ya da hiçbirimizin bilmediği bir ideoloji, politika ve pratikle karşımıza çıkar, herkesi heyecanlandırır ve iktidara doğru yürüyerek herkesi arkasından sürükler.

Moral bozmak istemem ama ben böyle bir olasılık görmüyorum. Bu yapıyla CHP'nin başına kim gelirse gelsin partinin ve dolayısıyla Türkiye'nin kurtuluşu için mucize gerek.

Beldiye seçimleri için aday belirleme sürecinde CHP daha da karışacak. Böyle bir CHP İzmir'i bile kaybedebilir. Son seçim sonuçları haritasına baktığınızda durumun ne denli dramatik olduğu ortada. Böyle giderse CHP'liler sandığa bile gitmez.

Son seçimde CHP'ye oy verenlerin %65 kadarı üniversite mezunu. Yani herşeyin farkında ama çaresiz.

AKP seçmeni gibi.

O da çaresiz Erdoğan ve AKP'ye oy veriyor.

En az %60'ı ilkokul düzeyinde.

Ama bu detayların artık önemi yok.

Erdoğan devlet başkanı olmuş ve tek başına ülkeyi yönetecek.

Hem de AKP'nin aldığı %42.5 oy oranıyla.

Devlet Bahçeli eski söylemlerini hatırlar AKP'nin karşısına geçerse Erdoğan'ın işi zorlaşır.

Böyle hesap yaparak iktidar olmak isteyen İnce ya da Kılıçda-roğlu'nun işi daha zor.

Mehmet Ali Çelebi 'Sandıkların %99'na hakimiz' demişti.

Bu işleri kontrol etmek için kurulan ve seçim gecesi ortadan kaybolan Adil Seçim Platformu yönetici Onursal Adıgüzel seçimden üç gün sonra 'sistemimiz çalışmadı' demişti.

Son noktayı Barış Yarkadaş koydu . Ona göre ' seçimlerde CHP 50 bin sandıktan veri alamamış ve oyların %25'ni kontrol edememiş.

Bülent Tezcan 'Yalan' dedi.

Tek kelimeyle :

'Gaflet, dalalet ve hatta hıyanet'.

24 Haziran seçimi, öncesi ve sonrasıyla ilgili ortalıkta onlarca komplo teorisi dolaşıyor.

Her zaman olduğu gibi.

5 Nisan 1946'da Amerikan Zırhlısı Missouri'nin İstanbul ziyaretinden bu yana.

Çoğu da gerçek olduk.

*Y*andaş medyanın gazetecilik anlayışı çok ilginç.
Herşeye 'tarihi' diyorlar.

*Bu da yetmiyor yemin töreniyle ilgili 'dünyanın Ankara'ya aktı-
ğını' söyleyerek kendi okuyucu ve izleyicilerine Erdoğan'ı 'dünya li-
deri' olarak takdim etmeye çalışıyorlar.*

*Dünyanın hiçbir ülkesinde medya 'bizim Başkan dünya lideri-
dir' türünden manşet yapmaz program yapmaz.*

*Dünyada BM üyesi 196 ülke var. Bunların 22'sinin lideri tören
için Ankara'ya geldi. 30 kadar ülke de Başbakan, parlamento Baş-
kanı ya da bakan gönderdi.*

*Bu törene neden gerek duyuldu sorusunu sormuyorum ama tö-
rene Bulgaristan dışında AB ve NATO üyesi hiçbir ülkenin lideri
Ankara'ya gelmedi.*

Üstelik Erdoğan bugün NATO zirvesi için Brüksel'e gidiyor.

*Cumhurbaşkanı ya da Başkan Erdoğan'ın son dönem arkadaşı
Putin ve Ruhani Ankara'ya gelmedi.*

*Her ikisi Esad dostu. Tıpkı Ankara'ya gelen Venezuela Cumhur-
başkanı Marksist Leninist Maduro gibi.*

Adam aynı zamanda İran ve Rusya müttefiği.

*İslamcı Ruhani, Komünist Maduro ve Sovyetler Birliği miras-
çısı Putin.*

İlginç bir üçgen ve Erdoğan çelişkisi.

*Suriye konusunda Türkiye ile birlikte hareket eden Körfez ülke-
lerinden yalnızca Katar Emiri Ankara'ya geldi. Körfez'in diğer ülke-
leri Katar'a düşman.*

*Özetle yandaş medyanın 'dünya lideri' söylemi doğru bir söylem
değil ve bence anlamsız.*

Dünya lideri olursa Türk halkı ne kazanır?

*Dünya lideri olmak lafla değil dünya liderlerinin ya da ülkele-
rinin size öyle davranmasıyla olunur.*

Böyle bakılırsa Erdoğan dünya müslümanlarının lideri olabilir.

*Yemin töreninde Osmanlı ve İslamcı motiflerin ağır basması belki
de bu amaca yöneliktir.*

Arap ülkeler başta olmak üzere Müslüman ve dünyanın birçok ülkesinde siyasal İslamcı yani Müslüman Kardeşler kökenli parti, örgüt, cemaat, dernek, tarikat ve benzeri oluşumlara bağlı dindar insanlar Erdoğan'ı 'dünya lideri' olarak görebilir.

Ancak başta Sünni Suudi Arabistan ve Mısır olmak üzere Müslüman ülkelerin ezici çoğunluğunda iktidarlar Erdoğan'dan hiç hoşlanmaz.

Bu da normal çünkü İslam aleminin durumu içler acısı.

57 Müslüman ülkede neredeyse hepsinde dini anlayışlar farklı.

57 ülke kendi aralarında kavgalı ya da zaman zaman savaş halinde.

57 ülkede yüzlerce belki de binlerce İslamcı parti, örgüt, dernek, tarikat, cemaat, cami, şeyh ve benzeri oluşumlar var ve bunlar çoğu zaman kendi aralarında kavgalı.

Türkiye'de birçok örnek var ama en kanlısı Fetö'nün AKP ile kavgası.

Şimdi önemli olan dünya değil hakkıyla Türkiye'nin lideri olmaktır.

Hakkıyla demek tüm toplumu kucaklamak demektir.

Hakkıyla demek toplumun üzerinde çöken kara bulutları dağıtmak ve herkese umut aşılamak demektir.

Hakkıyla demek içerde olduğu gibi çevre ülkeleriyle de toplumsal barış ve dostluğu yeniden tesis etmek demek.

Olası mı?

Ben sanmıyorum ama 'umarım' diyelim.

Bunun ilk ve en önemli işareti Suriye ile barışmak.

Rus ordusunun Eylül 2015'te Suriye'ye geldiğinde Esad ülkenin yalnızca %18'ini kontrol ediyordu. 100 ülke Suriye'nin üzerine çullanmıştı.

Şimdi bu oran yaklaşık %70.

Geri kalan %22 ABD, Fransa, İngiltere ve İtalya destekli PYD ve yandaş grupların kontrolünde.

TSK destekli ÖSO ve benzeri 30 gurup Fırat'ın batısında.

Suriye ordusu son olarak 7 yıl önce ayaklanmanın başlatıldığı Daraa kenti ve çevresini ABD, İsrail, Suudi Arabistan ve Ürdün destekli teröristlerden temizledi, bir kısmı silahı bıraktı ve af diledi bir kısmı da 'TSK'nın kontrolündeki bölgeye gitmek istiyoruz' dedi.

Suriye devleti şimdi Lübnan, Ürdün ve Irak'ın bazı sınır kapılarını kontrol ediyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan yeni dönemde yeni siyasal tercihlerle Esad ile barışırsa Türkiye-Suriye sınır kapıları açılır, herkes rahatlar, Suriyeliler ülkelerine döner ve her şey normale döner. Böylece Türkiye sorun olarak gördüğü PYD ve Suriye'nin kuzeyinde kendi sınırına sıfır noktada yayılmış Amerikan ve Fransız üslerinden kurtulur.

Gördüğünüz gibi çok kolay.

Tek kişinin iki dudağı arasında.

3 Kasım 2002 seçimlerinde AKP %34.4, CHP %19.4 ve yüzde on barajını aşamayan diğer partiler toplamda %45.2 oy aldı.

Örgütü bile olmayan Genç Parti lideri Cem Uzan seçim kampanyası sırasında 147 miting yaptı, bu mitingleri sahibi olduğu Star ve Kanal 6 televizyonlarında canlı yayınlattı ve gazetesi Star'da manşetlere çekti.

Uzan aldığı %7.5 oyla herkesi şaşırttı.

Tam anlamıyla bir medya başarısıydı.

8 ay sonra AKP iktidarı birçok gerekçelerle Uzan'ın mal varlığına el koydu ve 10 kadar gazete, radyo ve televizyonunu yandaşlarına sattı.

1 Nisan 2007'de bu kez TMSF Dinç Bilgin ile Ciner grubu arasındaki kavgayı gerekçe göstererek Sabah, ATV ve gruba bağlı tüm yayın organlarına el koydu. TMSF bir yıl sonra bu medya organlarını 1.1 milyar dolara iktidar yanlısı Çalık Grubu'na sattı. Bankadan kredi alan Çalık'ın ortağı Katar'lı bir iş adamı. Bir zamanlar damat'ın yönettiği Sabah-ATV Ağustos 2013'te bu kez iktidarın en muteber inşaat şirketleri Cengiz, Limak-Kolin üçlüsüne satıldı. Bundan dolayı da gazetecilik diline yeni bir kavram yerleşti:

Havuz medyası.

Mayıs 2013'te İktidar Çukurova Holding'in sahibi Mehmet Emin Karam Mehmet'in aralarında Show, Sky, Akşam, Güneş, Alem FM, DigiTürk'ün bulunduğu onlarca medya organlarına el konuldu.

DigiTürk Katarlılara satıldı diğerleri yandaşlara.

Son operasyon Doğan Medya'ya yönelik yapıldı. Aydın Dpğan sahibi bulunduğu Kanal D, CNNTÜRK, Hürriyet, Posta ve birçok basın yayın organını baskılar sonucu iktidar yanlısı Demirören grubuna satmak zorunda kaldı. Ziraat Bankası bunun için Demirören'e 700 milyon dolar kredi verdiği yazıldı.

Doğuş Grubu erken davranarak sahibi bulunduğu NTV ve diğer yayın organlarıyla başından beri iktidardan yana oldu.

TRT'yi anlatmaya gerek yok.

Özetle AKP iktidara geldiği ilk günden medyanın gücüne inanmış, ele geçirmek için çok planlı çalışmış ve süreç içinde bu çalışmanın karşılığını almış.

Önemli olan medyayı ele geçirmesi değil ele geçirdiği medya ile toplumu ele geçirmesidir.

RTÜK ve son kararnameyle Cumhurbaşkanına bağlanan Basın Yayın Genel Müdürlüğü ve Basın İlan Kurumunu unutmamak gerekiyor.

Muhalef medyayı susturmak ve baskı altında tutmak için AKP iktidarı devlet gücünü sürekli kullandı. İktidardan korkanlar muhalif medyaya ilan ve reklam veremez oldu.

Buna karşın yandaş medya özel ve kamu kurumlarının sınırsız reklamlarından zengin oluyor.

Zindanlara atılan gazeteciler, para cezasıyla korkutulmaya çalışılan televizyonlar, müfettişlerin günlük baskınlarıyla sindirilmek istenen gazeteleri unutmamak gerek.

Yapılan araştırmalarda AKP'ye oy verenlerin en az %86'sı yalnızca ATV, ATV haber ve TRT'yi seyrediyor.

Son seçimlerde AKP'ye oy verenlerin %65'i ilkokul düzeyinde ve AKP'nin ekonomik politikalarından en çok zarar gören kesim.

Din konusu ayrı bir hikaye.

Demek istediğim AKP şimdiye kadar bütün seçimleri medya gücüyle kazandı.

Muhalefetin beceriksizleri iktidar için ayrı bir avantaj.

Dünyadan haberi olmayan muhalefet AKP'nin önünü kesemiyor ve derdini halka anlatamıyor.

Çünkü AKP medyanın en az %95'ni kontrol ediyor.

Böyle bir AKP'yi yenmek çok zor.

Güçlü medyası ve inandırıcı söylemi olmayan muhalefetle asla. Hele bundan sonra

Hitler'in efsane Propaganda Bakanı Goebbels diyor ki:

'Bana vicdansız bir medya verin size bilinçsiz bir halk sunayım.'

'Asla kendinizden başka birine hareket alanı bırakmayın.'

'Halk büyük yalanlara, küçük yalanlardan çok daha çabuk inanır.'

'Yalan söyleyin mutlaka inanan çıkacaktır. Çıkamazsa yalana devam edin.'

'Sadece bir rakibinize odaklanan ve kötü giden herşeyin suçunu onun üzerine yıkın.'

'Her zaman etrafınızda yalaka ordusu bulundurun.'

'Prestij ve karizma sahibi lider propaganda işini çok kolaylaştırır.'

'İlk sözü kim ne kadar güçlü ve bağırarak söylerse o kazanır.'

'Hatalı olduğunuzu ya da yanlış yaptığınızı asla kabul etmeyin.'

AKP'nin her zaman kazanmasının hikayesi.

Seçileceğini belki de benim dışında hiç kimse beklemiyordu
ama seçildi.

Seçildiği günden itibaren adam içerde ve dışarda problem.

Gittiği her yerden skandallarla dönüyor.

Beyaz Saray'a gelen misafirler bile ondan kurtulamıyor.

Körfez'in kral, emir ve şeyhlerine canlı yayında silah pazarladı
ve açıktan 'paraları sökülün' dedi.

Şimdiye kadar 25 kadar bakan, ulusal güvenlik danışmanı,
CIA ve FBI başkanı ve Beyaz Saray görevlisini görevden aldı ya da
adamlar bırakıp kaçtı.

Adamın daha iki buçuk yılı var.

Yandı Amerikalılar hapi yuttu dünya.

Tek umudumuz Putin.

Yarın buluşacağı Trump'ı belki hizaya çeker de cümle alemimiz
kurtuluruz ondan.

Amerikan medyasına ve yargı soruşturmalarına göre Ruslar Ame-
rikan seçimlerine müdahale etmiş ve Trump'ı seçtirmiş.

Bu doğruysa Putin'in nazı geçer.

O da Putin'i dinlerse belki hepimiz rahatlarız.

Önce Suriye sorunu çözülür ve bölgesel yumuşama yolu açılır.

Irak durulur ve İsrail-Filistin gerginliği giderek azalır.

Kuzey Kore'yle olduğu gibi ABD İran'la da barışır bu ise Irak'ın
istikrarına katkı sağlar.

Olur mu?

Olması için adamın kafasına kova düşmesi gerekir.

Olması için emperyalizm, kapitalizm ve gericilikle ilgili bildiği-
niz her şeyi unutmamız gerekir.

Olması için her tarafı kasıp kavuran sömürü düzeninin ortadan
kalktığına inanmamız gerekir.

Ama olmaz.

Çünkü petrol ve silah şirketleri, ahtapot gibi her yeri ele geçi-
ren uluslararası tekeller, bölgesel ve uluslararası süreçleri kontrol edip

yönlendiren karanlık örgütler ve onların yerel işbirlikçileri ellerindeki iktidardan vazgeçecek gibi görünmüyorlar.

Bir iş adamı olarak Trump onları dinlerse Putin'le hiçbir konuda anlaşmayacak.

İsrail'i kollamaya devam edecek, Körfez ülkelerinin kral, emir ve şeyhlerinden ucuz petrol almaya, onlara pahalı silah satmaya ve paralarına el koymaya devam edecek, bölge daha karışsın diye İran'a sataşmayı sürdürecektir, Başkan seçilmeden önce hiç sevmeyişi İslamcılara destek vererek Rusya'nın bölgede rahatlamasını ve Suriye'de zaffer kazanmasını önlemeye çalışacak.

Daha neler neler.

Tersi için mucize gerek.

Adamın bölge planlarının tümünde Türkiye merkez ülke.

Türkiye; Suriye, Irak ve İran'a komşu.

Etkiler etkilenir.

Rusya ile olan ve kapsamı giderek genişleyen ilişkiler Trump'ın ilgi alanı içinde.

Ankara'nın başta Katar olmak üzere Körfez ülkeleriyle olumlu-olumsuz ilişkileri önümüzdeki dönemin netleşmesi gereken konuların başında.

İsrail konusu gibi.

Herşey Trump-Putin görüşmesine bağlı.

En çok etkilenecek ülke Türkiye.

Bunun için Trump en önemli adamı David Satterfield'i 24 Haziran seçimlerinden 5 gün önce Ankara'ya büyükelçi olarak atadı.

Adamın kim ve ne denli önemli ve tehlikeli olduğunu bu köşede anlatmıştım.

Erdoğan'ın yeni dönemiyle Türkiye yeni bir yol ayrımında.

İçerde çok fazla konuşulmayan bu yolun sonunda Türkiye ya Suriye ve Ortadoğu bataklığından çıkıp rahat nefes alacak ya da bataklığın çok daha derinliklerine saplanacak.

Her iki olasılık iç politikayı yakından etkileyecektir.

Birincisinde İslamcılarla olan ideolojik ittifak bağlantısından kurtulması gereken AKP ikincisinde bu ittifakı daha da genişleterek yeni maceralara kalkışacaktır.

Dışarda olduğu kadar içerde de.

Çünkü böyle bir yola Türkiye'nin devlet ve toplum olarak İslamlaştırılmasıyla devam edilir.

Önümüzdeki kısa dönemin en önemli ve ivedi konusu bu olacaktır.

Her şey yani siyaset dengeleri, ekonomi, toplumsal barış ve ülkenin esenliği buna bağlıdır,

Yeni bir döneme başlayan Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın neye nasıl karar vereceğini yakında hep birlikte göreceğiz.

Alacağı kararla yalnızca Türkiye'nin geleceğini değil aynı zamanda kendi kişisel iktidarının ömrünü de belirleyecektir.

Herşeyin kararını tek başına o verecektir.

Putin ve Trump'ın toplantısından gelecek sinyallere göre.

CHP kendi iç kavgasına devam ededursun.

Herkesin Başkanı kendine!

Putin, Trump, Erdoğan...

Kılıçdaroğlu, İnce ve kaybolan oylar!

Farklı bölgesel ve uluslararası etkinliklerde bir araya gelen Trump ve Putin önceki gün Helsinki'de ilk kez uzun uzun konuştular.

İki süper gücün liderleri olarak çok şey konuştular ama beni Suriye ve dolayısıyla Türkiye ilgilendiriyor.

Ortak basın toplantısında söylenenler ve iki taraftan sızdırılan bilgilere bakılırsa iki ülke Suriye konusunda anlaşmış gibi.

Suriye'de radikal-ılımlı tüm terör örgütleri yok edilecek, ülke bütünlüğü sağlanacak, yıkılan yerler yeniden inşa edilecek, insanlar ülkelerine dönecek ve Suriye'nin geleceğine Suriye halkı karar verecek.

Nasıl?

BM gözetiminde yapılacak demokratik, özgür ve oyların çalınmayacağı seçimlerle.

Astana, Soçi ve Ankara'da Erdoğan, Putin ve Ruhani'nin üzerinde uzlaştığı konular.

Erdoğan Suriye'de savaşan silahlı gruplar adına anlaşmalara imza attı Putin ve Ruhani Esad'ı destekliyor.

İlginç olan da bu .

24 Ağustos 2016'da Rusya izin verdi TSK Cerablus, El-Bab, Azez ve çevrelerine girdi ve IŞİD'i temizledi.

Yani Esad'a yardımcı oldu.

20 Ocak 2018 yine Rusya izin verdi TSK Afrin ve çevresine girdi PYD'yi bölgeden kovdu.

Yani Esad'a destek verdi.

Son bir yılda İran ve Rusya destekli Suriye ordusu önce Şam'ın çevresini sonra da Hama, Hums ve son olarak Deraa bölgelerini teröristlerden temizledi.

Teröristlerin bir bölümü teslim olup normal yaşama döndü, bir bölümü aileleriyle birlikte Kuzey Suriye'deki TSK'nın kontrolündeki bölgelere taşındı geri kalanlar da öldürüldü.

IŞİD ve Nusra dahil çeşit örgütler.

Farklı rakamlar var ama İdlib dahil TSK'nın kontrol ettiği bölgelerde 100 binden fazla militan var. Aileleri ve yandaşlarıyla birlikte bir milyon.

Putin, Erdoğan ve Ruhani arasındaki anlaşmalara göre bunların çaresine Türkiye bakacak.

Militanlar arasında başta Çeçen ve Uygur olmak üzere 15 bin kadar yabancı var ve Putin bunların Suriye'den sağ çıkmalarına asla izin vermeyecek.

Suriye'nin büyük bölümünü kontrol eden Esad er ya da geç Türk ordusunun Kuzey Suriye'den çıkmasını isteyecek.

Arap ve Rus medyasına bakılırsa dolaylı da olsa Ankara ile Şam er ya da geç tüm konularda anlaşacak.

Ama öncesinde Putin ve Trump'ın üzerinde uzlaşma sağladığı konuların netleşmesi gerekiyor.

Örneğin Amerikan ve Batılı güçlerin Fırat'ın doğusundan çekilmesi konusu.

Şam'dan gelen haberlere bakılırsa PYD ile Esad arasında dolaylı görüşmeler sürüyor.

Amerikalılar çekilince Suriye hükümeti Kürtlerle masaya oturacak ve 'Barış Süreci' benzeri bir diyalogla Kürtlere bazı haklar verecek.

Büyük sorun çıkmazsa ve beklenmedik bir gelişme yaşanmazsa bir yıl içinde Suriye istikrara kavuşur ve tüm sorunlar çözüm yoluna konulur.

İsrail'in güvenliği dahil.

İsrail son 7 yılda Esad'a destek vermek için Suriye'ye giren İran ve Lübnan Hizbullah militanlarının kendi sınırına yakın bölgelere yerleşmesinden çok tedirgin.

Deyim yerindeyse İsrail'in ödü kopuyor.

Boşuna değil.

Son 7 yılda Golan bölgesinde Suriye devletine karşı savaşan IŞİD, Nusra, ÖSO ve diğer grupların militanları yaralanınca İsrail askerleri onları alıp götürüyor, tedavi ediyor sonra tekrar Suriye'ye sokuyor.

İsrail son bir aydır bu işi yapmıyor. Suriye ordusu da o bölgede teröristleri temizliyor

Belki de bu nedenle Putin ve Trump İsrail güvenliğine çok vurgu yaptı.

Bu konu netleşirse işler yoluna girebilir.

Olan Suriye'ye oldu.

7 yılda yüzbinlerce ölü, sakat ve kayıp. 700 bin ev yıkıldı. Yüz milyarlarca dolarlık zarar. Ülke dışına kaçan 5 milyon insan. Ülke içinde çok acı çeken ama teslim olmayan 17 milyon Suriyeli.

Batılı ülkeler, Körfez ülkeleri ve AKP Suriye'ye 'demokrasi ve özgürlük' getirmek istemişti.

Kendilerinde olan cinsten!

Sonuç?

Suriye yakında kurtulur ama Suriye'ye demokrasi götürmek isteyen AKP kendine göre orijinal bir 'demokratik modeli' Türkiye'de yerleştiriyor.

Peki 'Arap Baharı'yla birlikte Suriye ve bölge ülkelerinde yaşanan acıların hesabını kim verecek?

Bu dünyada belki olmaz ama Ahirette kesin.

Suriye halkının bedduası boşa gitmez.

Gitseydi şimdi Suriye diye bir ülke haritada olmazdı.

Sınırsız güçleriyle 100 ülke ve destek verdikleri en az 300 bin yerli ve yabancı terörist tarihte benzeri olmayan bir şekilde saldırdı ama kazanan yine Suriye halkı oldu.

Böyle bir mücadelenin anlamı olmalı ve var.

Tarih kitaplarında.

İnananlar için Kur'an-ı Kerim'de.

Dile kolay 20 yıl önceydi.
Tarih: 30 Ağustos 1998

Reyhanlı bölgesinde sınır birliklerini denetleyen dönemin Kara Kuvvetleri Komuta, Abdullah Öcalan'ı barındıran Suriye'ye yönelik sert uyarılarda bulununca Baba Esad 9 Ekim sabahı Öcalan'ı ülkesinden gönderdi.

20 Ekim'de Adana'da imzalanan anlaşmayla iki ülke ilişkileri normalleşme yoluna girdi.

Öcalan Yunanistan, Rusya, İtalya'dan sonra Kenya'ya gitti.

CLIA-Mossad operasyonuyla kaçırılan Öcalan, Ecevit'in deyimiyle 14 Şubat 1999'da Türkiye'ye teslim edildi.

Bir dönem Saddam'a karşı savaşan Barzani ve Talabani'yi İran Şahı ve sonra da Humeyni destekledi.

İran ise kendi Kürtleriyle kavgalıydı.

PKK ile savaşan Türkiye Saddam'ın düşmanı Barzani ve Talabani'ye Kırmızı Pasaport vermişti.

Kürtlerin 100 yıllık coğrafya bahtsızlığı.

Haziran 2000'de Baba Esad ölünce Cumhurbaşkanı Sezer cena-zeye katılınca iki ülke ilişkilerinde yeni bir sayfa açıldı. AKP'nin iktidara gelmesiyle ilişkilerde sayfalar hızla çevrilmeye başlandı. 2011'e gelindiğinde Esad-Erdoğan kanka olmuş ve iki ülke ortak Bakanlar Kurulu toplantıları yapıyordu.

'Arap Bahar' her şeyi bozdu.

'Suriye'de demokrasi yok ve halk Alevi diktatörlüğüne karşı ayaklandı' diyen AKP Özgür Suriye Ordusu'nun Hatay'da kurulmasına ön ayak oldu. Suriye muhalefet Örgütü Suriye Ulusal Konseyi ise İstanbul'da kuruldu. Katar eski Başbakanı Hamed Bin Casim 'Militanlara her türlü para ve silahı Türkiye üzerinden veriyor yabancı cihatçıları sokuyorduk' dedi.

Sonrasında Şam'a göre en az Öcalan kadar tehlikeli terör örgütlerinin lider ve komutanları yüzlerce kez İstanbul, Ankara, Hatay ve Kilişte toplandı ve bu toplantılarla ilgili haber ve fotoğraflar Türk, Arap ve dünya medyasında yayınlandı.

Esas konu 1998'de Öcalan'dan dolayı Şam ile savaşın eşikine gelen Ankara 2012'de PKK'nın Suriye kolu PYD'nin lideri Salih Müslim'i Türkiye'de misafir etti ve 'Esad'a karşı ayaklansın' diye teşvik etti.

Bu sırada Türkiye içinde 'Barış Süreci' devam ediyor ve Öcalan bazı AKP'liler tarafından 'büyük lider' olarak tanımlanıyor ve ona karşı öyle davranılıyordu.

Ama işler yürümedi.

Barış Süreci bozuldu, Salih Müslim aranır oldu ve PYD en büyük düşman ilan edildi.

O da gitti ABD'ye yanaştı.

ABD yetmeyince Fransa, Almanya, İngiltere ve İtalya imdada yetişti. Hepsi de NATO içinde Türkiye'nin müttefiği.

Ankara 1998'de Şam'a karşı yaptığını onlara yapmadı yapamıyor.

Üstelik bu ülkeler 600 kilometre sınır boyunca PYD ile birlikte Türkiye'ye komşu olmuş.

İş bununla da bitmiyor.

'Benim stratejik müttefikim PYD'dir' diyen Trump 15 Temmuz başarısız darbe girişiminin sorumlusu Fetö'yü ülkesinde barındırıyor ve Ankara'nın bu konuyla ilgili tüm uyarı ve isteklerini karşısız bırakıyor.

Stratejik müttefik bir ülkeye yakışır bir şekilde!

Peki yalnızca o mu?

Elbette hayır.

15 Temmuz öncesi ve sonrasında kaçan binlerce Fetö'cü başta Almanya olmak üzere birçok AB ülkesinde izzet ve ikram görüyor.

Ankara çaresiz.

Şam'a karşı sergilediği tavrı Batılı başkentlere karşı sergilemiyor sergileyemiyor.

Durum böyle olunca adamlar bildiklerini okuyor.

Adamlar çelişkili tavır alan Türkiye'yi ciddiye almıyor.

İsrail'in yaptığı gibi.

Ankara; İsrail'e yönelik en ağır sözler ediyor ama başta ekonomik ve ticari olmak üzere her türlü ilişkisini çaktırmadan sürdürüyor.

Netanyahu telefonla özür diledi diye Mavi Marmara davasından vazgeçildi.

*ABD ve İsrail'in Kudüs kararından sonra Türkiye kıyameti ko-
pardı ama ciddiye alan yok.*

Birçok konuda olduğu gibi.

Neyse ki şimdi Türkiye'nin Putin gibi bir dostu var!

Yaklaşık 500 yıllık 'Türk'ün düşmanı Rus ve komünist artığı' Putin!

Bir ara onu da kızdırmıştık ama bir özürle iş tatlıya bağlandı.

Şimdi Suriye'de müttefikimiz.

*Bir ara Barzani'yi de baş tacı etmiştik ama referandum heve-
sine kapılınca balayı bitti.*

Körfez'in bazı kral, emir ve şeyhleri gibi.

Onlarla da aramıza kara kedi girdi.

'Stratejik Derinlik' oldu 'Stratejik çukur'.

Düşmesi kolay çıkması zor.

Hele bundan sonra.

29 Ağustos 1897'de İsviçre'nin Basel kentinde bir araya gelen Siyonist ve Yahudi örgütlerin temsilcileri maksimum 50 yıl içinde Filistin'de bir Yahudi Devleti'nin kurulması için çalışma başlattılar.

Osmanlı'nın bir parçası olan Filistin'de bazı imtiyazlar elde etmek için Dünya Siyonist Örgütü lideri Hertzfel Sultan Abdülhamit'ten beklediği ilgiyi görmeyince önce Osmanlı'yı yıkmak için uğraştı sonra da sırtını İngiltere'ye dayama kararı aldı.

20 yıl sonra yani 2 Kasım 1917'de İngiliz Dışişleri Bakanı Belfour 'Filistin'i Yahudilere ulusal bir vatan olarak vereceğiz' dedi.

O sıra 700 bin Müslümana karşın Filistin'de 15 bin Yahudi vardı.

Osmanlı'nın bölgeden çekilmesi ve İngilizlerin Filistin'i işgal etmesiyle dünya Yahudileri Filistin'e göç etmeye başladı.

15 bin Yahudi 1947'de 600 bin oldu.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında devreye giren ABD Dünya Siyonist Örgütü ve Yahudi lobilerinin baskısıyla gücünü kullandı ve Filistin'de Yahudi bir devlet kurulması yönünde BM'den karar çıkardı.

Tarih: 29 Kasım 1947

Yani Siyonist Kongre'den tamı tamına 50 yıl sonra.

Yaklaşık 6 ay sonra yani 14 Mayıs 1948'de İsrail Devleti resmen kuruldu.

İş bununla da kalmadı.

Haziran 1947'de yani Siyonist Kongre'den 70 yıl sonra İsrail, Doğu Kudüs dahil Filistin'in tüm topraklarıyla birlikte Suriye'nin Golan bölgesini ve Mısır'ın Sina yarım adasını işgal etti.

On yıl sonra yani 19 Kasım 1977'de ve Siyonist Kongre'den 80 yıl sonra Mısır Cumhurbaşkanı Sedat İsrail'i ziyaret etti ve parlamentoda konuştu.

İlk kez gerçekleşen bu ziyaret İsrail için büyük e tarihsel bir zaferdi.

1977-2017 döneminde Filistin-İsrail bağlamında bu coğrafyada çok şey yaşandı ve hepsinde kazançlı çıkan tek ülke İsrail oldu.

Araplar ve Müslümanlar birbirini boğazlıyor İsrail sevinçten dört köşe oluyor.

Son olarak 'Arap Baharı'.

Arap ve Müslüman ülkeler birbirine girdi, Suriye, Irak, Libya, Yemen ve başka Arap ülkeler yıkıldı, yüzbinlerce insan yaşamını yitirdi ve iki trilyon dolar zarar.

İsrail hiçbir şey yapmadan en karlı ülke oldu.

Kuruluşunun 70.Yılında yani 14 Mayıs 2018'de İsrail Birleşik Kudüs'ü ebedi başkent ilan etti ve Neo-Con'cu ABD bu kararı tanıyan ilk ülke oldu.

57 üyesi olan İslam İşbirliği Örgütü toplandı, kararlar aldı ama boşuna.

Tıpkı 22 üyesi olan Arap Birliği Örgütü'nün her zaman aldığı kararlarda olduğu.

Hep palavra.

Palavralara alışık olan İsrail her seferinde daha ileri gidiyor.

Filistin elden gitti şimdi Müslümanların kutsal mekanlarının bulunduğu Doğu Kudüs Yahudileştiriliyor.

Önceki gün toplanan İsrail Parlamentosu önemli bir yasayı kabul etti. Yasaya göre İsrail devleti dünya Yahudilerinin tarihi, dini ve etnik anavatanıdır, Yahudi İsrail'in başkenti birleşmiş Kudüs'tür ve Dünya Yahudiler İsrail'e göç etmeye devam edecektir.

Bu yasaya göre İsrail sınırları içinde yaşayan bir milyon Müslüman ve Hristiyan Filistinli 'çaresine bakılacak'.

Zamanı gelince!

Ama önce Kudüs'teki 200 bin Filistin kovulmalı, Müslümanların kutsal mekanlarına çare bulunmalı ve Kudüs yüzde yüz Yahudi şehri olarak tarihsel işlevini yerine getirmeli.

Olur mu?

Neden olmasın!

Yahudilerin acelesi yok.

Arap ve Müslüman ülkeler İsrail için çalışıyor.

Bir kaç yıl içinde Kudüs işi tamam olunca sıra Büyük İsrail devletinin kurulmasına gelecek.

Nil'den Fırat'a kadar.

Siyonist Kongre'den bu yana 121 yıl geçti.

Yahudiler için hayal olan her şey gerçek oldu.

Sakın bu kadarı da fazla demeyin.

Araplar ve Müslümanlar hep böyle dedi ama son sözü her zaman Yahudiler söyledi.

'Gaflet, dalalet ve hatta hıyanet'.

Değişen bir şey yok bizler bu halde olduğumuz sürece Yahudiler hep iyi halde.

Olan zavallı Filistinlilere oluyor.

Uzun süredir televizyon seyretmiyorum.
Gazetelere internette göz atıyorum.

En çok kızdığım şey muhalefetin ve muhalif olduğunu söyleyenlerin hiçbir şeyden ders almaması.

Daha önceleri yazdım ama anlamak isteyen yok.

Ya da klasik, donuk ve dikdörtgen düşünce kalıplarından kurtulamıyorlar.

Bayanlar Baylar 24 Haziran sonrası artık farklı bir Türkiye var.

Bu yeni Türkiye'de HER ŞEY Erdoğan'ın istediği şekilde olacak.

Her yerde, her alanda ve her düzeyde.

Siz de yorulmadan, sıkılmadan ve bıkmadan her gün her saat Erdoğan ve iktidarının yaptıklarını eleştirip durabilirsiniz.

Boşuna.

İşe yaramaz.

Var olan dinamiklerle hiç kimse ve hiçbir güç Erdoğan'ı engelleyemez.

Çok yakın zamanda sistem bütünüyle Erdoğan'ın siyasal, ekonomik, sosyal, kültürel ve dinsel tercihlerine göre yeniden dizayn edilecek.

Yeni düzende eski kafayla düşünmeye devam eden muhalefetin ve muhaliflerin zerre kadar ağırlığı ve işlevi olmayacak.

OLMAYACAK.

Erdoğan, ekibi, yandaş medyası ve onlardan cesaret alan 'garip tipler' her gün her saat bir şeyler yapacak muhalifler konuşmaya devam edecek.

Bu ise insanları sinirlendirmek, çaldırtmak ve hayata küstürmek için yeter ve artar.

Ne olur vazgeçin bu eskimiş düşünce kalıplarınızdan ve işe yaramaz muhalefet anlayış, davranış ve söylemlerinizden.

Bu ülke için gerçekten bir şeyler yapmak istiyorsanız YENİ ŞEYLER bulun artık.

Çünkü muhalefet açısından parlamentonun hiçbir işlevi olmayacak.

Son 16 yılda olduğu gibi.

Medya tamamen iktidarın kontrolünde olacak.

Yalaka olmak için bir sürü dönek sırada bekliyor.

Memlekette iki yüzlü olmak çok kolay.

Oportünist, lümpen ve bilimsel tanımıyla pragmatik olmak şimdi moda.

Medya, siyaset ve her alanda.

CHP ise perişan durumda.

Kurultay olsa da olmasa da CHP zor durumda.

CHP ve Muharrem İnce'ye oy verenler bir kez daha aldatıldı ve umutları yok edildi.

Güven eksilerde.

Yönetimde ya da Muharrem İnce ile birlikte hareket eden bir-çok 'garip tip' var.

Bunlar oralarda olduğu sürece ki öyle görünüyor, CHP sona giden yolun ortasındadır.

Sağlıklı bir CHP için teşhisi doğru koymak gerek.

Doğru teşhis olmadan hasta asla iyileşmez.

Aspirin artık işe yaramaz!

Beyin, kalp ve omurga bitmiş.

Mucize gerek.

Önce CHP'yi kurtarmak sonra da bu iktidara 'dur' diyebilmek için.

Bu iş çok ama çok ciddi.

Bu iş yalnızca CHP'nin konusu değil.

HDP, İYİ Parti, Saadet ve diğerleri.

Onlarda hiç ses yok.

Sanki bu ülkede yaşamıyorlar.

Tüm partiler, sivil toplum örgütleri ve bu gidişattan içi yanan herkes sorumluluk bilinciyle hareket etmeli.

Hiç umutlu değilim ama sonuçta 'düşünen bir birey' olarak ben bu ülkede varım ve bu ülkeye zerre kadar zarar gelmesini istemiyorum.

Erdoğan'a oy vermeyen %47,5 oranındaki insanlar gibi.

Yakın gelecekte oy verenler de benim gibi düşünecek ama iş iş-ten geçmiş olacak.

Devlet Başkanı olarak ülkenin mutlak hakimi olan Erdoğan sürpriz yapıp herkesi şaşırtmazsa.

Olasılık az ama Erdoğan son 7 yıllık iç ve dış politikalarından vazgeçip farklı bir yol izlemeye karar verirse ülkede her şey kısa sürede düzeler.

Yani gerginlikler ve düşmanlıklar derinleşmeden keskinleşmeden ve patlama noktasına gelmeden.

Olur mu?

Sanmıyorum.

Ama bir teselli, umut ve vatan sevgisi.

Yoksa hepimizin işi çok zor.

Ben bu filmin benzerlerini Arap ülkelerinde gördüm ve yaşadım.

Bu ülkelerin ne halde oldukları ortada.

Başka türlü olamazdı.

Her yerde hastalıklı yapılar var.

Plan yani BOP Batı işi olunca her şey iyi hesaplanmıştı.

Kim, neyi, nerede, nasıl ve kaç yılda yapacak belli.

100 yıldır bu hep böyle!

22.11.2016'da Oda Tv'de Hüseyin Vodinalı imzalı ve 'Kim bu Ak Miğferler' başlığıyla önemli bir yazı yayınlanmıştı.

Bu yazıdan kısa bir alıntıyla konuya girmek istiyorum.

'Ak Miğferler, eski bir İngiliz subayı ve şimdi Black Water-Academi ile birleşerek Constellis Holdings'e dönüşmüş bir özel yüklenici kuruluş olan Olive Group içinde paralı bir asker olduğu kabul edilen, James Le Mesurier tarafından Mart 2013'te İstanbul'da kuruldu. Bosna ve Kosova gibi en şüpheli NATO müdahalesi senaryolarından bazılarında ve Irak, Lübnan ve Filistin müdahalelerinde dikkat çekici bir sicili olan Le Mesurier, İngilizlerin Sandhurst'te bulunan elit Kraliyet Askeri Akademisi'nde yetişmiş ve geçmişte Birleşmiş Milletler'de, Avrupa Birliği'nde ve İngiliz Dışişleri Bakanlığı'nda yüksek görevlere getirilmiş bir isim'.

Her ne kadar Ak Miğferler finansman kaynağını saklamaya çalışsa da, kuruluş, Esad'a karşı Batı müdahalesini savunan savaş yanlısı bir PR firması olan Purpose-Inc. üzerinden George Soros ve onun Açık Toplum Vakfı ile bağlantılıdır'.

Özetiyle bu satırlar Suriye'de yaşanan rezaletin ne denli karmaşık, iğrenç ve çirkef bölgesel ve uluslararası ilişkilerle yürütüldüğünü kanıtlamaktadır.

Başlangıçta sayıları 1500 kadar olan radikal-ılımlı İslamcı sihlalı grubun dışında yüzlerce 'sivil toplum örgütü' Suriye'de faaliyet gösteriyordu. 100 ülke direkt ya da dolaylı olarak bu grup ve örgütlere yardım ediyor ve onlarla karanlık istihbarat ilişkisi kuruyordu.

'Demokrasi ve Özgürlük için'!

O kadar ki; Ak Miğferler ya da Beyaz Baretliler 2016'da Nobel Barış Ödülü'ne bile aday gösterildi ama son dakika ödülü alamadı. Alamadı ama Alternatif Nobel Ödülü'nü aldı ve onların hikayesini anlatan film Şubat 2017 Oscar'ında En İyi Kısa Belgesel Ödülü'ne layık görüldü.

Bunun dışında birçok bölgesel ve uluslararası ödülü de alan Beyaz Miğferliler son 5 yılda başta İngiltere ve ABD olmak üzere birçok bölgesel ve uluslararası ülkeden yardım ve eğitim alıyorlardı.

AKUT dahil.

Kolay değil dünyanın bütün karanlık güçleri adamların arkasındaydı.

Peki sayıları üç bin kadar olan bu kişiler ne yapıyordu?

Suriye savaşının yoğun yaşandığı bölgelerde başta Nusra olmak üzere radikal İslamcı gruplarla hareket ediyor ve arama kurtarma faaliyetlerini yürütüyorlardı.

Suriye'de olduğu söylenen her kimyasal saldırı sonrasında ilk video ve fotoğrafları bu kişiler servis ediyordu.

Karanlık güçlerin medyası ve dolayısıyla politikacılar kıyameti koparıyordu:

'Katil Esad halkına karşı kimyasal kullandı'...

Esad ' Ben değil teröristler kullanıyor. Uluslararası kuruluşlar gelsin araştırsın' diyordu ama kimse dinlemiyordu.

8 Nisan 2018'de olduğu gibi.

Batılı liderler 'Şam yakınında Duma'da gerçekleşen saldırı karşılıksız kalmayacak' dedi.

Esad' Gelin inceleyin' dedi ama herkes Beyaz Miğferliler'e inanıyordu.

Öyle de gerekiyordu.

14 Nisan'da ABD, İngiliz ve Fransız uçakları Suriye'yi bombaladı.

İslami bir yardım kuruluşu olan İHH Başkanı Bülent Yıldırım 'Bugün Suriye'ye atılan füzeler içimizi serinletmedi. Çok az vuruş yapıldı' diyecekti.

Sonuç ?

Geçtiğimiz Cumartesi günü Suriye ordusu ülkenin güneyinde İsrail sınırına yakın bölgede Nusra ile hareket eden 800 kadar Beyaz Miğferli'yi kısırdı.

Bunun üzerine Mossad özel bir operasyonla adamları kurtardı ve Ürdün'e taşıdı. Netanyahu 'Trump, Kanada Başbakanı Trudeau ve başkaları istedi biz de yaptık' dedi.

Kaçırılanları ve ailelerini ABD, Almanya, Kanada ve İngiltere paylaştı.

Hepsi de 'En hakiki Müslüman'!

Gün gelir başka yerlerde kullanırlar.

Adamların kim olduğu, neden ve nasıl kullanıldıkları Mossad operasyonu ile net anlaşıldı.

Hepsi figürandı ama iyi oynadılar ve görevleri sona erdi.

IŞİD gibi!

*Demek ki; bundan böyle Suriye'de kimyasal saldırı haberi duy-
mayacak ve o bildik videoları göremeyeceksiniz.*

*Şimdiye kadar duyduğunuz ve gördüğünüz her şeyin iğrenç bi-
rer tiyatro olduğunu yazıp anlattığımda herkes koro halinde bana
saldırıyordu.*

*Medyanın o iğrenç, rezil, geri zekalı ve çirkef tipleri benimle il-
gili neler neler söylemedi:*

'Esad'ın ajanı, katil, Alevi ve Şii piçi...'

*Şimdi o çok sevdikleri Beyaz Miğferliler Mossad-CIA- Mİ6 dostu
olunca artık kimin ne olduğu ortaya çıkmış oldu.*

Ben de rahatladım.

Ben onurlu bir gazeteciyim.

27.7.2018

A caba kimden yana olsam ?

Muharrem İnce'nin arkasında 650 imza olduğu söyleniyor Kemal Kılıçdaroğlu'nu desteklediğini söyleyen 59 il başkanı + 129 vekil var.

Gerekli imzaların toplanması için son beş gün içindeyiz. Her iki taraf 'karanlık ve aydınlık odalarda' acayip ince hesap kitap yapıyor.

Borsa endeksi hızla yükseliyor.

Delegeler el üstünde tutuluyor.

Herkes 24 Haziran'ı unutmuş olası Kurultay'ın heyecanını düşünüyor.

İnce'ciler 'Biz kazanırız' diyor diğerleri 'Kemal Bey yerinde kalır' modunda.

Maçın skoru ne olursa olsun parti sosyolojik olarak ikiye bölündü bile.

Örgütler kavgaya gürültü içinde.

CHP'ye gönül verenler gümbürtüye gitti gidiyor.

CHP belki de tarihinin en kritik günlerini yaşıyor.

Sanki bir 'Üst Akıl' CHP'nin bu hale gelmesini istiyor!

İYİ Parti'de olduğu gibi.

Her iki parti kendi iç sorunlarıyla uğraşırken Devlet Başkanı olarak Erdoğan bildik kararlılığıyla kendisinden beklenen adımları atıyor ve muhalefetin fişini çekmek için son hamlelere hazırlanıyor.

Son bir ayda yapılanlar bundan sonra yaşayacaklarımıza yeterince ışık tutuyor.

Muhalefet ise kendi derdinde.

Kurultay olsa da olmasa da CHP'yi diriltmek için çok büyük bir mucize gerekir.

Bu cümleyi yazmak bile insanın içini acıtıyor.

CHP'ye gönül vermiş insanlar parti içi kavgalardan bıkmış durumda.

Olağanüstü heyecanlar yaratılmazsa

CHP'lilerin büyük bölümü sandığa bile gitmez.

Önümüzdeki seçimlerde CHP elindeki belediyelerin tümünü kaybedebilir.

Muharrem İnce 'bombalarını' hemen patlatmalı.

Bombalar kurultay kazanmak için değil halkın yok olmak üzere olan umutlarını yeniden yeşertmek için gerekli.

Merak edilen konu İnce ya da Kılıçdaroğlu'nun Kurultay savaşları değil önümüzdeki dönemle ilgili EYLEM programları.

Kısa, orta ve uzun vadede.

CHP'liler ve toplumun önemli bir kesimi böyle bir beklenti içinde.

EYLEM yani harekete geçilmeyecekse 5 yıl sonra yapılacak başkanlık seçimlerini oturur beklersiniz. O zamana kadar siz ve partiniz yok olur gidersiniz.

Ben bu filmleri Suriye, Irak ve Libya'da bire bir yaşadım ve Müslüman ülkelerinin tümünde yakından izledim.

Tekrar söylüyorum:

Böyle giderse yakın gelecekte hiçbirinizin sesi çıkamayacak.

Ama siz 'Biz bildik kafa ve yöntemlerle politika sürdüreceğiz' diyorsanız o sizin bileceğiniz iş.

Kusura bakmayın ama siz ne CHP tarihinden ne de Türkiye'nin yaşadığı tüm süreçlerden ders almışsa benzemiyorsunuz.

Çok açık söylüyorum: Hemen ve çok radikal bir kararla tüm eskimiş düşünce kalıp ve alışkanlıklarınızdan vazgeçmezseniz bu iş bitmiştir.

EVET bitmiştir.

İnce ya da Kılıçdaroğlu'dan yana olmak hiçbir şey ifade etmez.

Yeni bir CHP ile Türkiye'yi kurtaracak eylem planlarından yana olmak önemli.

Ben her ikisinden böyle bir plan duymadım.

Duyduğum tek şey: İstanbul ve Ankara'da kurulan delege pazarlıkları.

CHP'li olmadığım için detaylarını yazmıyorum.

Neyse ki şunun şurasında 4 gün aldı.

Kimin imzaları daha fazla göreceğiz.

Umarım bu iş bu hafta kesinleşir yani biter ve iki tarafın 'Akil Adamları' oturup farklı bir CHP'nin nasıl yapılandırılacağını herkese anlatır.

HEMEN.

İYİ Parti için de bir hemen gerekir.

Meral Akşener'siz bir İYİ Parti'nin işi çok zor.

Kim ne derse desin İYİ Parti'ye oy verenlerin hemen hemen tümü Meral Akşener için vermiştir.

Karizması, çalışması, olağanüstü performansı ve söylemleri.

'Neden bıraktı' ayrı bir konu!

Ama benim bildiğim Erdoğan İYİ Parti'yi dağıtmak için her yola başvuracaktır.

Büyük olasılıkla da başarılı olur.

HAS Parti ve Numan Kurtulmuş olayını herkes biliyor.

İşte bu nedenle CHP çok önemli ve geleceğin tek ve son garantisi.

Bu bilinçle bir şeyler yapmayanlar ya da yapamayanlar insanlara yalan söylemekten vazgeçsinler.

CHP olmazsa da CHP'liler var ve hep olacak.

Onlar da olmazsa CUMHURİYET yok demek.

Bu da benim sorunum.

Cumhurbaşkanı Erdoğan 'Elimizde görüntüler, her şey var. Bu gazeteci değil tam bir ajan terörist. Hiçbir bir surette iadesi olmayacak. Ben bu makamda olduğum sürece asla' dedi.

Alman Başbakanı Merkel 'Yücel'in uzun süren yargılama sürecinde hukuk devleti ilkelerine sadık kalınmalı" dedi.

15 Şubat'da Başbakan Yıldırım Berlin'de Merkel ile buluştu.

Bir gün sonra Deniz Yücel serbest bırakıldı ve özel bir uçakla Almanya'ya uçtu.

Gelelim 35 yıl hapsi istenen Rahip Brunson'a.

Başkan Trump ' Türkiye'nin cezaevindeki Rahip Burnson'ı tahliye etmemesi tam bir rezalet. Çok uzun zamandır rehin tutuluyor. Cumhurbaşkanı Erdogan Brunson'un serbest kalması için bir şey yapmalı. O yanlış bir şey yapmadı' dedi.

Erdoğan Amerikan CNN'de:

'Şu anda yargılanmakta olan ve terör örgütüyle ilişkileri olan birisini bizden istiyorsunuz, olmaz böyle şey' dedi.

Bir hafta sonra Brunson serbest bırakıldı ve ev hapsine tabi tutuldu.

Bırakıldı ama Amerikalılar tatmin olmadı.

Önce Başkan Yardımcısı Pence konuştu:

'ABD Başkanı adına Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Türk hükümetine bir mesajım var. Rahip Brunson'u şimdi serbest bırakın ya da sonuçlarla yüzleşmek için hazır olun. Eğer Türkiye, bu masum inanç adamını serbest bırakmak için hemen harekete geçmezse ve onu Amerika'ya yollamazsa ABD Brunson serbest kalana kadar Türkiye'ye ciddi yaptırımlar uygulayacak' dedi.

Başkan Trump Twitter hesabından ikinci tehditi savurdu:

'ABD, Rahip Brunson'ı uzun süredir tutuklu yargılayan Türkiye'ye büyük yaptırımlar uygulayacak. Brunson büyük acı çekiyor. Bu masum inanç adamı hemen serbest bırakılmalı'.

Son olarak Dışişleri Bakanı Pompeo konuştu:

'Rahip Brunson'un serbest kalması ve ülkesine dönmesi için Mevlüt Çavuşoğlu ile konuştum'dedi.

Buraya kadar yorum yok.

Ancak yandaş medyanın Deniz Yücel ve Rahip Brunson hakkında yazıp anlattıkları kesin 30 bölümlük bir dizi olur.

Fetö, PKK, ajan, casus, hain, darbeci...'

Sonuç: Her ikisi serbest ama Fetö, Fetö'cular, Hakan Atilla ve Zarrab ABD'de.

Almanya'da kaç Fetö'cu ve PKK'lının olduğunu bilen yok.

Şimdi gelelim başka bir örneğe.

Şener Leven KKTC'de yayınlanan Afrika Gazetesi'nin sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni.

Türkiye karşıtı çok sert tavrı ile bilinir.

Batı'da çok iyi bilinen bir gazeteci.

Tutuklandı, ölümle tehdit edildi mahkemeleri devam ediyor.

Afrin olaylarında yine sert yazılar yazdı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan 21 Ocak'ta ' KKTC'de bir pespaye gazete, ahlaksızca bir başlık atmış. Ben KKTC'deki kardeşlerimi tavır almaya davet ediyorum. Türk ordusunun Kıbrıs'tan sonra yeni bir işgal yaptığını söylüyor. Bu ne ahlaksızlık, edepsizliktir. Ben KKTC'li kardeşlerime özellikle böyle bir duruşu sergilemek suretiyle KKTC'de gereken cevabı onlara vermeleri lazım." ifadelerini kullandı.

Ertesi gün AKP yanlısı çevrelerin çağırısı üzerine yüzlerce kişi gazeteyi basıp Şener'i linç etmek istedi.

Polisin son andaki müdahalesi olmasaydı Madımak benzeri bir durum yaşanacaktı.

Saldırganlardan bazıları tutuklandı kısa bir süre sonra serbest bırakıldı.

Ankara korkusundan dolayı KKTC hükümeti, siyasi partiler ve medyası sessiz kaldı.

Şener'e karşı cephe alanlar az değildi.

KKTC'nin de yandaş medyası var.

Linç etmek, hedef göstermek ve yargısız infaz milli birer görev.

Ama anlaşılan yeterli olmamış.

Şener Levent yazmaya devam etti ve Erdoğan'ı hedef alan bir Yunan Gazetesi'nin karikatürünü yayınladı.

Bu kez dönemin Kıbrıs'tan sorumlu Başbakan Yardımcısı Recep Akdağ yanıt verdi:

'Yaptıkları tam bir alçaklık, şerefsizlik, pespayeliktir. Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'ndeki savcılarını bu konuda derhal göreve çağırıyorum. Bunun hesabını sorsunlar. Bu ahlaksızlığı yapanların Kıbrıs Türk halkı nezdinde mahkum edilmesi için ben de şahsen gerekeni yapacağım. Bunların bu ahlaksızlıklarını, şerefsizliklerini Kıbrıs Türk halkına da iyice anlatmak benim boynumun borcu olsun'.

Davalar açıldı ama KKTC mahkemeleri İngilizlerden kalma hukuk norm ve kavramlarıyla yargılama yaptığı için yargı şimdilik bağımsız davranıyor.

Bu kez Ana Vatan'ın Savcıları Yavru Vatan'ın Şener'in peşine düştü.

Ankara Başsavcılığı Şener Levent hakkına dava açtı.

Bu hikaye nasıl sonuçlanır bilinmez ama olan bana oldu.

Ana Vatan'nın hukuksuz suçlamalarıyla yargılanmaktan bıkmış biri olarak Yavru Vatan'a gidip yerleşecektim ama artık o da hayal.

Yavru hormonla büyütüldü oldu Ana!

24 Kasım 2015'te Rus uçağı düşürüldü.

27 Haziran 2016'da Erdoğan Putin'e mektup göndererek özür diledi.

9 Ağustos 2016'da yani 15 Temmuz başarısız darbe girişiminden 25 gün sonra Cumhurbaşkanı Erdoğan Petersburg'da Putin ile buluştu.

Haberlere göre Putin Fetö darbe girişimi konusunda Erdoğan ile sürekli temas halindeydi.

24 Ağustos 2016'da Putin onay verdi Türk ordusu IŞİD'e karşı savaşmak için Cerablus'a oradan da El-Bab ve Azez'e girdi.

29 Aralık 2016'da Suriye genelinde ateşkes ilan edildi ve

25 Ocak 2017'de Astana süreci resmen başladı.

15 Mart'da Türkiye ve Rusya ile beraber İran da sürecin garantörü oldu.

4 Mayıs'da Çatışmasızlık Bölgeleri oluşturulmasına karar verildi.

Buna göre Fırat'ın Doğusu hariç Suriye'nin her yerinde ordu ile silahlı gruplar arasında çatışmaların sonlandırılması için çalışmalar başladı.

Bu süreci sürdürmek ve geliştirmek amacıyla Cumhurbaşkanı Erdoğan, Ruhani ve Putin 22 Kasım 2017'de Soçi'de bir araya geldi.

İkinci zirve 4 Nisan 2018'de yani referandumdan 12 gün önce Ankara'da toplandı. Üçüncüsü yakında Tahran'da olacak hem de Trump'ın İran'a yönelik siyasi, ekonomik ve askeri baskılarının arttığı bir dönemde.

Geçen süre içinde Türkiye-Rusya ilişkilerinde yaşanan ve her alanı kapsayan tüm olumlu gelişmeleri bir yana bırakarak Suriye özelinde çok önemli olaylar yaşandı.

Önce ikili sonra da üçlü koordinasyon ve işbirliği sonucu TSK Afrin dahil Fırat'ın batısında durumu kontrol ediyor.

Suriye ordusu Fırat'ın Doğusu hariç ülkenin her yerinde duruma hakim oldu.

Savaş ya da silahlı militanların aften yararlanarak teslim olmalarıyla.

Olmayanlar 'Nusra ve müttefiği grupların işgali altındaki bölgelere gitmek istiyoruz' dedi ve istekleri kabul edilerek oralara taşındılar.

Bir kısmı da TSK'nın kontrolündeki bölgelere götürüldü.

Farklı rakamlar var ama İdlib ve TSK'nın kontrolündeki bölgelerde yaklaşık 100 bin ılımlı-radikal 'cihatçı' militan var. Aile ve akrabalarıyla birlikte bu sayı bir milyonu geçer.

Haberlere bakılırsa Suriye ordusu İdlib'i almaya hazırlanıyor. Kesin de alacak.

Savaşın en tehlikeli, karmaşık ve zor aşaması.

Son keskin viraj!

İdlib ve çevresinde Çeçen, Uygur Türkü, Suudi, Alman ve benzeri 15 bin kadar yabancı militan var.

Başta Rusya ve Çin olmak üzere herkes bunlarla ilgileniyor.

Rusya ve İran destekli Suriye ordusu İdlib'e girmeye çalışırsa 100 bin militan ne olacak?

Ya ölecekler ya da Türkiye'ye kaçacaklar.

Bunlarla ilgili Putin-Erdoğan-Ruhani Üçlüsü çok kafa yoruyordu.

Sonrasında TSK'nın kontrolündeki bölgeler Suriye devletine bırakılacak. Burada bulunan ÖSO ve benzeri grupların militanları için formüller düşünülüyor.

Suriye ordusuna alınabilirler.

Her şey Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın ilk Putin buluşmasıyla başladı ve öyle devam ediyor. Olağanüstü bir gelişme yaşanmaz ve süreç planlandığı gibi devam ederse, ki edecek, bütün detaylarıyla Suriye sorunu çözüm yoluna koyulur.

Kürt bölgesi dahil.

Amerikalıların er ya da geç Suriye'den ayrılacağını anlayan PYD Şam ile masaya oturdu. Kürtlere verileceği söylenen özerklikle ilgili haberlerin hiçbirini ciddiye almıyorum.

Bence Erdoğan ve Putin daha sonra da Ruhani her konuyu en ince detaylarla konuştu ve üzerinde uzlaştı.

Esad'ın onayıyla.

Erdoğan ise Suriye'de savaşan tüm silahlı gruplar adına hareket ediyor.

Ben ise 'Türkiye Suriye'de savaşan silahlı gruplara destek verdi ve onlara binlerce TIR gönderdi' dediğim için yargılanıyorum.

Son duruşmada 'Sayın Hakim, ben suç tarihi 2016 için destek verdi demiştim ama şimdi artık Türkiye bu gruplarla birlikte hareket

ediyor ve Afrin'de beraber savaştı. Ayrıca Türkiye bu militanların ve adelerinin tüm ihtiyaçlarını karşılamak için her gün onlara onlarca TIR malzeme gönderiyor' dedim ama duruşma yine ertelendi.

8 Kasım'a.

Belki de o tarihe kadar Suriye sorunu toptan çözülmüş olur ve Şam ile Ankara yeniden dost olur.

Kazanan yine Türkiye olur ama kurtulan önce Suriye ve Irak sonra da tüm bölge olur.

Olur mu?

Olacak gibi.

Hacı Muhammed Ali Putin'in sayesinde.

Erdoğan ve Ruhani'yi de unutmayalım.

Ama Esad olmadan ASLA.

Kimin ne kadar oy aldığı hiç önemli değil.
Kendime göre bir puanlama yapmak istedim.

Seçim kararı alınmadan önce CHP ve Kılıçdaroğlu'nun puanları 20 civarındaydı.

100 üzerinden.

Abdullah Gül 'Çatı Aday' olarak düşünüldüğünde puanlar 10'a düştü.

İYİ Parti'ye 'transfer edilen' vekillerle Kılıçdaroğlu'nun puanı oldu 50-60.

Hiç kimsenin beklemediği anda Muharrem İnce aday gösterildiğinde puanlar

80-90'a yükseldi.

'İnce'nin kazanamayacağını bildiği için aday gösterdi' diyenler oldu ama Kemal Bey'in puanları etkilenmedi.

Aday gösterildiğinde CHP rozetini çıkarıp Türkiye rozeti takmasından, televizyon programlarında ve mitinglerdeki söylem ve davranışlarından dolayı İnce'nin puanı 80 gibiydi.

Daha önce yazmıştım ekibi ve propaganda yöntem ve malzemesi yeterli değildi.

Seçim gecesi İnce'nin puanları 10-15'e düştü.

Sonraki günlerde birçok yanlış tutum ve davranıştan dolayı yaratılan hayal kırıklığı

bu puanı şimdilik sıfırladı.

Herkesin bildiği ve yazıp anlattığı yanlışları tek tek yazmaya gerek yok.

Muharrem İnce %30 civarında oy alarak Kılıçdaroğlu'ndan daha 'güçlü' olduğunu anlatıyor.

Bu oyların nasıl alındığını daha önce yazmıştım.

Ama esas konu Muharrem İnce bu oy oranını CHP adayı olarak değil kendi söylemiyle herkesin adayı olduğu için aldı.

İnce CHP lideri olur ve 5 yıl sonra yapılacak başkanlık seçiminde partisinin adayı olursa bu durumda şimdi aldığı oyları alamayacak.

Özetle;

1- CHP'ye değil İnce'ye oy verenler (%7-8 civarında) CHP lideri olarak İnce'ye oy vermeyebilir.

- 2- İnce'nin genel başkan olması durumunda partinin ne hale geleceğini kestirmek kolay değil.
- 3- Beş yıl sonraki seçime kadar iktidarını çok daha sağlamlaştıracak olan Erdoğan CHP ve İnce'ye hiç nefes aldırmayacak ve şans tanımayacaktır.

Dönelim puanlara...

İnce'nin puanı 10 civarında.

Kılıçdaroğlu 5-10 puan daha fazla olabilir.

Ya da tersi.

Ama bu hiçbir şey ifade etmez çünkü benim izlenimime göre CHP ve İnce'ye oy veren milyonlar artık Kurultay haberleriyle hiç ilgilenmiyor.

CHP, Kılıçdaroğlu ve İnce'nin puan durumu hiç kimsenin umurunda değil..

Devlet Başkanı olarak Erdoğan yeni anayasadan aldığı yetkilerle tüm kurumlarıyla devleti ve toplumu kendi ideolojisine göre şekillendirirken İnce ve Kılıçdaroğlu 'çok anlamsız' bir koltuk kavgasına tutuşmuşlar. Onlar kavgayı sürdürürken parti perişan durumda ve her ikisinin yandaşları birbirine düşman oluyor..

Bu saatten sonra imza ve Kurultay işi ne olur bilemem ama CHP'nin işi artık çok zor.

Tersini söyleyebilmek için mucize gerek.

Türkiye'nin artık çok farklı bir Türkiye olduğunu ve çok daha da farklılaşacağını hatırlatmaya gerek yok.

Peki nasıl bir mucize?

Örneğin Muharrem İnce, Pazartesi'nden önce Kurultay isteğinden vazgeçebilir ama Kılıçdaroğlu en kısa zamanda seçimli ya da seçimsiz Kurultay çağrısı yapar.

Her iki taraf barışır ve bir hafta sürecek yoğun bir Kurultay çalışması yapılır.

Herkes görüşünü en detaylı bir şekilde anlatır.

Kim nasıl bir CHP istiyor?

CHP ne yapmalı?

Lafla değil eylemle.

Bu CHP'nin ama daha önemlisi Cumhuriyet'in son şansı.

CHP yeniden Muharrem İnce'yi baş tacı eder ve şimdiden 5 yıl sonra yapılacak seçim için mutlak destek verir. Parlementonun bir işlevi kalmadığına ve İnce vekil olmadığına göre CHP adına çalışmaları bundan böyle Muharrem İnce yapabilir.

Üzerinde çok iyi çalışılmış bir planla.

Ana Muhalefet adına Erdoğan'ın rakibi olarak.

5 yıl içinde CHP'de, Türkiye'de, bölgede ve dünyada çok şey yaşanacak.

24 Haziran'da 15 milyon oy alan Muharrem İnce genel başkan olmadan gücünü ve siyasal becerisini içerde ve dışarda kanıtlanabilir.

Muharrem İnce Erdoğan'a karşı kazanabilir bir rakip olduğunu herkese inandırmalı.

Bunun için hemen çalışmaya başlayabilir.

HDP, İYİ Parti ve tüm demokrasi güçleriyle.

Başka hiçbir çaresi yok.

Böylece 10-15'lere düşen puanlar yeniden 100'lere doğru yükselir.

Buna da ben değil CHP'ye ve Muharrem İnce'ye gönül ve oy veren insanlar karar verecek.

10-15'leri sıfırlayacak olanlar da onlar.

Rahip Brunson'dan dolayı Trump ve adamları tehdit üzerine tehdit savuruyorlar.

O da yetmedi iki bakan hakkında yaptırım kararı aldılar.

Çavuşoğlu ve Pompeo buluşmasından sora Türk tarafının estirmeye çalıştığı olumlu havaya rağmen tehdit ve yaptırımlar devam edecektir.

'Menbiç ve İdlib konularında anlaştık' demekle sorun çözülmeyecek.

Amerikalıların PYD aşkı devam ediyor ve edecek.

Ankara'nın Rusya ve İran'la yakınlaşması Trump'ı çok kızdırıyor.

S-400 ve F-35 restleşmesi böyle bir hesabın sonucu.

Fetö, Hakan Atilla ve Zarrab Amerikalıların elinde.

Herkesi dinleyen Fetö'nun adamları devletin en tehlikeli sırlarını ABD, Almanya ve İsrail'e verdiği yazılıp çizildi.

Trump'ın son dönem Ankara karşıtı düşmanca politikasının bir nedeni de Erdoğan'ın Kudüs konusunda İsrail'e yönelik çok sert açıklamaları.

Netanyahu ve ABD'deki Yahudi lobileri çok kızgın.

Zarrab ise ortak payda.

Adam Türk ve İran vatandaşı.

Adam 17-25 sürecinde bildik ilişki ve kişilerle Amerikan ambargo ve yaptırımlarına rağmen İran'a altın ve döviz göndermişti.

Halk Bankası bu hikyenin merkezinde ve Hakan Atilla Amerikalıların elinde.

Zarrab ve Atilla bildikleri herşeyi Amerikalılara anlattılsa felaket.

Zarrab'ın patronu Babek Zencani İran'lı ve idama mahkum edildi ama nerede olduğunu bilen yok.

Şimdi Trump belki de İsrail'i mutlu etmek ama daha çok Suudi Arabistan, BAE ve Bahreyn'den daha fazla para sızdırmak için İran'ı sıkıştırmaya çalışıyor.

Tehditler, yaptırımlar, ambargolar ve içerden çökertme hesapları.

İran'da birçok şehirde gösteriler yayılıyor.

İran parası Tuman Ocak'tan bu yana neredeyse değerinin yüzde altmışını kaybetti.

Türk lirası yüzde otuz.

Sorunların nedeni aynı gibi.

Amerikalılar Türkiye'yi İran'a karşı cephe almaya zorlamak istiyor.

Önce BOP sonra da 'Arap Baharı' planlama ve uygulama sürecinde batı ve İsrail destekli 'Sünni' Körfez ülkeleri 'Osmanlı mirasçısı' Türkiye'yi 'Şii' İran'a saldırtma hesapları yaptı.

Başlangıçta Esad'a destek verdiği için İran'ı mezhepsel, etnik ve tarihsel düşman belleyen Ankara son bir yıldır Tahran ve Moskova ile birlikte Suriye konusunda birlikte hareket ediyor.

Buna da çok kızan Trump'ın başka hesapları da var.

İran'ın Irak'da güçlü olduğunu bilen Amerikalılar Sadr gibi bazı Şii gruplara çengel atarak Arap-Pers Şiiliği düşmanlığını körüklemeye çalışıyorlar.

Şimdi Irak da çok karışık ve gergin.

Irak'ta olup biten her şey Türkiye'yi en yakın ve en ince detaylarıyla ilgilendiriyor.

Tıpkı Kuzey Suriye'deki gelişmeler gibi.

Fotoğraf çok net:

ABD çok açık söylem ve eylemle İran ve Türkiye'yi karıştırmak istiyor.

Zarrab, Irak ve Suriye her iki ülkenin yani İran ve Türkiye'nin ortak paydaları.

Başka unsurlar da var.

Umman Sultanlığı ABD ile İran arasında arabuluculuk yapıyor.

AB ülkeleri yakın takipte.

Amerikan sistemi İran'ı gözden çıkarmaz.

İran Körfez petrolünün yüzde altmışının geçtiği 'Hürmüz Boğazı'nı kapatırım' tehdidinde bulundu. O da yetmezse İran yanlısı Yemenli güçler 'Kızıldeniz'den hiç kimse geçemez' dediler.

Rusya, Çin ve İran'la büyük ekonomik çıkarları olan Fransa, Almanya, İngiltere gibi Avrupa ülkeleri boş durmuyor.

Ama ilginç olan hiç kimse Türkiye'nin ABD ile krizinde devreye girmek istemiyor.

Ekonomik durum hatırlanırsa Ankara zorda.

Başka da birçok konu var!!

Kuru hamaset söylemleriyle hiçbir sorun çözülemez.

Amerika'nın Türkiye'ye karşı elinde çok sayıda kartı var.

Nedeni de çok basit:

Ankara'nın son 7 yıldır tüm iç ama özellikle dış politikaları yanlış.

Batı ise hiçbir yanlış kaçırılmaz ve uygun zaman ve mekanda bu yanlışları değerlendirir.

Şimdi yaptığı gibi.

Rahip Brunson bu hikayenin en kolay bölümü.

Deli Trump Şii İran ile Sünni Türkiye'yi kavga ettirmek istiyor.

Kavganın finansörü Suudiler.

Her şey İsrail sevinsin diye.

Türkiye'nin işi çok zor ve bu işin hiç şakası yok.

Şam ile hemen barışmak, Şam ile birlikte Tahran ve Bağdat'ı denklemin içine almak karşı tarafın ya tarafların tüm oyunlarını boşa çıkarır.

Başka da çaresi yok.

Benden söylemesi.

Gelecekle ilgili karanlık tablolar çizdiğimde eşim bana 'Kara bulut Hamdi'der.

2011 yani 'Arap Cehennemi'nden bu yana bölgenin ve Türkiye'nin bu hale geleceğini yüzlerce kez yazdım ve anlattım.

Özellik Aysenur Arslan'la Halk Tv'de yaptığımız programlarda.

Ya da katıldığım toplantılarda yaptığım konuşmalarda.

Her seferinde 'Karanlığın da daha karanlığı gelecek' demişimdir.

Dedim ve bunun nasıl olacağını çok mahrem konulara girmeden anlattım.

Belki de bunun için tutuklandım.

Şimdi durum ortada.

Bundan sonrası için durum çok daha sevimsiz.

Yani karanlık.

Her alanda, her konuda hem de içerde ve dışarda.

Önce muhalefete bakalım:

Kurultay kargaşasında CHP'de, CHP'li vekil dostumun deyişiyle 'Akıl tutulması devam ediyor'.

Böyle giderse CHP'nin ruhuna 'El-Fatiha'.

İYİ Parti, İYİ Partili bir dostumun deyişiyle 'bundan böyle iflah olmaz'.

Çok çarpıcı detaylar var.

Bundan böyle yalnızca Cumhurbaşkanı Erdoğan olacak.

O da devleti, toplumu ve sistemi kendi politik ve ideolojik tercihine göre dizayn ediyor.

O ne derse olur ve olacak.

İç ve dış politikada.

Şimdiye kadar olduğu gibi.

16 yıldır.

CHP Erdoğan ve AKP'yi durdurmak için hiçbir şey yapmadı, yapmıyor ya da yapmak istemiyor.

24 Haziran gecesinde olanlar herşeyi açıklıyor.

Anlaşılması çok zor karanlık noktalar söz konusu.

Konuşulanlar gerçek çıkarsa felaket.

Durum böyle olunca umutlar tükendi insanlar hiçbir şeyi umursamaz oldu.

Bu ise gelecek açısından en tehlikeli durumdur.

Erdoğan ve AKP ne yaparsa yapsın insanlar tepkisiz.

Medya ve sosyal medya klasik olarak olumsuzlukları yazıp çizmekle yetiniyor.

Harekete geçmek için hiç kimsenin niyeti yok.

Son seçimde AKP'ye oy veren insanlar (%42.5) Cumhurbaşkanı Erdoğan ne yaparsa yapsın arkasında duruyor ve muhalefetin hiçbir söylemine inanmıyor.

Yandaş medyanın mucizevi başarısı.

Sosyal ve psikolojik olarak irdelenmesi gereken çok önemli bir konu.

Belki de dünyanın hiçbir ülkesinde bu denli umursamaz ve tepkisiz bir toplum yoktur.

Birçok Arap ülkesinde bile (Geçen ay Ürdün'de) ekmeğe, benzine ve temel gereksinimlere zam yapıldığında ya da vergiler artırıldığında kıyamet kopuyor ve halk sokaklara dökülüyor.

Burada bırakın zam ve yeni vergileri iktidar ne yaparsa yapsın insanlardan çıt yok.

Konuşmanın dışında.

İddia ediyorum dolar 10 lira olsa bile toplumdaki garip tepki yani tepkisizlik aynen şimdiki gibi devam eder.

Türkiye ne olur işte o başka bir konu.

Belki Rahip Brunson'u konuşmaya devam eder.

Ya da Çin seddini bilmeyen kadını.

Ya da tarikat liderlerinin saçmalıklarını.

Ne yapılır bilemiyorum.

Artık herkes var olan durumdan sorumlu.

Yani herkes suçlu.

Kimse kusura bakmasın ama herşeyi tersine çevirebilecek bir mucize olmazsa belki de bu durumu Nazım Hikmet'in o harika dizeleleriyle anlatabilirim.

"Akrep gibisin kardeşim,

korkak bir karanlık içindesin akrep gibi.

Serçe gibisin kardeşim,

serçenin telaşı içindesin.

*Midye gibisin kardeşim,
midye gibi kapalı, rahat.
Ve sönmüş bir yanardağ ağzı gibi korkunçsun, kardeşim.
Bir değil,
beş değil,
yüz milyonlarlasın maalesef.
Koyun gibisin kardeşim,
gocuklu celep kaldırıncı sopasını
sürüye katıverirsin hemen
ve âdeta mağrur, koşarsın salhaneye.
Dünyanın en tuhaf mahlukusun yani,
hani şu derya içre olup
deryayı bilmiyen balıktan da tuhaf.
Ve bu dünyada, bu zulüm
senin sayende.
Ve açsak, yorgunsak, alkan içindeyse eğer
ve hâlâ şarabımızı vermek için üzüm gibi eziliyorsak
kabahat senin,
demeğe de dilim varmıyor ama
kabahatın çoğu senin, canım kardeşim”
AMİN!*

CHP'de kurultay konusu şimdilik kapandı.

Muharrem İnce'ciler muhalefete devam ederse Kılıçdaroğlu'nun deyimiyse disipline sevk edilir ve partiden atılırlar.

Sonuç felaket ve rezalet.

Yok durumu kabullenir yerel seçimlere kadar seslerini çıkarmazlarsa farklı bir fotoğraf ortaya çıkar:

Muhallıfler seçim sürecinde çalışmaz, partinin yenilgisini bekler ve seçim sonrasında tekrar harekete geçerler.

Başka birçok veri ve olası gelişmeyle birlikte sonuçta CHP ve CHP'den dolayı Türkiye'nin geleceği karanlık.

Çünkü bir sonraki seçim Haziran 2023'te.

Cumhuriyet'in 100. Yıl kutlamalarından 4 ay önce.

Anlamlı!

O zamana kadar Cumhurbaşkanı Erdoğan devleti, toplumu ve sistemi kendi siyasal, dinsel ve ideolojik değerlerine göre dizayn etmiş olur.

Ama içerde ve dışarda her şey Erdoğan'ın istediği şekilde gelişmeyebilir!

Türkiye gibi bir ülkede ve bizim coğrafyada hiçbir şeyin garantisiz yok.

O zamana kadar ben ise ne kadar zor ve karmaşık olursa olsun gerçekleri anlatmayı sürdüreceğim.

Başkalarının yaptığı gibi yapılanları şikayet ederek değil, yapılanların ne anlama geldiğini anlatarak ve geleceğe ışık tutarak.

Bunu yaptığım için şimdiye kadar kovulmadığım köy kalmadı. Silivri'ye bile uğradım.

Ama asla pes etmedim etmem.

Ben bu ülkeyi, toprağını, havasını, doğasını, insanlarını ve bulunduğu coğrafyanın tüm halklarını seviyorum.

41 yıldır fiilen gazeteciyim, bu coğrafyanın tüm ülkelerine gitim, savaşlarını izledim, liderlerini tanıdım ve her şeyimi biliyorum.

Bu birikim kolay değil ve boşa gitmesine izin veremem.

Verirsem kendi varlığımı inkar etmiş olurum.

Yani siz ne yaparsınız bilmem ama ben her zaman diyalektiğe inandım.

Yani mücadeleye, mücadeleyle güçlenecek umutlara ve hep birlikte göreceğimiz aydınlık geleceğe.

Tek başıma kalsam da.

Ne diyor Büyük Ozan Nazım Hikmet

"Kendi kendimizle yarışmadayız gülüm

Ya ölü yıldızlara hayatı götüreceğiz

Ya dünyamıza inecek ölüm.

En güzel deniz: henüz gidilmemiş olandır

En güzel çocuk: henüz büyümedi

En güzel günlerimiz: henüz yaşamadıklarımız

Ve sana söylemek istediğim en güzel söz

Henüz söylememiş olduğum sözdür.

Umuda bin kurşun sıkırsa da ölüm

Unutma umuda kurşun işlemez gülüm"

Biliyorum hiç kolay değil ve olmayacak ama odun gibi de yaşanmaz ki!

Yaşamın ve yaşamanın bir anlamı olmalı.

Bir iz bırakmalı bu dünyada insan.

Bizden önce inançları uğruna canlarını veren milyonlar gibi.

Bütün hayal kırıklıklarına ve hatta yenilgilere rağmen.

Biliyorum çok zor.

Düşman, düşmanlar ve dost gibi görünen iki yüzlüler çok ama çok güçlü.

Hadi bir örnek vereyim kendimden :

AKP iktidara geldiğinde Türkiye başta Suriye olmak üzere komşularla iyi ilişkiler geliştirmeye başlayınca ben de bir gazeteci olarak bu ülkelerde var olan ilişkilerime bu çabaya destek verdim.

Ben Osmanlı mirasçısı Sünni Erdoğan'ın Emevi başkenti Şam'da iktidarda olan laik Alevi Esad, İslamcı Şii İran ve Abbasiler'in ülkesi Irak'ta yaşayan Sünni ve Şiilerle başarabileceği bir birlikteliğin bölgenin kaderini değiştireceğine inanıyordum.

2002'den 2011'e kadar çok şey başarıldı, bu ülkelerle birlikte tüm coğrafya rahatladı ve başta Türkiye olmak üzere herkes kazandı.

Vizeler kaldırıldı sınırlar açıldı.

Herkes herkesle dost oldu.

Bin yıllık rüya gerçek olacaktı.

Olacaktı ama düşmanlar rahat durmuyordu.

Emperyalistler, Siyonistler ve bölgesel işbirlikçileri.

Başta dünyanın en tehlikeli iktidarı Suud ailesi.

2011 'Arap Cehennemi' 9 yılda inşa edilen her şeyi yıktı.

AKP yönetiminde Türkiye bu oyunun bir parçası oldu.

Neden, nasıl ve sonucu çok yazıp anlattım.

Beş kitapta, yüzlerce Tv programında, yüzlerce köşe yazısında ve bir o kadar konferansta.

Ve daha ilk günlerde Suriye halkıyla birlikte Esad'ın direneceğini, Rusya ve İran'ın ne pahasına olursa olsun Esad'tan asla vazgeçmeyeceklerini, Suriye ayaklanmasının demokrasi ve özgürlüklerle hiç ilgisi olmadığını, ayaklanan ya da ayaklandırılanların radikal İslamcı ruh hastası katil sürüleri olduğunu ve son olarak tarihte benzeri olmayan bir planla Suriye'ye çullanan 100 ülke ve 300 bin teröriste rağmen Suriye halkının kazanacağını yazdım.

Ve kazandı.

Benim kazanacağım gibi.

Sizin kazanabileceğiniz gibi.

Umutsuzluğa teslim olmayarak.

Yeni türden düşünceler üreterek.

'Ben olsam...!' diyerek!

Ama samimiyetle.

Sonrası zor da olsa çok kolay.

Doları en sonunda anlatacağım ama işin öncesine bakalım. Tartışmalı bir seçim kampanyasından sonra kazanan ve Ocak 2017'de göreve başladığından beri Trump her gün bir sorun yaşıyor ya da herkese yaşıyordu.

Geçen süre içinde 25 kadar en yakın adamını ya kovdu ya da adamlar dayanmayıp bırakıp kaçtı.

Çünkü Trump Hazretleri ülkeyi kendi özel şirketi gibi yönetmek istiyor.

Ama sonunda bu işi öğrendi şimdi de her cephede herkesle savaşıyor.

Seçimlerde rakibi olan Demokrat Partili Hillary Clinton'a 'İŞİD'i sen kurdun' dedi ama seçilir seçilmez bu örgütün en büyük destekçilerinden Suudi Arabistan'a giderek adamları tehdit etti sonra da şantajla 'Sökülün paraları' dedi. İlk imzalarla 380 milyar doları kaptı ve ülkesine dönerek 'Bu parayla 60 bin kişiye iş imkanı yarat-tık' dedi. Bununla da yetinmeyen Trump şantajlarına devam ederek Körfez'in kral, emir ve şeyhlerine 'ABD sizi koruduğuna göre siz de bu hizmetin karşılığını vermek zorundasınız' dedi.

Ne kadar topladı belli değil ama adamların korktuğunu, Trump'ın istediği paraları vererek bağlılıklarını bildirdikleri görülüyor.

Para işini garantileyen Trump hızlı hamlelerle etrafındaki düşmanlarını yenmeye başladı ve kendi gücünü yeniden hissettirmeye başladı. Önce orta sınıfı temsil eden geleneksel muhafazakarları yanına çekti sonra da çılgın Amerikalıların dinsel, tarihsel ve milli duygularını okşayarak gücüne güç kattı.

Kudüs'ü İsrail'in ebedi başkenti ilan etti ve Filistinlileri ortadan kaldırmak için büyük ve çılgın plan ve projeler hazırlayarak ülke içindeki Yahudi lobilerinin mutlak desteğini kazandı sonra da dünyadaki tüm Yahudilerin duygusal dayanışmasına nail oldu.

Üstelik Yahudi olan damadı Jared Kushner'i kendi danışmanı olarak atadı ve ona 'Ortadoğu'dan sen sorumlusun' dedi. Bu ise İsrail'i daha da mutlu etti ve dünyadaki Yahudi sermaye gruplarının Trump'a arka çıkmasını sağladı.

Geriyeye bağınaz Hristiyanlarla Siyonist Yahudilerin ortak ideolojik örgütü olan Evangelist Kilise kalmıştı. Onlar da gecikmeksiz Trump'ın arkasında durunca o da adamların istediği her şeyi yapar oldu.

Özetle içerde hızla toparlanan ve kısa sürede gücüne güç katan Trump bir kaç kez iflas edip yeniden toparlanan bir iş adamı olarak maceradan ve risk almaktan geri kalmadı.

Hiçbir başkanın cesaret edip baş varmadığı yöntemlerle her cephede herkese saldırmaya başladı.

Meksika sınırında duvar inşa edeceğini söyleyerek kaçak göçmenlere karşı sert ve tartışmalı önlemler almaya başladı.

Bazı çevreleri karşısına aldı ama yandaşlarının desteği daha da arttı.

Hemen peşinden Avrupa'daki müttefikleriyle kavgaya tutuştu.

Önce Almanya ve Fransa sonra diğerleri.

AB ve NATO ile dalga geçti ve Avrupalı müttefikleri için 'Köhneleşmiş ülkeler' tanımını kullandı.

Geleneksel ve stratejik müttefik İngiltere'ye gitti ve beklenmeyen çılgin söylem, tutum ve davranışlarıyla herkesi şaşırttı.

Sonra da ticaret savaşlarına başladı.

Yalnız Çin ve Rusya ile değil Avrupalı müttefikler dahil herkese karşı.

Adam 'kendi ülkesinin iş adamlarını kollayarak' çift yönlü kazanıyor.

Hem zenginleri arkasına alıyor hem de ekonomiyi canlandırarak orta sınıf Amerikalının oyunu garantiliyor.

Artık çok rahatlamıştı çünkü içerde tüm veriler ondan yana.

Ona göre sıcak kavgaya tutuşmanın zamanı gelmişti.

Düşmanlardan düşman seçmesi gerekiyordu.

O da seçim öncesinde ve başkanlığının ilk günlerinde atıp tuttuğu, liderine hakaret ettiği ve savaşla tehdit ettiği Kuzey Kore ile başladı.

Hiç kimsenin beklemediği bir anda gitti Kuzey Kore lideri Kim Jong-Un ile oturup barıştı.

Çünkü bu ülke Ortadoğu'da değildi, enerji kaynakları yoktu ve İsrail'i hiç rahatsız etmiyordu.

Yani onunla anlaşmak çok kolaydı.

O da öyle yaptı.

Sempatik Kim ile anlaştı ama yine de rahat durmadı.

Şimdi de onu tarihsel müttefikleri olan Çin ve Rusya'dan uzaklaştırmak için

hesaplarını yapıyor.

Trump parasına güveniyor.

Kural 'Her şeyin bir bedeli var be paranın alamayacağı hiçbir şey yok'.

Paran varsa gücün de var.

Hele paran Yeşil Dolar ise.

Hani şu yeşil sermayenin çok sevdiği cinsten.

Öyle düşünüyor Trump Hazretleri ve öyle davranmaya başladı.

İran, Rusya ve Türkiye'ye karşı.

Doldur doldur boşalt

...

Temmuz ve Aralık 2013'te Putin ile buluşan dönemin Suudi İstihbarat Başkanı Bender Bin Sultan ona 'Esad'tan vazgeç sana istediğin parayı verelim' dedi.

Arap medyası '50-70 milyar dolar'dan söz etti.

'Hayır' diyen Putin Eylül 2015'te uçaklarını ve savaş gemilerini Suriye'ye gönderdi.

Teröristlerden ve onları destekleyen ülkelerden yana olan denge yavaş yavaş Esad'ın lehine değişmeye başladı.

O sıralar ülke topraklarının yalnızca %22'ni kontrol eden Suriye Devleti bugün %66'nı kontrol ediyor.

Yakında tümünü.

Çok öncesinde ABD, Baba Esad'a sonra da oğul Esad'a 'İran ve Hizbullah'tan uzak dur sana istediğin her şeyi verelim' dedi.

Her İkisi 'İsrail işgal ettiği topraklarımızdan çekilsin ve Filistin devleti kurulsun bölgemizde hiçbir sorun kalmaz' dedi ama Yahudi lobilerinin baskısıyla ABD kabul etmedi.

ABD ve Batı 'Arap Baharı'yla Şam'dan intikam almak istedi.

İran her şeyiyle Suriye'ye sahip çıktı ve çıkıyor.

2011-2016 döneminde Türkiye; ABD, Batılı ülkeler ve Körfez ülkeleriyle birlikte hareket ederek Esad ve ona arka çıkan İran ve Rusya'ya düşman oldu.

27 Haziran 2016'da Erdoğan düşürülen uçak için Putin'den özür diledi.

Suriye ve bölge politikasının yanlış olduğunu anlayan Ankara yeni arayışlara girişti.

Önce Rusya sonra da Rusya ve İran'la birlikte hareket etmeye başladı.

Bu süreç doğru ve hızlı ilerleyerek önce Suriye sorunun çözümüne büyük katkı sağladı sonra da yeni bölgesel ve uluslararası dengeler yaratmaya başladı.

Bunun da bir bedeli olmalıydı.

23 Ocak 2017'de Astana'da Rusya ve Türkiye birlikte hareket etme kararı aldığı anda Trump Beyaz Saray'daki görevine üç gün önce başlamıştı.

Hem de 'PYD bizim stratejik müttefikimiz' diyerek.

Sonrasında gelişmeler hızla devam etti.

Cumhurbaşkanı Erdoğan Trump'la bir kaç kez buluştu, farklı düzeylerde siyasi ve askeri ziyaretler gerçekleşti ama değişen bir şey olmadı.

Dün 20 aylık iktidarını anlattığım Trump'ın değişmeye niyeti yoktu.

Yeni türden çılgın, Twitter meraklısı ve üstünlük taslayan Trump;

- 1- 70 yıllık ABD müttefiki Ankara'nın 'anlamsız' Rusya ve İran'la yakınlaşmasına kızıyor ve 'Amerikan oltasında balık olarak kalacaksınız' diyor.
- 2- Putin'i kısıyor ve Rusya'dan S-400 alımına karşı çıkıyor
- 3- Radikal İslamcı eğilimlilere karşı olduğunu ve onlarla her alanda savaşacağını söyleyen biri olarak Trump Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın bölgesel ve uluslararası alanda İslamcı söylem ve davranışlarına tepkisini gizlemiyor.
- 4- 'Irak, Suriye ve bölgesel konularda İran'a yönelik kavgamda benimle birlikte olun' diyor.
- 5- Ankara'dan ABD'nin İran'ı çökertme planına fiili ve etkin destek istiyor.
- 6- Her fırsatta Ankara'ya 'İsrail'e yönelik sert söylemlerinizi vazgeçin ve Tel Aviv ve Yahudi lobilerle dost olun' telkininde bulunuyor.
- 7- Prestij savaşına dönüştürülen Rahip Brunson ve diğer tutukluların derhal serbest bırakılmasını istiyor.
- 8- 'Kıbrıs sorunun çözümünü engellemekten vazgeçin' diyor.
- 9- Ankara'dan Fetö ile ilgili ABD'yi suçlayıcı söylemlere son vermesini istiyor.
- 10- Halk Bankası'na verilecek ceza ile ilgili Ankara'nın uzlaşmaz tavırdan vazgeçmesini bekliyor.
- 11- Erdoğan'ın Maduro ile samimi pozlarına çok sinirleniyor.

Adamın sinir ve istekleri bitmez ama acelesi de yok.

Zayıf olan Türkiye her zaman daha güçlü olan Amerika.

İşte bu nedenle TL çöküyor.

Gerçek neden: Ekonomik ve mali iflas

ABD; Türk devletinin her şeyini ve devleti yönetenlerin tüm kişisel sırlarını biliyor.

Para pul konularını özellikle.

Fetö 19 yıldır orada yaşıyor.

Zarrab ve Hakan Atilla ayrı ve çok tehlikeli konular.

Fetö'cular yıllarca herkesi dinlemişti.

Yazılıp çizilenlere bakılırsa Fetö'cular CIA, MOSSAD ve Alman istihbaratıyla işbirliği yaptıysa durum çok vahim.

Devlerin tüm mali sırları adamların elinde.

Onların elindeyse dünya sermaye gruplarının da elinde.

Adamlar Türkiye ile ilgili ne zaman, nasıl ve ne tür karar alacaklarını biliyorlar.

Kasalarını ona göre hazırladılar.

Dolarları doldurup doldurup boşaltıyorlar.

Bankaların %65 ve Borsa'nın bir o kadarı yabancıların kontrolünde.

Hepsi de Trump'tan korkar.

Bu adamın hiç şakası yok.

Yaşamsal kararların alınma zaman geldi geçiyor :

Türkiye'yi kurtarmak için.

...

Aralık 2013'te Putin'i parayla satın alamayan Suudiler Haziran 2014'te petrol fiyatını aşamalı olarak 115 dolar'dan 40 dolara kadar düşürdüler.

Amerikan uşaklığının en alâ modeli olan Suudiler bu kararla Esad'a destek veren İran ve Rusya'yı çökerteceklerini hesaplıyorlardı. Hesaplayan Amerikalılar olduğu için İran ve Rusya çökmedi ama Suudi Arabistan ve Körfez ülkeleri iki trilyon dolar kaybetti ama Amerikalı petrol tekelleri acayip zenginleşti.

Para çok olunca hep birlikte IŞİD, Nusra, ÖSO ve benzeri gruplara milyarlarca dolar harcıyıp onlara 'Gidin Esad, İran ve Rusya'yı yok edin' dediler.

Ama olmadı.

Suriye ve ona destek veren İran ve Rusya savaşı kazandı.

Suudiler, müttefikleri ve en büyük Patron 'Deli Petro' Trump çıldırdı.

Adam daha ilk günden kafayı İran'a taktı.

Önce Nükleer Anlaşma'yı iptal etti sonra da peş peşe ekonomik ve ticari yaptırım kararları aldı ve 'Bizim kararlara uymayan ülke ve şirketleri yok ederim' dedi.

Yüzlerce Avrupalı şirket korkudan İran'dan çekildi.

İran parası %60 değer kaybetti. ABD'de yaşayan Şah'ın oğlu ile Fransa'da yaşayan muhalif Halkın Mücahitleri Örgütü yöneticileri İran halkını ayaklanmaya çağırıyor.

CIA, Mosad ve bölgesel istihbarat örgütleri İran'da yaşayan ve halkın yarısını oluşturan Azeri, Kürt, Arap ve Belucileri etnik söylemlerle kışkırtıyor.

İnsanlara 'Mollalar paranızı Suriye'ye ve Hizbullah'a harcıyor' deniliyor.

Doğrudur ama 1980-1988 yıllarında 'Arap' Saddam İran'a saldırıdığına bir Arap ülkesi olarak Suriye bütün imkanlarıyla İran'a destek vermişti.

Şimdi sıra İran'daydı.

Üstelik her iki ülke ortak düşmanlara karşı savaşıyorlar :

ABD, müttefiği Batılı ülkeler, Körfez'in işbirlikçi iktidarları ve hepsinin sahip çıktığı İsrail.

Müslüman ülke Pakistan'ın sahip olduğu nükleer bombalara ses çıkarmayan bu ülkeler İran'ın olası nükleer gücüne kıyameti koparıyorlar. Üstelik İsrail'in elinde bütün İslam coğrafyasını yok edecek kadar nükleer, kimyasal ve biyolojik silah var.

'Sünni' Pakistan'ın nükleer bombalarının anahtarları CIA'nin elinde.

Trump ve müttefikleri İran ve Rusya destekli Esad'ın savaşı kazanmasını kabullenemiyorlar. Her cepheden İran'a saldırıyor onunla dost ya da ilişki içinde olan herkesi sıkıştırıyorlar.

Bununla yetinmeyen ABD ve müttefikleri İran'ın Irak'taki etkisini kırmaya çalışıyorlar.

Şii Sadr Grubuna milyarlar vererek 'Arap olarak Şiiliğe sahip çık ve Acem Şiiilerini Irak'tan kov' diyorlar.

Lübnan, Yemen, Irak ve Suriye'de çok güçlü olan İran başta Bahreyn olmak üzere Körfez ülkelerindeki Şii nüfusu harekete geçirebilir.

İran Amerikan tehditlerine karşılık Körfez petrolünün en az yarısının geçtiği Hürmüz Boğazını kapatabilir.

İsrail dostu Şah varken İran'ı stratejik müttefik olarak kabul eden ABD şimdi bu ülkeyi yok etmeye çalışıyor.

Şah da Şii idi Mollalar da.

Ortam giderek gerginleşiyor.

İran'ı çevreleyen Afganistan, Pakistan, Hindistan, Türkiye, Katar, S.Arabistan, Bahreyn, Umman, BAE, Kuveyt, Irak, Ürdün ve İsrail'de Amerikan askeri üsleri var.

'İran çevre ülkeleri için büyük tehlike oluşturuyor' diyen Trump bununla da yetinmiyor

İran dostu Rusya'ya karşı da yeni yaptırım kararları alıyor.

Radikal İslamcı terör örgütlerine karşı amansız savaşımdan dolayı Putin'i sıkıştıramayacağını bilen Trump Ukrayna'yı öne sürüyor. Adam İran ve Rusya ile ekonomik ilişkileri olan Avrupa ülkelerini de sıkıştırmak istiyor.

Tıpkı Türkiye ile yaptığı gibi.

2011 sonrasında 'Osmanlı ve Sünni' Türkiye'yi 'Safavi Şii' İran'a saldırtmak isteyen Körfez'in 'Sünni' Kral, Emir ve Şeyhleri şimdi

kendi aralarında kavga edince iş Trump'a kaldı. O da bu işi ekonomiyle yapmaya çalışıyor.

Zarrab, Hakan Atilla ve 17-25 yolsuzluklarının bilinmeyen sırlarıyla Ankara'yı sıkıştırabileceğini hesaplayan Trump Türkiye'yi İran-Rusya ekseninden uzak tutmaya çalışıyor.

Bunu da İran'a karşı aldığı yaptırım kararlarının gücüyle yapmak istiyor.

Yapamadığını görünce de çıldırıyor.

Trump tırlattı.

Format farklı ama Hitler'i çok andırıyor.

O 'Yahudiler'den kurtulayım' derken Avrupa'yı yok edip İsrail devletinin kurulmasını sağladı bu da İsrail için Müslümanları birbirine kırdırarak.

Tezgah 100 yıldır aynı.

Rusya Dışişleri Bakanı Lavrov dün Ankara'dadır.
Birçok konuyla birlikte İdlib'i konuştular.

İdlib Suriye'de bir şehir.

Hatay bölgesinde Türkiye sınırına yaklaşık 50 kilometre uzaklıkta.

Mayıs 2015'te her türlü ağır silaha sahip on binlerce terörist İdlib ve çevresine saldırarak işgal etti.

İŞİD, Nusra ve benzeri grupların işgali altındaki İdlib ve çevresinde bir milyondan fazla insan çağ dışı ve karanlık bir yaşam sürüyor.

Her şey silahlı grupların İslami anlayışına göre düzenlenmiş.

Her yer ve her şey kapkara.

Afganistan sınırına yakın Pakistan'ın Peşaver kentine benziyor.

Kent 1980-2000 döneminde Taliban ve Kaide üssüydü.

Ocak 2017'de Rusya ve Türkiye ve daha sonra Türkiye, Rusya ve İran Astana'da sonra da Soçi'de oturup anlaşınca Suriye'de işler düzelmeye başladı.

Putin ve Ruhani Esad adına Erdoğan silahlı gruplar adına ateşkes için imza attılar.

Bunun üzerine Rusya ve İran destekli Suriye ordusu ülkenin her yerinde silahlı gruplarla uzlaşmaya başladı. Uzlaşmayalar savaşa yok edildi. Uzlaşanların bir bölümü teslim oldu normal yaşamlarına döndü diğerler 'Biz İdlib'e gitmek istiyoruz' dedi.

İstedikleri oldu ve Suriye Kızılayı'nın otobüsleriyle İdlib'e bazıları da TSK'nın kontrolündeki bölgelere (Cerablus, El-Bab, Azez ve Afrin) taşındı.

Böylece İdlib'te militanların sayısı 60-70 bini buldu.

Adamların tank, top, füze, kimyasal silah ve sık kullandıkları silahlı İHA'ları var.

Hangi devlet buna izin verir ?

Üstelik bunlar arasında 15 bin kadar Çeçen, Uygur Türkü, Südi, Alman, Fransız, Tunuslu ve başka yabancı ruh hastası var.

Adamlar İslam için ölmeye ve öldürmeye gitmişler Suriye'ye.

Nasıl, nereden ve kimin desteğiyle gittiklerini herkes biliyor.

Şimdi Suriye ordusu 'Burasını teröristlerden temizleyeceğim ve devlet otoritesini sağlayacağım' diyor.

Birileri de 'Küstah Esad İdlib'te katliama hazırlanıyor' modunda. Yakında klasik yalana da sarılırlar :

'Esad İdlib'te kimyasal silah kullandı'

7 yıldır aynı yalanlar.

7 yılda 7 milyon kez tekrarladılar bu yalanları.

Güçlü oldukları için insanları inandırdılar.

Artık boşuna.

İran ve Rusya destekli Suriye bu savaşı kazanıyor.

İdlib mutlaka geri alınacak.

Sonrasında sıra ABD destekli PYD'nin kontrolündeki bölgelere gelecek.

ABD ve müttefiki Fransa, İngiltere ve İtalya güçleri mutlaka burarlardan atılacak.

Türkiye'nin Rusya ve İran'la olan işbirliği ve samimi dostluğu devam ettiği sürece her şey kolay olacak ve Suriye sorunu toptan çözülecek.

TSK'nın kontrolündeki bölgeler de Suriye devletine bırakılacak.

Türkiye'nin tüm ihtiyaçlarını karşıladığı 40-50 bin kadar ÖSO ve benzeri grupların militanlarına çare bulunacak.

Formülü de çok basit :

Ankara dolaylı dolaysız Şam ile oturup anlaşacak.

Böyle bir anlaşma Türkiye'nin birçok sorununa derman olacak.

Suriye Türkiye'nin güneye açılma kapısıdır. Bu kapı açılırsa Türkler Arap coğrafyasının her yerine rahat ulaşabilecek.

Tıpkı 502 yıl önce olduğu gibi.

24 Ağustos 1516'de Mercidabık'dan (Cerablus) Suriye'ye giren Yavuz Selim Ocak 1517'de Kahire'den Halife olarak dönmüştü.

Artık halifelik ve saltanat çağı kapanmıştır.

Siyasal İslam iflas etmiştir.

Müslüman Erdoğan'ın en iyi dostu 'Allahsız Komünist' Putin'dir.

Sünni Erdoğan'ın en iyi dostu Şii Ruhani'dir.

Türkler, Araplar, Kürtler ve Persler bu coğrafyada birlikte yaşamak zorunda.

Bildik algı, kompleks ve saplantılardan arınarak.

Başka çaresi yok ve kalmadı.

*Son kriz ve ABD ile gerginlik herşeyi yeterince açıklıyor.
Anlamak isteyenlere.*

*Yoksa biz yine İdlib'i, Menbiç'i, Cerablus'u, PYD'yi ve hepimizi
ömür boyu meşgul edecek konuları konuşur dururuz.*

Sonra da sırasıyla yok olur biteriz.

7 Yıl önce yazdım: Arap Baharı'nın esas hedefi Türkiye'dir.

Kanıt için bir 7 yıl daha mı bekleyeceksiniz!

*Unutmayın kuru ne olursa olsun hiçbir Dolar geçen zamanı
geri getiremez.*

‘**K**ahrolsun Amerikan emperyalizmi’ 68 kuşağının en popüler sloganlarından biriydi.

‘Tam Bağımsız Türkiye’ sloganıyla birlikte.

O sıralar İslamcılar ve Milliyetçiler Amerika’yı çok severdi.

Amerika da onlara anti-komünizmi aşlar Türkiye’yi tepe tepe kullanırdı.

Sovyetler Birliği dağıldı ve komünist tehlike kalmadı ama İslamcılar ve Milliyetçiler Amerika’yı sevmeye devam etti.

Yeşil Sermaye’ye arka çıkan Yeşil Dolar’ın hatırı için.

Dolar da onlara çok iyi baktı.

Şimdi mütedeyyin vatandaşlar Tv kameraları karşısında ‘kahrolsun Amerika’ sloganıyla dolarlarını yakıyor ya da yere atıp üzerinde tepiniyor.

Gelelim bugünlere...

BOP ve Arap Baharı’nda herkes Amerika’nın yanında durdu.

Amerika’nın kim ve ne olduğunu anlatmak için kitap ve köşe yazıları yazdım, televizyonlarda konuştum ama herkes bildiğini okudu.

Amerika bana kızınca yandaşları da kızdı.

Adamların medyası çok güçlü.

Şimdi aynı medya Amerika’ya atıp tutuyor.

İki yüzlü, kişiliksiz, rezil ve satılmış sözde gazeteciler.

Oysa Amerika’yı, sistemini ve kanlı tarihini bilmeyen yok .

Silah ve petrol tekelleriyle birlikte Yahudi lobiler var oldukça Amerika değişmez.

Özellikle bizim coğrafyamıza karşı turum ve davranışlarında.

Taktikte belki ama stratejide asla.

Arap Baharı böyle bir süreçti.

Başlangıçta hep birlikte onlarca ülke Suriye’ye çullandı.

Esad’ın yanında yalnızca Rusya ve İran vardı.

Şimdi herkes Türkiye’nin karşısında ve Erdoğan’ın iki dostu var:

Putin ve Ruhani.

Trump’ın dostu ise Sisi, Suudi Arabistan, Bahreyn, Ürdün ve BAE kral ve emirleri.

Onlar da Erdoğan'ı sevmeyiz.

İsrail'i ve Erdoğan'ın İslamcı söylem ve davranışlarından rahatsız olan bazı Avrupa ülkelerini de unutmayalım.

Geçen yıl Merkel'e söylemediklerini bırakmayanlar bugün mali krizden çıkışı onun bir demecinde arıyor.

Zavallı cahiller.

AKP'nin dış politikasında her şey yanlış.

Yanlışlar çoğalınca bedeli daha da ağırlaştırıyor.

Bakalım son krize...

Cumhurbaşkanı Erdoğan her konuşmasında ABD ve Başkan Trump'a yükleniyor.

Trump da Türkiye karşıtı kararlarıyla karşılık veriyor.

Gerginlik had safhada.

Yandaş medya benden çok daha fazla Amerikan düşmanı kesilmiş.

Lafla...

Trump'ın eylemsel tavırlarına karşın Türkiye şimdiye kadar hiçbir şey yapmadı.

Örneğin İran, Irak, Suriye ve PYD bölgesi için stratejik öneme sahip Kürecik üssü kapatılabilir ya da İncirlik uçuşları izne bağlanabilir.

Yapılabilecek çok şey var ve Ankara bunları yapabilirse kesin yüz yılın mucizesi yaşanır, Erdoğan tarihe geçer ve herkes Türkiye'ye hayran kalır.

Tıpkı 2011 öncesinde olduğu gibi.

Osmanlı mirasçısı İslamcı Sünni Erdoğan; Şii İran, Alevi Esad, Kürtler ve bölgenin tüm ülkeleriyle dost olmuş, Türkiye'ye büyük prestij ve kazançlar sağlamış ve dünyanın her yerinde tanınmış olmuştur.

Arap Baharı ve özellikle Suriye müdahalesi her şeyi berbat etti.

Bu politikanın sonuçlarından kurtulmak kolay değil ve olmayacaktır.

Bugün yaşanan mali krizin dolaylı-dolaysız en önemli nedeni bu yanlış politikadır.

Son 7 yılda Suriye, Irak ve bölgede yaşananları, bunların Türkiye ile ilgili bağlantıları ve hepsinin Türkiye'ye yüklediği siyasi, askeri, güvenlik, ekonomik ve mali faturaları hatırlarsanız ne demek istediğimi anlarsınız.

Bütün bu detayları bildiği için Trump Türkiye'yi sıkıştırıyor.

*Ankara'nın çaresiz ve güçsüz olduğunu düşündüğü için ileri gidiyor.
Elinde Fetö, Zarrab, PYD, uluslararası sermaye gücü, Erdoğan
düşmanı Arap liderler, Yahudi lobileri gibi kartları olan Trump sal-
dırganlığına devam edecektir.*

Türkiye'yi yeniden teslim almak için.

Amerikan oltasında uslu bir balık olarak kalmak için.

Bu saatten sonra çok zor ama burası Türkiye.

Bu da Erdoğan'ın son şansı.

*Karar vermesi çok zor ama bir kez olsun beni dinlerse Türki-
ye'nin geleceği ve kurtuluşu kendi coğrafyasında ve Suriye, Irak ve
İran'ın yanında olmasıdır.*

Böyle bir birliktelik ABD ya da AB'ye düşman olmayı gerektirmez.

'Kahrolsun Amerika' bağırmaya da gerek yok.

*Ankara Arap Baharı sürecinde yaşanan detaylardan gerekli ders-
leri çıkarırsa tüm gerçekleri öğrenmiş olur :*

Örneğin 'Amerika'dan dost Trump'tan post olmaz'

*Örneğin 'Dünyanın en tehlikeli iktidarı Trump'ın kölesi Suud
ailesidir'.*

*Örneğin 'Yaklaşık 200 yıldır Türkiye ve Türklerden nefret eden
bu adamlar her zaman Türkiye'ye kazık atacaktır'.*

Yaşamın her alanında vefa ve vefasızlıklarla ilgili hepimizin bildiği ya da birebir yaşadığı çok hikaye vardır.

Benim Silivri ve sonrasında hastane macerasında herkese nasıl kızdığımı ve bunu televizyonda keskin ve sert ifadelerle dile getirdiğimi hatırlarsınız.

Silivri'ye bir hastaneye 4 vekil ziyaretime gelmişti.

Beni sevdiğini söyleyenlerden üç beş kişi.

Dost olduğunu bildiğim bazıları çok korkak çıktı.

Barış Yarkadaş polislerin eve geldiği andan itibaren hep yanımdaydı.

Eren Erden TBMM'de büyük tepki gösterdi.

CHP lideri Kılıçdaroğlu her konuşmasında benimle ilgili bir şeyler söyledi.

Aynı duyarlılığın çok daha fazlasını CHP vekili Enis Berberoğlu ve eski vekil Eren Erdem için olması gerekir.

Ben olsam bu işin sonunu bırakmam ve sonuç alıncaya kadar birşeyler yaparım.

Konuşmanın dışında.

Özellikle Eren konusunda çünkü o tutuklu.

Eren; ön seçimde belki de en çok oyu alarak vekil olan bir genç.

Eren; liste dışından Parti Meclisi'ne seçilen tek kişi ve halen üyesi.

Eren; Barış Yarkadaş, Ali Şeker, Mahmut Tanal, Aykut Erdoğan, Sezgin Tanrıkulu ve az sayıda vekille birlikte en çok çalışan ve parti politikalarına destek veren kişi.

Özellikle IŞİD'in Türkiye yapılanması, Türkiye'nin Suriye politikaları ve genel olarak AKP'nin dış politika yanlışları.

Hepsi de kanıtlandı ve Eren bunun için tutuklandı.

24 Haziran seçim öncesinde tutuklanacağı belliydi ama Barış Yarkadaş gibi o da aday gösterilmedi.

Ailesi CHP'lilerin ilgisizliğinden şikayetçi.

Kılıçdaroğlu Enis'in eşini ziyaret ettiği ya da aradığı gibi Eren'in eşi Nuray'ı da aramalı.

Adalet Bakanlığı hukuka aykırı bir şekilde vekillerin Eren'i ziyaretine ya zorluk çıkarıyor ya da hiç izin vermiyor.

İktidar Eren'den intikam alıyor.

Medya konuyu unutup gitti.

Halk Tv ve Tele1'deki arkadaşlar aynı zamanda gazeteci olan Eren konusuna daha fazla ilgi göstermeli.

Peki Eren kimin için mücadele etti?

Enis neyin kavgasını verdi?

HDP kendi Eş-Başkanları Yüksekdağ ve Demirtaş'la birlikte içerde tutulan diğer vekilleri için ne yapıyor?

O insanlar neden tutuklu?

Toptan unutulmuş meslektaşlarımız ayrı bir konu.

Vefa bir insan için yüce değerdir.

Onurlu bir insan annesine, babasına, eşine, dostuna ve mücadeleye yoldaşlarına vefalı olmak zorunda.

Boşuna dememişler 'Siyasette vefa yok'...

Vefasızlık, nankörlük ya da kalleşlik yozlaşan, lümpenleşen ve giderek karektersizleşen toplumların en özgün özelliğidir.

Özellikle bizim gibi toplumlarda.

Böyle bir özellik doğal olarak siyasetin vazgeçilmez hastalığına da yansıyor.

Her partide, örgütte, dernekte, tarikatta...

Herkes herkesin kuyusunu kazıyor, güçlü olan diğerlerinden kurtuluyor ve mücadele yoldaşlığının vazgeçilmez dayanışma ruhunu hatırlayan kalmıyor.

Eren, Enis ve tutuklu HDP'li tüm eski vekiller olayında olduğu gibi.

Gazeteci meslektaşlarımızda olduğu gibi.

Benim hikayemde olduğu gibi.

Kusura bakmayın ama siz de suçlusunuz.

Birlikte mücadele ettiğiniz insanlara sahip çıkmıyorsunuz.

Duruşmalarına gitmiyorsunuz.

Ailelerini arayıp moral vermiyorsunuz.

Üyesi olduğunuz ya da oy verdiğiniz parti yönetimlerine baskı yapmıyorsunuz.

Sonra da başkalarının sizin için mücadele etmesini istiyorsunuz.

Kusura bakmayın ama bu iş olmaz ve nitekim de olmuyor.

İçerde ya da dışarda olan sevdiğiniz insanlara sahip çıkıp destek verin.

Bu destek ve desteğin hissedilir ve gözle görülür bir hali olmalı.

Piyasada kalan bir kaç dürüst ve samimi insanın mücadeleye devam edebilmesi için bu desteğe ihtiyacı var.

Sevdikleriniz ve değer verdiklerinizin yanında olun.

Eren, Enis, Demirtaş, Yüksekdağ, diğer vekiller ve meslektaşlarımıza moral verin.

En kolayından sosyal medya ortamında.

Hukuk ve adalet adına Rahip Brunson için kıyameti koparan Trump ve Avrupalı liderler her nedense vekiller ve gazeteciler için sessiz kalmayı tercih ediyorlar.

İkiyüzlülük.

Vefasızlık çok daha kötü.

Vefa birgün herkese lazım olacak.

Bozası değil duygusal heyecanı.

Bu heyecanı yaşayın ve yaşatın.

Harika bir duygudur.

Defolu siyaset 'outlet'lerinde bilinmez.

CHP'de Kurultay tartışmalarının eskilerinin deyimiyle sittin sene yani altmış yıl devam edeceği anlaşılıyor.

Tepede kavgaya uzadıkça örgütler dağılma noktasına yaklaşıyor.

CHP'ye gönül ve oy veren insanlar artık kavgayla hiç ilgilenmiyor.

Erkene alınmazsa 19 Mart 2019'da yapılacak olan yerel seçimlerde bu insanların büyük bölümü sandığa gitmez.

Seçmen sandığa gitmezse CHP elindeki birçok belediyeyi kaybedebilir.

Yok eğer bir an önce kavgaya son verir, yönetim ve muhalifler anlaşır, örgütleri toparlanır ve güçlü adaylar bulunabilirse İstanbul ve Ankara'yı bile alınabilir

İşte o zaman CHP yeniden umut olur ve AKP'nin iç ve dış politikada kötü yönetimine son verebilir.

Aksi takdirde AKP ve Erdoğan sittin sene iktidarda kalır.

2071'e kadar.

Malazgirt Savaşının 1000. Yıldönümüne dek.

Öncesinde AKP bu ülkeyi yani Atatürk Cumhuriyeti'ni ne hale getirir varsın CHP düşünsün.

Niyeti varsa!

O tarihlere kadar CHP ortada kalırsa!

Ben çok ciddiylim.

Sokağın nabzını çok iyi tuttuğumu düşünüyorum.

Kılıçdaroğlu ya da İnce'den yana değil çağdaş, aydın ve kendi içinde barışık esenlik içinde bir Türkiye'den yanayım.

Elbette çevresindeki ülke ve halklarla dost ve kardeş kalarak.

CHP bu bilinç ve iradeyle hareket etmediği sürece asla iktidar olamaz.

CHP bir an önce iç kavgalarına son vererek dışa açılmalıdır.

İçerde farklı söylem ve eylemlerle toplum güvenini yeniden kazanması gereken CHP bir an önce dünya başkentlerine ve öncesinde çevre ülkelere 'Her zaman bir iktidar alternatifi' olabileceğini ve 'Türkiye'nin geleceğinde söz sahibi' olduğunu kanıtlamalıdır.

Örneğin seçim öncesinde 'Türkiye'nin kurtuluşunu OBİT yani Ortadoğu Barış ve İşbirliği Teşkilatı'nda gören CHP lideri Kılıçdaroğlu

Tahrân, Bağdat ve Şam'ı ziyaret etmeli. Belki de bu davranışıyla ıı kavgaları hafifletir ve yandaş medyanın 'karıştırıcı' çabalarına son verebilir.

Elbette Moskova, Pekin, Berlin, Amman, Beyrut ve Doha gibi Türkiye ve bölge sorun ve konularını ilgilendiren başkentlere de gitmeli.

Bunlar 'platonik' temenniler olabilir ama dışa açılmak CHP'yi çok daha etkinleştirebilir ve kendi iç sorunlarından uzaklaştırabilir.

Benden söylemesi dışarda herkes CHP'yi merak ediyor ve neden dışa açılmadığını soruyor. Bu merak ve sorma CHP'nin hareketlenmesiyle karşılık bulmazsa yakında bitebilir.

Tıpkı heyecanın içerde bitmek üzere olduğu gibi.

CHP tarihsel bir yol ayrımında.

Ya çok daha güçlenerek varlığını sürdürecektir ya da toplumun heyecanının tükenmesinden sorumlu olarak tarihe geçecek.

Laf olsun diye yazmıyorum.

Ben çok ciddiylim.

Bu haliyle CHP'yi yazmak hiç hoşuma gitmiyor.

Çarşamba akşamı Didim Kitap Günleri'nde karşılaştığım yüzlerce yurtseverin tesbitiyle CHP herkesin sorunu.

Bu sorun çözülmedikçe Türkiye'deki sorunlar çok daha karmaşık bir hal alacak ve hep birlikte dönüşü olmayan karanlık bir yolun sonuna gelmiş olacağız.

İşte o zaman izin verilse bile konuşmanın bir anlamı kalmayacak.

Türkiye bunu haketmiyor.

Elbette Türkiye'nin şimdi içinde bulunduğu durumdan 16 yıl iktidarda olan AKP sorumlu.

Ancak CHP de çoğu kez AKP'ye ve Erdoğan'a yardımcı olmuş ya da dolaylı dolaysız destek vermiştir.

2001'den bu yana CHP yönetiminde olan herkes.

Baykal ve Kılıçdaroğlu ve tüm ekipleri.

Muharrem İnce de bu ekiplerin içindeydi.

Yine benden söylemesi :

Halk en ince ve mahrem detaylarına kadar her şeyi biliyor.

Muhalef medyadaki meslektaşlarımız çok daha fazlasını insanlara anlatmalı.

Demokratik ve Laik Cumhuriyet'in geleceği için.

Herkes dürüst olmak ve elini vicdanına koyarak yalnızca gerçekleri anlatmak zorunda.

Yandaş medyada olduğu gibi korkak olmanın ve yalakalık yapmanın bir alemi yok.

İnsanlar çok acı çekiyor.

Cumhuriyet zor durumda.

CHP'liler koltuk derdinde.

Çok ayıp.

Kendimi bildim bileli Suudilerden hoşlanmam.

Bu duygusal değil tamamen bilgiye dayalı bir tavır.

Suud ailesinin ya da aşiretinin tarihini en ince detaylarla bilirim.

Arap ve İslam coğrafyasında tüm belaların arkasında, içinde ve yanında hep Suudiler var.

Suudiler dünyadaki tüm ılımlı, yumuşak ya da, light İslamcı parti, örgüt, dernek, okul, tarikat ve cemaatlara para yardımında bulunmuştur.

Radikal İslamcı Taliban, Kaide, IŞİD, NUSRA, El-Şabab ve benzeri tüm örgütler Suudi parasıyla CIA tarafından kurulmuştur.

Bunu herkes bilir ama çil çil yeşil Dolarlar için herkes susar.

İş susmakla da kalmıyor bazen de onlarla birlikte hareket ediyorlar.

Örneğin birçok ülke üç yıldır Yemen'e saldıran Suudi ve BAE'ye destek veriyor.

İki yıl önce Ankara'dan bir vatandaş beni Savcılığa şikayet etmişti.

Meğer ben Halk Tv'de Maniki Dünya programında Suudi Kral için 'eşek oğlu eşek' demişim. Şikayetçi kralın Türkiye dostu olduğunu söyleyerek hakaret davası açılmasını istemişti. Savcı ifademi aldığı anda Suudi'lerle ilgili herşeyi anlattım.

Şimdi geelim bu günlere.

Suudiler ABD talimatıyla PYD'ye 250 milyon dolar yardım edecekmış.

Süper akıllı yandaş medya kıyameti kopardı ve Suudilere ver yansın ediyor.

Bir ara BAE'ne de atıp tutuyordu ama adamların Türkiye'de milyarlarca dolar yatırımı var.

Suudiler Erdoğan'ın Haziran 2016'da Putin'le yakınlaşmasından bu yana PYD ve Barzani'ye yardım ediyor. Yandaş medya Menbiç'le ilgilenirken Suudiler Fırat'ın doğusunda bulunan ve ABD ve PYD ile birlikte hareket eden Arap aşiretlerine Esad'a yanaşmasını diye milyonlarca dolar akıtıyor.

Özetle Suudiler; Türkiye, İran ve Rusya'nın birlikte Suriye'de sağlayacağı çözümü engellemek istemiyor.

Tıpkı İsrail gibi.

Oysa Suudiler, tüm Körfez ülkeleri, Batılı ülkeler ve İsrail Suriye'de Esad'a karşı birlikte hareket ediyordu.

Katar'ın eski Başbakanı Hamed Bin Casim 27 Ekim 2017'de ülkesinin televizyonuna konuşarak 'Esad'ı devirmek için hep birlikte hareket ettik, silahlı gruplara her türlü desteği verdik, her şeyi Türkiye üzerinden yaptık ve bu yolda 130 milyar dolar harcadık' dedi.

Şimdi Suudi Arabistan, Bahreyn ve BAE Katar'a düşman.

Türkiye Katar'a asker yolladı.

Katar Emiri durmadan Türkiye'ye Dolar pompalıyor.

ABD'nin Katar'da iki büyük üssü var ve ABD bölgedeki tüm operasyonlarını 100 savaş uçağının bulunduğu bu üslerden yönetiyor.

ABD'nin Türkiye dahil bölgedeki tüm ülkelerde üsleri var.

ABD istemezse Körfez'in hiçbir kral, emir ve şeyhi nefes bile alamaz.

ABD ne der ya da ne isterse yapmak zorundalar.

Bu mutlak bir hükümdür.

Bazıları hemen diğerleri az gecikmeli.

Bazıları dolaylı bazıları dolaysız.

Ama hepsi Amerika'dan korkar.

Örneğin Suudi Arabistan, BAE ve Bahreyn Katar'la düşman olunca Katar Emiri Temim atlayıp Trump'a gitti ve 'Ne istersen veririm yeter ki beni Suudilerden koru' dedi.

O da 'Al şu 15 milyar dolarlık uçakları ben de çaresine bakarım' dedi.

Aynı Trump öncesinde Suudi'lere 380 milyar dolarlık silah satmıştı.

Hikaye uzun ve çok detaylı.

Yandaş medya öğreysin diye yazıyorum.

Suudi'lere atıp tutuyorlar ama Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Afrika gezisini yarıda keserek 23 Ocak 2015'te Kral Abdullah'ın cenazesine katıldığını, Milli Yas ilan ettiğini, şimdiki Kral Selman'a 12 Nisan 2016'da Devlet Nişanı verdiğini ve Ankara'nın Suriye'de Suudilerle birlikte hareket ettiğini unutuyorlar.

Başka birçok şeyi unuttukları gibi.

Bu da yetmezse azıcık Osmanlı tarihini okusunlar.

1750'de Vahabi mezhebini seçen Suudiler 1770 yıllarından itibaren Osmanlıya ayaklanmış ve İngilizlerin desteğiyle Osmanlı'yı 1918'de Arap coğrafyasından tamamen çıkarmışlardı.

Ürdün'ün şimdiki Kralı Abdullah'ın dedesi Mekke Emiri Şerif Hüseyin'le birlikte.

Katar dahil Körfez'in tüm aşiretlerini de unutmayalım.

Hepsi Osmanlı'dan, Türklerden, Türkiye'den, Atatürk'ten ve demokrasiden nefret eder.

Bazen dost gibi görünürler ama sonunda kesin kazık atarlar.

HEPSİ.

Cuma ve Pazar günleri Suudi Arabistan ve Pakistan'ı yazmıştım. Pislik, rezillik ve yolsuzluk hikayeleri.

Baş rolde hep Suudiler var.

Bugün de Türkiye İslamcılarının çok sevdiği ve ona benzemeye çalıştığı Malezya'yı yazayım dedim.

10 Mayıs'ta yapılan seçimleri Halkın Umudu İttifakı'nın lideri eski Başbakan Mahatir Muhammed kazandı.

2009'dan bu yana Başbakan olan Necip Rezzak'ın liderliğindeki UMNO İttifakı ülkenin bağımsızlığını kazandığı 1957'den beri iktidarı elinde tutuyordu. 65 yaşındaki Rezzak, 1957 bağımsızlığından sonra ülkenin ikinci Başbakanı olan Tun Abdul Rezzak'ın oğlu.

1981-2003 yıllarında 22 yıl süreyle başbakanlık yapan UMNO kurucularından Mahatir ABD yatırımcılarının desteğiyle başarılı kalkınma atılımının mimarı olmuştu. Dünyanın seçimle göreve gelip en uzun süre iktidarda kalan Mahatir 22 yılda 5 genel seçimden galip ayrılmıştı.

Mahatir bu dönemde büyük altyapı yatırımlarıyla ülkenin kalkınmasına büyük katkı sağlamış ve sanayi yatırımlarıyla mucizeler yaratmıştı. Mahatir ekonomi ve eğitim alanlarındaki reform ve atılımları sayesinde Malezya bölgenin en zengin ve en hızlı kalkınan ülkelerinden biri olmuştu.

Mahatir 2003 yılında 77 yaşındayken partisi UMNO'daki yolsuzluk söylentilerine tepki olarak kendi isteğiyle aktif siyaseti bırakmıştı.

Seçimi kaybeden eski Başbakan Necib Rezzak 2009'da kurduğu Devlet Yatırım Fonu'ndan zimmetine 700 milyon dolar geçirmekle suçlanmıştı. Rezzak bu paranın 'Suudi Arabistan Kralından bir bağış olduğunu' söylemişti ama kimseyi inandıramamıştı.

Suçlamalar bununla da sınırlı kalmamıştı. Suudi Arabistan ve BAE ile yakın ilişki içinde olduğu bilinen Rezzak'ın bu iki ülkenin dışında başka ülkelere de çok sayıda 'hatırı sayılır' kişinin paralarını aklamaya yardımcı olduğu ve kendisinin de yurt dışına para kaçırıldığı konuşuldu.

Mahatir' in şimdiki müttefiği eski Maliye Bakanı Enver İbrahim'in hikayesi ise daha ilginç.

1998'de Mahatir tarafından görevine son verilen İbrahim 'fili livata' yani suçüstü homoseksüel ilişki suçlamasıyla hapse atılmıştı.

Bir süre sonra hapisten çıkıp parti kurmasına rağmen İbrahim Marı 2014'te bir kez daha aynı suçlamayla 5 yıllık hapse mahkum edildi.

Başta Ahmet Davutoğlu olmak üzere çok sayıda Türk İslamcısının eğitim gördüğü Uluslararası İslam Üniversitesi'nin kurucularından olan İbrahim Malezya'nın İslamlaştırılması çabalarından dolayı AKP tarafından çok sevilir.

CLA'nın çok sevdiği İbrahim'in üniversitesinde Müslüman ülkelerden çok sayıda kişi eğitim görmüş ve ülkelere döndüklerinde hepsi de önemli görevlere getirilmiştir.

Dönelim devrilen Başbakan Rezzak'a.

ABD Adalet Bakanlığı'nın açtığı davalarda Rezzak Devlet Fonu'ndan yaklaşık 4,5 milyar doları zimmetine geçirmiş. Her seferinde meclisteki çoğunluk ve yargı üzerindeki baskıyla soruşturmalardan kurtulan Necip Rezzak 9 yıllık başbakanlığı döneminde rüşvet aldığı, ihalelerde yolsuzluk yaptığı ve kara para akladığı söyleniyor. Seçimi kaybettiği gece yurt dışına kaçmak üzereyken yakalandı ve evine yapılan baskında kutular içinde yüz milyonlarca dolar, altın ve mücevher bulundu.

Müslümanlar için katı dini kuralların uygulandığı Malezya'da nüfusun yalnızca %60'ı Müslüman. Geri kalanlar Budist, Hristiyan, Çin kökenli ve Hindu.

92 yaşındaki yeni Başbakan Mahatir Muhammed'in seçim öncesi varılan anlaşma gereği başbakanlığı özel afla hapisten çıkarılan Enver İbrahim'e devretmesi gerekiyor.

İbrahim'in geçmişinden kaynaklanan olumsuz imajdan tedirgin olan Mahatir Muhammed şimdilik görevinin başında.

Yaptığı açıklamalara bakılırsa yolsuzluklarla mücadele kararlılığına vurgu yapıyor ve başta Suudi Arabistan ve Körfez ülkeleri olmak üzere yabancı ülkelerin her hangi bir karanlık para faaliyetine izin vermeyeceğini söylüyor.

Başta ABD olmak çok sayıda ülkenin kendilerine göre gerekçelerle yakından takip ettiği Malezya örneği birçok nedenden dolayı tüm boyutlarıyla AKP için çok daha önemli.

Ama her nedense AKP ve yandaş medya Malezya'dan hiç söz etmiyor. Acep neden?

*M*ustafa Kemal Atatürk'ün birçok konuda önemli vurguları var. Ben 23 Ağustos-12 Eylül tarihleri arasında yapılan Sakarya Meydan Muharebesinde söylediği 'Hattı müdafaa yoktur sathı müdafaa vardır, o sathı bütün vatandır' sözünü çok anlamlı bulurum.

Tam bir yıl sonra bu kez Atatürk 'Büyük Taarruz'a komuta ediyordu.

Büyük Zafer'i planlayan Atatürk askerlerine 'Ordular ilk hedefiniz Akdeniz'dir, ileri' diyecekve 9 Eylül 1922'de İzmir'e girecekti.

Atatürk bu topraklarda tam bağımsız, çağdaş, laik, onurlu ve coğrafyanın diğer devletlerinden çok farklı bir cumhuriyet kurmak istemişti.

Şimdi birileri Atatürk'ü ve Cumhuriyeti'ni ortadan kaldırmak istiyor ama konumuz başka.

Siyaset ve medya bu günlerde İdlib konusunda yoğunlaşmış durumda.

Türkiye, Rusya ve İran liderleri 7 Eylül'de Tahran'da buluşacak ancak alt düzeydeki görüşmeler çok yoğun bir şekilde devam ediyor.

Üç ülkenin Savunma ve Dışişleri Bakanları, İstihbarat örgütleri başkanları ve genel kurmay Başkanları sürekli görüşüp duruyorlar.

Elbette çok konu var ama esas olan İdlib.

Daha önce İdlib konusunu bu köşede iki kez yazdım.

Erdoğan, Putin ve Ruhani arasında yapılan görüşmelerde ve varılan anlaşmaya göre üç yıldır silahlı grupların kontrolündeki İdlib Suriye devletinin kontrolünde olacak.

Rusya'nın Eylül 2015'te Suriye'ye müdahalesinden önce Suriye devleti toprakların

yalnızca %20 kadarını kontrol edebiliyordu.

Her yerde tankı, topu, füzesi, her türlü ağır ve hafif silahı ve hatta kimyasal silahı bulunan onlarca terör örgütü vardı.

Yaklaşık 300 bin terörist.

Dünyada hangi devlet buna izin verebilirdi?

Dünyada kaç devlet onlarca ülkenin destek verdiği bu kadar teröristle baş edebilirdi.

Ama Suriye devleti kararlıydı.

İran ve Rusya'nın yardım ve desteğiyle %20 olan güvenli bölge bugün %70 civarında. Geri kalanların %20'si ABD, İngiltere, Fransa ve İtalya destekli PYD ve DSG (Arap aşiretleri) güçlerinin işgali altında.

Cerablus'tan Afrin'de kadar uzanan bölgede TSK ve ÖSO var. Nusra ve benzeri örgütlerin işgali altındaki İdlib'te 50-60 bin terörist var.

Suriye devleti burayı geri almaya kararlı.

Bu kararlılığını en geç Eylül sonuna kadar gösterecek.

Şimdi esas sorun İdlib'te bulunan 15 bin kadar yabancı terörist ne olacak?

Suriye ordusu saldırıya geçerse ya sonuna kadar savaşıp ölecekler ya da Türkiye'ye doğru kaçacaklar.

Böyle bir durumda Türkiye bunları ne yapacak?

Çeçen, Fransız, Alman, Özbek, Türkmenistanlı, Uygur Türk'ü, Tunuslu, Suudi ve başkaları...

Özetle ve çok net söylüyorum:

İdlib ve genel olarak Suriye sorununun çözümü Türkiye'de.

Atatürk değil ama Esad 'Hattı müdafaa yoktur sathı müdafaa vardır, o sathı bütün vatandır' diyerek Suriye'nin toprak bütünlüğünü sağlamaya kararlı görünüyor.

Anormal bir durum gelişmezse Suriye devleti yıl sonuna kadar ülkenin her yerinde olacaktır.

Yani İdlib'ten sonra sıra PYD'nin kontrol ettiği bölgeye gelecek.

ABD ve yandaşları ne yaparsa yapsın Suriye ordusu Fırat'ın doğusuna geçecek ve devlet otoritesini sağlayacak.

Böyle bir sonuç Türkiye'nin lehine olacağı için Ankara şimdiden Şam ile birlikte hareket etmelidir.

24 Ağustos 2016'da Rusya'nın onayıyla Cerablus'a oradan da El-Bab, Azez ve son olarak Afrin'e giren TSK yine Rusya'nın işbirliğiyle bu bölgelerden çekilecek.

Sonrası çok kolay.

Erdoğan, Putin ve Ruhani Esad ile muhalefeti barıştıracak.

Yeni anayasa yapılacak ve peşinden BM denetiminde özgür ve demokratik

seçimler yapılacak.

Herkes bu seçimde Esad'ın kazanacağını biliyor.

Peki o zaman neden Suriye'ye müdahale edildi?

Neden 4 milyon Suriyeli Türkiye'ye geldi?

Neden yüzbinlerce insan öldü, yaralandı ve sakat kaldı?

Neden 600 bin ev yıkıldı ve ülkenin tarihi eserleri talan edilerek çetelere satıldı.

*Suriye 'sathında' bir toprak olan Idlib için neden bu kadar yaya-
gara koparılıyor?*

Neden Atatürk ve söylemleri unutturulmak isteniyor?

NEDEN?

7yıldır Esad'ın başına binbir çorap örenler şimdi çıkmış 'İdlib'e girersen fena olur' diyor.

Trump gibi deli olanlar da 'Fena yaparım' tehdidinde.

100 ülke 300 bin ruh hastası, sapık ve katili besleyerek 'Alevi' Esad'ı devirmek ve yerine 'Sünni' IŞİD, Nusra ve benzeri terör örgütlerini Şam'da iktidara taşımak istemişti.

Başarsaydılar acaba ne olurdu?

Ama dünyada ciddi olan her devletin yapacağı gibi Suriye Devleti direndi ve herkesi yendi veya yenmek üzere.

Ama İdlib sorununu çözerse!

Temel soru: Neden herkes İdlib'e karışıyor?

Suriye ordusunun bir Suriye şehri olan İdlib'e yönelik operasyonuna itiraz edenler İdlib ve çevresinde bulunan 50-60 bin Nusra, IŞİD ve benzeri örgütlerin katillerini alıp kendi memleketine götürsün bu iş yarın biter.

Götürürken adamların tank, top, füze, roket, İHA, SİHA ve kimyasal silahlarını da unutmasınlar.

Belki başka yerde kullanırlar!

Kim ne der ve yaparsa yapsın Suriye Devleti en geç Eylül sonu bu sorunu çözmeye kararlı görünüyor..

Yaklaşık iki yıldır Putin ve sonra Ruhani ile diyalog içinde olan Ankara bugün yapılacak Tahran Zirvesi öncesinde ABD ağzıyla konuşur oldu.

Hani bu 'Evanjelist ABD Siyonist İsrail ile birlikte Türkiye ve Erdoğan'ı ortadan kaldırmak istiyordu'?

AKP'nin çelişkileri ya devam ediyor ya da 'Siyasal İslamcı' hesap, plan ve projelerinden vazgeçmiş değil.

ABD'yi PYD'ye binlerce TIR silah vermekle suçlayan ve bu konuda en ağır şekilde eleştiren Ankara şimdi İdlib'i kurtarmak(!) için aynı ABD ile hareket ediyor.

Yoksa Ankara, ABD'nin Fırat'ın doğusunda kalmasını mı istiyor! Anlayan varsa beri gelsin.

7 yıldır Esad ve Suriye ile ilgili binlerce yalan söyleyen yandaş medyanın kalemsörleri şimdi de yeni bir tezgah peşinde:

Meğer 'PYD Esad ile görüşüyor ve Türkiye'yi sıkıştırmak için Kürtlere özerklik verecekmış'!

Vay anasına!

Peki o zaman bırakalım Amerikan, Fransız, İtalyan ve İngiliz orduları Türkiye'nin güney komşusu olsun, PYD'ye binlerce TIR silah versin sonra da Batı Kürdistan'ını kursun.

Olay bu kadar açık ve net ama Ankara başka bir havada.

1-2011 öncesinde PYD yoktu.

2-2011 sonrasında PYD lideri Salih Müslim'i birçok kez misafir eden ve ona 'Esad'a ayaklan yeni Suriye'de sana istediğin herşeyi verelim' diyen Şam değil Ankara'dır.

3-2011 öncesinde Ankara ve Şam arasında PKK sorunu yoktu.

4-2010-Haziran 2015 döneminde 'Barış Süreci' başarıyla devam ederken Şam bu çabayı engellemeye kalkışmadı.

5-2011 öncesinde Ankara'nın Şam ile ilişkileri 'model' oluşturacak kadar iyi iken Fırat'ın doğusu ve batısında ortak sınırdaki hiçbir olay yaşanmıyordu ve vizeler kalktığı için 2010'da Suriye'den Türkiye'ye 1,1 milyon tersi yönde 1.6 milyon kişi seyahat etmiş.

Ne olur son bir kez samimi olun.

Ya 'Türkiye'yi yok edecek Evanjelist ABD'den yana ya da Ankara ile birlikte Suriye sorununu toptan çözmek isteyen Rusya ve İran ile birlikte olacaksınız.

Karar sizin.

Ya Suriye, Irak ve Türkiye dahil tüm bölgeyi kurtarırsınız ya da son 7 yılda olduğu gibi Türkiye'yi bölgenin bataklığına saplar gelecek karanlıkları bekler durursunuz.

Bu nasıl bir mantık?

Suriye ve Irak dağılacak ama Türkiye kazançlı çıkacak!

Öyle düşünen varsa bu iki ülkenin daha da perişan edilmesi için uğraşan ABD, İsrail ve Suudi'lere destek versin.

Yandaş medyanın cahil ve cühelası azman ve uzmanları :

Vazgeçin artık akılalmaz palavralarınızdan.

İdlib sorunu Suriye devletinin istediği şekilde sonuçlanmazsa iki yıldır başarılı bir şekilde devam eden Erdoğan, Putin ve Ruhani diyalogu sekteye uğrayacak ve Suriye'de durum yeniden karışacak.

Suriye karışırsa Türkiye asla rahat olamayacak.

Bunu istiyorsanız kendi bildiğiniz yanlış yolda devam edin.

Ben olsam yapmam.

Gelecek çok daha karanlık olur!

Türkiye'ye yazık olur.

Tahran Zirvesi'nden bir sonuç alınmadı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın İdlib savaşını durdurma çabası Putin'in 'tatlı sert' yanıtıyla işe yaramadı.

Şimdi herkes CIA- MI6 ve Mossad üretimi Beyaz Miğferliler'in yeni bir kimyasal saldırı tiyatrosunu bekliyor.

Bu coğrafyada her an herşey olabilir.

Irak'ın Basra kentinde durum çok gergin..

YPG ve Amerikan askerleri Rakka ve çevresini işgal edince Amerikalılar teslim olan binlerce IŞİD'çiyi alıp götürmüştü.

Nereye?

Aynı günlerde Beyaz Saray'a yerleşen Trump 'İran'a gereken ders verilmelidir' diyordu.

İsrail ve bol paralı BAE, Bahreyn ve Suudi Arabistan Trump'a destek verdi.

Birlikte harekete geçtiler.

İran'ın içini karıştırmak istediler ama olmadı.

Şimdi de İran'ı Irak'ta sıkıştırmayı deniyorlar.

2011 'Arap Baharı'yla birlikte Türkiye dahil bütün 'Sünni' ülkeler 'Alevi' Esad'a destek veren 'Şii' İran'ı düşman belleyip karşı tavır aldılar..

Ocak 2017'de Türkiye Astana Süreci'yle bu 'düşmanca mezhepçi' politikasından vazgeçti ama Suudi Arabistan ve müttefikleri devam ediyor.

Para'yla...

Temmuz 2017'da Ciddé'ye davet edilen Iraklı Şii lider Muktada Sadr'a Kral Salman'ın oğlu Muhammed ' İran'ı Irak'ta sıkıştır sana istediğin kadar dolar verelim' dedi.

Ekim 2017'de Ürdün Kralı Abdullah 'Ben de veririm' dedi.

Milyarlarca dolarla ülkesine dönen Sadr 'ABD yanlısı' Komünist Parti ve liberal sağ parti ve örgütlerle ittifak kurarak Mayıs 2018'da yapılan seçimlere katıldı ve 329 sandalyeli mecliste 54 sandalye kazanarak birinci parti oldu. Haşdi Şabi olarak bilinen İran yanlısı Şii milislerin İttifakı ikinci, Şii Başbakan İbadi'nin İttifakı üçüncü ve eski Başbakan Şii Maliki dördüncü oldu.

Peki Amerikan işgaline karşı ilk direnişi başlatan Sadr ne oldu da Amerikancı oldu ?

İlkesiz tiplerin lümpen karakteri!

Katılımın %48 olduğu seçimlerde herkesin hile yaptığı, işgalden bu yana yolsuzlukların 200 milyar doları aştığı ve IŞİD sorunun henüz bitmediği ülkede seçimi kazanmak çok kolay.

Binlerce silahlı militanı bulunan Sadr Amerikalılarla birlikte İran'a karşı sesini yükseltiyor ve ortamı gerginleştirmek için her şeyi yapıyor.

Bunu fırsat bilen IŞİD'çiler Musul'daki yenilginin intikamını almak için her yeri karıştırmayı planlıyorlar.

Irak gibi ülkede provakasyon çok kolay.

Peki nasıl bir söylemle?

'Hazreti Ali ve çocukları Acem değil Araptır, asıl olan Arap Şiiliği ve Şii'lerin kutsal merkezi Kum değil Necef'tir'.

Aşağılık kompleksi ya da üstünlük taslama zavallılığı.

Elbette Sadr İran'a saldıramaz ama İran yanlısı Iraklı Şiilere sataşabilir.

Şii ağırlıklı hükümetlerden hoşnut olmayan Sünniler Sadr'a destek vermeye hazır. Özellikle IŞİD'i Musul'a sokan Sünni aşiret ve siyaset adamları.

Hepsi de Ankara'nın dostu.

Irak eski Cumhurbaşkanı Yardımcısı Tarık Haşimi ve Musul eski Valisi Esil Nuceyfi.

Şimdi hep birlikte Sadr'a destek veriyor ve İbadi ya da Maliki'nin hükümeti kurmasını engellemeye çalışıyorlar.

Irak'ta durum çok kritik, karmaşık ve tehlikeli.

ABD, İsrail ve Suudi Arabistan Suriye'den sonra Irak'ı dağıtmak istiyorlar.

Sonra da Türkiye'yi güney sınırlarından sıkıştırmayı planlıyorlar.

Kuzey Suriye'de PYD'yi destekleyen ABD istediği an Kuzey Irak'tan da harekete geçebilir.

Bir de bakarsınız Mesut Barzani'nin bağımsızlık referandumu tekrar gündeme gelir.

Kuzey Suriye'de PYD, benzer bir operasyon için yoklama çekiyor. PYD'liler dün Kamışlı'da 14 Suriye askerini öldürdü.

Amerikan emriyle!

Sıra güneydoğu'da.

HDP'nin 10-11 ilde kazanmasını önlemek için AKP çok farklı bir yerel seçim ortamı yaratacaktır.

ABD, İsrail ve S.Arabistan İran'ı rahat bırakmayacak.

İncirlik ve Kürecik full-time 24 saat çalışıyor.

Suudiler 40 aydır Yemen'i bombalıyor ve her gün onlarca çocuk öldürüyor ama haber bile olmuyor.

ABD, Batlı müttefikleri ve diğerleri utanmadan İdlib'teki 50-60 bin Nusra ve IŞİD'çi için kıyameti koparıyorlar.

Adamlar sağ gösterip soldan dalıyorlar.

Şimdilik Basra sonrası Allah Kerim!

Hikayenin başlangıcı:

Mayıs 2011 sonu Hatay'da kurulan Özgür Suriye ordusu milicianları on gün sonra sınırdan 10 kilometre uzaklıkta Cısr El-Şuğur'a saldırılarak 120 devlet memurunu hunharca öldürdü.

Suriye ordusu kasabaya gelince militanlar ve yandaşları Türkiye'ye kaçtı.

İdlib'e yakın Cısr El-Elşuğur saldırısı Suriye 'de ilk terör eylemiydi. Sonrası bilinen hikaye.

Yedi yıl içinde Suriye'de neler neler yaşandı!

Dünyanın dört bir yanından on bienlerce Cihatçı Suriye'ye gelerek silahlı gruplara katıldı ve böylece IŞİD, Nusra ve benzeri gruplar kuruldu.

Örneğin Uygur Türkleri, Çeçenler ve benzerleri nerden girdi Suriye'ye?

Gelelim bugünlere..

Herkes İdlib ve çevresindeki Nusra ve benzeri grupları sahipleniyor. ABD ve Batılı ülkeler dahil.

İdlib'te 4-5 milyon insandan söz yandaşlara bayılıyorum..

2016 sonunda da benzer yalanları Halep için söylediler ama Halep teröristlerden temizlenince şehirden maksimum 20 bin kişi çıktı ve bunlar silahlı militanlar ve aileleri.

4 milyon nüfuslu Halep tüm yaralarını sarıyor ve harika bir şehir olma yolunda ilerliyor.

Hatırlayın:

Suriye ordusu geçen Nisan'da Şam'a yakın Doğu Guta'da operasyon başlatınca Ankara dahil herkes kıyameti kopardı.

'Vay efendim Esad ordusu milyonları öldürecek ya da göçe zorlayacak'.

Yalan tutmayınca bu kez 'Esad kimyasal silah kullandı' oyunu sergilendi.

D.Guta, Yarmuk Kampı, Deraa ve benzeri birçok yer teröristlerden temizlendi ama milyonlar öldürülmedi ve hiç kimse bir yerlere kaçmadı.

Teröristlerden temizlenen her şehir hızla normalleşiyor ve insanlar evlerine dönüyor.

7 yılda milyonlarca yalan yetmedi şimdi daha büyük yalanlar gerekiyor.

İyi de İdlib neden Türkiye'yi ilgilendiriyor?

Peki, sınırın her iki tarafında günlerdir devam eden askeri yığınak neden, kimin için ve ne amaçla yapılıyor?

Ya da Türkiye, Suriye ile olan sınırında 5 metrelik duvarı neden ve kimin için inşa etti.

Türkiye Cerablus'tan Afrin'de kadar uzanan 250 kilometrelik bölgede neden asker bulunduruyor?

Türkiye bu bölgede işbirliği yaptığı Özgür Suriye Ordusu ve benzeri onlarca silahlı grubun on binlerce militanına maaş, silah, yiyecek, giyecek ve benzeri tüm gereksinimlerini veriyor?

Bunu ÖSO komutanları söylüyor.

TIR konusu mahkemelik oluyor ama bu insanların ve ailelerinin tüm ihtiyaçları Türkiye'den karşılandığına göre bunlar neyle taşıyor?

Peki İdib ve çevresi üç tarafı bir yıldır Suriye ordusu tarafından kuşatma altında olduğuna göre orada bulunan 50-60 bin militana tank, top ve tüm silahları kim ve nasıl veriyor?

Peki İdlib'teki bu militanları koruyup kollamaya çalışanlar acaba neden bu militanların yaptıklarını görmemezlikten geliyorlar?

Örneğin bu militanlar son üç ayda 50 kadar SİHA ile Lazkiye yakınındaki Rus hava üssüne ve bölgedeki Suriye ordusuna saldırdı.

Bölgedeki köy ve kasabalara yönelik günlük füze saldırılarına devam ediyorlar.

Gelelim esas konuya:

Bu notlar havadan sudan olan gerçeklerin binde biri bile değil. Her gerçeğin bir o kadar detayı var.

İktidar ve medyası bu gerçeklerin bir çoğunu bilmiyor ve bildiklerini de halka anlatmıyor.

Anlatmıyor ama dünyanın gözünden hiçbir şey kaçmıyor.

Arap ve dünya medyasında her konuda her şey yazılıyor.

Örneğin Türkiye'nin Suriye ve İdlib politikası.

Örneğin Tahran Zirvesinde Cumhurbaşkanı Erdoğan ve Putin arasındaki gerginlik.

Herkes en ince detaylarıyla herşeyi biliyor.

Bölgede aktif olan İstihbarat örgütlerinin binlerce ajanı var, tepemizde dolaşan uydular, Fetö'nün 2013'e kadar Erdoğan dahil herkesi dinlemesi, bölgede bulunan tüm örgüt ve militanlarının sosyal medya hesaplarında paylaşılan görüntü ve önemli bilgiler devletler için yeteri kadar bilgi kaynağı oluşturuyor.

Örneğin bir ÖSO Komutanı 'Türkiye'nin verdiği maaşı artık TL olarak değil Suriye lirası olarak istiyoruz' diyor.

Artık doğru iş yapma zamanı.

Bu ise çok bilgi toplamak, bu bilgilerin anlamını kavramak, bilgileri iyi ve doğru bir şekilde analiz etmek ve son olarak her şeyi bir araya getirerek sağlıklı politika üretmekle olur.

AMA;

İşi ehline vermeden olmaz.

Daha önce buna benzer yazdım ama dayanamadım yine yazıyorum.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ve AKP 16 yolda istediği her şeyi yaptı. Siyasal İslamcı bir parti olarak AKP k3ndi yandaşlarının en t3mel iki sorununu çözdü:

İmam Hatip ve Türban.

Böyle giderse ki öyle görünüyor, tüm okullar İmam Hatip olacak.

Türban ise artık Beştepe'de, yargıda, orduda, poliste, devletin tüm kurumlarında ve üniversitelerde.

Erdoğan 16 Nisan 2017 referandumu ile anayasayı ve dolayısıyla sistemi değiştirdi ve 24 Haziran seçimleriyle bu anayasayı uygulamaya koydu.

Seçimden bu yana henüz üç ay geçmedi ama Erdoğan d3vletin tüm kurumlarını k3ndine bağılı ve istediği herşeyi yapıyor.

Daha neler neler yapacak!!

Örneğin ülkenin tüm varlıkları benden sorulur dedi.

Ben olmazsam damadım Berat bu işe bakacak diye ekledi.

Öncesinde karma eğitim tartışmaya açıldı.

Bu konuda Erdoğan'ın istediği şekilde gelişecek.

Örneğin temel eğitimde kız ve erkek çocukları ayırmak.

Sonrası zaten kendiliğinden gelir.

Özetle Erdoğan devlet ve toplumu k3ndi ideolojisine göre dizayn etmeye kararlı ve olağanüstü bir gelişme olmazsa bunu başaracak.

Şimdiye kadar olduğu gibi.

Dış politikanın tüm açmaz ve çıkmazları kimsenin umurunda değil.

Birleri farkına vardığında iş işten geçmiş olacak.

Peki Erdoğan'ı kim durduracak?

CHP konuşuyor ama hiçbir şey yapmıyor ve yapacak gibi görünmüyor.

CHP'deki iç sorunlar herkesin bildiği gibi.

Benim ekstra gözlemim ve elbette bileğilerime göre durum çok daha vahim.

Moraller bozulmasın diye anlatmıyorum.

Bu durumdan birinci derece sorumlu Muharrem İnce önceki gün Erdoğan'ın yaptıklarını eleştirirken 'Akılsız uygulamalar olurken muhalefet, sivil toplum örgütleri, akademi ve basın nerede' dedi.

Ben buradayım ama Sayın İnce, Kılıçdaroğlu'ndan farklı hiçbir tavır sergilemiyor.

Sayın İnce CHP'lilere ve dolayısıyla muhalif insanlara Kılıçdaroğlu'dan farklı olduğunu kanıtlamalıdır.

CNN'deki son röportajında 5 yıl sonra yapılacak başkanlık seçimlerinde tekrar aday olacağını söyledi.

O zamana kadar seçim yapılır mı yapılmaz mı o başka bir konu ama Sayın İnce bu işe ehil olduğunu herkese kanıtlamalıdır.

Nasıl mı ?

O da kendisi bulacak.

Erdoğan'ın yaptığı gibi.

Kim ne derse desin inanılmaz bir mücadele verdi ve yöntemi ne olursa olsun bu duruma geldi ve devam ediyor.

Nasıl, kiminle ve ne tür yöntemlerle yaptı Sayın İnce benden daha iyi bilir.

Ama ben de Erdoğan'ı en az 30 yıldır takip ederim.

Demek istediğim Sayın İnce farklı bir lider olduğunu kanıtlamak istiyorsa bunu yapabilir.

Arkasında 630 delege, bilmem kaç örgüt, belediye başkanı, millet vekili ve 15 milyon seçmen var.

Bu kadar güçle Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kendisini Varlık Fonu başkanlığına atamasına bir tepki gösterebilirdi.

Lafla değil eylemle.

Ama olmayacak!

İYİ Parti'den hiç olmayacak.

HDP var mı yok mu belli değil.

Eski liderleri, vekilleri içerde, medya kuşatmadı var ve yerel seçimlerde kazanmasına olanak tanınmayacak.

Sol denilen kesimler ya da o kesimlerin aydınları ayrı bir konu. Herkes 'En iyisini ben bilirim' modunda.

Bir çoğu işsizlikten ya da bir alışkanlık olarak muhalif gibi davranıyor.

Suya sabuna dokunmayan konuşma ve yazılarla memleketi kurtaracaklarını sanıyorlar.

Çoğu zaman da inatlaşırlar.

Her gün karşılaştığım yüzlerce vatandandaştan biliyorum :

Moraller sıfır, insanlar umutsuz ve hiç kimse bir ışık görmüyor.

Herkes çok endişeli.

İnsanlar ekonomik ve mali krizi bile umursamaz oldu.

İç ve dış politikanın önlenemeyen saplantı ve komplekslerinden.

Herkes çıkış yolu arıyor.

Aydınlığa doğru.

Ama nasıl ve kiminle?

Hiç beklemeden ve yarın olmaz şimdi.

Daha önce buna benzer bir yazı yazdım ama dayanamadım yine yazıyorum.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ve AKP 16 yolda istediği her şeyi yaptı. Siyasal İslamcı bir parti olarak AKP kendi yandaşlarının en temel iki sorununu çözdü:

İmam Hatip ve Türban.

Böyle giderse ki öyle görünüyor, tüm okullar İmam Hatip olacak.

Türban ise artık Cumhurbaşkanlığı sarayında, TBMM'de, yargıda, orduda, poliste, devletin tüm kurumlarında ve üniversitelerde kullanılıyor.

Erdoğan 16 Nisan 2017 referandumu ile anayasayı ve dolayısıyla sistemi değiştirdi ve 24 Haziran seçimleriyle bu anayasayı uygulamaya koydu.

Seçimden bu yana henüz üç ay geçmedi ama Erdoğan devletin tüm kurumlarını kendine bağladı ve içerde ve dışarda istediği her şeyi yapıyor.

Tek başına.

Daha neler neler yapacak!!

Örneğin 'ülkenin tüm varlıkları benden sorulur' dedi.

'Ben olmazsam damadım Berat bu işe bakacak' diye ekledi.

Öncesinde Sözcüsü İbrahim Kalın karma eğitimi tartışmaya açtı.

Bu konu da Erdoğan'ın istediği şekilde gelişecek.

Bir de bakarsınız temel eğitimde kız ve erkek çocukları ayrılmış.

Sonrası zaten kendiliğinden gelir.

Özetle Erdoğan devleti ve toplumu kendi ideolojisine göre dizayn etmeye kararlı ve olağanüstü bir gelişme olmazsa bunu başaracak.

Şimdiye kadar olduğu gibi.

Dış politikanın tüm açmaz ve çıkmazları kimsenin umurunda değil.

Birleri farkına vardığında iş işten geçmiş olacak.

Peki Erdoğan'ı kim durduracak?

CHP konuşuyor ama hiçbir şey yapmıyor ve yapacak gibi görünmüyor.

CHP'deki iç sorunlar herkesin bildiği gibi.

Benim ekstra gözlemim ve elbette bildiklerime göre durum çok daha vahim.

Moraller bozulmasın diye anlatmıyorum.

Bu durumdan birinci derece sorumlu Muharrem İnce önceki gün Erdoğan'ın yaptıklarını eleştirirken 'Akıllmaz uygulamalar olurken muhalefet, sivil toplum örgütleri, akademi ve basın nerede' dedi.

'Ben buradayım' ama Sayın İnce, Kılıçdaroğlu'ndan farklı hiçbir tavır sergilemiyor.

Sayın İnce CHP'lilere ve dolayısıyla muhalif insanlara Kılıçdaroğlu'dan farklı olduğunu kanıtlamalıdır.

CNN'deki son röportajında 5 yıl sonra yapılacak başkanlık seçimlerinde tekrar aday olacağını söyledi.

O zamana kadar seçim yapılır mı yapılmaz mı o başka bir konu ama Sayın İnce bu işe ehil olduğunu herkese kanıtlamalıdır.

Nasıl mı?

Onu da kendisi bulacak.

Erdoğan'ın yaptığı gibi.

Kim ne derse desin inanılmaz bir mücadele verdi ve yöntemi ne olursa olsun bu duruma geldi ve devam ediyor.

Nasıl, kiminle ve ne tür yöntemlerle yaptı Sayın İnce benden daha iyi bilir.

Ama ben de Erdoğan'ı en az 30 yıldır takip ederim.

Demek istediğim Sayın İnce farklı bir lider olduğunu kanıtlamak istiyorsa bunu yapabilir ve yapmalıdır.

Arkasında 630 delege, bilmem kaç örgüt, belediye başkanı, millet vekili ve 15 milyon seçmen var.

Bu kadar güçle Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın kendisini Varlık Fonu başkanlığına atamasına bir tepki gösterebilirdi.

Lafla değil eylemle.

Ama yapacak gibi görünmüyor.

İYİ Parti de yapmayacak .

HDP var mı yok mu belli bile değil.

Eski liderleri ve vekilleri içerde, medya kuşatması devam ediyor ve yerel seçimlerde kazanmasına olanak tanınmayacak.

Sol denilen kesimler ya da o kesimlerin aydınları ayrı bir konu.

Bir çoğu 'En iyisini ben bilirim' modunda ve sekte davranmayı bir marifet sanıyor.

Ezici çoğunluk hiçbir şey bilmiyor.

Bir çoğu boş zamanını muhalif gibi davranmakla geçiriyor.

Suya sabuna dokunmayan konuşma ve yazılarla memleketi kurtaracaklarını sanıyorlar.

Çoğu zaman da inatlaşırlar.

Yandaş olanlar tablonun görünmeyen karanlık arka yüzü.

Her gün karşılaştığım yüzlerce vatandandaştan biliyorum :

Moraller sıfır, insanlar umutsuz ve hiç kimse bir ışık görmüyor.

Herkes çok endişeli.

İnsanlar ekonomik ve mali krizi bile umursamaz oldu.

İç ve dış politikanın önlenemeyen saplantı ve komplekslerinden her şeyi çok daha kötüye gidiyor gidecek.

Herkes çıkış yolu arıyor.

Aydınlığa doğru.

Ama nasıl ve kiminle?

Hiç beklemeden ve yarın olmaz şimdi.

Bir MUCİZE.

Her gün yeni bir ya da iki kanarnameyle yeni sürprizler yaşıyoruz. Her şeye Cumhurbaşkanı Erdoğan tek başına karar veriyor ve hep verecek.

İktidardan güç alan AKP'liler de fırsat bu fırsat istedikleri her şeyi yapıyorlar.

Herkes 'devlet benim' anlayışıyla davranıyor.

Muhaliif medya bunları yazmaktan yoruldu ama her düzeyde AKP'liler bildikleri yoldan yürüyorlar.

Olayın mantığı basit : Sorgulayan ve hesap soran olmadığı için herkes rahat Perşembe akşamı Bodrum'da Bitez sahilinde bazı dostlarla oturup sohbet ediyorduk.

Sahil büyük bölümü yabancı olmak üzere çok kalabalıktı.

Tam o sırada Müezzîn'in sesi duyuldu.

Akşam namazı saati değildi ama Salavat getiriyordu.

Sonra da akşam namazı için ezan okudu.

Cami hemen denizin dibinde ve insanlar denize girip sonra da yatıp güneşleniyor.

İlginç bir manzara!

Dönelim imam dostumuza.

Diyanete göre ezan sesi 80 desibeli aşmamalı.

Elbette ölçüm cihazım yoktu ama abartısız İmam mikrofonu sonuna kadar açmış ve avazı çıktığı kadar bağırtıyordu.

Neden böyle yapıyor bilinmez ama büyük olasılıkla 'iktidardan güç aldığını' düşünerek 'İnsanlar korktuğu için bana karışamazlar' modundaydı.

Ya da birilerine yalakalık yapıyordu.

Orada bulunan, geçen ya da yemek için oturan binlerce insanın ne düşündüğünü varın siz tahmin edin.

Oysa ezan namaza bir davettir, çağırıdır yani hatırlatmadır.

Bağırmanın bir anlamı yok.

İnsanlar artık ezanı cep telefonlarına yüklüyorlar.

Ben kişisel olarak iyi bir sesle okunan ezandan hoşlanır ve huzur bulurum.

Dinsel inanç ve yükümlülükler insanlarla yaradan Allah arasında özel bir ilişkidir.

Namaz ya da ezan bu ilişkinin çok küçük bir bölümüdür.

Derin konulara girmek istemiyorum ama bildik tarikat, cemaat, grup ya da sapkın söylem ve davranışlarıyla her gün medyada izlediğimiz sözde şeyhlerle bu iş olmaz.

Din bir inanç olmanın yanı sıra bu inancın aşlamaya çalıştığı bir vicdan ve ahlak konusudur.

Vicdan ve ahlak sosyal ilişkilerin özünü ve temelini oluşturur.

Yani karşılıklı sevgi ve saygıyı.

Peki 'Müslümanım' diyenlere bir bakın hangisi ya da kaçta kaç 'Gerçek ve iyi' bir Müslüman?

57 Müslüman ülke var ve rakamlar farklı ama 1.7 milyar Müslüman var.

Bu ülkelerin durumu ortada.

Bu ülkelerde ve dışında yaşayan insanların ezici çoğunluğu perişan.

Müslümanlar müslümanları kırıyor.

Her yerde akıl almaz ve türlü türlü yolsuzluklar var.

Kar'an-ı Kerim'de irili-ufaklı 50 kadar günah, yasak ve mekruh var ama birçok Müslüman bu suçların tümünü ya da büyük bölümünü işler ama yine de 'En hakiki Müslüman benim' ya da 'Kendim için bir şey istiyorsam namerdim herşeyi İslam için yapıyorum' der ve camiden çıkmayarak Allah'ı aldattığını düşünür.

Bu konular çok derin.

Rahmetli Yaşar Nuri Hocam bile bir yerlere varamadığına göre ben hiç varamam.

Üstelik ben Kur'an'ı, Hadisleri, Sevgili Peygamberimizin, Sahabelerin ve tüm İslam tarihini kendi dilinde yani Arapça okudum ve bu konuları iyi bildiğimi düşünüyorum.

Elbette ben din adamı değilim ama Türkiye'deki dini anlayış ve tartışmalar Arap ülkelerinden oldukça farklı.

Bunun da birçok tarihsel ve sosyal nedeni var.

Ama dil en önemli konu.

İnsanlar Arapçayı bilmediği için bazı din hocaları ve şeyhler onlara bir sürü yalan söylüyor.

Safsata ve aslı astarı olmayan yalanlar.

Fetö olayı büyük kanıt.

Ezan'dan geldik büyük ve derin konulara.

Siyaset ve din ilişkisine.

Malzemesi cehalet ve yoksulluk.

Şöyle bir bakın çevrenize:

Her yerde rüşvet, yalan, gıybet, hırsızlık, talan, kindarlık, gad-darlık, öldürme, kafa kesme ve daha neler neler!

Bu kafayla işimiz çok zor.

Gerekçesi ne olursa olsun hiçbir Osmanlı Sultanı Hac'a gitmemiş.

Osmanlı 400 yıl bu coğrafyayı İslam adına yönetmiş.

Hilafet ve saltanat hikayesi.

AKP aynı heves içinde.

Amaç 'yüce' olunca araçların ne olduğu hiç önemli değil!

Önemli olan Elhamdüllilah Müslümanız!

Derin nefes alın ve sevinin: İdlib'te savaş olmayacak. Sakın 'Bize ne' demeyin çünkü İdlib Türkiye'nin 82. Vilayeti gibi! Önceki akşam Soçi'de bir araya gelen Erdoğan ve Putin İdlib ile ilgili bir anlaşma imzaladılar.

Putin, Esad adına Erdoğan ise bölgede bulunan silahlı gruplar adına imza attı.

Tahran'da bu gruplar adına ateşkes isteyen Erdoğan Soçi'de yine o gruplar adına

Putin'i ikna etti.

Peki ne olacak?

- 1- Rusya ve Suriye ordusu İdlib'e yönelik operasyon yapmayacak.
- 2- İdlib çevresinde silahtan arındırılmış bölge kurulacak ve Türk askeriyle Rus askeri bu bölgeyi denetleyecek.
- 3- İdlib ve çevresinde bulunan Cihatçı gruplardan orta ve ağır silahları alınacak. Bunu da Türkiye yapacak.
- 4- İdlib'te bulunan 50-60 bin militanı Türkiye ikna edecek. Arap medyasına göre sayıları 15 bin olan yabancı militanlar Türkiye'de yerleştirilecek.
- 5- Tüm bunlar kısa bir süre içinde yapılacak ve İdlib sorunu çözülecek. Dışişleri Bakanı Çavuşoğlu dün 'İdlib'e daha fazla Türk askeri gönderilecek' dedi.

Özetle İdlib artık yüzde yüz Türkiye'nin sorunu.

Bu konuyla ilgili olarak Arap ve dünya medyasında her gün onlarca haber ve makale okuyorum.

En sevimsiz olanı Türkiye 24 Ağustos'ta girdiği Cerablus ve geçen Mart'ta girdiği Afrin'e kadar uzanan Suriye topraklarından ve şimdi de İdlib'ten çekilmeyecek ve bu bölgenin tümünü kendi kontrolünde tutmaya çalışacak.

Bunun içinde Türkiye bu bölgelerde hastane, okul, yol, su, elektrik ve benzeri altı yapı ve hizmet alanlarına büyük miktarda para harcıyor ve buralardaki camileri onararak imamlara din eğitimi veriyor.

Acaba Türkler dini kendi original dilinde öğrenmiş Suriyeli Arap imamlara ne öğretiyor?

Belki de Hilafet ve Saltanatın şartlarını!

ÖSO ve bölgede bulunan onlarca grubun komutan ve militanlarının Türk medyasına yansıyan konuşma ve yazılarına bakılırsa Türkiye bölgede bulunan 60 bin kadar militanın ve onların ailelerinin tüm gereksinimlerini karşılıyor.

Ağır silahlar dahil.

Şimdi benzer durum İdlib'te bulunan 50-60 bin cihatçı için geçerli.

Cerablus'tan İdlib'e kadar uzanan 250 kilometrelik sınır hattının güneyinde Suriye ve Rus ordusu bulunduğuna göre militanların tek çıkış yolu Türkiye.

Yani herşeyleri Türkiye'den.

Nereye giderlerse gitsinler ya da nereden gelirlerse gelsinler Türkiye üzerinden gelip gidiyorlar.

Özetle niyeti ne olursa olsun Türkiye, Suriye bataklığından ya da iyimser tanımıyla Suriye sorunundan kolay kurtulamayacak.

7 yıl yetmedi bundan sonraki maliyet çok daha ağır.

NATO ülkesi olarak Türkiye'nin en büyük düşman Rusya ile çok önemli askeri bir anlaşma imzalaması başka bir konu!

Son Soçi anlaşmasıyla İdlib ve Kuzey Suriye'de rahatlayan Rusya ve Suriye orduları şimdi Fırat'ın doğusuna yönelecek.

Cumhurbaşkanı Erdoğan Soçi'de 'En büyük tehlike PYD' dedi.

İran Cumhurbaşkanı Ruhani Tahran Zirvesi'nde 'Sıra yakında Fırat'ın doğusuna gelecek' demişti.

Tahran'a göre 'Irak'a komuşu Suriye'nin kuzey doğusunda bulunan Amerikalıları kovmak Irak'ta etkili olan komşu İran'ı çok rahatlatır'.

Fırat'ın doğusunda NATO üyesi ABD, İngiltere, Fransa ve İtalya'nın binlerce askeri bulunuyor.

PYD'yi silahlandırıp destek veriyorlar.

Cumhurbaşkanı Erdoğan BM toplantıları sırasında Newyork'ta Trump ile görüşmeye çalışacak. Bugün de Ankara'da otuz kadar Amerikalı iş adamı ile görüşecek.

Erdoğan'ın iş adamlarına ve Trump'a ne diyeceği bilinmez ama Türkiye'nin İsrail ile barışma çabası içinde olduğu da konuşuluyor.

ABD ve Avrupa'daki Yahudi lobisi ve sermayesini yeniden kazarak içerdeki mali krize çare aranıyor.

Peki Cumhurbaşkanı Erdoğan ve yandaş medyanın geçen Mayıs ayı ve sonrasında İsrail, Yahudiler, Siyonizm ve Yahudi lobisine yönelik çok ağır söylemi ne olacak?

Gördüğünüz gibi bu işler çok karışık!

2011 sonrasında Ankara ne yaptıysa yanlış yaptı ve öyle devam ediyor.

Detaylar çok daha karmaşık ama benim endişem Türkiye kolay kolay bu işlerden kurtulamayacak.

Belki de kurtulmak istemiyordur!

Bu bölgede kimin eli kimin cebinde belli değil ve her an her yerde bir sürpriz var.

Çünkü;

- 1- Bölgede çok sayıda yerli ve yabancı karanlık oyuncu var.*
- 2- 'Gaflet, dalalet ve hatta hıyanet her yerde'.*

Katar 11 bin kilometrekarelik bir ülke.

Katar'da 2,5 milyon insan yaşıyor ama bunların yaklaşık 500 bini Katarlı.

Eylül 1971'de bağımsız olan ülkede Halife Bin Hamed Şubat 1972'de darbe yaparak amca çocuğu Ahmed'i devirdi. Haziran 1995'te bu kez Hamed babası Halife'ye darbe yaparak iktidarı ele geçirdi. 27 Haziran 2013'te yani Sisi darbesinden bir hafta önce şimdiki Emir'in annesi diğer eşinden olan çocukların önünü kesmek için kocasına 'Sen hastasın iktidarı oğlum Temim'e bırak' dedi o da öyle yaptı ya da yapmak zorunda kaldı.

Arap medyasında bu konuyla ilgili dış boyutlu çok senaryo yazıldı.

Osmanlı döneminde Katarlıların Türkleri yenme ve ülkeden kovarak İngilizlerle müttefik olma hikayesini de es geçelim.

Katar 'Arap Baharı'nda bölgenin diğer Sünni ülkeleriyle birlikte Müslüman Kardeşleri ve diğer grupları sahiplendi ve sınırsız destek verdi.

Bölgenin Sünni ülkeleri 'Alevi' Esad'ı devirmek için ittifaklar kurdu ve Suriye'de savaşan cihatçı gruplara 137 milyar dolar harcadı.

Buna da Katar eski Başbakanı Hamed Bin Casim açıkladı ve 'Bölge ülkeleri ile ABD, Fransa ve İngiltere, Suriye'nin üzerine çul-landık ve her şeyi Türkiye üzerinden yaptık' dedi. Geçen hafta France-24'e konuşan Bin Casim yani Temim'in amca çocuğu 'Esad'ın za-fer kazandığını' itiraf etti.

'Arap Baharı' sürecinde CIA-Mossad operasyon merkezi gibi görev yapan El-Cezire televizyonu İse kurulduğu günden itibaren Amerika ve İsrail karşıtlığı yaptı ve Usame Bin Ladin'in kasetlerini yayınladı ama on kilometre uzaklıktaki iki Amerika'nın üssünü görmemezlikten geldi.

ABD, Irak işgali dahil bölgedeki tüm operasyonlarını bu üslerden yönetiyor.

Katar yöneticiler İsrail'in ve Yahudi lobilerinin samimi dostu hatta Arap medyasına göre 'stratejik müttefiki'.

Doğal gaz rezerv ve üretiminde dünya birincisi olan Katar'ın yıllık girdisi yaklaşık 150 milyar dolar.

Adamların Varlık Fonu birikimi 370 milyar dolar ve başta Almanya, İngiltere, Mısır ve Türkiye başta olmak üzere dünyanın birçok ülkesinde yatırımları var.

Herşeyi satın almaya ve herkese rüşvet vermeye çok meraklılar. 2022 Dünya Kupası'nı Katar'da düzenlemek için FIFA oylamasında herkese rüşvet vermişler.

Bu konu hala tartışılıyor.

Böyle bir ülke bölge politikasında etkin rol oynama hevesiyle Suudi'lerle yarışmaya kalkışınca işler karıştı.

Haziran 2017'de Suudi Arabistan, Mısır ve Bahreyn Katar ile olan tüm ilişkilerini kesti.

Trump olmasaydı belki de bugün bu El-Sani ailesi yok olmuş olurdu. Dört ülkeye göre 'Katar Müslüman Kardeşler başta olmak üzere tüm radikal İslamcı terör örgütlerini destekliyor'.

Ödü kopan Katar Emiri Arap olmayan Türkiye'den yardım istedi. Bunun üzerine Ankara Haziran 2017'de Türk askerini Katar'a gönderdi.

Katar muhalefetine ve Arap medyasına göre 'Türk askeri Emir Hazretlerini muhalefetin olası darbesine ya da Suudi'lerin ani saldırısına karşı korumaktadır'.

Peki Katar'da bulunan 100 adet Amerikan savaş uçağı ve 15 bin asker acaba kimi koruyor?

Emir Hazretleri son Washington ziyaretinde 'ABD onu korusun diye' Trump'tan 15 milyar dolarlık uçak satın aldı.

Yani rüşvet verdi.

Gelelim dost ve kardeş Temim'in ülkesine.

Katar'da siyasi partiler, örgütler, sivil toplum hareketleri, sendikalar ve benzeri hiçbir oluşum yok.

Şûra Meclisi üyelerini Emir atıyor.

Devletin sivil, asker, yargı ve benzeri tüm görevlilerini Emir atıyor.

Varlık Fonu ve devletin tüm mali işleri direkt Emir'e bağlı.

Tüm medya Emir'e bağlı ve hiç kimse sesini çıkaramaz.

Ve bu ülke Suriye'de 'demokrasi ve özgürlük' getirmek için diğer ülkelerle birlikte çok kötü şeyler yaptı.

400 milyonluk dolarlık uçak da ne?

Osmanlı dahil dünyada tüm sultan, kral ve emirler 'hediye' er-meyi sever.

Hele Arap ise!

Sayın Emir Türkiye'yi çok seviyor.

Ama ABD ve İsrail'i daha fazla sever çünkü onlar kendisini Su-udi Arabistan, Bahreyn, BAE ve Mısır'a karşı koruyor.

Kolay değil adamın adı kötüye çıkmış:

Radikal İslamcı teröristleri koruyor.

Şu dünyanın haline bakın!

Ekonomik ve mali kriz yok ama hükümet hafta başında eğlence olsun diye ilginç bir karar aldı.

Bu karara göre 250 bin dolar değerinde bir ev satın alan ya da bankada 500 bin dolar bulunduran bir yabancı TC vatandaşlığını kazanıyor.

Medyada bu kararla ilgili olarak çok şey yazılıp anlatıldı ama ben farklı iki noktadan bakmak isterim.

Önce siyasal açıdan;

Son on yılda çok sayıda Arap İstanbul'da konut satın aldı.

Farklı Arap ülkelerinden gelen bu insanlar birçok nedenden dolayı Türkiye'yi ideal ülke olarak görüyor ve her yıl gelip Türkiye'nin her tarafını dolaşıyorlar.

Türklerin genel kültür, ahlak, yaşam biçimi ve dinleri onlar için çok uygun.

AKP'nin İslamcı politikaları onları heyecanlandırıyor.

Benim gözlemlediğim ve bildiğim kadarıyla Arap ülkelerinden gelenlerin ezici çoğunluğu siyasal tanımıyla İslamcı.

Yani AKP'nin ve özellikle Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın politikasını benimseyip destekliyor.

Yani Erdoğan'ın Türk toplumunu ve devletini İslamlaştırma çabası hoşlarına gidiyor.

Erdoğan'ın dünya Müslümanlarına ve özellikle İslamcılarına sahip çıkma, yardım etme ve destekleme politikası Arap İslamcılarını heyecanlandırıyor.

Böyle bir durumda parası olan Arap İslamcıları son kararla birlikte çok daha yoğun bir şekilde Türkiye'de ev alır ve bu buradaki İslamcı havayı yaşamaya karar verebilir.

Yani on yıl sonra on binlerce İslamcı Arap Türk vatandaşı olur ve AKP için oy kullanır.

Ülkeleriyle bağlarını koparmayacak olan bu İslamcılar burada görüp duyduklarını çevrelerine anlatacak ve Erdoğan ile AKP'nin propagandasını yapacaklar.

Yani Erdoğan tüm iç ve dış söylemlerini yaymaya çalışacaklar.

Bunu bilen Cumhurbaşkanı Erdoğan zaman zaman 'İslam aleminin lideri' gibi konuşuyor ve davranıyor.

Belki de bu amaçla Türk devleti ve AKP iktidarı, Türk vatandaşı yapılan, sürekli ikametine izin verilen Suriyeliler ve TSK'nın kontrol ettiği Kuzey Suriye bölgelerinde yaşayan insanlara çok iyi davranıyor.

'Türk-Arap kardeşliği'.

'Millet değil ümmet'.

Ama Arap'ın Müslüman hatta İslamcı olanı çok daha makbul. Rahmetli Özal'ın 'Türk-İslam sentezi' farklı bir versiyonla devam ediyor.

Bir zamanlar dünya İslamcıları Suudi Arabistan'a yönelirdi şimdi Türkiye bu misyonu yüklenmek istiyor.

2011 öncesinde olsaydı belki ama şimdi zorlama var.

'Komşularla sıfır sorun' dan 'sıfır komşu' noktasına geldik.

Bugün bölgede Katar'ın dışında Türkiye dostu hiçbir ülke kalmadı.

Önceki gün bu köşede Katar'ı anlatmıştım.

Bölgenin dışına çıktığımızda Türkiye dünyada hemen hemen herkesle kavgalı.

Venezuela lideri Marksist-Leninist Maduro hariç.

Onun da Nusret'le yaptığı et yeme gösterisini herkes görmüştür.

İnanılacak gibi değil!

Elbette bir Arap turist diğerlerinden çok daha fazla harcıyor.

Konumuzla ilgili turistleri ya da genel olarak insanları etnik köken olarak sınıflandırmak doğru değil ama sonuçta Türk toplumunda var olan farklılaşma gelen insanlara da yansıyor.

Örneğin genel yapısıyla muhafazakar hatta tutucu bir il ya da ilçede insanlar bildik kıyafet ve davranışlarıyla Avrupalı turisti değil türbanlı hatta çarşafli Arapları tercih eder oldular.

Şimdi gelelim olayın ekonomik boyutuna.

Herkes gibi gelen Araplar da İslamcı da olsalar doğal olarak kendilerini düşünecekler.

Yani önce ceplerindeki paraya bakacaklar.

Yüreklerdeki iman bir sonraki hesap.

Örneğin Ocak 2012'de İstanbul'da 300 bin dolarlık bir konut alan bir Arap o zamanın kuruyla yaklaşık 540 bin TL ödemiştir.

Bugünün kuruyla 300 bin dolar bir milyon 890 bin TL eder.

Oysa bu adam evini şimdi satışa çıkarıyor ve 600-700 bin TL'na bile satamıyor.

Yani bir Arap için Türkiye'de konut almak kısa ve orta vadede karlı bir iş değil.

Bu durumda konut alacak olanlar 'Türkiye'de konut aldım' yerine 'Türkiye'de vatandaşlık satın aldım' diyecekler.

Yani parayı değil din ve İmanı önceleyecek.

Eğer öyle olacaksa satışa çıkarılan vatandaşlık çok ucuza gitmiş olacak.

Vatandaşlık dediğiniz şey bir TC kimlik kartı değil.

Vatandaşlık bir toprak, tarih, insan, yaşam ve bayrak sevgisidir.

Ben bunu çok iyi bilirim.

17 Eylül'de 4 İsrail uçağı Suriye'nin askeri yığınak yaptığı İdlib'in batısını bombalamak üzere bölgede dolaşırken bir Rus gözetleme uçağı teröristlerin konuşmalarını kaydetmeye çalışıyordu. Moskova ve Tel Aviv arasında yapılan anlaşma gereği İsrail uçakları Suriye üzerinde uçarken önceden Ruslara haber vermek zorundadır çünkü Rusların Lazkiye'de hava ve Tartus'da deniz üssü var.

Ancak 17 Eylül'de İsrail bu anlaşmaya uymadı ve İsrail uçakları Ruslara haber vermeden bölgeye daldı. Bu da yetmedi Suriye füzelerinden korunmak için İsrail uçakları Rus uçağını kalkan olarak kullandı ve uçağın vurulmasına neden oldu.

Rus lider Putin içinde 15 Rus askerinin bulunduğu uçağın düşmesine çok kızdı ve İsrail'den intikam alınacağını söyledi.

İlk intikam Esad'a S-300 füzelerinin hemen verilmesiyle alındı.

İkincisi Suriye hava savunma sistemlerinin elektronik alt yapısı en gelişmiş cihazlarla değiştirildi.

Üçüncüsü Suriye üzerinde uçmaması için İsrail kesin dille uyarıldı.

Dördüncüsü sürpriz olacak.

Özetle Suriye'nin S-300'leri artık her an İsrail uçaklarını düşürebilecek.

Bu Suriye ordusu, Suriye'de bulunan Lübnan Hizbullah militanları ve İran'lı danışman ve gönüllüler için büyük bir moral kaynağı.

Peki Putin neden kızdı?

Arap medyasına göre düşürülen uçak çok gelişmiş elektronik cihazlarla donatılmıştı ve İdlib'teki Nusra ve benzeri terör örgütlerinin lider ve komutanlarının haberleşmesini kaydedip çözmeye çalışıyordu.

İsrail bu uçağı düşürterek bir yandan teröristleri korumayı amaçlamış diğer taraftan Rusya'nın Suriye ile ilişkilerini bozmaya çalışmıştı.

İsrail'in kurnazlığı Putin'in hinliğiyle baş edemedi.

Başka bir habere göre İsrail istihbaratı düşürülen uçak içinde çok önemli bir Suriyelinin bulunduğu bilgisini almış ancak bu bilgi doğru çıkmamış.

İsrail Suriye'de olayların başladığı 2011'den bu yana o ülkede savaşıran IŞİD, NUSRA, ÖSO ve benzeri tüm gruplara her türlü yardım etmiş ve destek sağlamıştır.

Suriye'yi bombalayarak, yaralıları tedavi ederek, para vererek ve Suriye ordusuyla ilgili istihbarati bilgiler vererek.

'En hakiki Müslüman biziz' diyen bu cihatçı' gruplar ise Müslümanların en büyük düşmanı İsrail'e bir tek kurusun sıkımlamışlardır.

Durum bu kadar net iken birileri başta İdlib olmak üzere Suriye'de savaşıran bu cihatçı grupları 'din ve iman adına' hala sahipleniyor.

Oysa bir zamanlar herkesin 'insanlık melekleri' olarak pazarlamaya çalıştığı Beyaz Miğferliler 22 Temmuz günü Mossad ajanları tarafından Güney Suriye'den kaçırılıp İsrail'e oradan da Ürdün'e taşınmıştı.

Önceki gün İngiliz hükümeti bunlara siyasi mülteci statüsü tanımacağını ve İngiltere'de ikamet edeceklerini açıkladı.

Bu da çok doğal çünkü bu adamları CIA ve MI6 buldu ve Türkiye'ye göndererek AKUT'a eğittirdi.

Oyun kabiliyetlerini Hollywood'un hangi yönetmeni geliştirdi bilinmez ama adamlar 2013'den Nisan 2018'e dek birçok kimyasal saldırı tiyatrosunda oynadılar.

Geri zekalı, aptal ve ahlaksız medya bu oyunların reklamını yaptı.

Genel olarak 'Arap Baharı' ve özelinde Suriye olayında inanılmaz rezillikler yaşandı ve yaşanıyor.

Herşey çok açık ve net ama siyasetçiler, sözde aydınlar ve ahlaksız medya bu rezillikleri halka yutturmaya çalıştı.

Hala çalışanlar da var.

Bayanlar ve Baylar;

Bu oyun bittiiii.

Suriye bu savaşı kazandı ve bölgede yeni bir denge var.

Gecikmeli de olsa Suriye'ye S-300'leri veren Putin yakında S-400'leri de verebilir ve sonrasında hiçbir yabancı uçak Suriye üzerinde uçamayacak.

Örneğin İsrail ve Fırat'ın doğusundaki Amerikan, Fransız, İngiliz ve İtalyan uçakları.

Ankara gerçekten İsrail ve ABD'yi sevmiyorsa buna çok sevinmeli hatta Şam'a destek vererek Suriye'nin tüm teröristlerden temizlenmesine yardım etmeli.

Sonrasında siyasi uzlaşma, toplumsal barış ve yeni demokratik anayasayla demokratik seçim yapılır.

Hile yapmadan.

Suriye halkı kimi isterse onu seçecek.

İyi de yeni ve demokratik Suriye acaba hangi anayasayı model alacak?

Seçenekler:

Rusya, İran ya da Türkiye.

Suriyeli İslamcılar için Suudi Arabistan ya da Afganistan'ı da ekleyebiliriz.

Özgürlük ve demokrasi onlara da lazım.

Kafa kesseler de(mi) !

Bu aralar yazmaya çalıştığım değişik kitaplarla ilgili çok şey okuyorum.

Yakında Tele1 Televizyonu'nda başlayacağım program için kendimi hazırlıyorum.

Geri kalan zamanlarda herkesle sohbet ediyorum.

Beni tanıyanlar bilir 'Herkesle her şeyi çok açık konuşur herkesi uzun uzun dinlerim'.

Ortak görüşe göre 'CHP'de kurultay tartışmaları bitti ama bizde heyecan kalmadı'.

Seçime 6 ay var ama partinin ne yapacağını bilen yok.

Umudum yok ama umarım Sayın Kılıçdaroğlu ve ekibi herkesi şaşırtacak 'sürpriz' aday, program ve sloganlarla seçmenin karşısına çıkar.

Yoksa seçmenin en az yarısı sandığa gitmez.

Ekmelerin İhsanoğlu vakıasını hatırlatmaya gerek yok.

Seçmen 'CHP oyuma sahip çıkamadığına göre oy kullanmanın bir anlamı yok' modunda.

Vatandaş Referandum ve 24 Haziran seçimlerinin tartışmalarını unutmuyor.

Sayın Kılıçdaroğlu referandumdan bir yıl sonra 'Evetçiler değil Hayır'cılar daha fazlaydı' dedi.

24 Haziran gecesiyle ilgili olarak geçenlerde 'O gece iyi bir sınav vermedik. Seçmen kırılgan ve kızgınsa mutlaka haklı tarafı vardır' dedi.

Ne yapar bilemem ama CHP kaybettiği güveni yeniden kazanmak zorunda yoksa sonsuza dek kaybeder.

Dost acı söyler.

Örneğin CHP bildik söylem, tavır ve davranışlardan artık vazgeçmeli.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ve AKP her gün her konuda birçok karar alıyor ve uyguluyor ama CHP bunu eleştirmekle yetiniyor.

Ana muhalefet partisi olarak CHP konuşmakla yetindiğine göre vatandaş da artık herşeyi kanıksıyor.

Bu çok tehlikeli sosyal ve psikolojik bir girdap ve girildi mi çıkılmaz.

Başka bir ülkede benzer bir kriz yaşanmış olsaydı kıyamet kopardı ama bizim burada CHP eleştirmekle yetiniyor vatandaş korkudan bir şey yapamıyor.

En basit haklarını isteyen işçiler içeri atılıyor, kesin ağaç ya da intihar eden vatandaş haberi yapan meslektaşlarımız göz altına alınıyor ve bundan böyle internet üzerinden sakıncalı bir yeri izleyenler gerektiğinde tutuklanacak.

İnanılacak gibi değil ama artık böyle.

Böyle giderse bunlar hepimizin iyi günlerimiz olacak.

Daha önce de çok kez yazdım ve söyledim :

'AKP 16 yıldır istediği her şeyi yaptı ve yapacak'.

CHP ve muhalefet AKP'yi durdurmak için hiçbir şey yapmadı yapamadı.

Mart yerel seçimleri CHP ve Cumhuriyet'in son sınavı olacak.

CHP 'büyük zafer' kazanmak zorunda.

Haziran 2023'de yapılacak olan Cumhurbaşkanlığı seçimlerine dek herkese moral olsun diye.

Ekim 2023'de Cumhuriyet'in 100. Yıldönümü.

Ya AKP kafasındaki projeyi gerçekleştirecek ya da CHP Cumhuriyet'ten kalan son umutları yeniden canlandıracak.

Tüm sorumluluk son kez Sayın Kılıçdaroğlu ve ekibinin.

Bir ve son kez farklı düşünüp ona göre söylem geliştirmeli sonra da ona göre hareket etmeli .

Vallahi de Billahi de durum çok vahim.

İç ve dış politikada.

Düzelecek gibi görünmüyor.

Mucize gerek ama bunun da belirtileri yok.

Siyaset böyle günler için var olmalı.

İlgisi yok ama gerçek bir hikaye ile bitireyim.

Tunus diktatörü iktidarda olduğu dönemde çok sevdiği bir arkadaş vardı.

Aynı zamanda akrabası olan bu kişi bir gün sohbet sırasında Bin Ali'ye 'Sen istediğin her şeyi yapabildiğine göre beni de petrol bakanı yapsana' demiş.

Bin Ali de 'İyi de bizde petrol yok ki seni bakanı yapayım' deyince

*Adam ' İyi ama senin adalet bakanın var' diye karşılık verince
Bin Ali ' dua et arkadaşımın yoksa ben şimdi sana ne kadar adil
olduğumu gösterirdim' demiş ve birlikte etli kuskus pilavını yemeye
devam etmişler.*

Bin Ali ülkesinden kaçtı ama Mısır Lideri Mübarek hapse attı.

*Kaddafi ve Yemen lideri Abdullah Salih feci bir şekilde öldü-
rıldüler.*

Sonra da 'Arap Baharı' dediler ve durum ortada.

Coğrafyada herkes perişan ve Türkiye çok zorda.

Öncesi de var ama yandaşlık mesleği daha çok 2011 sonrasında kıymete bindi.

Yani yandaşlık bir 'Arap Baharı' ürünüdür.

Dönemin Başbakanı Erdoğan ve Dışişleri Bakanı Davutoğlu 'Bahar'la birlikte kendi doğrularını Türk toplumuna kabul ettirmek için medya desteğine ihtiyaçları vardı.

Yandaş ve sonradan yandaş olanlar bu göreve çoktan hazırды.

Yalan üzerine yalan ürettiler.

Fabrikasyon ve fason çalışıyorlardı.

İç ve dış politikada yalanların sonu gelmiyordu.

İşte size bazı örnekler:

Esad Rusya'ya kaçtı, Esad'ın karısı katliamlara dayanmayıp kocasını boşadı, onlarca deri ceketli vandal Kabataş'taki türbanlı bacımızın üzerine işedi, camiye sığınanlar içerde içki içti, 17-25 Aralık'taki kasetler düzmece ve montaj çıktı, Zarrab bütçe açığını kapattı, Gezi olaylarında erkek ve kızlar aynı çadırdaki yatıyor...

Ve daha neler neler.

Benimle ilgili olanlar başka tür bir ahlaksızlık.

Bu da yetmedi düşürülen Rus uçağından sonra Rusya ve İran en büyük düşman ilan edildi sonra da Putin ve Ruhani en hakiki dost oldu.

Suriye olayında Suudi Arabistan ve BAE dost ve kardeş ilan edildi 15 Temmuz'dan sonra düşman olarak hedef tahtasına konuldu.

Fırıldak olmak büyük marifet ister ama o marifetin fazlası yandaşıta var.

Kolay değil günlerce bir konuda iktidarın söylediğini yazıp anlatacaksınız sonra da bir günde tersini yapacaksınız.

Son örnek:

Son iki ay içinde ABD, Siyonizm, Evanjelizm, Yahudiler, Haçlılar, faiz lobileri ve Trump aleyhinde ben diyeyim binlerce siz deyin milyonlarca haber, yorum, program ve hatta karikatür yayınlandı.

Hep birlikte Türkiye'de yaşanan mali ve ekonomik krizin sorumlusu ilan edildi ve insanlar bu konuda ikna edildi.

Kolay değil iktidar medyanın en az %95'ni kontrol ediyor.

Durum öyle olunca halkın bir bölümü büyük yalana inandırıldı:

'Düşmanlarımız Türkiye ve dünya lideri Erdoğan'ı kısıkanıyor'.

Peki son haftada ne oldu ?

İsrail ile barışmak için gizli görüşmeler yaptığı yazıldı.

Cumhurbaşkanı Erdoğan ABD ziyareti öncesinde Ankara'da 30 Amerikalı iş adamı ile görüştü ve Türkiye'de yatırım yapmaları için teşvik etti.

Amerikan malı telefonları kıranları haber yapan zavallı medya bu haberi sessizce verdi.

New York'da Trump, Erdoğan ile görüşmedi ama İdlib konusunda Türkiye'ye teşekkür edince yandaş medya sevindi.

Aynı Trump PYD'yi stratejik müttefik ilan edince yandaş medya sesini çıkarmadı.

Çıkaramazdı çünkü Hazine ve Maliye Bakanı Berat Albayrak Türk ekonomisinin yönetimini Amerikan danışmanlık şirketi McKinsey'e vermişti.

Yandaş medya bunu da manşetten vermek zorundaydı tıpkı dolar krizinde Amerika'yı düşman ilan ettiği haberleri manşete çektiği gibi.

İş bununla da kalmadı.

Yalnızca Berat Albayrak değil kayınvalidesi Emine Erdoğan da Amerikalı Ekonomi Profesörü Sachs ile görüşmüştü.

Bu arada Berat Bey'in Kayınpederi Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın Yahudi lobilerinin temsilcileriyle yaptığı kapalı toplantıya katılması da ayrı bir hikaye.

ABD'ye giden herkes Yahudi lobilerine uğrar.

Onlar da 'Destegimizi istiyorsanız İsrail ile dost olun' der.

Kudüs ve öldürülen Filistinlilerle ilgili haklı olarak İsrail'e söylemediğini bırakmayan Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın lobi temsilcileriyle buluşmasını yandaş medya çok daha zorlanarak verdi. Çünkü yandaş medyaya göre Türkiye'de krizin nedeni Evanjelistler yani İsrail-ABD yani Yahudiler ve Hıristiyanlar.

'Nazi artığı Merkel'i yeniden Türk dostu ilan etmek ayrı bir iş. Zavallı yandaşlar.

Paranızı veren sizi düdük gibi çalıyor.

O da olmazsa onlar çalıyor siz de dansöz gibi kıvırıyorsunuz.

İşiniz gerçekten çok zor.

Aldığınız paralara değer mi bilinmez ama genlerinizde bir sorun var.

Şakşakçılık saltanattan bu yana karlı bir zanaat.

Ama hiçbir zaman bu denli alçalmadı.

AKP'ye oy verenlerin feleğini şaşırtıp akıl ve vicdanlarıyla dalga geçiyorsunuz.

Türk insanı bunu haketmiyor.

Elbette Topkapı Müzesi'nde bulunan Kaşıkçı Elması'ndan söz etmeyeceğim ama üç tahta kaşıkla takas edilen bu elmas kadar ilginç olan bir kişinin hikayesini anlatacağım.

Konumuz Salı günü ülkesinin İstanbul'daki Başkonsolosluğu'na giren ve sonrasında kaybolan muhalif gazeteci Cemal Kaşıkçı.

1 Ekim 2016'da Cumhurbaşkanı Erdoğan ile röportaj yapan, iktidarda çok sayıda dostu olan, Suudi Arabistan'da reformu savunduğu için ülkesine gidemeyen, sık sık İstanbul'a gelip ve burada tanıştığı bir kadınla evlenmeye hazırlanan Türk asıllı Kaşıkçı, Arap ve dünya medyasının manşetinde ama bizde ilgilenen yok.

Cumhurbaşkanı Sözcüsü İbrahim Kalın, Çarşamba günü Kaşıkçının Başkonsoloslukta olduğunu söyledi.

Önceki gün Bloomberg TV'ye konuşan Kralın oğlu Muhammed dolaylı olarak İbrahim Kalın'a yanıt vererek 'Gelin konsolosluğu arayın' dedi.

Arap ve dünya medyasında birçok senaryo anlatılıyor.

Örneğin Kaşıkçı Salı günü konsolosluğa girdi ama ertesi gün konsolosluğa ait bir araçla havaalanına götürüldü ve bir komiserin yardımıyla özel bir uçakla Suudi Arabistan'a gönderildi.

1979'da bir muhalif Beyrut'tan kaçırıldı sonra öldürüldü, başka bir muhalif 2014'te İstanbul'da öldürüldü, bir muhalif prens İtalya'dan kaçırıldı, yine bir prens Beyrut'dan Kahire'ye giden bir uçakta olduğu sırada kaçırıldı ve uçak Riyad'a indirildi, başka iki muhalif biri Fas diğeri Kuveyt hükümetleri tarafından Suudilere teslim edildi.

Başkaları da var.

Lübnan Başbakanı Hariri'nin 5 Kasım 2017'de Riyad'a çağırılıp alıkonulması, hırpalanması ve aşağılanması son örnek.

Şimdi önemli olan Ankara neden sessiz?

Arap ve Batı medyasına göre Ankara 'zengin' Suudi'leri kızdırmak istemiyor.

Başka bir senaryoya göre Washington Post köşe yazarı Kaşıkçı, ülkesinin Washington Büyükelçisi Halid Bin Selman'la (Veliaht

Muhammed'in kardeşidir) görüştüktan sonra 200 bin dolarlık ev almak ve TC vatandaşı olmak için İstanbul'a gelmiş ve bazı belgelerin alınması için Başkonsolosluğa gitmiş.

Suudi yetkililer tüm bu detayları Ankara'ya bildirmiş ve Kaşıkçı'nın Suudi Arabistan'da olduğunu söylemişler.

Hatırlayın 2011'de Ankara; başta Suudi Arabistan ve Katar olmak üzere bölgenin diğer Sünni ülkeleriyle Suriye'ye müdahale etmişti. Katar eski Başbakanı Hamed Bin Casim 'Esad'dan kurtulmak için birlikte hareket ettik, 130 milyar dolar harcadık ve her şeyi Türkiye üzerinden yaptık' demişti.

2016'da Suudi Arabistan, BAE ve Bahreyn, Katar'ı 'Başta Müslüman Kardeşler olmak üzere İslamcı teröristleri desteklemekle' suçladı ve bu ülkeyi işgale hazırlandılar.

Sanki bu desteği hep birlikte vermemişlerdi!

Katar Emiri Temim Başkan Trump'dan 15 milyar dolarlık uçak alınca şimdilik işgalden kurtuldu.

Temim'in dostu Cumhurbaşkanı Erdoğan Türk askerini Katar'a yolladı.

Erdoğan bunu yapınca Mısır Cumhurbaşkanı Sisi'nin müttefiği Suudi Arabistan ve BAE Erdoğan'a çok kızdı.

Yandaş medyaya göre 15 Temmuz Fetö'cu darbe girişimi dahil birçok karanlık işin arkasında bu iki ülke yönetimleri var.

Örneğin PYD'ye parasal destek ve Türkiye'deki son mali kriz.

Ama işin garip olan tarafı her iki ülkenin Türkiye'de büyük yatırımları var.

Suudi bazı yazarlar ve yandaş sosyal medya hesapları suçu Türkiye'ye atmaya çalışıyorlar.

Onlara göre Kaşıkçı başkonsolosluktan çıktı ve ortadan kayboldu.

Başkonsolosluğun ana girişini ve arka çıkış kapılarını gören en az 50 kamera var.

Hepsi çalışıyorsa Türk istihbaratı bu karmaşık sorunu hemen çözebilir ve çözmelidir.

Başkan Trump'ın Suudi Kral Selman'ı her gün aşağıladığı bir dönemde bu konu başka bir yönde gelişebilir ve Türkiye zor durumda kalabilir.

Yüzlerce kez yazdım ve anlattım :

Vahabi mezhepli Suudiler oldum olalı Osmanlıdan, Türkiye Cumhuriyeti'nden ve Türklerden nefret eder.

Körfez'in diğer kral, emir ve şeyhleri de öyle.

AKP'nin Türk toplumunu ve devletini İslamcılaştırma çabası bu durumu değiştirmez.

Adamlar köle.

Bu genetik sorun.

Türklerin hafızasında 'Araplar Türkleri arkadan vurdu' bilinç altındaki 'Araplar' işte bu kral, emir ve şeyhlerdir.

Yani halklar değil.

Her ülkede 'Gaflet, dalalet ve hatta hıyanet' içinde olan benzer tipler bulunur.

Ürdün'ün şimdiki kralının dedelerini unutmamak gerekir.

Hepsi İngiliz işbirlikçisiydi şimdi Amerikancı.

Bu adamları yakından tanıyan biri olarak hatırlatmak istedim.

2011 sonrasında saltanat ve hilafet hevesleriyle Ortadoğu bataklığına dalan AKP şimdi içerde ve dışarda çok zorda.

Hepsinin bir tek nedeni var :

Suriye politikası.

Kurtulmak çok kolay!!

Önce geçmişini anlatayım...
Cemal Kaşıkçı kendi itiraflıyla Müslüman Kardeşler ideolojisine inanan bir gazetecidir.

Yani siyasal İslamcıdır.

Kral Selman ve oğlu Muhammed iktidara gelince kraliyet ailesinde kaybedenlerden yana tavır aldı ve işleri bozuldu.

Bozulmadan önce Suudi yönetiminin en rezil politikalarını destekledi.

Amerikan emperyalizminin bölgesel planlarına arka çıktı.

Özellikle 'Arap Baharı' sürecinde.

Ortadoğu'da 'ılımlı İslamcıların' iktidara taşınma projesine büyük destek verdi.

Onun için o dönem Suudi dostu olan AKP'yi çok sevdi.

Sık sık geldiği Türkiye'de çok sayıdı iktidar mensubu dostu var.

Cumhurbaşkanı Erdoğan 'Cemal Bey eskiden tanıdığım bir arkadaşım' dedi.

Ben ise oldum olalı Suudi yönetiminden ve Körfez'in çağ dışı kral, emir ve şeyhlerinden hiç hoşlanmam.

İslam coğrafyasında ne kadar sorun varsa nedeni bu tiplerdir.

Onun için onlarca kez Türkiye'nin bunlara GÜVENMEMESİ gerektiğini yazdım ve er ya da geç bu tiplerin Türkiye'ye KAZIK atacaklarını anlattım.

Eğer öldürüldüğü kanıtlanırsa Kaşıkçı olayı böyle bir kazıktır.

Suudi'leri çok iyi tanırım.

Adamlar kindar ve gaddar ama aptalca davranırlar.

İşte bu nedenle Kaşıkçı olayıyla Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı hedef aldıklarını düşünüyorlar.

1-Adamlar Kaşıkçı'nın Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın yakın dostu olduğunu biliyorlar.

2-Kaşıkçı'yı öldürerek Erdoğan'ın Katar'a verdiği desteğin intikamını aldıklarını ve Erdoğan'ı zor durumda bırakacaklarını düşünürlər.

3-Önemli bir kişi olan Kaşıkçı'yı öldürerek tüm muhaliflere korkunç bir gözdağı vereceklerini hesaplıyorlar.

4-Eylemi İstanbul'da gerçekleştirerek Türkiye'de yaşayan Müslüman Kardeşler kökenli binlerce muhalifi korkutmak istiyorlar. Ülkelerindeki iktidarlara muhalif binlerce Arap gazeteci, yazar ve politikacı İstanbul'da ikamet ediyor ve bazıları da televizyon, gazete ve internet siteleriyle yayın yapıyor.

5-Kaşıkçı'yı öldürerek İstanbul'un güvensiz bir şehir olduğunu kanıtlamak istiyorlar.

Böylece Türkiye'ye gelip ev almak ve vatandaş olmak isteyen kendi vatandaşlarına ve Körfez ülkelerinin insanların korkutuyorlar.

Daha birçok şey söylenebilir.

Cemal Kaşıkçı'nın öldürülme hikayesi bu pisliğin çok küçük bir parçasıdır.

Ankara mutlaka ve hemen tüm detayları açıklamalı ve sert tepki göstermeli.

Bunu yapmazsa Suudiler daha da ileri gider.

Bir gazeteci olarak ben bu pislikler olmasın diye 41 yıldır mücadele ediyorum.

Bu ve buna benzer rezilliklerini son dönemde yazdığım bütün kitaplarımda anlattım.

Onun için yüzlerce kez 'Türkiye Suudi'lerin taraf olduğu bu pisliğe bulaşmamalı' uyarısında bulundum.

Uyardığım için hapse atıldım.

Ortadoğu'da kimin eli kimin cebinde belli olmaz.

Bir gazeteci olarak ben bu pislikler olmasın diye 41 yıldır mücadele ediyorum.

Kim olursa olsun Cemal Kaşıkçı'yı öldürenler adi, aşağılık ve rezil insanlar.

Hiçbir gazeteci hiçbir şekilde bırakın öldürülmeyi hapse atılmamalı, işkence görmemeli ve yöntemi ne olursa olsun tehdit edilip korkutulmamalıdır.

Kaşıkçı; emperyalizmin ve işbirlikçilerinin hizmetindeydi ama ben onun yaptığı tüm programları izler yazdıklarını okurdum.

Elbette çok kızardım ama hiçbir zaman onunla ilgili bir tek kelime yazmadım, söylemedim ve bir kez karşılaştığımızda ona gerçekleri anlatmaya çalıştım.

Hakaret içermediği sürece mutlak basın özgürlüğünden yanayım

Peki bizdekiler ne yapıyor?

Ben ve suçu ne olursa olsun en az 180 gazeteci içeri atıldı.

Binlerce dava var.

Yalnız ve yalnız iktidarı eleştirdiğimiz ya da uyardığımız için.

Yandaş medyada bana en ağır hakaretlerde bulunuldu ve devam ediyor.

Hakaret edip tehdit edenleri ve beni hedef gösterenlerin büyük bölümü bir dönem AKP ve Erdoğan düşmanıydı ve şimdi yalaka.

Bir bölümü Fetö'cuydu.

Bu kadar ahlaksız, rezil ve vicdansız olabileceklerini düşünmezdim.

Ben asla onlar gibi olamam.

Onun için Kaşıkçı'nın öldürülmesine çok üzülürüm ve öldürenlerine aşağılık katiller derim.

Oysa Kaşıkçı 'Suriye'li askerlerin kafasını kesenlere destek veriyordu.'

O kafa kesenler Suudilerin Vahabi Selefi ideolojisine inanıyordu.

Suudiler de onlara güveniyordu.

Aynı Suudiler aynı mantıkla ve aynı yöntemlerle Kaşıkçı'yı öldürdü.

İnekler kasabın elindeki kanı yalar ama kesilmekten kurtulamazlar.

Kaşıkçı çok fazla günahı olan bir gazeteciydi ama bu onun sorunu.

Gerçek bir Müslümanlsa hesabını Yüce Rabbimizin huzurunda verecek.

Hem de bir zamanlar birlikte 'Alevileri keselim' dediği suudiler, IŞİD'çiler, Nusra'cılar ve bilumum kanla beslenenlerle birlikte.

Beddua edeceğim ama değmezler!

9.10.2018

Soçi Anlaşmasına göre İdlib'teki silahlı gruplar son gün olarak bugün tüm ağır silahlarını 15-20 kilometre genişliğinde oluşturulan tampon bölgenin dışına çıkaracaklar.

Anlaşmaya göre bu işin güvencesi de Türkiye?

Niye Türkiye ayrı bir konu!

Yine anlaşmaya göre başta Nusra olmak üzere benzer tüm terör örgütleri 15 Ekim'e kadar İdlib'ten uzaklaştırılacak?

Nereye?

Anlaşmaya göre bu iş yine Türkiye'ye havale edilmiş durumda.

Ruslar önceki gün yaptıkları açıklamayla 'İdlib'in er ya da geç Suriye devletinin kontrolüne verileceğini' açıkladı.

İdlib ve çevresinde yaklaşık 50-60 bin militan var ve bunların yaklaşık 15 bini yabancı.

Aralarında çok sayıda Çeçen olduğu için Rusya bunların yok edilmesini ya da kendisine verilmesini istiyor.

Esad ise ne yabancı ne de Suriyeli teröristlerin bölgede kalmasına izin vermeyeceğini söylüyor.

İdlib dışında yani Cerablus, El-Bab, Azez, Afrin ve genel olarak Fırat'ın batısında da 50-60 bin ÖSO ve benzeri grupların militanı var. Bunlar Türkiye ile işbirliği yapıyor?

Niye?

Bilen yok.

Türkiye kendine yakın silahlı gruplarla Suriye sorununda müdahil kalmak istiyor.

Suriye'nin yeni anayasasını 'ben yazarım' modunda.

Suriye'de seçime 'tarafım' diyor.

Niye?

Bilen yok.

Bu duygu ve düşüncelerle Türkiye ne Suriye bataklığından ne de bölgenin karanlık kuyularından asla çıkamaz.

Suudi gazeteci Kaşıkçı'nın öldürülmesi bunun çok basit işaretidir.

Bu iş Emevi Camisinde namaz kılmaya benzemez.

Burası Ortadoğu ve kimin eli kimin cebinde belli olmaz.

Bu en az 100 yıldır böyle.

Suudilere eli veren kolunu kaptırır.

Türkiye olmasaydı başta Suudi Arabistan olmak üzere hiçbir Arap ülkesi Suriye'ye müdahale edemezdi.

EDEMEZDİ.

'Eder' diyenler tarihten ders alsın.

Körfez ülkelerinin neden ve nasıl Saddam'ı İran'a saldırttıklarını öğrensin.

Suriye ile 911 kilometre sınırı olan Türkiye olmasaydı başta ABD olmak üzere Batılı ülkeler Suriye'ye saldıramazdı.

SALDIRAMAZDI.

Şimdi tüm bu ülkeler en azında Suriye konusunda Türkiye'ye düşman.

Gereke çok basit: Türkiye bu sorunu Rusya ve İran'la çözmeye çalışıyor.

Oysa daha iki yıl öncesine kadar bu iki ülke Esad'a destek verdiği için Türkiye'nin düşmanıydı.

O tarihlerde PYD Türkiye'nin dost ve müttefiği bir örgüttü.

Ama Esad'a ayaklanmayınca Ankara tarafından düşman ilan edildi ve onlar da yeni bir müttefik buldu:

ABD.

O da İngiltere, Fransa ve İtalya'ya 'Gelin birlikte Türkiye'ye gıcıklık yapalım' dedi ve şimdi hep birlikte 600 kilometrelik bir sınır boyunca Türkiye'ye komşular.

Masraflarını Suudiler ve belki de BAE karşılıyor.

Hikaye böylesine karmaşık ilişkilerle uzar gider.

Kurtulmanın tek yolu var :

Kuzey Suriye'den çekilmek ve Suriyelileri kendi haline bırak.

PYD'ye destek veren ABD ve Batılı ülkelere haddini bildirmenin ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın arkadaşı Kaşıkçı'yı İstanbul'da öldüren Suudi'lerden intikam almanın en kısa yolu Şam ile barışmaktır.

Aklın yolu birdir.

Ankara başta Suriye olmak üzere bölgede yanlış yapmaya devam ettiği sürece başı asla beladan kurtulmayacaktır.

Türkiye'nin Suriye'de geldiği nokta bunun kanıtıdır.

Küçük hesaplarla Suriye'de elde edilen kazanımların hiçbir değeri yok ve olmayacaktır.

Suriye'de ve genel olarak bölgede bir gecede dengeler değişir, Türkiye bir anda devre dışı bırakılır ve çok ciddi sıkıntılarla karşı karşıya kalır.

41 yıldır gazetecilik yaşamımda buna benzer çok sürprizler gördüm. Kimin ne yapacağını hiç kimse kestiremez.

Bir örnek:

Başta Kuveyt olmak üzere Körfez ülkeleri İran'a saldıran Saddam'a 8 yıl boyunca yüz milyarlarca dolar verdi ama savaş bittiğinde Saddam Kuveyt'i işgal etti.

Türkiye ve Körfez ülkeleriyle birlikte Suriye'ye müdahale eden Suudiler şimdi Kaşıkçı olayıyla Türkiye'ye kazık atığını düşünüyor.

Varın siz düşünün gerisini sonra da Idlib'i unutmayın.

Son bir ayda Trump en az 6 kez Suudi Kral Selman'a hakaret edip aşağıladı.

Bunu da bilinçli yapıyor.

Adam seçim kampanyası sırasında bile Selman'a 'Biz olmadan bir hafta bile koltuğunda oturtamazsın. Seni koruyoruz bedelini ödemesinin' türünden para sızdırma numaraları çekiyor.

Başarılı olduğu da kesin.

350-400 milyar dolar kopardı ama 'yetmez' diyor.

Peki Suudi yönetim bu kadar zor durumdayken neden ve nasıl oldu da Kaşıkcı'yı

kaçırdı ya da öldürdü?

Adamlar bu kadar mı acemi?

Cinayet timi olduğu söylenen kişiler İstanbul'a geldikleri andan itibaren yüzlerce kameraya takılıyor ama çok rahatlar.

Konsolosluga girdiği andan itibaren Kaşıkcı ile ilgili saatlerce kamera kaydı var.

Kaşıkcı'nın nişanlısı ve AKP'li iki yakın dostu Turan Kışlakçı ve Yasin Aktay demeç üzerine demeç verdiler. Kışlakçı 'Cesedin 15 parçaya parçalandığını' söyleyecek kadar hayal gücünü zorladı.

Durum böyleyse tüm bilgi ve görüntüleri yandaş medyaya sızdıran yetkililer neden direkt açıklama yapmadı ve yapmıyor?

Suudiler neden bu kadar rahat?

Ne tür pazarlıklar dönüyor?

Çok sayıda soru işareti var :

Örneğin izin verildiğine göre konsolosluk neden aranmıyor?

Örneğin Bulgaristan'da öldürülen gazeteci Marinova'nın katili iki gün sonra Almanya'da yakalanıyor ama bizde tüm bilgi ve görüntüler ortada ama on gündür Kaşıkcı'yı konuşuyoruz.

Bu işin içinde kesin bir bit yeniği var.

Suudiler eğer çok aptal, geri zekalı ve süzme salak değilse kiralık bir katil bulup Kaşıkcı'yı otelinde bile öldürebilirlerdi.

Mossad bunu birçok yerde yaptı yapıyor.

En son Malezya'da.

21 Nisan 2018'de Hamas'ın önde gelen yöneticilerinden İHA ve SİHA'ların geliştirilmesinde uzman üniversite hocası Fadi El-Batış iki kişi tarafından sokakta öldürüldü. El-Batış öldürülmeseydi ertesi gün önemli bir toplantı için İstanbul'a geliyordu.

Bu olay dünyanın ilgisini hiç çekmedi.

Türkiye'de bile ilgilenen olmadı.

Suudiler çok iyi dost oldukları Mossad'tan yardım alabilirdi.

Belki de de yardım aldıkları için bu kadar açık verdiler!

Mossad ve Trump amca kral ve oğluna şantaj yapmak için bu oyunun içinde olabilirler.

Bir düşünün Trump kraldan para istiyor ve aşağılıyor ama kral Kaşıkçı'yı öldürüyor.

En azından zamanlaması açısından hiç mantıklı değil.

Üstelik Kaşıkçı CLÂ'ye yakın Washington Post yazarı ve İstanbul'a gelmeden önce Suudi'lerin ABD Büyükelçisi Halid Bin Selman'la konuşmuş.

Halid, kral'ın oğlu ve Veliaht Muhammed'in kardeşi.

Belki de Trump Muhammed'ten kurtulup Halid'i kral yapmayı planlıyordur.

Belki de Kaşıkçı tezgahıyla Selman ve oğlu Muhammed İsrail'in kucagına oturtulacaktır.

Belki de Trump ve Netanyahu'nun dostu damadı Jared Kushner Suudi'leri bölgesel kirli oyunlarında kullanmak istiyordur.

Örneğin Suriye ve Irak'da İran'a karşı.

Bölgede 2019 için birçok çılgın senaryodan söz ediliyor.

'Arap Baharı'nın İkinci pardesi açılabilir!

Kaşıkçı'nın kaçırılma ya da öldürülme hikayesi bu denli amatörce olmasaydı yukarda özetlemeye çalıştığım olasılıkların hiçbirini not etmeye bile kalkışmazdım.

Kaşıkçı ile ilgili çok ilginç detaylar var.

Her iki cephede: Olay mahali Türkiye'de ve sanıkların ülkesi Suudi Arabistan'da.

Ama ne gariptir ki dünyada Bulgar gazeteci olayında sessiz kalanlar Kaşıkçı için kıyameti koparıyor.

Oysa her ikisi gazeteci.

Kaşıkcı hırsızlıktan, talandan, cinayetleden ve her türlü yolsuzluk ve rezillikten yana ama Marinova bunların tümüne karşı.

Son üç ayda İsrail en az 200 Filistinliyi öldürdü ama umursayan yok.

Suriye’de son 7 yılda en az 300 bin insan öldü ve bunlar arasında gazeteci ve bilim insanı var ama dünyanın umurunda değil.

Değil çünkü onların ölümüne ABD’nin başını çektiği uluslararası ve bölgesel tezgahlar yol açtı. Suudi Arabistan ve dostu müslüman ülkeler bu tezgahın baş oyuncular.

Kaşıkcı olayında oyuncular aynı.

Yakında her şey anlaşılır.

Ya Kaşıkcı sağ olarak ortaya çıkar ya da ölüsü bir yerde bulunur.

Ya da bu dosya pazarlıkların son bulmasıyla kapanır rafa kaldırılır.

Trump’ın uygun gördüğü şekilde.

Adamın işi gücü şantaj.

Rahip Brunson’u da yakında alır götürür.

Olayın ilk iki gününde iktidar kaynaklı haber ve görüntüleri paylaşan yandaş medya iç konularda olduğu gibi 'yargısız infaz'ını yaparak işi bitirdi:

En ince detaylarla Suudi'lerin suçu sabit görüldü ve hüküm verildi: 'Suudi'ler Kaşıkçı'yı öldürdü, 15 parçaya parçaladı ve özel uçakla ülkesine götürdü'.

Parça parça!

Tüyler ürpertici kurgular.

Kaşıkçı'nın hoşlandığı ve sık sık destek verdiği IŞİD'in kestiği kafalar görüntüsünü andırıyor.

Bu durumda biz neyi konuşuyoruz?

Uzmanlar 24 saattir Konsoloslukta ne arıyor?

Bu uzmanlar neyi ve neden iki hafta bekledi ?

Böyle bir cinayet işlenmişse bunun iz ve kanıtını bulmak on dakikalık bir iş.

Zorsa 1985 yapımı Mavi Ay dizisinin iki sevimli kahramanı Maddie (Cybill Shepherd) ile esprili dedektif David'i (Bruce Wills) çağıralım bu işi şipşak çözsünler.

Konsolosluğa girer, oradan konsolosun evine sonra da Atatürk Havaalanına.

O da olmazsa ver elini Riyad.

Kaşıkçı olayı tam bir trajikomik hikaye.

Umarım Deniz Yücel, Rahip Brunson ve Mavi Marmara'da 10 insanımızı katleden İsraili askerlerin hikayelerine benzemez.

Hapsi 'terörist, ajan, casus ve katildi' ama mahkeme tümünü salıverdi.

Devreye Merkel, Trump ve Netanyahu girince adaletin kestiği parmak oluk oluk kan akıttı.

İsrail'in gönderdiği 20 milyon dolar bağışı da unutmamak gerekir.

Tam da 'Türkiye'nin düble yollarını kıskanan Alman, Amerikan, İsrail ve bilumum Evanjelistleri dize getirmek üzereydik' ama olmadı!

Onlar olmayınca 'Osmanlı'yı arkadan vuran Suudi'ler hiç olmaz.

Önceki gün dedeleri Osmanlıyı arkadan vuran diğer kral Ürdünlü Abdullah da Selman'a destek verdi.

Cuma günkü yazımda 'Ya Kaşıkçı sağ olarak ortaya çıkar ya da ölüsü bir yerde bulunur. Ya da bu dosya Trump'ın uygun gördüğü şekilde pazarlıkların son bulmasıyla kapanır rafa kaldırılır' demiştim.

Önceki güce Kral Selman Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı aradı ve 'Türkiye-Suudi Arabistan arasındaki dostluk ve kardeşlik ilişkilerinin gücüne' vurgu yaptı.

Kral Selman Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı aramadan önce merkezi Ciddede bulunan İslam İşbirliği Örgütü Genel Sekreteri El-Useymin bir açıklama yaparak Suudilere destek verdi.

Merak ediyorum acaba Useymin bu açıklamadan önce örgütün Dönem Başkanı Erdoğan'ı aradı mı?

Hayır.

Selman, Erdoğan'dan önce Trump'ı da aradı.

Trump 'Kaşıkçı'yı serseriler öldürmüş olabilir' dedi ve bu kez kendisi Selman'ı aradı.

Ama o yani Trump 'ilişkilerin değil paranın gücüne' vurgu yaptı!

Pazarlık ticaretin sırrıdır ticaret ise yaşamın gerçeğidir.

İslamcılar sürekli Sevgili Peygamberimizin tüccar olduğunu hatırlatır.

Ama ne denli dürüst ve güvenilir olduğunu kendileri hatırlamaz.

Fotoğraf netleşiyor!

Trump Dışişleri Bakanı Pompeo'yı Kral Selman'a gönderdi.

Büyük olasılıkla paranın nasıl ödeneceğini konuşmak için.

Nakit mi, çek mi yoksa külçe külçe altın mı!

Pompeo dün Ankara'ya geldi.

Üçlü trafik bu işi çözecek ve dosya kapanacak.

Suçlanacak birileri bulunur ve kral Hazretleri ve oğlu Muhammed kurtulur.

Bunun 'fiyatını' da Trump belirler ve Suudi İkili rahat nefes alır.

Belki bir trilyon dolar.

Onun için Cuma günkü yazımın başlığını 'Kaşıkçı'yı Trump öldürdü' koymuştum.

Bu iş çok karanlık, çetrefilli ve çok ilginç.

ABD asla Suudi Arabistan'dan vazgeçemez geçemez.

Başkaları da!

Adamların acayip parası var,

Suudi ailesi de Amerika'sız asla yapamaz.

Yarından itibaren herkes Kaşıkçı olayını unutur ve zavallı ve sefil yandaş medya yazdıklarıyla kalır.

Kral Selman'a övgüler de başlayabilir.

Kral olduğuna göre çıkınları çil çil altınlarla doludur.

Adam üç beş varil petrol verecek hali yok ya!

15-20 milyar dolarla neler neler yapılmaz!

Dört gün önce Aydın Sakarya isimli bir vatandaş traktörü ile İsrail Büyükelçiliğine giderken bacağından vurularak gözaltına alındı. Sakarya; üreticinin ektiği tüm ürünlerin GDO'lu tohumlarının İsrail'den ithal edildiği için protesto gösterisinde bulunmak istediğini söyledi. Valilikten yapılan açıklamada Sakarya'nın 2007'den bu yana psikolojik tedavi gördüğü anlatıldı.

İlginç: 'Deliler' bile GDO'nun belasını anlamış ama 'Akıllılar' başka bir alemde!

Oysa olay çok ciddi.

Hem de çok.

Birileri insanlığı yok etmek istiyor ama uyarmak isteyenlere 'deli' diyoruz.

Silah üretip savaş çıkardılar olmadı.

Laboratuvarlarda virüs üretip hastalık yaydılar yine olmadı.

Daha kolay, uzun erimli ve kârlı formüller bulmaları gerekiyordu.

Sonunda buldular:

GDO.

Genetiği yani doğal yapısıyla oynanmış gıdalar.

Oyun başladı:

Önce genetiğiyle oynanmış yani genetiği bozulmuş tohumlara el atıldılar.

Bu tohumlarla ağaç, sebze ve meyve yetiştirdiler.

Ağaç, sebze ve meyveler bozuldukça ilaçlamaya başladılar.

İlaçlar toprağı zehirledi.

Bozulan toprağı verimli kılmak için gübre imal ettiler.

Bu topraktan otlanan hayvanlar hastalandı.

Hayvanlara GDO'lu yem yüklediler.

Bu hayvanlardan elde edilen ürünleri yani et, süt, yumurta ve bunlardan üretilen hastalıklı tüm gıdaları insanlara yedirdiler.

GDO'lu tahıl, meyve, sebze ve hayvan ürünlerini yemek zorunda bırakılan insanlar kolay hastalanır oldu.

GDO kaynaklı gıdalar insanların bağışıklık sistemini çökertti.

Hastalıklarda patlama oldu.

Özellikle kanserde.

İlaç şirketleri acayip zengin oldu.

Çok basit: GDO'lu tohum sat, peşinden tarım ilacını kakala sonra da hastalıklı tohum ve topraktan alınan ürünleri yiyerek hastalanan hayvan ve insanlara ilaç pazarla.

Müthiş bir tezgâh.

Bu ilişkilerden trilyonlarca dolar kazanan belki de yüzlerce şirket var.

Hemen hemen hepsi İsrail ve ABD kökenli.

Emperyalizm-Siyonizm İttifakı.

Kaşıkçı'yı öldürmek ne?

İsrail'in başta Türkiye ve KKTC olmak üzere dünyanın her tarafında tarım arazisi satın alması boşuna değil.

Özellikle Afrika, Latin Amerika ve Hindistan.

GDO'nun henüz bulaşmadığı temiz topraklar.

İşte size önemli bir bilgi:

Herkes ABD, İngiltere, İtalya, Fransa ve İsrail'in PYD'ye olan desteğini konuşur ama orada çok daha rezil bir oyun oynanıyor. Bu ülkelerin tarım uzmanları Suriye'nin temiz ve kaliteli tohumlarını, bozulmamış başta buğday, arpa, pamuk, kavun, mısır olmak üzere tüm tarım ürünlerini bazen de koyun, keçi, tavuk gibi hayvanlarını alıp ülkelere götürüyor ve benzer koşullarda çoğaltıyorlar.

'Arap Baharı'nda bir detay.

Bu emperyalist ve siyonistler çok cin.

GDO'lu gıdaları başkalarına yedirirler kendileri dokunmaz.

İnsanlık ölsün diye.

Yaşam tacirleri.

'7 milyar insan ölse de bir tek biz kalsak' inanç ve amacı!

Topraklar, doğal yapıyla hayvanlar, böcekler ve yaşama dair her şey yok olmalı.

Yeniden bir Nuh Tufanı.

Peki devletler ve hükümetler ne işe yarar?

Hiçbir şey.

Dev şirketler onları da satın alıyor.

GDO'lu tohumları, sebze ve meyveleri ve bilumum zehirli ürünleri yasaklayan yok.

Herkes yavaş yavaş ölmeli.

Türkiye dâhil dünya medyasında bu tehlikeli gidişatı anlatan haber, program ve yorum bulamazsınız.

Bazı dürüst insanların kıt olanaklarıyla yapılanları hariç.

İnsanlar da şartlandırıldı.

Evlendirme, giyim-kuşam ve bilumum aptal eğlence programlarına alıştırılan insanlara artık hiç kimse GDO ile ilgili program izlettiremez.

Toprağımız, suyumuz, havamız ve her şeyimiz yavaş yavaş yok oluyor ama bizden çıt yok.

İnsanlarımız toptan GDO'laştırıldı.

Her tarafları hormonlu.

AKP sayesinde.

AKP iktidar oldu memleket GDO ile tanıştı.

AKP bu toprakların yerel tohum üretimini Ekim 2006'da yasakladı.

AKP'nin 26 Ekim 2009'da Türkiye yabancı GDO, GDO'lu tohum, GDO'lu yem, GDO'lu meyve ve sebzeler, tarım ilacı ve bilumum hormon cennetine dönüştürüldü.

Hem de 'İslamcı' AKP sayesinde.

'Yerli ve milli' AKP desteğiyle.

Her şeyi bozduğu gibi toplumu da perişan etti.

Her alanda ve her konuda.

GDO'lu tohumla 'Dindar ve kindar' nesiller yetiştirmek için.

Hormonu bol ilacı yok.

Yavaş yavaş ölümlerden ölüm beğenin:

Ya GDO'dan ya da AKP'den.

Siz uyumaya devam edin.

Rüyalarınız GDO'lu olsun.

Önceki gece yatmaya hazırlanırken Suudi Kral Selman'ın Cumhurbaşkanı Erdoğan'ı aradığı ve Kaşıkcı olayında 'sergilediği örnek işbirliği' için teşekkür ettiği açıklandı.

Bir saat sonra Selman Mısır Cumhurbaşkanı ve Erdoğan'ın 'düşmanı' Sisi'yi aradı.

Bu telefonlardan on dakika kadar sonra Suudi Arabistan'dan peş peşe açıklamalar gelmeye başladı.

'Kaşıkcı Konsolosluk'taki görevlilerle tartışıp elle kavga edince öldü' denildi ve olayla ilgili 18 kişinin gözaltına alındığı açıklandı.

Büyük olasılıkla bu 18 kişi Türkiye'ye gelen 15 kişiyle İstanbul'dan kaçan Konsolos ve görevlerinden alınan Velihaht Muhammed'in danışmanı Kahtani ve istihbarat başkanı Asiri.

Görevden başkaları da alındı ve Kral Selman oğlu Muhammed'i bu olayı araştırmak ve istihbaratı yeniden yapılandırmak için görevlendirdi.

Hırsıza kasayı emanet etme misali!

Adam hakim ve savcıydı şimdi infaz memuru da oldu.

Yani cellat çünkü oradaki sisteme göre suçluların kafası kesilir.

Şimdi gelin birlikte şu aptalca açıklamaya bakalım.

Adamlar ayıp olmazsa 'Kaşıkcı'nın kavga çıkardığını, konsolosluk görevlilerini dövdüğünü ve bu itiş kakış sırasında öldüğünü' söyleyecekti ama ortada ceset yok.

Oysa Prens Muhammed olaydan beş gün sonra Bloomberg'e verdiği demeçte Kaşıkcı'nın konsolosluğa girdiğini ve kısa bir süre sonra çıktığını söylemişti.

Muhammed öyle deyince Konsolos da benzer açıklama yaptı ve Reuters muhabirine konsolosluğu gezdirip dolapların içine baktırdıktan sonra ülkesine kaçtı.

Gelelim Türkiye'ye ...

Olayın ertesi günü AKP'ye yakın ve Kaşıkcı'nın arkadaşı Turan Kışlakçı 'Kaşıkcı'nın öldürüldüğünü ve 15 parçaya ayrıldığını' söyledi. AKP eski Genel Başkan Yardımcısı ve Kaşıkcı'nın nişanlısına

'Bir saat sonra çıkmazsam haber ver' dediği Yasin Aktay buna benzer şeyler söyledi sonra da kendisiyle çelişen açıklamalar yaptı.

Yandaş medya genel olarak Kışlakçı açıklamalarına paralel olarak cinayetle ilgili herşeyi yazdı ve anlattı.

Yeni Şafak'ta İbrahim Karagül cinayetle ilgili çok sayıda bölgesel ve uluslararası senaryo yazdı ve hepsinde Suudi Prens Muhammed, BAE, Mısır, İsrail ve ABD'yi suçladı.

Tam bu arada yani 10 Ekim'de Kral Selman Cumhurbaşkanlığı Erdoğan'ı aradı ve 'Suudi Arabistan - Türkiye ilişkilerinin önem ve gücüne' vurgu yaptı.

Ama yandaş medya cinayetle ilgili detay vermeyi sürdürürken soruşturmayla paralel olarak cesedin parçaları ormanlarda aranırken Suudiler iki satırlık açıklamayı hazırlamaya çalışıyorlardı.

Adamlar herkesin kendileri gibi aptal sanıyorlar.

Batı'da ise kıyamet kopuyordu.

Başta Almanya, Fransa, İngiltere olmak üzere tüm Avrupa Prens Selman'ı hedef tahtasına koyarak Suudi Arabistan'a savaş ilan etti.

ABD'de durum hemen hemen aynıydı üstelik demokratlar yaklaşan seçimlerde Trump'ı sıkıştırmak için bu konunun üzerine gitti gidiyor.

Peki ben ne yaptım?

10 Ekim günü Sözcü'ye verdiğim demeşte "Kaşıkçı öldürülmediyse bir süre sonra Arabistan'da ortaya çıkabilir ve 'Kraldan özür diliyorum' der" demişim.

Aynı gün Halk Tv'de Lale Arslan'ın programında buna benzer şeyler söyledim ve 'Suudi'lerin aptal olduklarını bildiğim için böylesi amatörcü işler yapabileceklerini' anlattım.

12 Ekim'de Korkusuz'da köşemde

"Ya Kaşıkçı sağ olarak ortaya çıkar ya da ölüsü bir yerde bulunur.

Ya da bu dosya pazarlıkların son bulmasıyla kapanır rafa kaldırılır. Trump'ın uygun gördüğü şekilde" yazmışım.

17 Ekim'de yine Korkusuz'da

"Üçlü trafik (Selman, Erdoğan, Trump) bu işi çözecek ve dosya kapanacak. Suçlanacak birileri bulunur ve kral Hazretleri ve oğlu Muhammed kurtulur. Bunun 'fiyatını' da Trump belirler ve Suudi İkili rahat nefes alır. Bu iş çok karanlık, çetrefilli ve çok ilginç.

ABD asla Suudi Arabistan'dan vazgeçemez geçemez" diye yazmışım.

Dönelim Suudi açıklamasına:

Prens Muhammed 'Ben adamlara gidin Kaşıkçı'yı ikna edin getirin dedim ama onlar kişisel insiyatifleriyle başka türlü davrandılar. Yanlış yapan da hesabını verecek' demiş.

Elbette Muhammed bu ve diğer açıklamalarla kendini kurtarmak istiyor.

Herkes ona gidici gözüyle bakarken adam daha da güçlenecek ve şimdi kendisine muhalif herkesi temizleyecek

ABD ve Batı buna izin verdiği ölçüde!

...

21.10.2018

Ülke babalarının malıymış gibi Suudi ailesi Hicaz toprağına kendi soyadlarını koyarak Suudi Arabistan Kırallığı demişler.

Elbette Cumhuriyet diyecek halleri yoktu!

Durum böyle olunca hak, hukuk ve adalet hak getire.

Onun için Suudiler 'ölüm olayı Konsoloslukta gerçekleşti ve orası Suudi toprağı olduğuna göre yargılama ülkemizde olacak' demişler.

Bana göre bu yargılama Türkiye'de olmalı.

Batı bununla da yetinmeyerek adamların uluslararası mahkemede yargılanmasını isteyebilir.

Daha ne pazarlıklar dönecek!

Şenlik yeni başlıyor.

Görevden alınan Kral danışmanı Kahtani geçen hafta bir twitinde 'Ben ne yaparsam Kral Selman ve Veliaht Muhammed'in emriyle yaparım' demişti.

İstihbarat Başkanı Asiri'nin Prense çok yakın olduğunu bilmeyen yok.

Bu durumda bu kişiler Türk ya da uluslararası mahkemede ne söylerse söylesin Muhammed'in durumu çok zorlaşır.

Yok eğer bunlar Suudi mahkemesi tarafından suçlu bulunursa Suudi yasalarına göre kafaları meydanda uçurulur.

Olay biraz 21 Aralık 1988'de Libyalıların Lockerbie'de düşürdüğü Amerikan uçağının hikayesine benziyor. Uzun tartışmalar ve BM Güvenlik Konseyi kararından sonra 2002'de Hollanda'da özel bir mahkeme kuruldu ve mahkemenin istediği kişi Kaddafi tarafından teslim edildi. Yargılama sonunda adam ömürboyu hapse mahkum edildi, Kaddafi 2,7 milyar dolar tazminat ödedi ve dosya kapandı. Kapandı ama Batı 2011'de Kaddafi'den intikamını başka türlü aldı ve feci bir şekilde öldürülmesini sağladı. Hem de işbirlikçi Libyalıların yardımıyla. Lockerbie görüşmelerini İngiliz ve Amerikan istihbaratıyla yapan Libya İstihbarat Başkanı Musa Kusa ayaklanma başladığında Londra'ya kaçtı ve Kaddafi'nin tüm sırlarını verdi. Adam 7 yıl önce bunun anlaşmasını yapmıştı.

İslam coğrafyada ihanet hikayeleri bitmez.

Bati; Saddam'ı İran'a saldırttı, Kuveyt'i işgal ettirdi Kürtlere kimyasal kullandırttı ama sonunda astı.

Batının hiç şakası yok. İstedğin kadar uşaklık et son kullanma tarihin geldiğinde mutlaka çöpe atılırsın.

Ama ders alan yok.

Suudi'lerin dün de devam eden çelişkili açıklamalarından sonra Başkan Trump ' Bu açıklamaları çok önemli ve inandırıcı' bulmuş ve '110 milyarlık silah satışının devam edeceğini' söylemiş.

Ağustos 2014'de IŞİD iki Amerikalı gazeteci James Foley ve Steven Sotloff'ın canlı yayınla kafalarını kestiğinde Kaşıkçı olayına benzer bir gürültü koparmayan ABD Trump'ın deyimiyle Suudi Arabistan'dan vazgeçecek gibi görünmüyor. Oysa Sotloff ve Foley'nin kafalarını kesen IŞİD'çiler, Nusra'cılar, Kaide'ciler, Taliban'cılar ve bilumum radikal İslamcı teröristler Suudi'lerin Vahabi Selefi ideolojisiyle ve parastıyla bu hale gelmişlerdi.

Bir aydır Kral Selman'a 'paraları sökül' diyen Trump şimdi fiyatı daha yükseltecek ya yükseltmiştir.

Eğer Trump Muhammed'in kalmasına izin verdiyse demek ki Amerikan sistemi onu 40-50 yıl kullanacaktır. Hem de her yerde, her alanda, her konuda ve tepe tepe.

Yetmiş yıldır Muhammed'in tüm amcalarını kullandığı gibi.

Tam anlamıyla bir kölelik ilişkisi.

Bunu bilen Muhammed, Kaşıkçı olayını fırsat bilerek kraliyet ailesi içinde tüm rakip ve düşmanlarından ve onların istihbarat ve ordu içindeki uzantılarından kurtulmaya çalışacaktır.

Hatırlıyorum da 1999'da Ürdün Kralı Hüseyin ABD'de kanser tedavisi gördüğü sırada durumu çok ağır olmasına rağmen aniden ülkesine götürüldü ve 30 yıldır veliahtı olan kardeşi Prens Hasan'ı görevden aldı ve oğlu Abdullah'ı Veliyaht ilan etti çünkü ABD öyle istemişti.

Mart 1975'te Suudi Kral Faysal yeğeni tarafından öldürüldü çünkü Faysal petrol ambargosu kararını almış, İsrail'e verdiği destekten dolayı ABD'ye kızıyor ve Filistinlilere yardım ediyordu.

ABD hep böyledir ama şimdi önemli olan Trump'ın ABD içindeki muhaliflerini ve Avrupa'yı nasıl ikna edeceğidir.

Bunu da önümüzdeki günlerde göreceğiz.

Geriye Türkiye'nin tavrı kalıyor.

Her şeyin seyrini Türkiye'nin açıklamaları belirleyecek.

Şimdiye kadar medyaya yansıyan bilgiler doğruysa Prens Muhammed'in işi çok zor.

Bu da yetmez Muhammed'e arka çıkan Trump perişan olur.

Bu iki saptamayla Ankara belki de bölgenin 20-30 yıllık geleceği belirlenecek.

Ben çok ciddiylim.

ABD Muhammed'e destek vermeyi sürdürürse bunu ABD'ye tam teslim ve İsrail'e hizmet etsin diye yapar.

Bölgede var olan tüm süreçleri ve olası gelişmelerini etkileyen bir Türkiye'nin tavrı işte bu nedenle çok önemli.

Üstelik Kaşıkçı Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın yakın arkadaşı, siyasal İslamcı, Müslüman Kardeş ve Türk nişanlısından dolayı 'milli damat' olmak üzereydi.

Ama Suudiler onunla 'şakalaşırken' öldürdü.

İŞİD'in Suriyeli askerlerin kafasını kesmesine destek verdi ama sonunda İŞİD'çilerin ideolojik ve ruhani patronu Suudiler tarafından katledildi.

Türkiye açıklamalarıyla yalnızca Erdoğan'ın arkadaşı Kaşıkçı'nın intikamını değil aynı zamanda Osmanlı'yı arkadan vuran Suudilerle tarihinin hesaplaşmasını da yapacak ve dünyayı Suudi belasından kurtaracaktır.

Bizler gibi tüm dünya Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın dünkü grup konuşmasını bekliyordu.

Herkes bu beklenti içindeyken yabancı ajanslar CIA Başkanı Haspel'in dün sabah aniden Ankara'ya geldiği haberini geçti.

Bayan Haspel işkence ve karanlık cinayetler uzmanı.

Önceki akşam Tele1'de 'Suudilere haddini bildirir ve İslam alemini onlardan kurtarırsa Erdoğan'ı destekleyeceğim' demiştim.

İtiraf edeyim dünkü konuşmada Erdoğan bu beklentimi karşılamadı.

Herkes gibi ben de Erdoğan'dan cinayetle ilgili dünya medyası ve yandaş gazetelerin üç haftadır verdiği detaylardan çok daha fazlasını bekliyordum.

Örneğin Kaşıkçı'nın cesedi ya da cesedin parçaları nerede?

Tüm detayları bilen Türk güvenlik birimleri cesedi alıp götürdüğü söylenen yerli işbirliğinin kim olduğunu neden bilmiyor?

Cumhurbaşkanı Erdoğan neden bu kişinin adını Kral Hazreti'nden istedi?

Cumhurbaşkanı Erdoğan 'En üst düzeyde siyasi onayla' işlenen bu cinayetle ilgili bir yargılama sürecinin İstanbul'da başladığını ilan etmeliydi.

Uluslararası hukuk buna izin veriyor.

Erdoğan böyle bir yargılama için 'Hâdim'ul-Harameyn'uş-Şerifeyn Kral Selman Hazreti'nden izin istememeliydi.

O izin istenecek en son kişidir.

İşin içinde oğlu Muhammed olduğuna göre Selman izin veremeycek, suçlular Riyad'da palavradan yargılanacak, adamlar çaktırmadan ödüllendirilecek ve bu dosya kapanacak.

Dua edelim Suudiler suçu bir Türk vatandaşına yüklemesin!

Libyalıların 1988'de Lockerbie'de düşürdüğü Amerikan uçak hırsını önceki gün anlatmıştım.

ABD ve İngiltere bu işin peşini bırakmadı ve 2002'de Kaddafi bombayı uçağa yerleştiren Magrahi'yi Hollanda'da kurulan uluslararası mahkemeye teslim etti ve 2,7 milyar dolar tazminat ödedi.

Kaşıkcı cinayeti Konsolosluk'ta işlendi ve cinayetleri işleyen kişilerin geliş, gidiş ve kalışları Türkiye topraklarında oldu.

Yani cinayet mahali Türk topraklarıdır dolayısıyla Türkiye'de yargılanmalıdırlar.

Trump ve Batılı liderler dahil herkesin suçlu ilan ettiği Kral yönetiminden izin istemeye gerek yok.

Hiç kimsenin ikna olmadığı aptalca cinayet senaryolarını açıklayan bir yönetime hiç kimse güvenmedi ve güvenmiyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın dün anlattığı detaylar Türk mahkemeleri için yeter ve artar.

Adamların tarihi katliam, cinayet ve kandır.

Bu Vahabi Selefi ideolojinin gereğidir.

Onun için her zaman Türkiye'nin böyle bir aile ile işbirliği yapmasına karşı yazılar

yazıp durdum.

Böyle bir işbirliği Türkiye'ye yakışmaz.

Adamlara asla güvenilmeyeceğini ve her zaman Türkiye'ye kazık atacaklarını anlattım.

Ama Türkiye 'Arap Baharı' sürecinde ve özellikle Suriye konusunda Suudilerle işbirliği yaptı.

Diğer Körfez ülkeleriyle birlikte.

Ancak Sisi Mısır'da Müslüman Kardeşleri devirince Suudi Arabistan, Bahreyn ve BAE Müslüman Kardeşler'e destek veren Erdoğan'ı düşman bellediler.

Her konuda her alanda.

Erdoğan Katar Emiri Temim'e destek verip asker yollayınca işler daha da kızıştı.

Yandaş medyaya göre bu Üçlü 15 Temmuz darbe girişimine çok sevinmiş, PYD'ye para ve silah veriyor ve her yerde Türkiye'nin önünü kesmek için tezgah çeviriyor.

ATATÜRK bunlardan uzak durmakta çok haklıydı.

Bir daha söylüyorum: Adamlar çok tehlikeli ve cinayet yeri için özellikle İstanbul'u seçtiler.

Daha önce 'Hedef Erdoğan' demiştim.

Ben CHP lideri Kılıçdaroğlu gibi 'Para karşılığı gereği yapılmadı' demeyeceğim ama keşke Erdoğan Yeni Şafak'ta İbrahim Karagül'ün

*günlerdir düşman ilan ettiği Körfez'in kral, emir ve şeyhlerine had-
dini bildirseydi.*

*Bunu yapsaydı bu coğrafyayı hatta dünyayı 100 yıllık Suudi be-
lasından kurtaracaktı.*

*Bunu yapmış olsaydı bu coğrafyada yeni ve aydınlık bir sayfa
açılmış olacaktı.*

*Bu da yetmez yeni bir AKP politikasıyla Türkiye'nin yaldızı ye-
niden parlayacaktı.*

Ama olmadı.

Reis gereğini yapmadı.

Yapsaydı kesin destek verecektim.

Bakalım Amerikalılar şimdi ne yapacak?

*Bakalım CIA Başkanı Gina Haspel ne tür bilgi ve izlenimlerle
dönecek Ankara'dan.*

*Onlar da 'Ne şiş yansın ne kebab' derse demek ki başka pazarlık-
lar yoksa bu konu kapanacak ve 'cinayet emrini veren' Muhammed
yerinde kalacak, tüm muhaliflerinden kurtulacak, ABD'den daha
fazla silah alacak, ABD ve İsrail'le çok daha fazla işbirliği yapacak
ve cinayetlere devam edecek.*

Sanmam ama bu kez belki daha profesyonelce!

Aslında Kaşıkçı cinayetiyle ilgili olarak yazmayacaktım ama önceki akşam yukarda gördüğünüz fotoğrafı görünce çok sinirlendim.

Soldaki genç öldürülen Kaşıkçı'nın oğlu sağdaki ise Kaşıkçı'nın öldürme emrini veren Kralın oğlu ve müstakbel kral Prens Muhammed.

Bu zat herkesi aptal kendisinin de dünyanın en zeki insanı olduğunu düşünüyor.

Bu zat şimdiye kadar yaptırdığı açıklamalarla herkesi aptal yerine koyuyor ve herkesle dalga geçiyor.

Çünkü gereken tepkiyi görmedi ve görmüyor.

Çünkü kimse ondan hesap sormuyor.

Çünkü parasına ve tarihsel ihanetine güveniyor.

Herkes para karşılığı Kaşıkçı dosyasını kapatma eğilimi içinde.

Bunca detayı bir yana bırakarak hiçbir delil olmadan da Selman'ın bu cinayetten haberdar olduğuna ve ölüm talimatını oğlu Muhammed'in verdiğiğine adım gibi eminim.

Yukarıdaki fotoğraf bunun somut kanıtı.

Muhammed ve babası Selman Kaşıkçı'nın oğlunu ve kardeşini Saray'a davet etmiş ve büyük olasılıkla pazarlık yapmışlardır.

Kaşıkçı'nın oğlu Salah'ın dik duruşu ve bakışları çok şey ifade ediyor.

Bazı haber sitelerine göre Salah zorla Saray'a götürülmüş ve götürüntü alınarak dünyaya servis edilmiş.

Adamlar kindar, gaddar, küstah ve insanlıktan nasibini almamış.

Yani hem adamı öldürüyorlar sonra da oğlunu ayaklarına getiriyor aşağılıyorlar.

Dünya buna bile seyirci kalıyor.

Rezilliğin bu kadarı gerçekten fazla.

Ben aptal değilim.

Hele insanlık yoksunu hiç değilim.

Kaşıkçı'nın İslamcı terör yanlısı yazı ve söylemlerinden hiç hoşlanmazdım ama bu coğrafyada tüm belaların aslında Kaşıkçı'nın

bir yıl öncesine kadar savunduğu Suud ideolojinden kaynaklılığını biliyorum.

Fotoğrafa dönelim.

Suudi geleneklerine ve Suudi Şeriat uygulamasına göre eğer bir insan başkasını öldürülürse ya karşı tarafın ailesiyle uzlaşır kan parasını öder ya da kellesi uçurulur.

Bu durumda yakında palavradan bir mahkeme kurulacak 'gö-zaltında' oldukları söylenen 18 kişiden biri Kaşıkçı'yı öldürdüğünü itiraf edecek ve bu dosya kapanacak.

'Öldürdüm' diyen kişi Kaşıkçı ailesinden özür dileyecek ve Prens Hazretleri aileye büyük miktarda dolar vererek bu dosya kapayacak.

Belki de bir villa bile hediye eder.

Ama Salah ve aile bireylerinin Suudi Arabistan dışına çıkmalarına izin verilmeyecek.

İşte dindar ve kindar Suudi karakteri.

Genetik bir sorun.

Hep söylüyorum: Arap ve İslam coğrafyasındaki tüm sorunların nedeni bu adamlardır.

Cumhurbaşkanı Erdoğan İslam coğrafyasını bu adamlardan kurtarabilirdi.

Onlardan kurtulan bir Erdoğan kendisini ve Türkiye'yi çok daha rahat İslam aleminin

lideri yapabilirdi.

Ama olmadı.

Trump ve Batılı liderler kısa bir süre daha pazarlıklara devam eder ve Muhammed'den maksimum avantayı sağladıktan sonra olağanüstü bir gelişme olmazsa bu konu kapanır ve dosya rafa kaldırılır.

ABD ve İsrail Muhammed'le anlaşıp kalmasına izin verdiyse bu adam yakında kral olur ve 40-50 yıl daha Arap ve Müslüman halkların başına bela olmaya devam eder.

En çok zararı da Türkiye görür.

Tıpkı 200 yıl önce olduğu gibi.

İngiliz kışkırtmasıyla Osmanlıya ayaklandırıdılar Suud aşireti uzun bir mücadele sonucu Osmanlı'yı bozguna uğrattı.

Birinci Dünya Savaşı sırasında Ürdün Kralı Abdullah'ın dedeleri Haşimi aşireti de 'Türkleri arkadan vurma' operasyonuna katılınca Osmanlı bölgeden çıkarıldı ve bizim coğrafyan bu hale geldi.

Ders alınmaz ve gereği yapılmazsa biz bir 200 yıl daha Suudi ihanetleriyle uğraşır dururuz.

Kaşıkçı cinayeti de ne!

Öldürülen Kaşıkçı Suudi Arabistanlı öldürülenler de öyle.

Ama Suudiler ve onların ideolojisine inananlar Afganistan, Pakistan, Irak, Somali, Libya, Tunus, Lübnan, Filistin, Bahreyn, Suriye ve son olarak Türkiye'de'de milyonlarca insanın ölümüne neden oldu oluyorlar.

Hemen hesap sorulmazsa neden olmaya devam edecekler.

İhanet vazgeçilemez kötü bir alışkanlıktır.

Sapıklık bir kimyasal karakter bozukluğudur.

Elbette herkesin birçok sorunu var ve zamanı çok kısıtlı
ama okumadan da olmaz.

Elbette yaşam koşulları ve dolaylı-dolaysız baskılar insanlarda
moral bırakmıyor ama direnmeden de olmaz.

Bilgi olmadan mücadele olmaz.

Kime karşı nasıl mücadele edileceğini bilmeden muhalif olunmaz.

Muhalefet olmadan ülke kurtulmaz.

AKP iç ve dış politikalarıyla ülkeyi karanlığa sürüklüyor.

Bunun nasıl olduğunu her gün herkes görüyor ve yaşıyor.

AKP ve AKP'den cesaret alanlar bulundukları konumlarda ül-
keyi ve toplumu kendi ideolojilerine uygun dizayn etmeye çalışıyorlar.

24 Haziran seçimlerinden sonra çok şey yapıldı, yapılıyor ve sis-
tem toptan ve kökten değişiyor.

Olağanüstü bir durum olmazsa bunun sonu gelmeyecektir.

İdeoloji bunu gerektirir.

İçerde ve dışarda.

Örneğin dışarda dünya İslamcılarını kucaklamaya çalışan ve
bunun için tüm siyasi ve mali olanaklarını seferber eden AKP do-
ğal olarak içerde daha fazla İslamcı olmak ya da görünmek zorunda.

Böyle bir tercih doğal olarak muhalefetin susturulmasını gerektirir.

AKP toplumu ve devleti İslamlaştırmaya çabalarken hiç kimse-
nin karşı çıkmasına izin vermeyecek. Karşı çıkanlar azaldıkça, ses-
leri kısılinca ve topluma ulaşma kanalları tıkanınca AKP toplumda
çok daha geniş kitlelere ulaşacaktır. Yani onlara kendi ideolojisini
duyuracak, alıstırarak sonra da inandıracak.

Bu da çok kolay olacak çünkü şimdi medyanın yüzde 95'ini kont-
rol eden AKP olağanüstü bir durum olmazsa bir yıl içinde yüzde yü-
zünü ele geçirebilir.

Özel ve kamu reklam geliri olmayan, az satan, RTÜK cezala-
rıyla sıkıştırılan ve vergi müfettişlerinin günlük baskınlarına ma-
ruz kalan ve yeni yasal düzenlemelerle gazete, televizyon ve diğerleri
uzun süre ayakta kalamaz.

Silivri tehdidi her zaman olacak.

Umarım ben yanırlım.

Umarım bu beklentilerimin hiçbirisi doğru çıkmaz ve Türkiye Cumhuriyet olarak aydın ve özgür insanların ülkesi olarak sonsuza dek yaşar.

Peki nasıl?

Önce mucize gerek.

Ya AKP kendiliğinden yanlışlarının farkına varacak ve bu yanlışlarından vazgeçerek 2011 öncesi politikalarına dönecek ya da tüm siyasal parti ve sivil toplum örgütleriyle muhalefet birlikte harekete geçerek AKP'yi buna zorlayacak.

Halk bu parti ve örgütlerden böyle bir çaba bekliyor.

Eski söylem ve davranış biçimleri artık işe yaramıyor ve yaramayacak.

Umutların tükenmek üzere olduğu, korkunun insanları sindirmeye başladığı ve nefes almanın bile zorlaştığı bir dönemde insanlar yalnız ve yalnız geleceğe inanmak istiyor.

Bu inancı onlara onlar da çocuk ve torunlarına veremeyen bir mücadele çok kısa süre içinde heyecanını kaybeder tükenir.

Artık yeni şeyler söyleme zamanı.

Eskinin işe yaramaz düşünme ve davranma kalıplarından kurtulma zamanı.

Herkes bireysel ve örgütsel olarak başkasından bir şeyler beklemeden oturup kendini sorgulamalı.

Sloganlarla, içi boş palavradan muhalefetle insanları kaldıracırsınız ama Cumhuriyet'i asla.

Muhaliif olmak duyarlılık ve cesaret gerektirir.

Öncesinde bilgi ve vicdan ister.

Yani dürüstlük.

Palavracılardan muhalif olunmaz.

Şakası yok :

AKP kendi ideolojisine uygun farklı bir Türkiye yaratmak istiyor.

Bu yol kesinlikle yanlıştır ve sonu hüsrarla biter. Nasıl biterin yanıtı çok karanlıktır.

Bu karanlığı önceden görmek isteyenler bölge tarihine baksın. Bu coğrafyada hiçbir dinamik AKP hesaplarına izin vermez. Kurtuluş

savaşında Türk halkının kavga ettiği emperyalist ülkeler aydınlık değil karanlık bir Türkiye'yi tercih eder.

İslam coğrafyasındaki ülkelere, o ülkeleri yöneten siyasal yapılara, ülkelerin içinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve kültürel çöküntüye ve bu ülkelerin içinde bulunduğu durumlara bir göz atmak yeterli olmalıdır.

Her şey ortada.

İslam coğrafyasında İslamcı geçinenler bile her an AKP'nin karşısına dikilecektir.

AKP yönetiminde Türkiye'nin bölgede hiçbir şansı yok ve olmayacaktır.

'Arap Baharı' ve öncesinde BOP'ta AKP'yi bir model olarak pazarlamak isteyen batının Türkiye'nin bu hale gelmesine engel olması çok anlamlıdır.

AKP'nin acilen ve hemen yapması gereken şey son 7-8 yolda uyguladığı tüm iç ve dış politikalarından geri dönmektir.

İnanın bana Türkiye'yi kurtarmanın başka hiçbir yolu yoktur.

90 yıl cumhuriyet gelenekleriyle bu duruma gelen bir Türk toplumunun geriye götürülmesi çok büyük sosyal ve psikolojik sıkıntılar yaratacaktır. Bugünün avantajlarından yararlandığı için AKP'ye oy ya da destek verenler ülke uçurumunun son çizgisine geldiğinde pişman olacaklar ama yapılacak hiçbir şey kalmayacaktır.

Bunu önlemenin mutlaka çaresi olmalıdır.

Çareyi bulmanın ilk adımı kendimizi sorgulamaktır.

Nasıl mı?

'Ben olsam şunları şunları yaparım' diyerek.

Dostlarla paylaşarak.

Ama asla bildik şeyleri söylemeden.

Önce kendimiz yaratıcı olacağız sonra da yeni bir Türkiye yaratacağız.

Sonrası çok kolay.

Denemeye değer.

Peki ne olacak?

Önce moraliniz düzelecek kendinize güveniniz artacak ve sonunda kendinizle gurur duyacaksınız.

Önemli bir görev üstleneceğinizi anladığınız için.

*Ülkenizi daha fazla sevdiğinizi anladığınızda için duygulanıp
ağlayacaksınız.*

Sonra mı?

Sonrası çok kolay.

Tek koşulla :

Samimiyet, irade ve kararlık

CUMHURİYET yok olmadan!

27.10.2018

1 6 yıldır AKP'ye oy verenlerin tümü olmazsa ezici çoğunluğu sağcı.
Bir dönem AKP'ye destek veren 'evet ama yetmez'cilerin büyük bölümü solcu ama ruhları sağcı.

MHP ve Saadet'e oy verenler sağcı.

İyi Parti'ye oy verenlerin yarısından fazlası sağcı.

HDP'lilerin en az yarısı genel tanım içinde solcu.

CHP'de hemen hemen herkes solcu.

Solcular daha çok evrensel söylem ve inançlarla kendi yaşam biçimlerini şekillendirmeye çalışır ve toplumun öyle olmasını isterler.

Sağcılar din ve milliyetçilik ekseninde çok daha bireyci yani kişisel çıkarlarının dürtüsüyle hareket ederler.

Peki devlet sağcı mı?

Kesinlikle evet.

Devlet insanların sağcı olmasını ve öyle kalması için gereken her şeyi yaptı, yapıyor ve bunun için her yola başvuruyor.

AKP bunun için ağırlıklı olarak eğitim konusunda yoğunlaşıyor.

Dini unutmadan.

Ama bu yetmez.

Türk devleti 1924-2018 yılları arasında 33 kez **Vergi Affı** çıkarmış.

Canı isteyen istediği kadar vergi kaçırarak sonra da af çıkınca kurtulacak.

Kaçıranlar da kaçırmaya devam edecek.

Türk devleti 1948-2018 yılları arasında 14 kez **İmar Affı** çıkarmış.

Her seçim öncesinde devlet malı üzerinde yapılan kaçak gecekondulara verilen tapular hariç.

Yani insanlar gidecek devletin toprağında ev, bina ya da fabrika dikecek sonra da orası onların malı olacak.

Tek kelimeyle süper avanta.

Bedavadan zengin olmak buna denir.

Geri kalan insanlar geri zekalı.

Çevre ve Şehircilik Bakanı Özhasseki 23 Nisan'da 'Türkiye'de 36 milyona yakın binanın yüzde altmışının devletle ihtilaflı olduğunu' söylemişti.

İnanılmaz bir şey.

Şimdiye kadar çıkarılan 14 İmar Affı'na rağmen bu kadar problemlili bina varsa demek ki bu memlekette binaların yüzde doksanı problemlili ya da farklı oranlarda kaçak.

Nasıl olmuş?

Belediyelerin göz yutmasıyla.

Tamamen duygusal!

Peki başka ne aklar var?

1922-1999 yılları arasında genel ya da belli bir konuya yönelik çıkarılan Genel ya da Kısmi Af'ların sayısı : 52.

İşte bu nedenle işlenen suçların türü ve sayısı hızla çoğalıyor.

Suç işleyenlerin bir bölümü nasıl olsa yakında af çıkar ben de çıkarın düşüncesiyle suç işliyor, içeri giriyor ve sonra da çıkıyor.

Üniversite öğrenciler için durum farklı değil.

Çalışmayan, kaytaran, başarılı olmayan ve sonra da okulundan atılan öğrenciler çıkarılan af yasalarıyla okullarına dönüyor ve çok düşük ortalamalarla mezun ediliyor.

Gelişmiş ülkelerde benzeri olmayan bir uygulamadan dolayı üniversitelerimiz dünya sıralamasında yok.

Sık sık çıkarılan bedelli askerli yasaları milliyetçi olduğunu söyleyen bir ülke ve toplum için çok daha düşündürücü.

Örnekleri çoğaltabiliriz.

Devlette ve toplumda çok ciddi bir sosyal, kültürel ve ahlaki sorun var.

Gelişmiş ülkelerin hiçbirinde devlet bu tür af yasaları çıkarmaz.

Gelişmiş ülkelerin hiçbirinde insanlar devlet af çıkaracak diye vergi kaçırmaz, kaçak bina yapmaz, bunun için rüşvet vermez, rüşvet almaz, okuldan kaytarmaz, trafik suçu işlemez, hırsızlık yapmaz, tecavüz etmez ve daha benzeri adi hiçbir işe kalkışmaz.

Ya da bunların hiçbirine gerek duymaz.

Başta İsveç, Danimarka, Norveç olmak üzere birçok Avrupa ülkesinde durum bu.

Bu ülkelerde suç işleyenlerin büyük bölümü oralara giden yabancı kökenliler ama zamanla onlar da 'normalleşiyor'.

Örneğin Avrupa'daki Türkler.

Orada 'normal' araba kullanırlar ama Türkiye'ye gelince trafik canavarı kesiliyorlar.

Havasında suyundan!

Uzun hikaye ama özünde devlet-toplum ilişkisinde bir sorun var.

AKP bunu bildiği için çok rahat iktidar oldu ve devam ediyor.

AKP iktidarda kaldığı sürece bu ilişkiyi çok daha yozlaştıracak ve toplumu kendi kriterlerine göre şekillendirecek.

Kimse şikayet etmesin.

Yukarda özetlemeye çalıştığım devlet-toplum ilişkisinde sağ ideolojilere uygun oportünist, çıkarıcı, avantacı ve yalaka insanların sayısı sürekli artar.

Tersinden baktığımızda bu ilişkinin amacı bu tür insanların sayısını çoğaltmaktır.

Türk devlet sisteminin ve bu devleti şimdiye kadar yöneten partilerin ve askeri iktidarların çok başarılı olduklarını itiraf etmeliyiz.

Kendimizi kandırmayalım: Birey olarak hepimizin suçu var.

Suçta ortak olmak, suça yardım ve yataklık etmek, göz yummak ve suçluyu alkışlamak.

1987'de ne demişti Turgut Özal: 'Benim memurum işini bilir.'

İşini bilen memur ve insanlar yaratan devlet çok daha iyisi becerir.

Sonuç ortada: Made in Turkey

AKP uzaydan gelmedi, 70 yıllık siyasal, sosyal, kültürel ve belki de genetik bir sürecin sonucudur.

Yani Türk toplumun en hakiki üretimidir.

**GDO'lu yem ve hormonlu su ile beslenen ve güneş ışığı görme-
yen tavuklardan asla organik yumurta alamazsınız.**

Şimdi oturup bir düşünün.

Ne mi yapmalı?

Cuma günü birazını anlatmıştım.

Teşhisi doğru yapın.

Sonrası kolaylaşacak.

12.11.2018

Neden bu haldeyiz?

2004 BOP ve 2011 Arap Baharı'ndan dolayı.

Ergenekon ve Balyoz operasyonları, 12 Eylül 2010 referandumu, Gezi olaylarında örgütlenme beceriksizliği, 16 Nisan referandumu ve 24 Haziran seçimlerinin tezgahları...

Gerisi teferruat!

AKP adım adım ilerledi muhalefet her seferinde ikişer ikişer adım geriledi.

Bazen de koşar adım.

En hafif söylemle beceriksizlik.

Tüm kesimleriyle muhalefet beceriksiz olunca vatandaş önce moral sonra da umut ve inancını kaybetti.

İktidar umutların toptan sönmesi için bir çok gazeteci, aydın ve politikacıyı içeri attı.

Başkaları mahkemelerde sürünüyor.

Bununla yetinmeyen iktidar vatandaşları korkutmak için sosyal medyayı da takibe aldı.

İnsanlar yazmaktan, yorum yapmaktan, başkalarının yazdıklarını paylaşmaktan hatta beğenmekten kaçınır oldu.

Gazete ve kitap okuyanlar azaldı.

Beş yıl öncesiyle karşılaştırıldığında heyecan yüzde 70-80 azaldı korku doruğa çıktı.

İlgisizlik ve vurdum duymazlık ayrı bir hastalık.

Belki de korku.

Nasıl mı?

Benim hikayem.

Mahkeme Perşembe günü kararını açıkladı.

O gün avukatlarım hariç hiç kimse gelmemişti.

Kararın detaylarını Cuma günü köşemde anlattım.

O gün bu yazının okunma, tıklanma, paylaşılma ve beğenilme rekoru kıracağını umuyordum.

Dayanışma ve destek için.

Ama yanılmışım.

Yanılmam bununla da kalmadı.

Başta CHP muhalefet yaptığını sanan hiç bir politikacı aramadı.

Muhaliif gazeteler konuyu önemsemedi.

Cumhuriyet ve Birgün kısa haber olarak iç sayfalarında verdi.

Yeni Şafak, Akşam ve Posta gibi...

Haber televizyonlarından bazıları kısa verdi.

Yalnızca 4 gazeteci dostum arayıp geçmiş olsun dedi biri de eve geldi.

Muhaliif bildiğiniz gazetecilerden hiç kimse aramadı.

Dost bildiklerimin büyük bölümü aynı durumdaydı.

Hocalarımdan ilk önce Pendik Bölge Hastanesi'den Prof. Dr.

Turgut Göksay aradı.

Halk Tv'de Lale, Artı1'de Musa ve Tele1 olmasaydı insanların haberi bile olmayacaktı.

Can Ataklı 'Aslında mahkum edilen Hüsni Mahalli değil hepimiziz' dedi.

Dedi ama sosyal medya üzerinden 'geçmiş olsun' diyenlerin sayısı yüzü geçmedi.

Demek ki bu yüz kişi ve o gün yazımı okuyup paylaşanlar birer kahraman.

İnsanlar bu kadar mı ilgisiz.

Yoksa korkuyor mu?

Bir ara kendimden şüphe eder gibi oldum.

İnsanların sevgisini bilmeseydim hemen o gün her şeyi bırakacaktım.

'Korktu kaçtı' diyenler hiç umurumda değildi.

Kendimi bildim bileli inançlarım ve yüzde yüz emin olduğum doğrularım için mücadele ettim ediyorum.

Çok ağır sağlık koşullarıma rağmen.

Bu bir vicdan meselesidir.

Birileri beğensin diye hiç bir şey yapmadım yapmam.

Kimseden de 'Aferin' beklemem.

Bu tür komplekslerim yok ve hiç olmadı.

En büyüğünden en küçüğüne kadar beni tanıyan herkes hiç bir şeyi kendim için yapmadığımı, hiç kimseden hiç bir şey istemediğimi ve beklemediğimi bilir.

Peki ya muhaliif geçinenler!

Palavra, içi boş sloganların dışında hiç bir şey yazıp anlatmayanlar!.

Yapar gibi görünenler kuru hamasetin dışında topluma hiç bir şey vermiyor ve bazıları da insanların her şeyi kanıksamasını sağlıyor.

Bundan böyle hepsini iyi dinleyin ya da okuyun sonra da bakın bakalım neler öğrendiniz.

Elbette aralarında benim de değer verdiğim gerçek devrimci, yurt-sever ve demokrat onurlu insanlar var.

Ben öyle görüyor öyle düşünüyorum.

Dürüst olma zamanı çoktan gelip geçmiştir.

AKP istediği her şeyi yaptı ve yapacak.

Durdurmak için mucize gerek.

Yerel seçim tiyatronun son perdesi.

Muhالیf politikacı ve gazeteciler mızımızlanman ötesinde hiç bir şey yapmıyor yapamıyor.

Bu işte bir gariplik var!

Bu süreci durdurma irade, beceri ve kararlılık yoksa bu iş bitmiştir.

Değer verdiğiniz her şeyi kaybedeceksiniz.

Çok yakında yaşama dair hiç bir heyecanınız kalmayacak.

Rol yapmayı becerenler için sorun olmayabilir.

Buna da oportünizm denir.

Hikayenin özeti şimdilik bu kadar.

Böyle giderse yakında yazılacak hiç bir şey kalmayacak.

Herkes işine gücüne bakar ve ev sohbetlerinde muhalif gibi görünmeye çalışır.

Ya yerin kulağı varsa?

İşte o zaman herkes hapyı yuttu.

Korkunun ecele hiç faydası yok ve olmamış.

Ama tarih sayfalarında altın harflerle yazılmak da var.

Bu da boş laf ise benim oturup düşünmem gerekiyor!

Siz de düşünün.

Sorumluluk bilinciyle gereğini yaparak.

Korkmadan, sinmeden ve başkasından beklemeden.

Başkalarıyla birlikte.

100 yıl önce dün, yani 30 Ekim 1918'de Mondros Anlaşması imzalandı.

Bu antlaşmayla Osmanlı Devleti fiilen son buldu ve Anadolu dahil Arap coğrafyasında ve Balkanlar'da Osmanlı toprakları kaybedildi.

Mustafa Kemal işte o gün kurtuluş savaşını kafasında planlamış ve zafer inancıyla Cumhuriyeti kurmuştu.

Buna siyasi deha, stratejik planlama ve mücadele azmi denir.

Her şey bir inançla başlar ve öyle sonlanır.

O günün koşullarında içerde ve dışarda her tarafın düşmanlarla sarılmış olmasına rağmen.

Umutsuzluğun tam anlamıyla tükendiği zamanlarda.

1916'da bölgenin haritalarını çizen Sykes-Bicot Antlaşması imzalanmış, Hicaz'da Suud ve Haşimi (Şimdiki Ürdün Kralının dedeleri) aşiretleri İngilizler tarafından Osmanlıya karşı ayaklandırılmış, Filistin'i işgal eden İngiltere'nin Dışişleri Bakanı Balfour 2 Kasım 1917'de Yahudilere 'Burayı size bir vatan olarak vereceğiz' demiş, Balkanlar elden gitmiş ve 30 Ekim 1918'de Osmanlı teslim olmuştu.

Anadolu'da okuma yazma oranı yüzde bir bile değildi.

Mustafa Kemal ve arkadaşları işte böylesi zor koşullarda yeni türden bir ülke kurmaya karar verdiler ve öyle yaptılar.

1919-1923.

95. yıl önce Cumhuriyet kuruldu ama iç ve dış düşmanlar yenilgiyi bir türlü kabullenmedi.

Bu da çok doğaldı çünkü Atatürk İslam coğrafyasında kurtuluş savaşını başarmış ve Sovyetler Birliği'nin Komünist lideri Lenin'den yardım alan ilk müslüman ülke lideriydi.

Hem de hilafetin ülkesinde.

Batılı emperyalist ülkeler bir Müslüman ülke olarak Türkiye'nin komünist olma olasılığından çok korkmuştu,

İngiliz kıskırtmasıyla ilk dinci ayaklanma Cumhuriyet kuruluşundan kısa bir süre sonra, Şubat 1925'te, yaşandı.

İngilizler bununla da yetinmeyerek Atatürk'ün önünü kesmek için bölgenin diğer önemli ülkesi Mısır'da 1928'de Müslüman Kardeşler Örgütü'nün kurulmasını sağladı.

O gün bu gün İslamcı ideoloji Türkiye ve bölge için büyük tehlike oluşturdur.

Ilımlı başlar radikalle devam eder.

Mustafa Kemal bunu çok iyi bildiği için Arap coğrafyasından uzak durmaya ve laik bir ülke ve toplum yaratmaya çalıştı.

1905-1907 yıllarında Şam'da, 5. Ordu emrinde görev yapan Mustafa Kemal Eylül 1908'de ilk kez Libya'da bulundu. Ekim 1911'de tekrar Libya'ya dönen ve Eylül 1912'ye kadar oralarda savaşan Mustafa Kemal Şubat-Ağustos 1917 döneminde Halep, Şam ve Filistin'de İkinci ve Yedinci Kolordularına komutalık etti.

Alman komutanlar, Enver Paşa ve Padişah çevresiyle sıkıntılı dönemler yaşayan Mustafa Kemal Libya, Suriye ve Filistin'de bulunduğu sırada bu coğrafyayla ilgili çok şey öğrendi.

Örneğin; dinin bu ve çevre topraklarda yoksul ve cahil insanları ne hale getirdiğini.

Örneğin; işbirlikçi egemen güçlerin dini kullanarak buralarda ne tür ihanetlerin

içinde olduklarını.

Özellikle; İngiliz işbirlikçisi Arap aşiret liderlerinin ihanetini ve İngiltere ile Fransa'nın dini bir silah olarak kullanma niyet ve becerisini.

Kime karşı?

Komünist Sovyetler Birliği'ne ve bölgedeki halkları laik toplumlar haline getirebilme potansiyeli taşıyan Mustafa Kemal'a karşı.

Onlara göre farklı bir Türkiye yaratmak isteyen Mustafa Kemal çok tehlikeliydi ve ne pahasına olursa olsun engellenmeliydi.

100 yıl da geçse Mustafa Kemal ve ideolojisi ortadan kaldırılmıyordu.

Bu coğrafyada hiç kimse emperyalizme, sömürgeciliğe, gericiliğe ve siyonizme karşı

durmamalıydı.

Hiç kimse Atatürk'ün izinden gitmemeliydi.

Atatürk 1938'de yaşamını yitirdi ama Arap coğrafyanın aydınları onun izinden yürüdü.

Suriye, Lübnan, Irak, Mısır, Cezayir, Yemen, Tunus ve diğerleri. 1946'dan sonra bağımsız olan hepsinde cumhuriyetler kuruldu. Hepsi Atatürk'ten etkilenmiş ve esinlenmişti.

Eksi ve artılarıyla.

Ama ne demişler:

'Su uyur düşman uyumaz'

İslamcılar Türkiye'de olduğu gibi tüm coğrafyada problem olmaya devam etti.

Suudi parası, kral, emir ve şeyhlerin ihaneti ve CIA planlarıyla.

Bu nedenle 'Arap Baharı' Cumhuriyet olan ülkeleri hedef aldı.

İslamcılar bu ülkelerde iktidara taşınacak ve hepsi AKP'yi örnek alacaktı.

Suriye direnince İslamcılar iktidara taşınamadı ama AKP kendi kendinin modeli oldu.

Atatürk Cumhuriyeti'nde.

Mondros'tan 100 yıl sonra.

Cumhuriyet'in 100. Yılına 5 kala!

Hikaye bundan ibarettir!

1.11.2018

Kaşıkçı'yı kimin öldürdüğünü buldum:

Kral Selman'ın babası ve Veliaht Muhammed'in dedesi Kral Abdülaziz.

Adam yalnızca Kaşıkçı'yı değil herkesi öldürdü.

Kimi mi?

Anlatayım.

Abdülaziz kayıtlı 29 kadınla evlendi.

Homoseksüel Lawrence ile birlikte 100 yıl önce Ortadoğu kade-rini belirleyen İngiliz ajan Gertrude Bell'in yakın dostu Abdülaziz bazı İngiliz tarihçilerine göre 60, başkalarına göre 75 daha doğrucu olanlara göre 400 kadınla evlenip boşandı.

Abdülaziz'in kayıtlı 29 evliliklerinden 36 erkek ve 27 kızı oldu.

Kızların kaç çocuk doğurduğu bilinmez ama erkek prenslerin 516 çocuğu olmuş.

Bunların 263'ü erkek 252'si kız.

İlk kez 1804'de Osmanlıya ayaklanan Suudi aşiret liderleri 1916'da Osmanlıyı Hicaz'dan kovduktan sonra 1932'de bu toprak-larda bir krallık kurdu ve adına Suudi Arabistan Krallığı dediler.

Abdülaziz kral oldu.

Önce İngiltere ve Şubat 1945'ten sonra ABD işbirlikçisi oldu.

Ortadoğu haritalarını çizen Sykes ve Bicot 'ın yakın dostu Kral Abdülaziz ve sonrasında oğulları bu coğrafyada yaşanan tüm bela-lardan sorumludurlar.

Önce Sevgili Peygamber ve Sahabelerden kalan her şeyi yıktılar.

Osmanlı ve Türklerden intikam almak için en son 2002'de Ec-yad Kalesini yerle bir ettiler.

Radikal İslam ideolojisini yaratıp yaymakla kalmadılar Müslü-manlara çağ dışı, ilkel ve bağınaz bir din anlayışını empoze ettiler.

Çok paraları olduğu için İslamcılarının büyük bölümü peşlerin-den gitti.

Dönelim magazine.

Abdülaziz'den sonra kral olan oğlu Suud çok daha becerikli çıktı.

Nasıl mı?

Kayıtlı 43 kadınla evlendi ve toplam kayıtlı 115 çocuğu oldu. 53 erkek ve 62 kız.

Adamın kayıtlı olmayan başka karıları ve ve çocukları da varmış. İkinci Kral Faysal azıcık gariban.

Yedi kadınla evlendi ve onu kız 18 çocuğu oldu.

Kral Halid çok zavallı çünkü iki kadınla evlenmiş ve on çocuğu olmuş

Kral Fehd babasının izinden giderek 24 kayıtlı kadınla evlendi ve toplamda 60 çocuğu oldu.

Kral Abdullah'ın 14 karısından toplamda 35 çocuğu vardı.

Şimdiki Kral Selman'ın 5 karısı ve biri kız on üç çocuğu var.

2015'de Kral olan Selman Suud geleneklerine aykırı olarak 17 Haziran 2017'de Hürrem Sultan konumundaki ikinci eşi Fehde'nin oğlu Muhammed'i Veliaht olarak atadı.

O da gerekli hazırlıkları yapıp önlemleri aldıktan sonra Kasım 2017'de kraliyet ailesi içinde rakibi olabilecek 350 kadar prensi tutukladı, psikolojik işkence yaptı, paralarını aldı ve kendisine biat etmelerini sağladı.

Kendisini ziyarete gelen Lübnan Başbakanı Saad Hariri'yi tutuklayıp aşağıladı.

Her şeyi kendisinin atadığı Başsavcı Saad El-Mucib'e yaptırdı.

Hak ve hukukla hiç ilgisi olmayan ve Kaşıkçı cinayeti için İstanbul'a gelen El-Mucib hukuk değil İlahiyet Fakültesi mezunu.

Adam katı bir şeriat savunucusu ve devlete zarar verenlerin kafasının uçurulmasından yana.

Kaşıkçı'nın kafasının uçurulmasını ve huzura getirilmesi emrini verdiği konuşulan Muhammed gibi Hukuk Fakültesi mezunu olsaydı Allah bilir daha neleri savunacaktı!.

Maazallah bir de Suud ailesinin kayıtlı evlatlarından biri olsaydı işte o zaman hapı yutmuştuk!

Abdülaziz dedenin sağ kalan 11 oğlundan yani şimdiki kral Selman'ın kardeşleri dahil çocuk, torun ve onların torunlarının sayısı 5 bin civarında.

Genetik olarak hepsi Kaşıkçı'nın öldürülmesinden sorumlu. Hepsi Kral Abdülaziz'in torunu.

Ya da Abdülaziz'in inandığı Vahabi mezhebinin kurucusu Muhammed Abdülvahab'ın hayranı.

Kendi ideolojisine düşman herkesin kafasının uçurulmasını savunan , kadınlara İkinci değil yüzüncü sınıf muamele eden ve gerçek İslamla ilgili her şeyi ortadan kaldıran zat.

Onun için IŞİD, Nusra ve benzeri örgütlerin ruh hastaları onu çok seviyor ve yaptıklarını yapıyorlar.

Kafa kesme, tecavüz ve sapıklıklar.

Kaşıkçı'yı kimin öldürdüğü artık hiç önemli değil.

Öldüren Suud ideolojisidir.

Bu ideoloji şimdi kadar milyonlarca insanın ölümüne neden oldu.

Afganistan, Pakistan, Irak, Somali, Libya, Filistin, Lübnan, Bahreyn, Suriye ve Türkiye'de.

Ve elbette Suudi Arabistan'da milyonlarca kadını aşağılayarak.

Nasıl mı?

Erkekler karılarını boşamak isterse mahkemeye bile gerek kalmadan elektronik posta, SMS ya da WhatsApp ile üç kez 'Boşsun' yazar ve bu iş biter.

Şaka değil gerçek.

Merak edenler gider orada yaşar.

ABD'nin İran'a yönelik İkinci grup yaptırımları yarın başlıyor. Trump 'İran'la hiç kimse ekonomik ve ticari ilişki kurmayacak ve kuranlar Amerika tarafından cezalandırılacak' diyor.

Petrol ve doğal gaz alımı konusunda Trump Türkiye'yi yaptırımlardan muaf tuttu diye çok sevindik.

Peki **Evanjelist-Siyonist** ruhlu Trump İran'dan ne istiyor?

Şah Pehlevi ile stratejik ittifak kuran ABD Humeyni iktidara gelince İran'ı düşman ilan etti.

Şiilik gerekçe olamaz çünkü Şah ve Humeyni Şii.

ABD istedi Sünni Saddam 8 yıl İran'la savaştı.

39 yıldır ABD ve müttefikleri İran'la uğraşiyor.

Ona göre iki nedenden dolayı:

1-İran çevresindeki ülkeleri tehdit ediyor

2-İran atom bombası yapmaya çalıştığı için İsrail'i tehdit ediyor.

Peki 100 yıldır bu coğrafyayı kontrol eden, yönlendiren, talan eden ve yöneticilerini istediği gibi kullanan ABD ve müttefiği Batılı ülkeler şu iki temel gerçeği neden unutuyor?

1-İran 1979 Humeyni devriminden bu yana hiç bir ülkeye saldırmadı ve iç işlerine müdahale etmedi. İran'ı çevreleyen Türkiye, Afganistan, Pakistan ve Körfez ülkelerinin tümünde ABD, İngiltere ve NATO üsleri var. İncirlik'te atom bombaları bile var.

2-İran'ı nükleer bomba yapmaya çalışmakla suçlayan ABD ve bölgesel Sünni iktidarlar İsrail'in elinde tüm İslam coğrafyasını haritadan silecek kadar nükleer, kimyasal ve biyolojik silah olduğunu görmemezlikten geliyor.

Sünni Müslüman ülkelere göre Şii İran İsrail'den çok daha tehlikeli.

İyi de Kerbela'dan bu yana İslam tarihinin tümünde din adına üretilen başta Suudi'lerin Vahabi mezhebi olmak üzere tüm ideolojiler ve bu ideolojileri hayata geçiren anlayış ve güçlerin tümü 'Sünni' yani ABD, Batı ve İsrail dostu.

Son örnek IŞİD, NUSRA ve benzeri gruplar.

Öncesinde Kaide, Taliban, El-Şabab, Boko Haram ve benzeri ilkel, çağ dışı ve ruh

hastası gruplar.

Ama tüm bu gerçekler işe yaramıyor.

Adamlar bir sefer kafayı takmış İran'ı.

Neden İranlılar Suriye ve Lübnan Hizbullah'ı destekliyor.

Yanıtı çok basit: Çünkü ABD destekli Saddam ve Körfez ülkeleri 1980'de İran'a saldırdığında Baba Esad Humeyni'ye arka çıkmıştı.

Böyle bir yanıt ABD ve müttefikleri için yeterli olmuyor.

Neden mi?

İsrail'e komşu Lübnan Hizbullah'ı İsrail'i çok korkutuyor.

Nükleer bomba atacak ama Lübnan çok yakın üstelik Hizbullah'ın elinde İsrail'i yok edecek kadar füze var.

O zaman çare İran'ı çökertmek ve Suriye ile Hizbullah'a parasal yardım yapmasını engellemek.

Trump'ın yapmaya çalıştığı hikaye bundan ibaret.

Adam bütün dünyayı tehdit ediyor.

Çift tabancalı acemi Cowboy 'İran'la alış veriş yapanı fena yaparım' diyor.

Önceki başkanlar gibi.

Ama olmadı ve olmaz.

Trump bölgesel işbirlikçilerine güveniyor.

Trump ve adamları Suriye'de olduğu gibi bu coğrafyanın tarihini hiç bilmiyorlar.

Suriye gibi İran'ın da 10 bin yıllık yazılı tarihi var.

Tarihi gerçekler yok edilemez ve yenilmez.

Öyle olduğu için İran üç yıl önce 5+1 ülkeleriyle masaya oturup nükleer programından vazgeçip savaş değil barış istediğini kanıtladı.

İsrail ve büyük dostu ABD bütün bunları içine sindiremedi çünkü onların derdi başka.

Kin, nefer, savaş ve kanla besleniyorlar.

Evanjelist olmanın gereğidir bu.

Yoksa bir düşünün İran'ın başta Türkiye olmak üzere tüm komşularıyla barış içinde ve şeffaf bir şekilde ticaret yapmasında kime zararı var.

Hatırlayın Şubat 1979 İran devriminden sonra 'Türkiye İran olmayacak' diye sokaklara dökülenler İslamcılara arkasından Eylül 1980 Evren darbesini alkışladı.

Uğur Mumcu hariç neredeyse hiç kimse Suudi ideolojinin Türkiye'yi yavaş yavaş İslamlaştırdığını görmüyordu.

Onun için Suudi Rabıta'nın tüm pisliklerini ortaya çıkaran Mumcu öldürüldü sonra da İran suçlu ilan edildi.

Müthiş bir hedef şaşırtması.

İran'ı hedef göster düşman ilan et sonra da İran benzeri İslamcı bir Türkiye yarat.

Bu çok önemliydi.

Sünni Saddam Şii İran'ı yok edemediğine göre Sünni AKP bunu yapabilir ya da yapmalı.

Büyük Plan bu.

BOP ve Arap Baharı bunun için oldu.

Plan devam ettiği için Türkiye hiç bir şekilde İran dostu olamaz.

Astana ve Soçi de ne?

Trump amca ne derse o olur.

Boşuna mı bastırıp Evanjelist Papazı aldı.

'Türk Papazı' da vermiyor.

Anlayalım artık!

Tiki yıl önce herkes **Hillary** kazanır derken ben 'Kesin **Trump** kazanır' diyordum.

Bunun bana göre bir çok sosyal ve psikolojik nedeni var.

En önemlisi muhafazakar Amerikalılar bir kadına oy vermez.

Üstelik bu kadın kendisini aldatan Cumhurbaşkanı kocasıyla yaşamaya devam etmiş.

Şimdi Trump benzer tesbit ve yorumlara güvenerek ara seçimleri kazanmaya çalışıyor.

Ben bu yazıyı yazarken seçmenler oylarını kullanıyordu.

Siz bu yazıyı okurken sonuçlar çıkmış olacak.

Katılımın %40 civarında olacağını tahmin ettiğim seçimlerde Amerikalılar 435 sandalyeli Temsilciler Meclisi üyelerinin yanı sıra 100 üyelik Senato'nun 35 üyesini seçecek.

Başkan seçildiği 2016'dan iki yıl sonra yapılan bu seçimler bir anlamda toplumun Trump'ın söylem ve eylemlerine karşı tepkisini de belirleyecek.

Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerinin kral, emir ve şeyhlerinden aldığı paralarla yüz binlerce Amerikalıya iş olanağını yaratan ve işsizlik oranlarını son 40 yılın altına indiren Trump seçim kampanyasında çok daha yumuşak görünmeye çalışıyordu.

Atıp tutmuyor, olumsuz şov yapmıyor ve hiç kimseye hakaret etmiyordu.

Oysa seçilmeden önce ve başkan olduktan sonra içerde ve dışarda alay ve hakaret edip aşağılamadığı kimse bırakmamıştı.

İran'a yönelik ambargoda olduğu gibi Türkiye'yi kapsam dışı tutmamıştı.

Amerikan seçmeni şimdi iki tercihle karşı karşıya :

Ya karın tokluğunu düşünerek içi boş 'Büyük Amerika' palavrasına inanacak ya da Trump'ın ırkçı, ayrımcı, emperyalist ve faşist politikalarına karşı olduğunu kanıtlayarak had-dini bildirecek ve demokrasiye sahip çıkacak.

Daha laik ve özgürlükçü Demokratlara oy vererek.

Trump ise sahiplendiği Evanjelistlerle Yahudi lobilerinin desteğine güvenerek bu sınavı geçeceğini düşünüyor.

Geçerse herkes hapi yuttu.

Adam Kudüs olayında olduğu gibi İsrail'e sınırsız destek verecek o da bu desteğe güvenerek sınırsız çılgınlıklar yapacak.

Örneğin Lübnan'a saldırır ya da Körfez ülkelerle birlikte İran'a yönelik çok tehlikeli maceralara kalkışır.

'2019'da daha da karanlık dönem gelecek' derken aslında bu olasılıkları düşünerek bölgenin geleceğini kestirmeye çalışıyorum.

*Tahran'daki Amerikan elçiliğine yönelik baskının 30. Yıl dönümünde yani 4 Kasım 2018'i özel olarak seçerek İran'a yönelik yaptırımları başlatan Trump aslında bu sembollerle ne denli **katı ve koyu bir Evanjelist** olduğunu kanıtlamaya çalışıyor.*

Bir düşünün bir papaz için bildik çılgınlıklara kalkışan bu adam yemin Billah bir 'kilise ya da sinagog' için kesin hepinizi yakar.

Adam Fetö'yu vermiyor, Zarrab'dan işine yarayan her şeyi aldı ama yine geri göndermiyor ve Fetö yandaşlarının telefon dinlemelerinden Türk devletinin tüm stratejik sırlardan istediği gibi yararlanıyor.

Belki de bu nedenle Fırat'ın doğusunda PYD/PKK'ya sınırsız destek veriyor ve Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın tepkilerine kulak asmıyor.

*Türkiye'ye 'İran'dan petrol almaya devam et' diyor ama **Erdoğan'ın Putin ve Ruhani ile 'dostluğuna'** acayip gıcık oluyor.*

Bugün seçimini kazanırsa adam kesin Türkiye'yi rahat bırakmaz.

Hele hele Kaşıkçı cinayetini kapatıp Kral'ın oğlu Muhammed ile anlaşırsa.

*Onun için Muhammed cukkalari sökülecek sonra da **Netanyahu'yu yanaklarından öpecek.***

Heme de Hadimül Haremeyn, yani Mekke ve Medine'deki iki kutsal caminin, Hizmetkarı olarak.

O bunu yaparsa İslam aleminin diğer 'hizmetkarları' varın siz düşünün kimi nasıl öpeceğini.

Az bir olasılık gibi görünüyor ama Demokratlar Kongre'de çoğunluğu kazanırsa Trump 'uslanmak zorunda kalabilir'.

Yok bu sınavı da geçerse kesin Ortadoğu kan revan.

Evanjelist kilise ve Yahudi lobiler İsrail'i Nil'den Fırat'a kadar uzanan bölgeye egemen kılmak için her türlü çılgınlığa ve maceraya kalkışır.

İç ve dış politika ve tercihlerinden dolayı Türkiye bir çok nedenle bu maceraların merkezinde.

Fazla da seçeneği yok.

Ya Trump'la anlaşır 'Arap Baharı' sürecinde olduğu gibi Amerikanvari iş tutar ya da Amerika'ya ters düşerek karşı cepheye kavga ve mücadele eder.

Kazanır mı kayıp mı eder o çok yönlü tartışılabilir.

Ama kesin olan önümüzdeki iki yıl içinde Trump'lı ABD AKP ve Erdoğan'lı bir Türkiye ile asla eskisi gibi dost olmaz.

Erdoğan Menderes gibi olursa belki.

Türkiye 10 yıl ABD ve İsrail'e teslim.

Olası mı?

Sanmıyorum, kolay değil ve piyango.

Kaşıkçı İstanbul'da öldürüldü.

Konu Türkiye ve Suudi Arabistan'ı ilgilendirir.

Konu paralı Suudiler olunca önce ABD sonra da Batılı ülkeler ve tüm dünya işe karıştı.

'Arap Baharı' sürecinde ve Suriye'de bütün bu ülkeler birlikte hareket ediyordu ama geçen yıl Suudi Arabistan, BAE ve Bahreyn Katar'a savaş ilan etti.

Türkiye Katar'a asker yolladı.

Mısır ve Sudan Suudilerden yana tavır aldı.

Erdoğan düşmanı Mısır Başkanı Sisi Trump'ın dostu ve Kıbrıs (Rum yönetimi) ve Yunanistan ile birlikte hareket ediyor.

Bu iki ülke Gaz ve petrol konusunda Erdoğan düşmanı İsrail ile iş tutuyor.

İsrail ABD'de çok güçlü.

Herkes Yahudi lobilerinin 'sevgisine' muhtaç.

Yahudi İsrail'in dostu olan Evanjelist Trump şimdilik Suudi Veliâht Muhammed'i kolluyor.

Cumhurbaşkanı Erdoğan Washington Post'taki yazısında dolaylı da olsa Muhammed'i hedef gösterdi.

Erdoğan Trump'a ters düşer gibi!

Trump'ın İran'a yönelik yaptırımlarına Netanyahu 'Aferin' dedi. Her iki ülke İran'a karşı savaşta Suudi Arabistan ve Körfez ülkelerine muhtaç.

Suudi Arabistan (%20) başta olmak üzere tüm Körfez ülkelerinde Şii azınlıklar var ve İran hepsini harekete geçirebilir. Trump %60'ı Şii olan Irak'da çok etkin olan İran'ı içerden çökertmeye çalışıyor.

İran zorlanır ama asla teslim olmaz.

Bölgeyi çok sıcak gelişmeler bekliyor.

Kürt'ler önemli bir unsur.

Suriye, Türkiye, Irak ve elbette İran'da.

ABD, Suudi Arabistan, BAE ve başkaları bu konuda birlikte hareket ediyor.

Ve elbette İsrail.

Tüm olup bitenlerden en karlı ülke olarak çıkmaya hazırlanan İsrail'in Başbakanı Netanyahu aniden Umman Sultanlığı'nda misafir edildi.

İsrailli Bakanlar BAE, Bahreyn ve Katar'ı ziyaret ediyor.

Son üç ayda 200'den fazla Filistinli genci öldüren İsrail Kudüs'ü dinsel ve tarihsel başkent ilan etti ama İslam ülkeleri sessiz, çaresiz ve palavracı.

Filistinli Hamas ve El-Fetih kavgalı.

Zamanı geldiğinde Mısır ve Sudan'ı susuz bırakmak için Nil üzerinde çok büyük baraj inşa eden Etiyopya ve diğer Afrika ülkelere destek veren İsrail tarihsel ve dinsel özlemi içinde Fırat ve Dicle için de hesap yapıyor.

İsrail bu rüya için 50 yıldır Mesut Barzani'ye destek veriyor.

Müslüman ülkelerin çoğu kendi aralarında kavga eder, bazıları kendi içinde kavgalı ama 57 ülkenin ezici çoğunluğu ABD'den korkar ve çoğu İsrail'e karşı çaresiz.

Kudüs konusunda gördük.

Türkiye ve Suudi Arabistan 'İslam aleminin lideri benim' diyor.

ABD, Suudi Arabistan, BAE ve Türkiye'nin NATO müttefikleri olarak Fransa, İngiltere ve İtalya Ankara'nın PKK dediği PYD'ye sınırsız destek veriyor.

Suriye'nin Türkiye ile olan sınırının yaklaşık 600 kilometresi 60 bin PYD/PKK'lı tarafından kontrol ediliyor.

PYD'yi terör örgütü olarak görmeyen Trump üç PKK yöneticisi için para ödülü koydu.

Türkiye bu konuda ABD ile sorun yaşıyor ama sonuç yok.

Bu da yetmiyor ABD Fetö'yu vermiyor.

Almanya ve başka Avrupa ülkelerinde binlerce Fetö'cu barınıyor.

Trump İran'a yaptırım uyguluyor ve Türkiye'yi kapsam dışı bırakıyor ama her şeyi bilen Zarrab'ı teslim etmiyor.

Türkiye çaresiz.

Suriye'de yalnız bırakılan Türkiye zorunlu olarak İran ve Rusya'ya yanaştı.

ABD özellikle S-400'lere çok kızıyor.

Rusya ABD'ye düşman.

ABD ve Rusya ezeli iki düşman.

Çin Putin'den yana.

Fransa, İngiltere ve Almanya 'emperyalist olmanın gereği' ABD'ye destek verir.

Örneğin Kaşıkçı cinayetinde.

İlgilenen başka bir çok ülke var ve her ülkenin diğer ülkelerle olumlu ya da olumsuz ilişki ve etkileşimi var.

Bu etkileşimleri tek tek anlatmak için on kitap yazılabilir.

Üstelik Suriye'de oynanan karmaşık ve karanlık oyunları anlatmadım.

İran ve Lübnan Hizbullah Esad'a yardım ediyor.

İsrail en büyük korkusu Hizbullah'tan kurtulma konusunda kendisine yardım edecek şeytanla bile işbirliği yapmaya hazır.

Hizbullah ve İran Şii ama Suudi Arabistan, BAE, Bahreyn, Mısır ve Sudan Sünni.

Sünni olan Türkiye şimdilik bu ülkelere düşman.

Sünni Kürtler; Sünni Türkiye, Şii İran, Şii ağırlıklı Irak ve Alevi Esad'ın yönettiği %60 Sünni Suriye'de var.

Dünyanın neredeyse 100 ülkesi Kürtlerle ilgilenip politika yapıyor.

Kimin eli kimin cebinde!

Özetlemeye çalıştığım faktör ve denklemler arası ilişkilerden dolayı Kaşıkçı cinayetinde son nokta konulamıyor.

Kutsal Kabe, Mekke ve Medine Suudi Arabistan'da ama son Halife İstanbul'daydı.

Bu denklemler başta Suudi Arabistan ve Türkiye olmak üzere ilgili tüm ülkeler açısından siyasal, ekonomik, mali, askeri ve stratejik olarak dengelenmeden Kaşıkçı işi biraz daha uzar sonra da İsrail ve ABD'nin istediği şekilde sonuçlanır.

Her zaman ve her yerde olduğu gibi.

Ne belaymış şu Ortadoğu!

ATATÜRK bu işi çözmüş:

'Gaflet, Dalalet ve hatta Hıyanet'.

2004 BOP ve 2011 Arap Baharı'ndan dolayı.

Ergenekon ve Balyoz operasyonları, 12 Eylül 2010 referandumu, Gezi olaylarında örgütlenme beceriksizliği, 16 Nisan referandumu ve 24 Haziran seçimlerinin tezgahları...

Gerisi teferruat!

AKP adım adım ilerledi muhalefet her seferinde ikişer ikişer adım geriledi.

Bazen de koşar adım.

En hafif söylemle beceriksizlik.

Tüm kesimleriyle muhalefet beceriksiz olunca vatandaş önce moral sonra da umut ve inancını kaybetti.

İktidar umutların toptan sönmesi için bir çok gazeteci, aydın ve politikacıyı içeri attı.

Başkaları mahkemelerde sürünüyor.

Bununla yetinmeyen iktidar vatandaşları korkutmak için sosyal medyayı da takibe aldı.

İnsanlar yazmaktan, yorum yapmaktan, başkalarının yazdıklarını paylaşmaktan hatta beğenmekten kaçınır oldu.

Gazete ve kitap okuyanlar azaldı.

Beş yıl öncesiyle karşılaştırıldığında heyecan yüzde 70-80 azaldı korku doruğa çıktı.

İlgisizlik ve vurdum duymazlık ayrı bir hastalık.

Belki de korku.

Nasıl mı?

Benim hikayem.

Mahkeme Perşembe günü kararını açıkladı.

O gün avukatlarım hariç hiç kimse gelmemişti.

Kararın detaylarını Cuma günü köşemde anlattım.

O gün bu yazının okunma, tıklanma, paylaşılma ve beğenilme rekoru kıracağını umuyordum.

Dayanışma ve destek için.

Ama yanılmışım.

Yanılmam bununla da kalmadı.

*Başta CHP muhalefet yaptığını sanan hiç bir politikacı aramadı.
Muhaliif gazeteler konuyu önemsemedi.
Cumhuriyet ve Birgün kısa haber olarak iç sayfalarında verdi.
Yeni Şafak, Akşam ve Posta gibi...
Haber televizyonlarından bazıları kısa verdi.
Yalnızca 4 gazeteci dostum arayıp geçmiş olsun dedi biri de eve geldi.*

*Muhaliif bildiğiniz gazetecilerden hiç kimse aramadı.
Dost bildiklerimin büyük bölümü aynı durumdaydı.
Hocalarımdan ilk önce Pendik Bölge Hastanesi'den Prof.Dr. Turgut Göksay aradı.*

Halk Tv'de Lale, Artı1'de Musa ve Tele1 olmasaydı insanların haberi bile olmayacaktı.

Can Ataklı 'Aslında mahkum edilen Hüsnü Mahalli değil hepimiziz' dedi.

Dedi ama sosyal medya üzerinden 'geçmiş olsun' diyenlerin sayısı yüzü geçmedi.

Demek ki bu yüz kişi ve o gün yazıtını okuyup paylaşanlar birer kahraman.

İnsanlar bu kadar mı ilgisiz.

Yoksa korkuyor mu?

Bir ara kendimden şüphe eder gibi oldum.

İnsanların sevgisini bilmeseydim hemen o gün her şeyi bırakacaktım.

'Korktu kaçtı' diyenler hiç umurumda değildi.

Kendimi bildim bileli inançlarım ve yüzde yüz emin olduğum doğrularım için mücadele ettim ediyorum.

Çok ağır sağlık koşullarıma rağmen.

Bu bir vicdan meselesidir.

Birileri beğensin diye hiç bir şey yapmadım yapmam.

Kimseden de 'Aferin' beklemem.

Bu tür komplekslerim yok ve hiç olmadı.

En büyüğünden en küçüğüne kadar beni tanıyan herkes hiç bir şeyi kendim için yapmadığımı, hiç kimseden hiç bir şey istemediğimi ve beklemediğimi bilir.

Peki ya muhalif geçinenler!

Palavra, içi boş sloganların dışında hiç bir şey yazıp anlatmayanlar!.

Yapar gibi görünenler kuru hamasetin dışında topluma hiç bir şey vermiyor ve bazıları da insanların her şeyi kanıksamasını sağlıyor.

Bundan böyle hepsini iyi dinleyin ya da okuyun sonra da bakın bakalım neler öğrendiniz.

Elbette aralarında benim de değer verdiğim gerçek devrimci, yurt-sever ve demokrat onurlu insanlar var.

Ben öyle görüyor öyle düşünüyorum.

Dürüst olma zamanı çoktan gelip geçmiştir.

AKP istediği her şeyi yaptı ve yapacak.

Durdurmak için mucize gerek.

Yerel seçim tiyatronun son perdesi.

Muhaliif politikacı ve gazeteciler mızımızlanman ötesinde hiç bir şey yapmıyor yapamıyor.

Bu işte bir gariplik var!

Bu süreci durdurma irade, beceri ve kararlılık yoksa bu iş bitmiştir.

Değer verdiğiniz her şeyi kaybedeceksiniz.

Çok yakında yaşama dair hiç bir heyecanınız kalmayacak.

Rol yapmayı becerenler için sorun olmayabilir.

Buna da oportünizm denir.

Hikayenin özeti şimdilik bu kadar.

Böyle giderse yakında yazılacak hiç bir şey kalmayacak.

Herkes işine gücüne bakar ve ev sohbetlerinde muhalif gibi görünmeye çalışır.

Ya yerin kulağı varsa?

İşte o zaman herkes hapyı yuttu.

Korkunun ecele hiç faydası yok ve olmamış.

Ama tarih sayfalarında altın harflerle yazılmak da var.

Bu da boş laf ise benim oturup düşünmem gerekiyor!

CLA 'Kaşıkçının öldürölme emrini Kralın oğlu Veliaht Muhammed verdi' bilgisini sızdırdı.

CIA; Suudi Arabistan'ın Washington Büyükelçisi ve Muhammed'in kardeşi Halid'in Kaşıkçı ile yaptığı telefon konuşmalarını dinlemiş sonra da 23 Ekim'de aniden Ankara'ya gelen CIA Başkanı Gina Haspel'in getirdiği kanıtları incelemiş.

CIA, Türkiye'den önce davranıp puanları kapmak istiyor.

Karşı atağa geçen Suudi'ler suçlamaları hemen reddetti ve 'Türkler ve Amerikalılar uluslararası hukuka aykırı bir şekilde diplomatik dokunulmazlığı olan kişi ve kurumlarımızı dinliyor' diyorlar.

Suudi medyası 19 Aralık 2016'da Ankara'da öldürölren Rus Büyükelçisi Karlov suikastını hatırlatarak kafaları karıştırmaya çalışıyor.

Gazeteci Kaşıkçı konusunda 45 gündür konuşan AKP iktidarının içeri attığı gazetecilerin durumu yabancı medyanın gündeminde.

Kaşıkçı hikayesi artık hiç kimseyi heyecanlandırmıyor.

Bölgemiz her zaman heyecanlı yeniliklere açık.

Geçen ay Irak Cumhurbaşkanlığına seçilen Kürt kökenli **Berhem Salih** son bir haftadır bölge ülkelerini turluyor ve dün Tahran'da çok önemli görüşmelerde bulundu.

Salih 'Irak herkesin çıkar çatışması alanı olmak istemiyor. Bölgesel barış ve dostluk için yeni bir yapılanmaya gidelim' dedi.

CHP lideri Kılıçdaroğlu'nun Ortadoğu Barış ve İşbirliği Teşkilatı OBİT benzeri bir oluşum.

Konu Irak ve İran'a komşu Türkiye'yi yakından ilgilendirir.

ABD; Kaşıkçı olayını kullanarak milyarlarca dolar kopardığı Suudi'leri, Türkiye'nin asker gönderdiği ve hediye uçak aldığı Katar'la barıştırmaya çalışıyor.

Bu da Ankara'yı ilgilendirir.

ABD bu çabaya paralel olarak Suudi Arabistan ve BAE'nin Yemen saldırısını sonlandırmak istiyor.

ABD'nin iki amacı var:

- 1- Körfez ülkelerini İsrail ile barıştırmak,
- 2- Hep birlikte İran'a yüklenmek.

Bu da Türkiye'yi yakından ilgilendiriyor.

İki boyutuyla:

- 1- Türkiye son dönemde İsrail'e karşı Gazze'de askeri ve psikolojik üstünlük sağlayan Hamas'ın ideolojik müttefiği ama aynı zamanda ABD'deki Yahudi lobileriyle ilişkisini sürdürüyor.
- 2- Türkiye; Suriye'de çözüm için Astana ve Soçi'de iki komşusu Rusya ve İran'la birlikte hareket ediyor.

Arap medyasına göre Nura dahil Suriye'deki bütün silahlı gruplar dağılmanın eşiğinde ve İdlib dahil Kuzey Suriye'deki gelişmelerin kaderini Ankara'nın tutum ve davranışı belirleyecek.

Ya bataklıktan toptan kurtulacak ya da heves ve hayallerinin peşinden koşmaya devam ederek Türkiye ve dolayısıyla bölgeyi kargaşaya sürükleyecek.

Örneğin ya Rusya ve İran'la birlikte hareket edecek ya da onlara ters düşerek 2016 öncesinde olduğu gibi batı ve özellikle ABD'nin yanında olacak

Ama olamıyor işte!

ABD-Türkiye ilişkisi biraz da her bahaneyle boşanan sonra da ayrılığa dayanamayıp tekrar evlenen çiftlere benziyor.

Şu PYD işi olmasaydı belki de bu aşk acayip alevlenecek!

Haziran 2015'de PYD ile kavga edilmeseydi şimdi durum çok farklı olacaktı.

Amerikalılar artık 'Nuh deyip Peygamber demiyor'.

Dün Savunma Bakanı Akar klasik olarak ABD'nin PYD tavrını eleştirince Amerikan'ın Ankara Büyükelçiliği 'Hocalara yönelik son tutuklamalara' tepki gösterdi.

Adamlar yeni bir Papaz Brunson hikayesi peşinde!

Neyse ki Başkan Trump'ın şimdilik twit atacak takatı yok..

İki müslüman kadının, ki biri Somali göçmeni ve türbanlı, Amerikan Temsilciler Meclisine seçilmesinden dolayı Trump depresyondaymış.

Amerikan medyasına göre Başkan bir haftadır başka hiç bir şey düşünemiyormuş.

Arap medyasına göre İtalya'da yapılan Libya Konferansı'ndan çekilen Türkiye oradaki Müslüman Kardeşleri destekliyor.

Tunus Parlamentosu iktidardaki İslamcı Nahda partisinin muhalif sendikacıların öldürülmesindeki karanlık rolünü yarın tartışacak.

BM Genel Kurulunda 1967'den bu yana İsrail işgali altında tutulan Golan bölgesinin Suriye toprağı olduğuna dair karar tasarısına 151 ülke destek verdi. İsrail ve ABD karşı çıktı.

Afganistan'dan gelen haberlere bakılırsa ABD destekli iktidar çok zor durumda çünkü Taliban ülkenin bir çok bölgesinde ilerliyor.

İran'a yönelik Amerikan yaptırımları fiyasko.

Red Kit Trump zor durumda.

Beyaz bir at alıp gönderelim diyeceğim ama ya düşerse!

A KP 5987 gün önce iktidar oldu.
Bu süre içinde AKP 6 genel, 3 yerel, 3 referandum, 2 cumhurbaşkanlığı toplamda 14 seçimi kazandı.

AKP 24 yıldır İstanbul ve Ankara'yı yönetiyor.

Hatırlatmak istedim.

Ne demiş Mehmet Akif 'Tarihi tekerür diye tarif ediyorlar; Hiç ibret alınsaydı, tekerür mü ederdi'.

İbret alan var mı?

Alınsaydı bu halde olunmazdı.

Çok eskileri değil 24 Haziran seçimlerini hatırlatmak yeterli olmalı.

Muhalefet için rezalet değilse tam bir fıyasko.

Hesap soran olamadı 'hesap verelim' diyen yok.

127 gün sonra yine seçim var.

Aynı tiyatro bu seçimlerde tekrarlanacak gibi!

Yok İnce- Kılıçdaroğlu hesaplaşması, yok Millet İttifak'ının canlandırılması, yok belediye kapma kavgasında adayların ayak oyunları...

Memleket yani CUMHURİYET bitmiş kimin umrunda.

Bu çok büyük bir kavg.

'Arap Baharı' sürecinde geri kalmış, çağ dışı ve ilkel kırallıklar, emirlikler ve şeyhlikler değil Tunus, Libya, Mısır, Yemen, Irak ve Suriye gibi aydın ve laik ülkelerin hedef seçilmesi rastlantı değildi.

'Arap Baharı' sürecinde yapılan seçimlerde ve atılan sloganlarda Müslüman Kardeşler 'Komünistleri, solcuları, laikleri, liberalleri ve kendilerine karşı olan herkesi' düşman ilan etmiş ve onlara karşı 'ge-reğinin yapılmasını' istemişti.

'Arap Baharı'nda coğrafyanın İslamlaştırılması amaçlanırken coğrafyanın lideri olmak isteyen Türkiye'de devlet ve toplum da İslamlaştırılmıyordu.

AKP bu çabasını içerde ve dışarda gizlemiyor ama AKP'ye muhalif olanlar, rol icabı muhalif gibi davrananlar ve iki yüzlü olanlar şikayet etmenin dışında hiç bir şey yapmıyor.

İnsanları oyalamanın hatta aldatmanın dışında.

Bunun için de bin bir türlü dolaylı-dolaysız ve gizli-açık yola baş vuruyorlar.

Zafer türkülerini söyleyerek!

Çok ayıp ve çok yazık.

Dönelim konumuza.

Önce Sayın İnce'ye bakalım.

Milyonların kendisine bağladığı büyük umutları 24 Haziran gecesi boşa çıkarmış, milyonların güvenini kaybetmiş, her fırsatta Kılıçdaroğlu'na ağır laflar etmiş sonra da gidip İstanbul adaylığını konuşuyor.

Bu iş bitmiştir.

Gelelim CHP, Saadet ve İYİ Parti arasındaki görüşmelere.

Merak ediyorum neyi görüşüyorlar?

Bugünün teknolojik olanaklarıyla iktidar isterse hepsini dinler, her şeyi öğrenir ve gerekirse karşı formüller üretebilir.

Onun için uzatmanın bir anlamı yok.

Saadet ve İYİ Parti tek başlarına seçime girdiklerinde hiç bir yeri kazanamazlar.

O zaman yapılması gereken şey belli ve çok açık :

Ya gider AKP ile anlaşsınlar ya CHP'ye destek verecekler.

Buna karşılık CHP her iki partiden adayların kazanabileceği yerlerde onlara destek verir.

Söz konusu VATAN ve CUMHURİYET ise gerisi teferruattır.

Önemli olan belediyelerin paylaşılması değil bir bütün olarak ülkeyi kazanmaktır.

Bu hiç de zor değil.

Yapılan kamuoyu yoklamaları bunu kanıtlıyor.

Ama bir çok yerde HDP'nin desteğiyle.

Bu ülke onların da.

Küçük, dar ve sekter düşünmenin bir alemi yok artık.

Ya hep birlikte düzlüğe çıkılacak ya da herkes toptan yok olacak.

Sonrasını düşünmeyenler için ben söyleyeyim :

Yapılsa bile bundan böyle yapılacak seçimlerin hiç bir anlamı kalmayacak, Erdoğan istediği gibi ülkeyi yönetecek ve AKP istediği HER ŞEYİ yapmak için bir 16 yıl daha iktidarda KALACAK.

Sonrasını tahmin etmek bile zor.

Ey muhalefet ve muhalifler klasik söylem ve davranışlarınızla buna engel olamazsınız.

16 Nisan referandumunda ve 24 Haziran seçimlerinde bunu hep birlikte gördük.

Herkes aklını başına toplamalı ve nerede ne kadar taviz verip fedakarlıkta bulunması gerekiyorsa hemen yapmalı.

Herkes özveriyle çalışmalı çalışmak zorunda.

Bildik kafayla seçime girip kazanacağını düşünen varsa bir daha asla halkı arkasında bulamayacaktır.

Şu anda bile seçmenlerin en az yarısı oy kullanmama eğilimi içinde.

Olağaniüstü heyecan verici adaylar bulunmaz ve seçmenler ikna edilmezse büyük şehirlerin hiç biri KAZANILAMAZ.

İstanbul ve Ankara'yı alamayan muhalefet AKP'yi yenmiş sayılmaz.

Oysa çok kolay.

Ama sakın 'AKP hile yaptı' demeyin.

Çok ayıp olur.

Olursa ne olur?

Kendi eksenini etrafında ve ekvator çizgisinde saatte 1760 km hızla dönen dünya bile bu dönüşünü 24 saatte tamamlar.

Koskoca bir dünya için 24 saat oldukça uzun bir zaman.

Hadi diyelim ki dünya fırıldak peki insanlara ne demeli?

Onlar çok daha fır fır dönüyorlar.

Her yerde bolca bulunurlar.

Dünyada 195 ülke var ve bu ülkelerde 7 milyar insan yaşıyor.

Her milletten, dinden, renkten ve sosyal sınıftan.

Bu insanların 1.7 milyarı İslam İşbirliği Örgütü üyesi 57 ülkede yaşıyor.

Ezici çoğunluğu işe yaramaz, geri kalmış, cahil, yoksul ve içi boş dinle kandırılan toplumlar.

Zavallı ve çaresiz.

İktidarların ve egemen güçlerin esiri.

Yuttur yutturabildiğin kadar.

Dünyanın 20 ülkesi G-20 üyesi.

Bu ülkelerin yani Almanya, ABD, Arjantin, Türkiye, Avustralya, Brezilya, Çin, Endonezya, Fransa, Güney Afrika, Güney Kore, Hindistan, İngiltere, İtalya, Japonya, Kanada, Meksika, Rusya ve Suudi Arabistan liderleri 30 Kasım'da Arjantin'de bir araya gelecek.

Peki Suudi'lerin ne işi var bu ülkeler arasında?

Suudi Arabistan acaba bu ülkelerle neyi paylaşıyor?

Para dışında.

Adamlarda özgürlük, demokrasi ve insan hakları sıfır.

Kadınların durumu anlatılacak gibi değil.

Bir erkek istediği kadar kadınla evlenebilir ve 'boşsun' dediği zaman bırakır gider.

Bir kadın eşi ya da babası izin vermezse hiç bir yere gidemez nüfus cüzdanını bile yanında taşıyamaz.

Kız ve erkek öğrenciler eğitimin her aşamasında ayrı okullarda.

Ayıp ve tabrik ettiği için kız öğrencilere beden eğitimi ve spor yasak.

Sonrasını tahmin etmek bile zor.

Ey muhalefet ve muhalifler klasik söylem ve davranışlarınızla buna engel olamazsınız.

16 Nisan referandumunda ve 24 Haziran seçimlerinde bunu hep birlikte gördük.

Herkes aklını başına toplamalı ve nerede ne kadar taviz verip fedakarlıkta bulunması gerekiyorsa hemen yapmalı.

Herkes özveriyle çalışmalı çalışmak zorunda.

Bildik kafayla seçime girip kazanacağını düşünen varsa bir daha asla halkı arkasında bulamayacaktır.

Şu anda bile seçmenlerin en az yarısı oy kullanmama eğilimi içinde.

Olağanüstü heyecan verici adaylar bulunmaz ve seçmenler ikna edilmezse büyük şehirlerin hiç biri KAZANILAMAZ.

İstanbul ve Ankara'yı alamayan muhalefet AKP'yi yenmiş sayılmaz.

Oysa çok kolay.

Ama sakın 'AKP hile yaptı' demeyin.

Çok ayıp olur.

Olursa ne olur?

Kendi eksenini etrafında ve ekvator çizgisinde saatte 1760 km hızla dönen dünya bile bu dönüşünü 24 saatte tamamlar.

Koskoca bir dünya için 24 saat oldukça uzun bir zaman.

Hadi diyelim ki dünya fırıldak peki insanlara ne demeli?

Onlar çok daha fır fır dönüyorlar.

Her yerde bolca bulunurlar.

Dünyada 195 ülke var ve bu ülkelerde 7 milyar insan yaşıyor.

Her milletten, dinden, renkten ve sosyal sınıftan.

Bu insanların 1.7 milyarı İslam İşbirliği Örgütü üyesi 57 ülkede yaşıyor.

Ezici çoğunluğu işe yaramaz, geri kalmış, cahil, yoksul ve içi boş dinle kandırılan toplumlar.

Zavallı ve çaresiz.

İktidarların ve egemen güçlerin esiri.

Yuttur yutturabildiğin kadar.

Dünyanın 20 ülkesi G-20 üyesi.

Bu ülkelerin yani Almanya, ABD, Arjantin, Türkiye, Avustralya, Brezilya, Çin, Endonezya, Fransa, Güney Afrika, Güney Kore, Hindistan, İngiltere, İtalya, Japonya, Kanada, Meksika, Rusya ve Suudi Arabistan liderleri 30 Kasım'da Arjantin'de bir araya gelecek.

Peki Suudi'lerin ne işi var bu ülkeler arasında?

Suudi Arabistan acaba bu ülkelerle neyi paylaşıyor?

Para dışında.

Adamlarda özgürlük, demokrasi ve insan hakları sıfır.

Kadınların durumu anlatılacak gibi değil.

Bir erkek istediği kadar kadınla evlenebilir ve 'boşsun' dediği zaman bırakır gider.

Bir kadın eşi ya da babası izin vermezse hiç bir yere gidemez nüfus cüzdanını bile yanında taşıyamaz.

Kız ve erkek öğrenciler eğitimin her aşamasında ayrı okullarda.

Ayıp ve tahrik ettiği için kız öğrencilere beden eğitimi ve spor yasak.

İlk kez geçen yıl kadınlara araba kullanma izni veren Veliaht Muhammed 'özgürlük kabramanı' ilan edildi.

Bu büyük palavradan başı dönenen Prens Hazretleri gitti Kaşıkçı'nın kafasını uçurdu.

Şimdi liderler Prens Hazretleriyle tokalaşmanın heyecanını yaşıyor. Avuçlarının içi kaşınıyordu.

Kolay değil adam Vahabi sistem adına Amerikan hizmetkarı.

Adamın bayrağında iki keskin kılıç var.

Kafa uçurmak için.

Dinden dönmenin cezası budur.

Kaşıkçı'nın kafası bu inanç ve anlayışla kesildi.

Elli iki gündür herkesin konuştuğu Kaşıkçı.

Siyaset gerçekten çok ilginç biraz da rezil.

Katil'in yüzüne gülmek acaba nasıl bir ruh hali?

İki yüzlü olmak çok daha zor.

Hele fırıldak olmak!

İyi de adamla barışılacaksa biz neden o kadar Suudilerin rezaletlerini anlatıp durduk.

Adam herkese çil çil yeşil dolarlar dağıtıyor.

Arap medyasına göre **Prens Hazretleri Trump'a 'özel ve tüzel' olarak 900 milyar dolar sökülmüş ya da sökülecek.**

Karşılığında 40-50 yıl iktidarda kalacak.

O da 'Hakiki bir Müslüman' ve 'Kutsal Mekke ve Medine'nin Hizmetkari' olarak Yahudi kardeşlerini sonsuza dek koruyup kollayacak.

Trump'a göre 'Suudiler olmadan İsrail çoktan yok olmuştu'...

Doğrudur çünkü Suudiler ve onlarla birlikte Körfez'in kral, emir ve şeyhleri 1945 yılından bu yana ABD'in emrinde ve hizmetinde.

ABD 1948'de İsrail'i kurdu ve korudu.

O gün bugün Suudiler; komünistlere, solculara, demokrasiye, özgürlüklere, laiklere, Şiilere, Alevilere, kendilerinden olmayan Sünnilere ve ABD ve İsrail karşıtı herkese düşman oldular.

CIA planladı Suudiler para verdi.

Kaide, Taliban, El-Şabab, Boko Haram, IŞİD, NUSRA ve benzeri bilumum ruh hastası, sapık ve katil siirüleri ortaya çıktı.

Hepsi de 'En hakiki Müslüman biziz' dedi ve kafa kesti.

Ülkeler perişan edildi.

Batı bu işten çok mutlu oldu.

İşbirlikçilerini kullanan, her yeri karıştır, kırdır Müslümanları birbirine sonra da oyala yoksul ve cahil insanları din ve imanla.

İçeride boş söylemlerin etrafında dönüp dursunlar diye.

Fırıldak gibi.

Her yerde ve her düzeyde.

İşimiz çok zor.

Her an her şey karışabilir.

Fır fır dönmek işe yarar ve Trump kazanırsa varın siz düşünün halimizi.

'Esmer Prens'in keskin iki kılıcı 'Sarışın Cowboy'un çifte tabancası!

'Allah Allah' deyip kes Türkiye'nin önünü.

Nasıl mı bin bir hileyle.

Haberlere bakılırsa 'Yakışıklı Prens' yanına BAE, Bahreyn, Kuveyt ve Mısır'ı alarak Esad'la barışmanın yollarını arıyor.

'Arap birliğini oluşturmak' ve Türkiye'yi sıkıştırmak için.

'İslam dünyasının lideriyim' diyen Türkiye'yi devre dışı bırakmak için.

O da olmazsa boz İran'la Türkiye'nin arasını.

PYD işi çok daha etkili.

İsrail herkes için pusuda.

Daha başka bir çok hikaye var ama!

Toparlayalım

Şimdiye kadar okuduğunuz makaleler aslında 7 yılın özetidir. Ama aynı zamanda bu coğrafyanın belki de yüz yıllık tarihinin de toparlanmasıdır. Bu kitapta okuduğunuz her makale, gazete köşelerinin kısıtlı olmasından dolayı o konunun özetidir. Bazen de her konu için bir kitap yazılabilir. Onun için konular birbirine bağlanarak okunursa Türkiye ve bölge gelişmeleri daha sağlıklı ve doğru bir şekilde öğrenilir, kavranır ve özümseir.

O zaman işe yarar.

Elbette kolay değil ama başka türlü de olmaz.

Elbette herkesin onlarca sorunu var ve zamanı çok kısıtlı ama okumadan da olmaz.

Elbette yaşam koşulları ve dolaylı-dolaysız baskılar insanlarda moral bırakmıyor ama direnmeden de olmaz.

Bilgi olmadan da mücadele olmaz.

Kime karşı nasıl mücadele edileceğini öğrenmeden muhalef olunmaz.

Muhalefet olmadan da ülke kurtulmaz.

AKP, iç ve dış politikalarıyla ülkeyi karanlığa sürüklüyor.

Bunun nasıl olduğunu her gün herkes yaşıyor.

AKP ve AKP'den cesaret alan kimseler bulundukları konumlarda ülkeyi ve toplumu kendi ideolojilerine uygun olarak dizayn etmeye çalışıyorlar.

16 yıl içinde ama özellikle 24 Haziran seçimlerinden sonra çok şey yapıldı, yapılıyor. Sistem, toptan ve kökten değişiyor. Olağanüstü bir durum olmazsa bunun sonu asla gelmeyecektir.

İdeoloji bunu gerektirir.

İşte bu nedenle ben hep iç ve dış politikanın yüzde yüz birbirine bağlı olduğunu söyler yazarım.

Hele hele AKP döneminde.

Örneğin dışarda dünya İslamcılarını kucaklamaya çalışan ve bunun için tüm siyasi ve mali olanaklarını seferber eden AKP, doğal olarak içerde daha fazla İslamcı olmak ya da görünmek zorunda.

Böyle bir tercih doğal olarak muhalefetin susturulmasını gerektirir.

Yani AKP, toplumu ve devleti İslamlaştırmaya çabalarken hiç kimsenin karşı çıkmasına izin vermeyecektir. Çünkü karşı çıkanlar azaldıkça, sesleri kısılinca ve topluma ulaşma kanalları tıkanınca AKP toplumda çok daha geniş kitlelere ulaşacaktır. Yani onlara kendi ideolojisini duyuracak, alıştırarak sonra da inandıracak.

Bu da çok kolay olacak. Şimdi medyanın yüzde 95'ini kontrol eden AKP, olağanüstü bir durum olmazsa bir yıl içinde yüzde yüzünü ele geçirebilir.

Özel ve kamu reklam geliri olmayan, az satan, RTÜK cezalarıyla sıkıştırılan ve vergi müfettişlerinin günlük baskınlarına maruz kalan gazete ve televizyonlar uzun süre ayakta kalamaz.

Çıkan ve yakın gelecekte çıkarılması beklenen yasal düzenlemelerle; haber siteleri, internet üzerinden yayın yapan özel Youtube kanalları ve genel olarak tüm sosyal medya mecraları sıkı bir denetim altına alınacak ya da toptan yasaklanacak.

Yazacak ve konuşacak gazete, internet siteleri, televizyon, radyo ve özel kanallar bulamayanlar son çare olarak belki toplantılar ve benzeri etkinliklerde konuşacak ama bu da uzun sürmeyecek çünkü her şey denetim altında olacağı için gazeteciler ve aydınlarla mahkeme yolu görünecek.

Silivri tehdidi her zaman olacak.

Umarım ben yanılıyım.

Umarım bu tahmin, öngörü ve beklentilerimin hiçbirisi doğru çıkmaz. Türkiye, hep aydın ve özgür insanların ülkesi olarak sonuza dek yaşar.

Peki nasıl?

Önce mucize gerek.

Ya AKP kendiliğinden yanlışlarının farkına varacak ve tüm yanlışlarından vazgeçerek 2011 öncesi politikalarına dönecek ya da tüm siyasal parti ve sivil toplum örgütleriyle muhalefet birlikte harekete geçerek AKP'yi buna zorlayacak.

Bunun nasıl olacağını onlar belirleyecek.

Halk bu parti ve örgütlerden bunu bekliyor.

Eski söylem ve davranış biçimleri artık işe yaramıyor ve yaramayacak.

Umutların tükenmek üzere olduğu, korkunun insanları sindirmeye başladığı, nefes almanın bile zorlaştığı bir dönemde, insanlar, yalnız ve yalnız geleceğe inanmak istiyor.

Bu inancı onlara, onlar da çocuklarına ve torunlarına veremeyen bir mücadele çok kısa süre içinde heyecanını kaybeder tükenir.

İşte o zaman yeni şeyler söyleme zamanı.

Eskinin işe yaramaz düşünme ve davranma kalıplarından kurtulma zamanı.

Herkes bireysel ve örgütsel olarak başkasından bir şeyler beklemeden oturup kendini sorgulamalı.

Muhalef olmak öncelikli duyarlılık, duyarlılık ve cesaret gerektirir.

Ama çok öncesinde bilgi ve vicdan ister.

İçi boş, slogan vari, ve topluma aldatmaya ve oyalamaya dönük söylemlerin hiç kimseye yararı yok.

Her şeyden önce bu mücadele dürüstlük ister.

Şakası yok:

AKP kendi ideolojisine uygun, farklı bir Türkiye yaratmak istiyor.

Bu yol kesinlikle yanlıştır ve sonu hüsrarla biter. Nasıl bitebilir yanıtı ise çok karanlıktır.

Bu karanlığı önceden görmek isteyenler, bölge tarihine baksın. Bu coğrafyada hiçbir dinamik, AKP hesaplarına izin vermez.

Kurtuluş Savaşı'nda, Türk halkının kavga ettiği emperyalist ülkeler, aydınlık değil karanlık bir Türkiye'yi tercih ederler.

İslam coğrafyasındaki ülkelere, o ülkeleri yöneten siyasal yapılara, ülkelerin içinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve kültürel çöküntüye ve bu ülkelerin içinde bulunduğu durumlara bir göz atmak herkes için yeterli olmalıdır.

Her şey ortada. İslam coğrafyasında İslamcı geçinenler bile her an AKP'nin karşısına dikilecektir.

AKP yönetimindeki Türkiye'nin, bölgede hiçbir şansı yok ve olmayacaktır.

"Arap Baharı" ve öncesinde BOP'ta AKP'yi bir model olarak pazarlamak isteyen Batı'nın, Türkiye'nin bu hale gelmesine engel olmaması çok anlamlıdır.

AKP'nin acilen ve hemen yapması gereken şey, son 7-8 yılda uyguladığı tüm iç ve dış politikalarından geri dönmektir.

İnanın bana Türkiye'yi kurtarmanın başka hiçbir yolu yoktur.

90 yıl, Cumhuriyet gelenekleriyle bu duruma gelen bir Türk toplumunun geriye götürülmesi, çok büyük sosyal ve psikolojik sıkıntılar yaratacaktır. Bugünün avantajlarından yararlandığı için AKP'ye oy ya da destek verenler, ülke, uçurumun son çizgisine geldiğinde pişman olacaklar ama yapılacak hiçbir şey kalmayacaktır.

Bunu önlemenin mutlaka çaresi olmalıdır.

Çareyi bulmanın ilk adımı kendimizi sorgulamaktır.

Nasıl mı?

Ben olsam şunları şunları yapardım diyerek.

Dostlarla paylaşarak.

Ama asla bildik şeyleri söylemeden.

Önce kendimiz yaratıcı olacağız sonra da yeni bir Türkiye yaratacağız.

Sonrası çok kolay.

Denemeye değer.

Şimdi kitabı bir yana bırakıyor ve düşünmeye başlıyoruz.

Hemen şimdi.

Ne olacak demeden.

Peki ne olacak?

Önce moraliniz düzelecek, kendinize güveniniz artacak, moraliniz yükselecek ve sonunda kendinizle gurur duyacaksınız.

Önemli bir görev üstleneceğinizi anladığınız için.

Duygulanacaksınız çünkü ülkenizi daha çok sevdiğinizi anladığınız için.

Sonra mı?

Sonrası çok kolay.

Tek koşulla: Samimiyet, irade ve kararlık.